

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

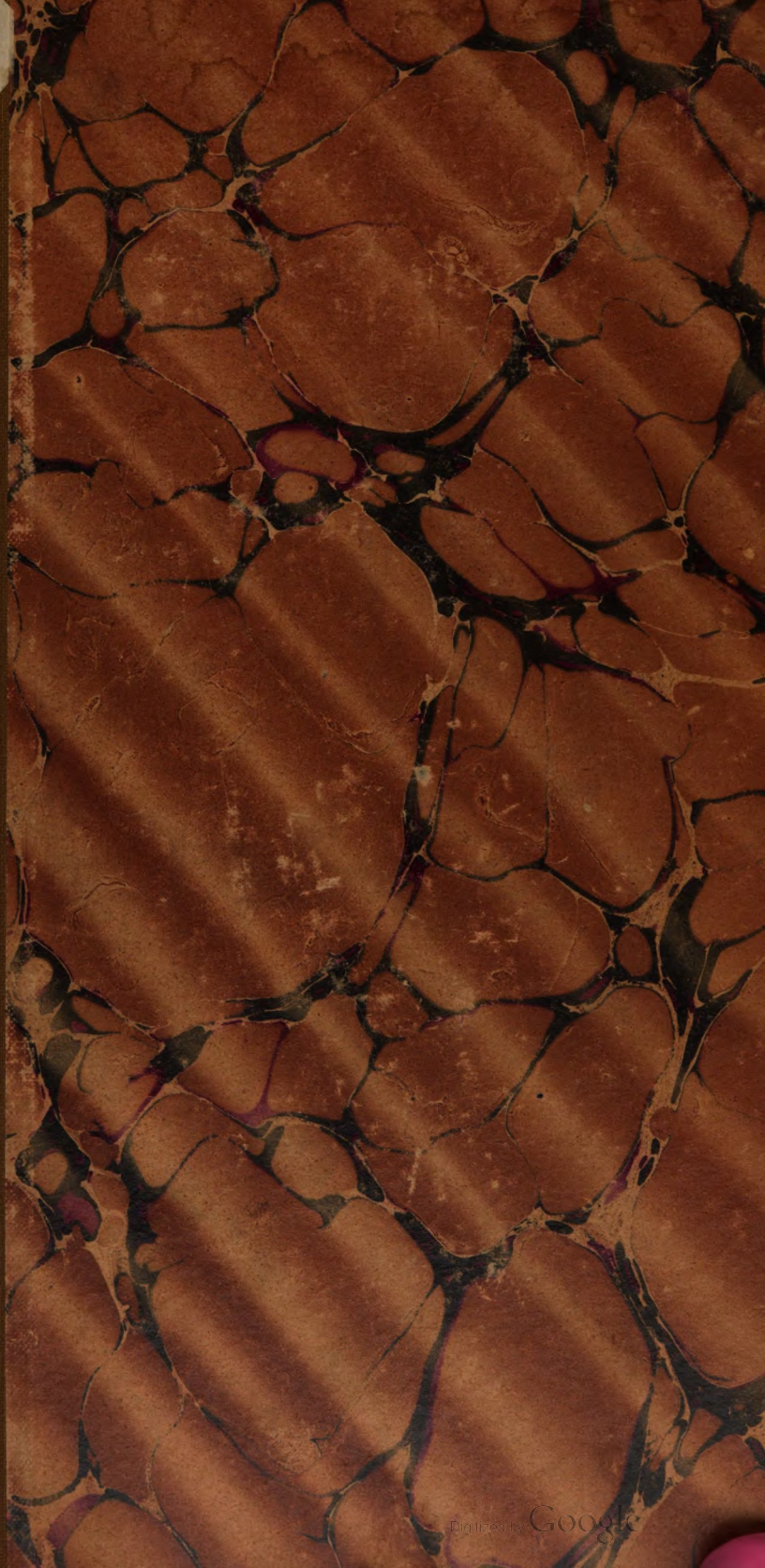
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

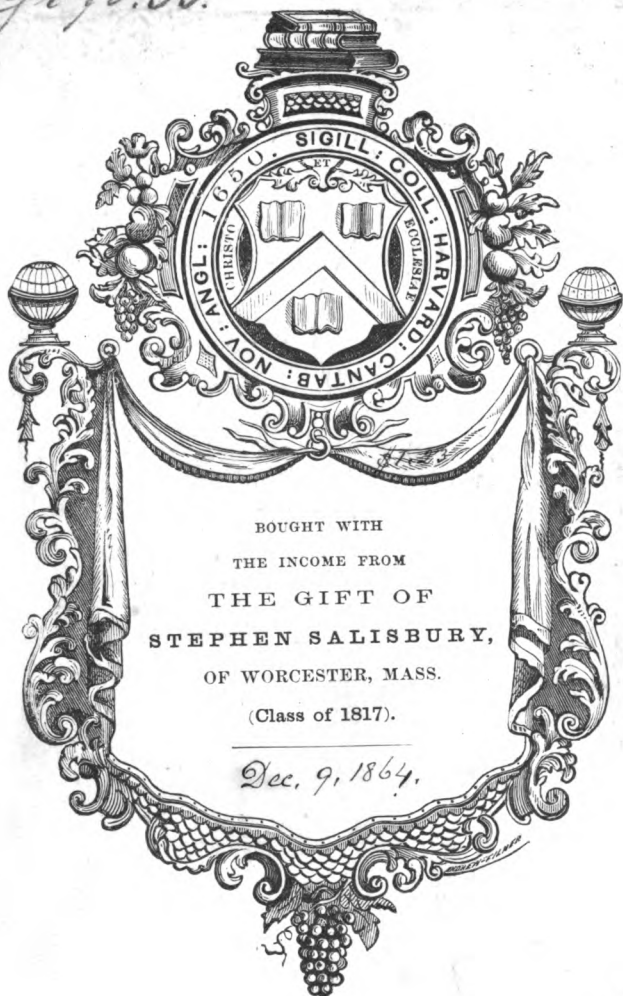
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Tzetzes · Epistolae · 1851

Gt 78
35

9t 78.35.

6

JOANNIS TZETZAE

E P I S T O L A E.

EX CODD. MSS. BIBL. REG. PARIS. NUNC PRIMUM EDIDIT,

ANIMADVERSIONE INSTRUXIT,

APPARATUM CRITICUM AD CHILIADUM LIBROS

ADIECIT

THEOD. PRESSEL,

PHILOSOPHIAE DOCTOR. PROFESSOR.

TUBINGAE,

IN BIBLIOPOLIO FRANCISCI FUES.

MDCCCLI.

9t78.35

1864, Dec. 1.
Salisbury, Fend.
#1.23.

EX OFFICINA L. FR. FURS.

PRAEFATIO.

Joannis Tzetzae epistolas, in pluribus bibliothecis delitescentes, in publicam lucem emitti iam diu viri Doctissimi, quorum in manibus Historiarum s. Chiliadum liber versabatur, edendas esse iudicabant. Ex quo enim nonnulla epistolarum fragmenta publici iuris facta sunt, de epistolarum arctissimo cum Chiliadibus nexu constat, nec rationi consentaneum videtur, ut scholia repetitis vicibus in lucem proferantur, textus ipsius nulla ratio habeatur. Itaque Hamakerus in *Bibl. Critica Nova* IV, p. 379 sq. primam epistolam quasi specimen editionis, quam pararet, edidit, sed aliis negotiis impedito promissa ad irritum ceciderunt. Nuperrime P. Matranga quoque in *Anecd. Graecis* annunciavit, se harum epistolarum curam suscepisse atque in earum editione versari. Quum vero pluribus abhinc annis Lutetiae Parisiorum degens, ibique summa virorum clarissimorum, qui regiae bibliothecae custodiendae et conservandae munere funguntur, liberalitate ac benignitate adiutus librorum subsidia circumspicere coeperim, quibus textum Chiliadum ab innumerabilibus maculis purgarem, Epistolas quoque ad verbum librorum ms. descripsi. Temporum iniuria nec non aliis negotiis impeditus hoc Epistolarum exemplar mea manu transcriptum diutius in scriniis intactum reli-

qui, neque vero unquam incepto prorsus abstiti. Jam vero otio non voluntario mihi imposito ad propositum reverti non cunctatus sum, et opus non prorsus ingratum me perfecisse spero.

In consilio primum fuit, longiorem praefationem huic Epistolarum editioni praemittere, in qua de variis viris doctis vel hominibus ecclesiastica civilive dignitate ornatis, ad quos hae epistolae datae sunt, quatenus illorum res investigari potuere, et de usu, qui inde in historiam litterariam et ecclesiasticam converteretur, longius disputarem. Ne pretium opusculi meis sumptibus typis vulgati nimis augeretur, ab hoc consilio abstiti et hanc disputationem alio loco instituere decrevi. Quum igitur nunc intra angustos fines coarctare, sufficiat mihi, de ipso libro Epistolarum et de libris manuscriptis, quibus usus sum, pauca adnotare.

Tzetzes ipse in Chil. V, 185 sq. epistolarum CVII numerum commemoravit, ut inde efficiatur, hoc epistolarum corpus integram ad nos pervenisse. Epistolam XXI a Pottero in suis ad Lycophronem commentariis editam Fabricius in Bibl. Gr. II, pag. 4. repetivit. Quatuor epistolae Chiliadibus in editione et Gerbeliana et Kiesslingiana subiunctae leguntur, quas ab illis centum et septem, quarum Tzetzes mentionem facit, diversas existimasse videtur Fabricius T. X, p. 252. In his vero XV usque ad XVIII. easdem esse reperiens cum editis, quarum extrema tamen ad Nicephorum Servilium data in utraque Chiliadum editione mutila est, ut ne decimam quidem partem epistolae ms. contineat. Denique ab Hamakero primam huius corporis epistolam typis vulgatam esse, supra monui.

Epistolas has ex duobus regiae Bibliothecae codicibus transcripsi. De quibus quum longius a Duebnero disputatum sit, parva descriptio sufficiat.

Codex A (nro. 2644) bombycinus, seculo decimo quarto exaratus videtur. Egregie scriptus est perpauca scripturae compendiis, sed desunt huic libro complura folia ad Chiliadum finem et ad epist. 65. 76. 77. Usus eo Duebnerus est, qui scholia primus edidit. Continet autem hic liber: 1. Fragmentum Lexici, fol. 2; 2. Monodiam in mortem filiae Porphyrogeniti, fol. 4; 3. *Ἐκθεσις ἀχροστιχίδος πρὸς τὸν λογιώτατον κύριον Σταμάδιον* hisce litterarum initiis: *Γύραρδος τῇ περιποθᾶτῃ μοι ἀδελφῇ Κυρίῳ Σταμαδίῳ τῇ Σεβαστῇ χεῖρει*. Versibus politicis, fol. 5; 4. Joannis Tzetzae librum historicum, fol. 10; 5. Eiusdem Epistolas, fol. 63; 6. Eiusdem libri historici partem alteram praemisso indice, fol. 111; 7. Eiusdem de Comoedia et Comicis, fol. 233; 8. Eiusdem de variis versuum generibus, fol. 235; 9. Monodiam versibus iambicis, fol. 250; 10. Eiusdem argumenta Iliadis et Odysseae Homeri, fol. 251 usque ad finem codicis in fol. 326.

Codex B (nro. 2750) est chartaceus, seculo decimo quarto exaratus, et sat male scriptus. In eo continentur: 1. Jo. Tzetzae liber historicus, fol. 1; 2. Eiusdem libri pars altera, fol. 62; 3. Eiusdem Jambi, fol. 203; 4. Eiusdem Epistolae, fol. 210; 5. Aenigma versibus iambicis, fol. 236. Est vero codex forma quadrata, scholiis in margine adscriptis. Scholia prorsus eadem sunt, quae iam sunt edita, sed totus liber ms. difficilis est ad legendum propter scripturam compendiarum, et quod pluribus in foliis vocabula plane evanuerunt.

Hisce subsidiis epistolarum libro typis impresso, rem non inutilem duxi, ex utroque codice varietatem lectionum ad marginem editionis Kiesslingianae adnotare, et Apparatum Criticum ad Chiliadas, quem in fine, additis scholiis a Duebnero et Cramero primum transcriptis, adieci, gratum fore musae Tzetzeanae

studiosis spero. Denique Graecitatis indicem adiunxi, in quo verba, quae in vulgatis Lexicis omissa in Epistolarum libro leguntur, enumerantur.

Plura de his Epistolis, quarum editionem principem lectoribus benevolis commendo, alio loco mox s. D. v. disseram.

Scripsi Tubingae mense Augusto A. 1851.

P.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

α. ΤΩΙ ΕΤΑΛΑΒΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΕΠΙΦΑΝΙΩΙ, ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ
ΤΟΥ ΣΙΛΗΣ ¹⁾).

Πυνθάνομαι ὡς παρὰ σοί τινες ἐπιφυλλίδες τε καὶ στωμύλματα γλῶτταν ἀχάλινον καθ' ἡμῶν κεινήκεσαν καὶ τὰ ἡμέτερα ὡς οἶόν τε ἦν αὐτοῖς διασέσονται. Εἰ μὲν οὖν βεκεσέληνοί ²⁾ τινες εἶεν καὶ βλιτομάμμαντες, φρονοῦντες ὅσα Μελιτίδης τε καὶ Μαμμάκνθος, καὶ τὰ ἐαυτῶν ὑπεραίρειν δοκοῦντες τῷ καθαιρεῖν τὰ ἀλλότρια, οἴκτου μᾶλλον καὶ οὐκ ὀργῆς εἰσὶν ἄξιοι, ὅτι μεμήνασιν, αὐτοὶ ἐαυτοὺς ἐπαινείτωσαν, ταῖς ἐαυτῶν σκιαῖς προσλαλείτωσαν, καθάπερ καὶ ἡ ὁμόφρων τούτοις Μακκῷ ³⁾ τῷ ἐαυτῆς κατόπτρῳ προσδιελέγετο· λαλείτωσαν καθ' ἡμῶν ὅσα βούλονται, ἀκούσονται γὰρ παρ' ἡμῶν οὐδὲ γρῦ. Εἰ δέ γε τοιοῦτοι μὲν οὐκ εἰσι, σπείσασθαι δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐταιρείαν ἐθέλοντες, τῷ τοῦ Πειριθόου ταντὸν μεμηχάνηται, δέχομαι τὴν ἐταιρείαν ἀσμένως ⁴⁾· καὶ τοῖς ἀνδράσι συσπένδομαι, οὐδ' ὡς ὁ Σόλων τὸν Σκύθην ἐκείνον Ἀνάχαρσιν ἀποπέμπομαι. Εἰ δέ γε τοῦτο οὐθ' οὕτως οὔτε ἐκείνως ἔχον ἐστίν, ἀλλ' ἄρα τῷ τρίβωνι καὶ τῇ περιτιάρῃ ⁵⁾ γεγαύρωνται, ἴστωσαν ὡς Κυμαῖοι μὲν ὄνοι

1) Haec epistola ab Hamakero in Bibl. critica nova IV. p. 379 sq. in lucem publicam prolata est. Respondet Chil. IV. vs. 784. ad Chil. V. vs. 185. Tzetzēs Aristophanis Ranas ante oculos habuisse videtur in scribendo, quum plura vocabula inde petita sint, e. g. ἐπιφυλλίδες et στωμύλματα (Ranae 92.), μελιτίδης et μαμμάκνθος (Ranae 990 sq.).

2) A Schol.:

Βίκος, τίκος, πέκος τε σὺν τούτοις ἄμα,
"Ἐν κάππα σε χρὴ τεχνικῷ λόγῳ γράφειν".
Λιολεῖς γράφουσι κάππα δ' αὖ δύο.

3) In Chil. Hist. 6. vulgata lectio ἀκκῷ, sed ibi quoque nostri eodd. μακκῷ. Cf. Arist. Eq. 395.: καὶ τὸ τοῦ δῆμου πρόσωπον μακκοῦ καθήμενον, ubi Schol. etym. affert: μακκῷ, ἐνὰ καὶ βαρὺς νοοῦσα.

4) A Schol.: ἦδω ἦσω, ἦσμενος καὶ ἄσμενος· τὸ δὲ οὐκ ἄσμενῃ τὸν ἐξ ἐμοῦ δέχη λόγον. Ἰώνων καὶ Λιολέων.

5) A Schol.: Περιτιάρᾳ, κίδαρις, περινεφαλαία λευκή, περιτιάρων.

λεοντιῶντες ¹⁾, ἀνθρωπιῶντα δ' ἅττα πιθήκια ἐλεγχθήσονται. Εἰ δ' ἄρα καὶ ἄλλως πως φρονηματώδεις καὶ δοκηταὶ τυγχάνουσι, μὴ κατὰ τὸν Πάριν ἐκείνον Ἀλέξανδρον, ὅπισθεν τοῦ τύφου τοῦ Ἴλου ἐστῶτες, λαθρηδὰ πρὸς ἡμᾶς τὰ βέλη ἐπιπεμπέτωσαν· κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην ²⁾

Οὐδείς ἀνὴρ εὐψυχος ἀξιοῖ λάθρα

Κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα·

ἐκ δὲ τοῦ προφανοῦς,

Τῶν [νῦν] ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Δεῦρ' ἵτω ³⁾.

Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐρρίγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων ⁴⁾.

Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν ⁵⁾.

Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεσθαι Ἀρηϊ ⁶⁾.

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλω κατὰ τὸν τραγικὸν ἐκείνον Αἰσχύλον τὸν Ἑλευσίνιον ⁷⁾. Μὴ θρασυνέτω δὲ αὐτοὺς καθ' ἡμῶν ἡμῶν τὸ οἰκούρημα καὶ τὸ ἡρεμαῖόν τε καὶ ἀκόμπαστον· καὶ γὰρ καὶ τὸν Ἀχιλεῖα ὁ Λυκομήδους ὑπέκρυπτε ποτε παρθενών, καὶ οἱ Ἕλληνες τῶν Τρώων κρानγῇ κλαγγαζόντων ἡρεμαϊότερον ἐπορεύοντο, ἀλλ' ὅμως οἱ τε Ἕλληνες τῶν Τρώων ἦσαν οὐχ' ἥττορες καὶ Ἀχιλεὺς ἀπάντων διαπρεπέστερος, καὶ μοὶ δὲ ὁμοίως αὐτοῖς ἐστὶ νοῦς μὲν ἀκόμπαστος

Χεῖρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον ⁸⁾

ἀλλὰ τοὺς ἐγῶγε ἀναχωρήσαντας κελεύω εἰς πληθὺν ἵεναι, μὴ δ' ἄντιον ἴστασθ' ἐμεῖο ⁹⁾,

Ἀνστηνῶν δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν ¹⁰⁾.

Σωφρονίζέτωσαν αὐτὲς πρὶν τι κακὸν παθεῖν, Μολιονίδαι καὶ Κακοὶ καὶ Ἀσβολοὶ, οἳ τινες εἶναι δοκοῦντες πάλαι παρ' ἑαυτοῖς, τῷ Ἡρακλεῖ καθεύδοντι ἐπιθέμενοι, ἔγνωσαν οἳ τινες ἄρα ἐτύγγαον· οἱ μὲν γὰρ αἰθυρμά τι τούτῳ γεγόνاسι, Κακὸς δὲ τὰς Γηρυνόου βοῦς ὑφαιρούμενος πρὸς τῷ αὐτοῦ σπηλαίῳ ἀνῆρχτο·

1) Vox *λεοντιάω* nonnisi in Chil. IV, 937. et h. l. reperitur.

2) Eurip. Rhesus, v. 510 sq.

3) Hom. II. VII, 74 sq.

4) Hom. II. XVII, 175.

5) Hom. II. VII, 238.

6) Hom. II. VII, 241.

7) Sept. adv. Theb. 550.

8) Aesch. Sept. 554.: Ἀνὴρ ἀκόμπος, χεῖρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον.

9) Ex Iliad. XX, 196.

10) Hom. II. VI, 127.

Ἄσβολος ¹⁾ δ' οὔτε θεῶν τρομέων ὅπιν οὔτ' ἀνθρώπων,

Ἵψηλόμοιο κρεμαστός ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πένκης

Ἄγκειτο μέγα δειπνον ἀμετροβίοις κοράκεσιν.

Ταῦτα φυλαττέσθωσαν μὴ παθεῖν καὶ αὐτοί, μήπως καὶ παρὰ
τινος ἴσως αὐτῶν κακωτέρον ἀκούσειαν, τὴν Διονυσίον τραγωδίαν ἐπ' αὐ-
τοῖς προσαρμόζουσιν. Φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τύραννος οὕτως αὐ-
μετρικῶς ἐκβοᾶν·

Αὐτοῖς γὰρ ἐμπαῖζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν.

Ἀνέξομαι γὰρ, εὖ ἴσθι, οὐδαμῶς τοιαῦτα ἀκούειν ²⁾.

Οὐ γὰρ ἐμὸς πέφυκε ταρβήμων νόος,

Οὐδ' ἀχαριτόγλωττός ³⁾ εἰμι πρὸς λόγους,

Ἄλλ' οἶδα νομᾶν εὐφυνῶς τὴν ἀσπίδα,

Οἶδα κραδαίνειν δεξιῶς ἄγαν δόρυ,

Ἐλῶ τὸν ἵππον, οὐ πέφρικα τὸν κτύπον,

Τῇ συστάδῃ γέγηθα τῶν ἄλλων πλέον,

Καὶ τόξα τείνων οὐ πτοοῦμαι τὰς μάχας ⁴⁾.

1) Epigramma in Asbolum, quod cum aliqua diversitate in Chiliadibus exstat et in Tzetzae Exegesi Homerica, debemus Philostrato in Heroicis p. 748. In reliqua varietate omnes conspirant in absurdam lectionem ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πένκης, quod vitium ex iudicio Hamakeri tolletur, si legas ἐπ' εὐλιπέος μαλὰ πένκης ἄγκειται. In Chil. legitur ἄγκειται.

2) Errat Matranga (Anecd. Gr. I. p. 15.) qui etiam sequentia usque ad finem epistolae e quadam Dionysii tyranni tragoedia deprompta vult, ideoque metri caussa corrigendum conicit: ἀνέξομαι εὖ ἴσθι οὐδαμῶς ταῦτ' ἀκούειν. Interposita hac prosa oratione versus sequentes a Dionysii loco laudato (cf. Chil. V, 185.) separantur, et illi quidem lusus musae Tzetzeanae esse videntur.

3) A Schol.: ἀχαριτόγλωττος — καὶ ἔν (ἢν B) τῶν δαῶν ἐκτείνει οἷς παρ' Ἰππώναντι τόδε, ἣν αὐτὸν ὄφει τῶν τιμῶν δάκοι (cf. Poet. Lyric. Bergk. p. 520. et ad Lycophr. v. 234. ubi δάκη), καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (Choeph. 1046) φαινοχίτωνες (φαινοχίτωνες B.) καὶ πεπλεκτανήμεναι δεινοῖς δράκουσιν· ἢ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. οὕτως ἔχεται τοῦτο καὶ κανόνος· τὸ δὲ πλέον ὅτι τότε καὶ διχρόνοις κατεχρώμενη, ὡς οἱ βέβαλοι· ὅθεν ἀβोधήθητον διχρονον ἐστὶν ἐν αὐτοῖς· τὸ ἀχαριτόγλωττος τὸ ρι.

4) Legitur haec epistola prima in libro ms. A post finem prioris partis Chiliadum, caeterae epistolae ordine non interrupto ante Chil. V, H. 1. exstant. Qua de re in margine Codicis A post primam epistolam adscriptum legis: Τῇ ἡμετέρῃ γραφῇ κατὰ τὸ πρωτότυπον ἐγράφη· ὅπερ τυχαίως καὶ αὐτοσχεδῶς γράφων ἐγὼ οὕτω τὴν τάσιν αἰτάτως καὶ πεφυρμένως ἐποίησάμην. Τοῖς δὲ λοιποῖς μεταγράφοις λέγω καθ' ἑξῆς ἀδιασπάστως τὰς πάσας ἐπιστολάς συνθέσθαι συνηνωμένως. Πρόσχευς τὸ λοιπὸν πᾶς θίλων μεταγράψαι, ἂν τῷδε γράψῃς οὐ γράψῃς πάλιν. Cf. Matranga Anecd. Gr. I. p. 14. ubi eadem notula nonnullis vitiis depravata et ad finem auctior huiusmodi ex Codd. Vat. laudatur: τοῖς δὲ λοιποῖς μεταγράφοις εἶπον καὶ συνθέσθαι (al. λέγω καὶ συνθέσθαι) καθ' ἑξῆς ἀδιασπάστως τὰς

β. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΚΟΓΚΕΤΜΑΙ ¹⁾.

Οἶμαί σε τῷ τῶν τοσούτων ἡμερῶν ἀριθμῷ, τοῦτο γάρ μοι ἐτύγχανε ἐγκαλῶν, τῶν τῆς ἐκστρατείας πόνων ἀναπειπαῦσθαι, κἂν ὑπὲρ τὸν ἐν μύθοις λογοποιούμενον Ἀτλαντα δυσβάστακτον οὕτω καὶ οὐκ εὐάγαλον ²⁾ φορτίον ἐπέφερες. Καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἀτλας πλάττεται τε καὶ γράφεται τὸν οὐρανὸν τοῖς ὤμοις βαστάζων καὶ ὑποκλάζων τῷ βάρει· ἰδρῶτί τε πολλῷ περιρρέϊται καὶ περιπνέϊται τῷ ἄσθματι. Κἂν γοῦν καὶ ὑπὲρ τοῦτον φορτίον εἶχες ὠμάδιον, ἀλλ' ἢ γε ἐς τοσοῦτον ῥαστώνῃ τε καὶ τὸ νωχελὲς καὶ ἀνέσιμον ἐξεκροῦνκει ἂν οἶμαι τὸν ἐκ τοῦ ἄχθους σοι κάματον. Μὴ γοῦν λοιπὸν ἔτι μοι προφασίσῃ τινα εὐπρόσωπον πρόφασιν, μὴδ' εἰς κενὸν ψαλάξαντας ἡμᾶς ἀποδείξεις, ἀλλ' ἐρευνήσας στείλον ἡμῖν τὸ βιβλίον εὐκόλως ὥσπερ ἀπέλαβες· ἄφιλος γὰρ ἂν εἴης, εἰ μὴ τοῦτο ποιήσεις. Ἐρῶσο.

γ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΟΥ ΚΤΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΤΩΙ ΒΟΡΤΖΗΙ ³⁾.

Οὐκ αἴτιος ἐγὼ τριπόθητε τοῦ μὴ γράφειν σοι οὐδ' ἀφιλίαν ὡς ὀνειδίζεις γενόσθκα· μὴ με ταῖς ῥητορικαῖς πειθανάγκαις καὶ τοῖς τῶν λόγων κομψότησι παραλογίζεσθαι νόμιζε· οὐκ αἴτιος ἐγὼ οὐδαμῶς, μᾶλλον δὲ σὺ ὁ τριβέλτιστος. Τότε γὰρ ἡ γραφὴ πολιτεύεσθαι εἶωθεν, ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ τὸ ἐαυτῶν ἀδυνατῶσιν ἐργάζεσθαι μήκει ὁδοῦ κωλυόμενοι· σὺ δὲ πρότῃτε κατὰ τὴν παρ' ἡμᾶς ἀγορὰν διερχόμενος, μᾶλλον δὲ καὶ σταῖς ἐν αὐτῇ παρ' ἡμῶν καλούμενος οὐκ ἠθέλησας εἰς τὸ ἡμῶν δομάτιον εἰσελθεῖν καὶ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι. Καίτοι γε καὶ μόνον εἴπερ ἐφίλεις ἔδει σε τοῦτο πεποιημέναι· οὐ γὰρ ὑπὸ κήρυκός τις ἢ προκλήτορος δεῖ τοὺς φιλοῦντας πρὸς τοὺς φίλους εἰσερχεσθαι, ἀλλ' ἀκλητὶ καὶ κατὰ τὸν ὁμηρικὸν ἐκεῖνον Μενέλαον. Οὗ δὴ χάριν ⁴⁾ ἐγὼ πάμπολα λυπηθεὶς τῇ

πάσας ἐπιστολάς καὶ ἐξῆς πάλιν συνηγμένως τὸν τῆδε κείμενον τῶν βραχυῶν ἱστοριῶν βραχύτετον πίνακα καὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἱστοριῶν μέγιστον πίνακα· χοιροδίου δὲ υἱῷ ἐμπιστεύσας τὴν παροῦσαν μεταγραφὴν καὶ δοὺς καὶ μισθὸν τούτῳ καλλιγράφου λόγου ἀξίον καὶ εἰπὼν οὕτω μεταγράψαι καὶ αὐτὸν ὡς χοῖρον ὄντως ἔχ' εὖρον καταπειθῇ ἀλλὰ πολλὰχῶς κοπρώσαντα τὸ βιβλίον. Πρὸςχες τὸ λοιπὸν κτλ.

1) Cf. Hist. 1. 2.

2) Cf. Aesch. Prom. 357.: "Ἐστῆκε, κίων' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὧμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγαλον.

3) Cf. Hist. 3. 4.

4) A Schol.: Χάριν καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἔντα.

σῇ γραφῇ οὐκ ἀντέγραψα, ἡ δ' ἀγάπη οὐ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς γράφεις ἀπέπτατο, ἀλλ' ἔνδον ἐνδόμυχος ἐν στέργοις μένει. Τὸ δέ γε ζωνάριόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ φυλάττεται, ὅπερ σοι δι' ἀποστολῆς εἶτε καὶ αὐτοχείρως δοθήσεται. Σὺ δὲ μοι ὑγίαινε καὶ εὐδοῦ ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν παῖσιν ὑπέικων τοῖς συγγενεῖσι τοῦ θείου προσταγάμασι· καὶ εἰ οὐδὲ γραφῆς ἀξιοῖς ἡμᾶς οὐ φρονηοῦμεν περὶ τούτου. Τοῦτο γάρ μοι ἐστι καὶ γραφῇ καὶ καλῇ ἀγγελίᾳ καὶ τῶν καλῶν ἀπάντων τὸ κάλλιστον, τὸ καλῶς ἔχειν σε. Βραχεῖαν ἀντιγραφὴν σοι κατὰ τοὺς Λάκωνας ταύτην ἀντέγραψα μεγάλης ἀγάπης ἐμπόρευμα περισώζουσαν. Ἐρῶσό μοι τριπόθητε.

δ. ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΝΩΒΕΛΛΙΣΙΜΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΜΙΧΑΗΛ ΤΩΙ ΤΑΡΩΝΙΤΗΙ ¹⁾).

Ἄλλὰ καὶ Σόλων ἐκεῖνος ὁ Ἀθηναῖος ὁ περιβόητος, τριπόθητέ μοι πανσέβαστε (μαντεύομαι γὰρ ἐπενχόμενός σοι τὰ κάλλιστα), ἡκέ ποτε παρὰ τὴν ὑπὸ Κροῖσον ἀρχήν. Εὐθὺς δὲ λόγος πολὺς ἐφέρετο τοῦ ἀνδρός· ὁ δέ γε Ἀνδὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ κομπορῶρηματοχρηματομεταωροφρέναξ ὢν καὶ τῇ ἀλαζονείᾳ ὑπεραιθέριος ἡμέρᾳ τακτῇ τὸν φιλόσοφον εἰς τὸ τούτου παλάτιον εἰσιέναι παρακελεύεται, ὡς τὴν ἐκείνου δῆθεν εὐδαιμονίαν θανμάσαντα, ὡς ἐκεῖνος οἶετο. Πῶς δ' ἂν εἴποις παρὰ τὸν τῆς ὑποδοχῆς ἐκείνου καιρὸν φιλοκάλως ἐξέστεψεν ἅπαντα, τὰς ἀγνιάς, τὰς οἰκοδομὰς, τὰ τῶν δόμων προπύλαια, τρὺς οἰκέτας, τοὺς ἡγεμόνας, τοὺς στρατηγούς τῶν δυνάμεων. Ὡς δὲ καὶ καιρὸς ἦν ἤδη τὸν ἄνδρα γενέσθαι πρὸς τὰ βασιλεία, τοὺς παρεστῶτας ἅπαντας εἶναι Κροῖσους ἐνόμιζεν· ἰώρα γὰρ ἐκείνους χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ καὶ πολυτελείᾳ ἐσθήμασι διαλάμποντας. Ἄλλ' ἐκεῖνος μετὰ μικρὸν καὶ τὸν Κροῖσον ἰώρακε καὶ τὴν διαφορὰν ὁποῖαν εἶχε πρὸς ἐκείνους μεμάθηκε, πλὴν καὶ ἰωρακῶς οὐ τεθαύμακεν. Οἱ δὲ γέ σοι θεράποντες ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐλθόντες τῆτες οἰκίαν αὐτόκλητοι τᾶλλα ²⁾ μὲν κατὰ ταὐτὸν ἐκείνῳ πάνυ πεπόνθασι, τὸν δὲ γε

1) A Schol.: Τῆς παρουσίας ἐπιστολῆς ἡ ἰδέα σεμνότης γλυκύνῃ διόλου συγκεραμμένη. Τὰ διθυραμβώδη ταῦτα μόνοις τοῖς ἀστεῖσμασι εἰσι προσφνη· καὶ κωμῳδίῳ τοῖς συγγράμμασι, καὶ εἰ τις οἶδῃ τὰ νῦν λυρικὰ γράφειν ποιήματα· ἀπρόσφορα (ἀπρόσφορ... Α ἀπρός suprasor. φρ. Β.) καὶ γιλοῖα ταῖς λοιπαῖς συγγραφαῖς. Cf. Hist. 5. usque ad Hist. 11.

2) A Schol. τ'ἄλλα·

Ὅξυνε τ'ἄλλα, μὴ περίσπα δυστέχνως·

Ἐν γὰρ βαρείᾳ πρῶτον ὀξείας μετὰ (μέτρον Β)

Τὴν σύνθεσιν εἴληχεν· οὐ τοῦναστῖον.

Ἄπαν δ' ὅπερ σχῆ σύνθεσιν τοίαν φέρειν,

Εἴτ' ἐν βαρειῶν σύνθεσιν ἔχει, δύο,

ἔμοι γετνωῶντα Κροῖσον καὶ μὴ ἰδόντες ὑπερεθαύμασαν, ἐκ τῶν ἐπ' αὐτὸν ἐπιγνόντες αὐτόν, καὶ ἡμᾶς τῆς γετνωάσεως εὐδαιμόνισαν· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἐμὸς γετνωῶν Κροῖσός ἐστιν. Οὐ γὰρ ἐγὼ παρ' ὕδασι θολεροῖς παροικῶ, οὐδὲ κατὰ τοὺς χοιρόφρους βορβόροις ἢ βαρβάραις ἐπαναπαύομαι, ἀλλὰ τὰς καλιὰς ἐξ ἁρωμάτων κατὰ τὸν φοῖνικα πῆγνυμαι ἐνθα διαρρέον ὕδωρ ἐστὶ διειδὲς, καὶ θηρεύομαι τοῖς εὐώδεσιν ὥσπερ μονόκερως καὶ κατὰ τοὺς ἰκτίνους ἢ ὕδωρ αἰθέριον πίνειν φιλῶ ἢ δίψει θανεῖν μοί ἐστιν αἰρετώτερον· βρώματα δὲ μοί ἐστι ποθεινὰ τὰ κάλλιστα τε καὶ ζῶντα καὶ πρόσφατα· οὐδὲ γὰρ κατὰ τῶν θηριογνομόνων τοὺς συρφετώδεις τοῖς ὀδωδοσί¹⁾ σαρκίοις ἐκτρέφομαι, ἀλλὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς τῶν θηρίων τοὺς λέοντας νεκρῶν σωμάτων οὐχ ἄπτομαι· ἀτυχῶ δ' ἐν οἷς εὐτυχῶ, καὶ παρὰ τῶν οὐκ εἰδόντων εὐδαιμονίζουμαι ταντάλειον²⁾ πάσχω· τὴν κόλασιν· ἐν μέσῳ γὰρ καθαρῶν καὶ ποτίμων ὑδάτων ἐστὼς τῷ διψῇ ἐκφλογίζομαι, καὶ δένδρων ὀπωροφόρων ὥραιον· περὶ ἐμὲ παντοίων ἐστώτων οὐκ ἔξεστί μοι καὶ ποθοῦντι καταλαβεῖν τοῦ καρποῦ, ἀλλ' εἴθε μοι τὸ σοβαρὸν τὸ τοξοφόρον παιδάριον, οὗ τὰς βολίδας ἄδεις ὑπεξέφυγε, ποτίσοι μὲν εἰς κόρον τῶν διανῶν καὶ γλυκέων τούτων ὑδάτων καὶ τὰς ἰθυτενεῖς τῶν δένδρων ἐπικλῖνοι μοι κορυφὰς καὶ τῆς ὀπώρας ἐμφορηθείην, ὥς ἂν μηκέτι μάτην παρὰ τῶν οὐκ εἰδόντων εὐδαιμονίζομαι.

ε. ΤΩΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΙ ΚΤΡΙΩΙ ΠΟΛΥΕΤΚΤΩΙ³⁾.

Τὴν μὲν ἡμίονον ἀπελάβομεν καὶ ὑμῖν τῆς ἀγάπης εὐχαριστήσαμεν, πλὴν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐποχοὶ ταύτης γενέσθαι κατηξιώθημεν. Βασκαίνει γὰρ ἡμῖν τὸ δαιμόνιον ἄχρι καὶ τῶν λεπτῶν, ἀλλ' ὑμῖν μὲν τῆς φιλίας εἵνεκα χάρις. Ἐγὼ δὲ ἕτερον μὲν αἰτιῶμαι οὐδένα ἢ κατὰ Ἰώσηπον τὴν ἄδικον εἰμαρμένην, ἣτις πολλοὺς μὲν μηδὲ χειρόμακτρον ἔχοντας τροφὴν

Ὅξυν, βαρὺν φέρουσιν ἐντίχως τόνον.
Τάλλα μὲν αὐτὸ καὶ βεβῶς, ἐστὼς, λέγω·
Ἐρακλῆς δ' αὖ ἡρακλῆς· θαλῆς ἄμα,
Καὶ πᾶν ὅπερ εἴληχεν ὀξῆϊαν φέρειν,
Εἴτα βαρεῖαν, τὸν περισπῶντα τόνον
Ἀσπάζεται κάλλιστα τεχνικῶ λόγῳ.

1) An legendum ὀδωδοσί? Cf. Hippocr. p. 295, 4.: ὕδατα κρημναῖα καὶ στάσιμα καὶ ὀδωδοσί, ubi tamen sec. Galen. Gloss. legendum est ὀλῶδοσι.

2) A Schol.: ταντάλειον· στίχοι Εὐριπίδου·

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίλοσαν μόλων (Iph. T. 1.).

3) Cf. Hist. 12. 13.

δὲ μαγδαλιὰν ¹⁾ ποιουμένους καθάπερ οἱ κύνες ἐν ἀνθρώπων τετιμήμεν ἀριθμῷ, ἡμᾶς δὲ ἐξ ἀγαθοῦ κατηγμένους τοῦ γένους καὶ οἰοὶ τυγχάνομεν ὅσας ἄχρι καὶ τῶν τοιούτων βασκαίνουσαν.

ς. ΤΩΙ ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΣΑΑΚΙΩΙ ΤΩΙ ΚΟΜΝΗΝΩΙ ²⁾).

Τοῖς παλαιοῖς ἐκείνοις ἀνδράσι τοῖς ἥρωσιν ἔθιμον ἦν, κυδρότατε Σεβαστέ, εἴ ποτε τῆς ἐαυτῶν πατρίδος ἀπάροιεν, συμβαίῃ δέ τινα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας ἀποθανεῖν, τοὺς ἐτι περιόντας παλινοστυντας τρισάκις τὸν τεθνηκότα ἐκείνον ὀνομακλήδην καλεῖν, ἱκανὸν οἶμαι δοκοῦντας αἰσθησθαι ἐμποιεῖσαι καὶ ἀναισθήτοις νεκροῖς τὸ τρίτον ἐπιφώνημα. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἀποπτόλιδι ὄντι οὐδ' ἐκδημοῦντι καὶ ἀναισθήτῳ νεκρῷ, ἀλλὰ προσπάτριδι καὶ εὖ μάλα αἰσθανομένῳ καὶ ζῶντί σοι τρισάκις ἤδη κατ' ἐκείνους προσεπιφθέγγομαι· ἐπεὶ καὶ ἀγνώμων ἂν εἴην, εἰ μὴδὲ τοὺς ἰταλοὺς μιμησαίμην ῥωμαίους τοὺς Ἀῤῥσοντας, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν βαρβαρώτερος τῇ γνώμῃ ἀποφανθείην. Κἀκεῖνοι γὰρ εἰ καὶ θηριώδεις εἰσὶ πως καὶ βάρβαροι, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀκηρυκτεῖ, κατὰ γε τὸ παλαιὸν, πόλεμόν τισιν ἀνεξήριπτον, ἀλλὰ λόγῃν πρότερον ὥσπερ τινὰ λόγον πολέμου προάγγελον ἐπεξήριπτον, εἴτα καὶ τοῦ πολέμου κατήρχοντο. Εἰ δέ γε καὶ μέχρι νῦν τὸ ἔθος τοῦτο ἐπικρατοίῃ, σὺ ἂν ἄμεινον εἰδείης ἐμοῦ, ἅτε δήποτε πολέμοις ἡσυχολημένος καὶ τὰ τούτων εἰδώς. Εἰ γοῦν ἐκεῖνοι καὶ θηριώδεις ὄντες καὶ βάρβαροι οὐκ ἀκηρυκτεῖ τοὺς πολέμους, εἴ γε τέως μὴ νῦν, ἀλλὰ γε τὸ παλαιὸν ἀνεξήριπτον, πόσω μᾶλλον ἐμὲ δεῖ ταῦτα φυλάττεσθαι, ἐκ τῶν εὐγενεστάτων Ἰβήρων τῷ γε μητρῷ γένει καθέλκοντα τὴν σειρὰν, ἐκ δέ γε πατρὸς καθαρῶς τυγχάνοντα Ἑλληνα. Ταύτῃ τοι καὶ τρισάκις σοι ἤδη προσεπιφθέγγομαι καὶ τὸ τοῦ Φαιστίε λέγειν Ἐπιμενίδου προάγομαι. Ἐπιμενίδης γάρ ποτε οὗτος ὁ Φαίστιος ἐς τὴν Ἐρεχθείως ἐλθὼν καὶ τὴν Μανυχίαν ἰδὼν, χωρίον δὲ τῷ ταύτης τῆς πόλεως, κατανοήσας ὅσα τὴν πόλιν λυμῆσθαι ἐμελλε, τυφλὸν, εἶπε, τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος ³⁾· εἰ γὰρ ᾔδεσαν Ἐρεχθεῖδαι ὅσα τὴν πόλιν αὐτῶν τουτοῖ τὸ χωρίον λυμῆνεται, κατέφαγον ἂν αὐτὸ τοῖς ὁδοῦσι. Τοῦτο κἀγὼ περὶ τοῦ Λεπρέου ⁴⁾ τοῦ σοῦ γραμματεῶς κατὰ ταῦτά σοι τῷ Ἐπιμενίδῃ προσφθέγγομαι, καὶ παραινῶ ἱκετεῦν σε ἐπ' ὄνον ἢ χοῖρον

1) Proverbium erat de catillonibus et parasitis νέων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας.

2) Cf. Hist. 14. usque ad Hist. 71.

3) Cf. Plut. Solon. c. 12.: οἷς τυφλὸν ἐστὶ τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος κτλ.

4) A Schol. ad Λεπρέου· Τόπος τὸ Λέπρεως νῦν δὲ τὸ Λέπρεως τὸ Λέπρον λέγω ἀπὸ εὐθείας, τῆς ὁ Λέπρεως, τοῦ Λεπρέου.

τιτανοχρίστον δημεῦσαι αὐτὸν καὶ τῆς σῆς ἐξελάσαι χειρὸς, πτωμά τι καὶ μορμολύκειον ὄντα καὶ κάθαγμα καὶ τῆς σῆς εὐγενείας ἀλλότριον. Εἰ δ' οὖν, ὑπὲρ γε τὸ μῆλον ἐκεῖνο τῆς ἔριδος τὸν ὀσμῖλον¹⁾ τῶτον εὐρησειας, ἴσθι γὰρ ὡς δι' αὐτὸν καὶ παρ' Αἶδη στενάζουσιν οἱ γεγονότες τρισμάκαρες ἐκεῖνοι καὶ ἥρωές ποτε γραμματεῖς, Ἑρμῆς τε ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς γραμματεὺς, κατ' ἐξαίρετον δὲ τῷ βασιλείῳ τῶν Ἀσσυρίων Ὀσίριδος²⁾ καὶ Βελεσὺς ἐκεῖνος ὁ Βαβυλώνιος ὁ τῷ Ἀρσάκῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Μήδων ἐν ταῖς γραφαῖς ὑπεργῶν, ἔτι δὲ σὺν αὐτοῖς Παλαμήδης τε ὁ Ναυπλῖς, Σίσυφός τε ὁ Κῶος καὶ Δίκτυς ὁ Κρής, τῆς ὀμηρικῆς ἱλιάδος τὸ ἀκροθίνιον, καὶ Τεῦκρος ἐκεῖνος ὁ τῷ Φαλάριδος καὶ Ἀρχιμήδης, ὁ τῷ Ἰέρωνος, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλείῳ Δαρεῖς καὶ Ξέρξης, οἱ τινες τὸν ἀττικὸν ἀπεγράφοντο πόλεμον, καὶ οἱ ἀττικοὶ γραμματεῖς Κέφαλος, Κτησιφῶν καὶ ὁ Τίμαρχος Δημοσθένους τε καὶ οἱ ἕτεροι καὶ ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἔτι δὲ ὁ τῷ Πορσέννα τῷ Τυρρόνην γραμματεὺς³⁾ ὃν Πορσένναν ὁ Μώκιος ὁ Ῥωμαῖος ἀνεῖλε κατόπτης γενόμενος Τυρρόνην, προσέτι δὲ ὁ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ὕστερον γενόμενος γραμματεὺς καὶ ὁ τῷ βασιλείῳ Περσέως τῷ Μακεδόνατος υἱὸς αἰχμάλωτος γεγονὼς καὶ τότε παρ' ἰδιώτῃ καὶ οὐ βασιλεῖ γραμματεύον λατίνφ, Σομνᾶς τε καὶ Ἐλιακεῖμ οἱ Ἑζεκιὺν γραμματεῖς καὶ ὁ τοῦ Ἡρώδου Διόφαντος, ὃς παραχράττων βασιλικὰ γράμματα συλληφθεὶς ἐτεθνήκει, καὶ οἱ τῆς Κλεοπάτρας τῆς κλεινῆς βασιλίδος καὶ ὁ τῆς Ἰουλίας Φιλόστρατος καὶ οἱ ἕτεροι πάντες, ὧς ὀνομακλήδην θεὸς ὡς ἀγορεύειν οὐ δύναμαι ὑπὲρ ὧν ἀπάντων ἐγὼ ὑπὲρ τε ἐμῇ ἐαυτῷ πόλεμόν σοι ἀρῆμαι ἐκ εὐκατάσπονδον, εἰ μὴ γε τῶτον λεμφώδῃ⁴⁾ τε ὄντα καὶ εἰδεχθῇ, μυσαρόν τε καὶ κίναιδον, ἀφωνότερόν τε ἰχθύων καὶ ἀμαθέστερον, δημεύσας τῆς σῆς χειρὸς ἐξελάσειας. Ἴσθι γὰρ ὡς εἰ μὴ τῶτο ποιήσειας, ἐπεὶ με ψευδόμενον ἀποδείδειχας περὶ σὺ διαρρήδην κηρύττοντα τοῖς πολλοῖς σοφόν τέ σε εἶναι καὶ κρίνειν εἰδόμενα τὰ πράγματα, σὺ δὲ οὐ τοῖστος ἐφάνης, ἀλλὰ τὸν Λέπρεον τῶτον ὥσπερ τι Βάττε σίλφιον ἔχεις, ἐπ' ὀνείδει μὲν καὶ ὕβρει τῇ ἐμαντῇ, ἐπ' αἰσχύνῃ δὲ τῇ σαντῇ, ἐπ' ἀμφοῖν δὲ τῶν ἐχθρῶν καταγίλωτι, εἰσαγγεῖλαί σε βούλομαι καὶ μεμητυκέναι πάντων ταῖς ἀκοαῖς,

1) A Schol. ad Ὀσμῖλον· ἡ καλουμένη ὄζαινα· ὀσμῖλος ὄνομα ἰχθύος, τοῦτο δὲ τάχα ὡς κυριον ὄνομα, ὡς τὸ Τρωῖλος· Ζωῖλος, ἔγραψα δι' ἰῶτα.

2) A Schol. Αἶδη γέγονεν· Αἰγύπτιος γὰρ ἦν βασιλεὺς ὁ Ὀσίρις.

3) A Schol. Κλούσιος ἐκαλεῖτο τοῦ Πορσέννα γραμματεὺς, καθὰ φησι Δίων (δίων B).

4) Cf. Schol. Lucian. Lexiphr. c. 18.: ἀποπλήκτους καὶ λεμφώδεις.

ὑπὲρ ὧν εὖ μάλα ἐπίσταμαι ὑμῖν εἰργασμένων, καὶ οἶδα ὅτι ἔδεις ἂν φρονῶν ἡμᾶς ἀντιᾶσαιτο, κακὸς ἡναγκασμένος ὑπὸ σῶ γεγονέναι, εἰ τέως ἄρα τῷτο κακὸν ἀδικηθέντα σπεύδειν ἐνδίκως τιμωρεῖν τὸν ἐχθρόν. Εἰ δέ τινες ἄρα εἴεν μωμοσκοποὶ, μεμφίμοιροι καὶ φιλαίτιοι, ἀπρομηθέστεροί τε καὶ ἀσκεπτότεροι, καὶ ἡμᾶς αἰτιῶντο ἀκαίρως, ἀναγνώττωσαν τὸν τῷ Κεφάλῃ ἐκεῖνον Ἀνσίαν τὸν ῥήτορα καὶ εὐρήσειαν Ἀνδοκίδην τὸν ἑαυτῷ πατέρα μεμνηνκότα· μεταβήτωσαν ἐπὶ τὸν Ἀτρομήτην Αἰσχίην καὶ Δημοσθένη εὐρήσειαν ἀνεψιὸν ἑαυτῷ τὸν Δημοκλῆν μνηύοντα· ἀναγνώττωσαν τὸν Θεόφραστον καὶ εὐρήσειαν Παρμενίωνα προδιδόντα Νικάτορα· ἐλθέτωσαν ἐπὶ τὸν Ἰώσηπον καὶ τὴν Ἡρώδεα παιδᾶς εὐρήσειαν ἀλλήλας τῶ ἑαυτῶν πατρὶ προσαγγέλλοντας· ὁ Ἀγνῶριος Διόδωρος αὐτὰς διδασκῆτω τὸν Ξερμοδίουστον, τὴν Κανθαύην πάλαι γυναῖκα ¹⁾ Ἡρόδοτος, ὁ Ἡρωδιανὸς τὸν Λαϊτόν τε καὶ τὸν Ἐκλεκτόν, Εὐριπίδης τὴν Φαίδραν προδιδόντα Ἰππόλυτον· ὁ Ὀρφεὺς διδασκῆτω τὸν Ἑλέον τὴν Τροίαν προδιδόντα μαντεύμασιν· ὁ Χαλκιδεὺς ποιητὴς τὸν Ἀντήνορα, ὁ Χαιρωνεὺς Οὐνιδίκιον, ὁ Κοκκειανὸς Κοριόλανον, ὁ Ἀντιοχεὺς Ἀγάνην τὸν υἱὸν προδιδόντα εἰς θάνατον, καὶ οἱ λοιποὶ τὰς λοιπὰς, ἵνα μὴ μᾶτην μακρηγορῶ. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς ἑαυτῶν ἀγχιστεῖς διὰ μικρὰ τινα ἢ καὶ ἔδαμνὰ αἰτιάματα μεμνηνέσκον, τίς ἄρα ἐμὲ λοιπὸν αἰτιάσαιτο, εἴ σε μνηύσαιμι τοσαῦτα παρὰ σῶ πεπονθότα; Ἡ ἄρα Μαργίτην με οἶε εἶναί τινα, εὐθηκὸν τε καὶ ἐπιλήσμονα ἢ καὶ ἄντικρυς λίθον ἀνάληκτον; Ἀλλ' ὦ σοφώτατε Σεβαστέ, οἱ ποιηταὶ καὶ λίθοις τισὶν αἰσθήσεις προσῆψαν, ἐχὼς ἀγνοῶντες μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἐκ τῷ ὑπερβολικῷ ἡμᾶς παιδεύειν ἐθέλοντες, ὡς ἔδεις ἀνθρώπων ἀναίσθητος ἢ καὶ ἀνάληκτος. Ἀντίκα γὰρ ὁ μὲν σοφώτατος Ὅμηρος τὴν Νιόβην λίθινον οὖσαν ἐν Σιπύλῳ φάσκει δακρύνειν· Διονύσιος δὲ ἐν αἰγυπτίαις Θήβαις τὸν Μένονα, Ὀρφεὺς δὲ οὐ μόνον λαλεῖν ἀλλὰ καὶ μαντεύεσθαι τὴν σιδηρεῖτιν λίθον φησὶν· τὴν Μάγησσαν δὲ ἀκείας ὅπως ἐρᾷ τῷ σιδήρῳ· εἴ γε τέως αὐτὴν ἐχ' ἐώρακας ἵνα χυτῶν ἀργύρων καὶ λίθων ἐτέρων παραδράμω τὰς ἔρωτας, ἄρα γὰρ φανήσομαι καὶ τέτων ἀναισθητότερος καὶ ἀνάληκτος; Ἀλλ' ὁ Σοφίλου παῖς ἐκ ἐξ Σοφοκλῆς φάσκων τὸ μὴ φρονεῖν κακὸν ἀνώδυνον εἶναι ²⁾. Εἰ γοῦν τὸ μὴ φρονεῖν κακὸν καὶ ἀνώδυνον, τὸ φρονεῖν πάντως καλὸν καὶ ἐπώδυνον, ὃ ἐκ ἐξ με σιγᾶν καὶ ἀναλγήτως παραδραμεῖν τὸ κακόν, ἀλλὰ βιάζει καὶ παροτρύνει με καιρὸν εὐρόντα δικαίως τιμωρῆσασθαι

1) In A id. fere schol. quod habetur Chil. I, 144.

2) Soph. Aj. 555.: τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κατ' ἀνώδυνον κακόν.

τὸν ἐχθρόν, οὐ πάντως σὺ ἂν γένοιτο αἷτιος καὶ ἐχ' ἑτερος. Εἰ μὲν ἔν σὺ τρώσας σὺ καὶ ἰάσαιο ¹⁾, εὖ ἂν ἔχοι· εἰ δ' οὐ, φωνῆς πάντως γενή-
ση κατήκοος, οἷας ποτὶ ὁ Μάρκος Κεδδίκιος ²⁾. Ἐκεῖνος γάρ ποτε ἤκουσε
φωνῆς λεγέσης ἐξ ἑραναῦ· ἄγε δὴ ὦ Μάρκε Κεδδίκιε διὰ τὰς ὑμῶν ἀδι-
κίας Γαλάτας Γαλάτας ἐνδέχεσθε· σὺ δὲ ἐκ ἐξ ἑραναῦ, ἀλλ' ἄγε δὴ ἀφ' ἡμῶν, ἡ
Γαλάτας ἀκύνειας, ἀλλὰ βασιλείως ὀργὴν δικαιοτάτης ἐκδέχεσθαι, εἰ μὴ γε
τὴν σὴν αἰσχύνην τὸν Λέπρεον τῶτον δημεύσας τῆς σῆς χειρὸς ἀπελά-
σειας. Ἐνδείξαι χάριτες ὡς βλέπεις σεσίγηκα, τῷ πρωτογράφῳ γὰρ χάριτι
ταύτης τῆς ἐπιστολῆς ἐδὲ γράμματος ἐνὸς χώρημα ὑπελείφθη.

ζ. ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ³⁾).

Ἥγιασμένε μοι δέσποτα, ἡ τῶν γενηρῶν πραγμάτων φορὰ ὡς ἐκ
φύσεως ἀειρόόως κυβερνομένη καὶ μεταπίπτουσα τῶν καιρῶν ἡμῖν ἐπειρή-
γαγε διαιτητὴν ἀκριβῆ καὶ ταλαντῆχον φιλίας ἐπιγνώμονα· δείξεις δὲ νῦν
καὶ αὐτὸς εἰ μὴ τηράλλως ἦσαν μῦθοι τὰ πρώην λεγόμενα παρὰ σῶ, ὡς
ὑπὲρ ἡμῶν ὑπερλαλήσαις ὀλοσχερέστερον χηρευούσης τιτὸς ἐκκλησίας τοῦ
ναυκληροῦντος αὐτήν, καὶ ὡς δείξαις φιλίαν ὅντως ἀκραιφνεστάτην καὶ
ἀπροσποίητον καὶ τῆς σῆς εὐγενείας ἐπάξιον. Καλεῖ γάρ σε μονονουχὶ
αὐτὸς ὁ καιρὸς, ναὶ μὴν καὶ ἡ χηρεύουσα Μίδεια πληρῶσαι ἀκραιφνεστάτην
σε τῆς φιλίας ὑπόσχεσιν ἀγωνισάμενον λίαν καλῶς ὑπὲρ ἀνδρὸς γνησίον
καὶ φίλε τῶτον τὸν δίαυλον. Εἰ δέ γε τῶτον ἀεθλεύσας πληρώσεις τὸν
ἄεθλον, τὰ μὲν λοιπὰ τῆς φιλίας σιγῶ, τῶτο δὲ ἐκ ὀνησάμην τρανότερον
ἐπιφθέγγασθαι, ὡς μία ποίμνη ἐσεῖται, ἥτε σὴ καὶ ἡ Μίδεια. Ἐγὼ δὲ
ἄσυχλος μυρίαίς γενόμενος δολειαῖς καὶ περιστάσεσιν αὐτοπροσώπως ἰδεῖν
σε ἐκ ἴσχυσα διὰ τὸ μὴ ἐξελεθῆν με πάντως αὐτόθι· εἰδὼς δὲ τὴν φι-
λίαν ὅσα καὶ δύναται διὰ τῆς παρέσης γραφῆς με, ἠξίωσα τὴν σὴν μεγα-
λοφιλίαν ἅμα καὶ μεγαλόνοιαν τῶν φιλικῶν θεσμῶν μὴ λαθεῖσθαι. Ἐρρόωσέ
μοι ἡ ἱερὰ κεφαλή καὶ αἰδέσιμος.

η. ΤΩΙ ΚΑΛΟΡΑΒΔΑΙ ΚΤΡΙΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ ⁴⁾).

Ἐγὼ μὲν γραφαῖς Ὀμηρικαῖς ἐντυγχάνων, γλυκύνάτόν μοι τεκνίον
Ἀνδρόνικε, μύθας ὅντως ἡγέμην λωτόν τε τὸν θρυλλόμενον καὶ σειρῆνας

1) Ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται, oraculum Telepho ab Achille vulnerato redditum, quod in proverbium abiit.

2) AB in Chiliad. et Ep. semper κεδδίκιον legunt. Cf. Plut. Camill. 14.: ἄγε, Μάρκε Κεδίκιε, λίγες πρὸς τὰς ἀρχοντας ἔωθεν ἑλθὼν ὀλίγες χρόνους Γαλάτας προσ-
δέχεσθαι.

3) Cf. Hist. 72. 73.

4) Cf. Hist. 74. usque ad Hist. 79.

ἐκείνας καὶ πολυδάμνεια φάρμακα, σὺν δέ με πείθεις μὴ μύθους εἶναι ταῦτα νομίζειν ἀλλὰ καὶ λίαν ἐναργῆ τε καὶ βέβαια. Τούτῳ γὰρ ἤδη καιρὸν ἂν ἡμῶν ἐκδημῶν οὐ μόνον κατ' ἐκείνον τὸν Ἰθακήσιον καπνὸν γῆς τῆς πατρῴας μεγάλης εὐδαιμονίας καὶ συμβιώσεως κρείττω δοκῆς, ἀλλὰ καὶ πατρίδος ὅλης καὶ φίλων ἀπάντων τοῦτο καταπεφρόνηκας, ὡς μηδὲ γραφῆς μηδαμῶς ἡμᾶς ἄξιον, καὶ οἶμα ἢ σειρῆσί τισιν ἐντετεύχκας ἢ τῷ λωτῇ ἀπογέγενυσαι, τὸ γὰρ πολυδάμνειον ἐκ ἂν φαίην ὡς πέπωκας φάρμακον· ἐκεῖνο γὰρ νηπενθέες τε καὶ ἄχολον ἐπίληθές τε κακῶν ἀλλ' οὐ φιλίας ἐτύγγαεν. Ἀλλ' ἐρῶσό μοι, τριπόθητε, καὶ ὑγίαινε ἐν πᾶσιν οἷς θεὸν ἐστὶ τῷ σῷ κυρίῳ καλῶς ὑπεργῶν· οἷς δ' ἂν τῷτον ψευδόμενον εὖρης ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἐλέγχειν μετρίως ὡς οἶόν τε μὴ κατόκει. Ἐξω γὰρ ἐπὶ μνήμης σοι τῷτο τὸ Ἑσιόδειον·

Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον ¹⁾).

Ναὶ μὴν καὶ περὶ τὴν κυριακὴν θεραπείαν ἡσχολημένος μηδὲ τῶν ῥητορικῶν λογίων ἀμέλει, ἀλλὰ τῇ σῇ βίβλῳ προσέχων γύμναζε μὲν σαντὸν προγυμνάσασαι καὶ στάσεις γράφειν καλῶς ἐκμελέτα καὶ προσομιῶν εὖρεσιν μάθανε καὶ ιδέα ν λόγῳ ῥητορικῇ παντὸς διακρίνειν ἐπίσπειδε· ποῖά τε τῶν προβλημάτων ἀρμόδια δικανικῇ τυγχάνεσι λόγῳ καὶ ποῖα τοῖς ἄλλοις, ποῖα δὲ τέτων ἐνδόξε καὶ ἀδόξε καὶ ἀμφιδόξε τυγχάνεσι τρόπῳ, ταῦτά μοι πάντα ἡκριβωμένως ἐκμάνθανε καὶ ὡς οἶόν τε ὅτε καιρός ἐστι γράφε ἡμῖν.

Θ. ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΞΕΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΠΟΗΤΟΥ ΗΓΟΜΕΝΟΝ ²⁾).

Τολμῶν ὁ δῆλός σε, θεοειδέστατε δέσποτα, καὶ πάλιν δέομαι τῆς σῆς ἀντιλήψεως· διέσωζες πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σὴν κιβωτὸν, τὴν ἀρίαν λέγω μονήν, ἐκ τῇ κατακλισμῇ τῶν βιωτικῶν περιστάσεων ὥσπερ ὁ Νῶε ποτε τὴν τῶν ἀπάντων ζῶων ἀπόμοιραν καὶ παντοίως ἡμᾶς χειραγωγῶν περιέθαλπε. Ὡς δὲ τῆς σῆς ἀπεφοιτήσαμεν κιβωτῇ, ἔπω γὰρ ἐφ' ἡμᾶς τὸ τῆς βασιλικῆς ἀγανακτήσεως ὕδωρ ἐκόπασε, μυρίοις τοῖς δυσχερεσί παλαιούμεν κρῦει τε ἀμέτρῳ πηγνύμενοι καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀπάντων ἐρεμένοι. Ἐνθεν τοι καὶ πάλιν ὥσπερ ὑπὸ τινὰ σωτήριον κιβωτὸν πρὸς τὴν σὴν θειαιδεστάτην καταφύγω ἀντίληψιν, χειραγωγίας τε τῆς προτέρας τυχεῖν ἄξιόν καθόσον ὁ θεὸς ὁδηγήσει σε. Καὶ τίς γὰρ οὕτως ὡς σὺ

1) Hesiod. O. D. 319., ubi πρὸς ἀνολβίην et πρὸς ὄλβον.

2) Cf. Hist. 80. usque ad Hist. 83.

θεῶ μμητῆς, τῶν πενσετέρων κηδόμενος, τροφή πεινώτων, πόρος ἀπόρων καὶ συνελὼν εἰπεῖν θάλασσα παντοίων καλῶν. Ἀλλ' ὃ προμηθεὺς ἐνδεῶν εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν τὰ πάντα τυγχάνει τοῖς ἀπόροις ¹⁾ ἀντιμετρήσαι σοι θεὸς παντοκράτωρ κληῖρον κατασχεῖν τῆς ἐδέν ²⁾ κληροχίας.

.. ΤΩΙ ΓΑΓΚΥΤΑΤΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΣΑΑΚΙΩΙ ΘΑΝΟΝΤΙ ΕΝ ΡΟΔΩΙ ΕΝ ΤΩΙ ΠΙΟΣΤΡΕΦΕΙΝ ΕΚ ΤΗΣ ΜΙΑΡΑΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΑΛΕΠ. ΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΠΛΑΘΗΣΑΙ ΜΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΑΤΤΗΝ ΕΧΕΙΝ ΤΩΝ ΔΙΧΡΟΝΩΝ, ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΓΑΡ ΗΝ ΙΑΜΒΩΝ, ΧΙΑΣΑΣ ΣΤΝΕΠΑΤΗΣΑ.

ια. ΤΩΙ ΓΑΛΗΝΩΙ ΔΟΥΚΙ ΘΡΑΙΚΗΣΙΟΥ ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΤΝΟΥΧΟΥ ΒΑΙΟΥΛΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ ³⁾).

Μεγαλεπιφανέστατέ μοι αὐθέντα καὶ ἀδελφεῖ Δεῖς τῷ θέματος Θρακῆσι, πῆμαι πολλαὶ πολλὰχὺ τὸ σὸν φιλοδίκαιον περιθρῦλλῶσι καὶ κηρυκεύουσιν, ἡμεῖς δὲ μόνοι ὡς ἔοικε παρὰ τῆς σῆς μεγαλεπιφανείας τὸ Φιλοποίμενος πάσχειν δοκῶμεν. Φιλοποίμην γὰρ ἐκεῖνος ὁ Κραύσιδος ⁴⁾ στρατηγὸς ὑπῆρχεν Ἑλλάδος, ἀνὴρ δὲ τᾶλλα γενναῖος τελῶν ἐνέδει μορφῆς. Ἐνθεν τοι καὶ πρὸς ἐστίαις ἐπεριφανῆς τινος κληθεὶς Μεγαρέως καὶ ἀπελθὼν τῆς ἀπρεπῆς ἐκείνα μορφῆς πρέπυσαν τιμωρίαν ἐφεύρατο. Ἐτυχε γὰρ οἶκοι τῷ τότε μὴ παρεῖναι τὸν Μεγαρέα, ἡ δὲ τῷ Μεγαρέως ἐκείνῳ γυνὴ δυσειδῆ τὸν Φιλοποίμενα βλέψασα ξύλα σχίζειν καλενεὶ θεράποντα τῆτον νομίσασα, ὁ δ' ὧν τὸν τρόπον ἐπεικῆς τὸ κελευσθὲν διωργάζετο. Ὡς δ' ὁ Μεγαρεὺς ἰλθὼν καὶ ἰδὼν τῆτον ἀνέκραγε· τί τῆτο δρεῖς ὃ φίλος ποίμην ⁵⁾; τί δ' ἄλλο, φησὶν ἐκεῖνος, ἢ κακᾶς μορφᾶς τίννυμι δίκαν; Καὶ ἡμεῖς δὲ ὡς ἔοικεν παρὰ σοῦ εὐνουχικοῦ σώματος ἀσθενῆς τιννύομεν δίκας. Τί δέ μοι βύλεται ταῦτα κατάκουε. Ἀνεπιᾶς ἐμῆς ὀρφανῆς ἐν τῷ ὑπὸ σὲ θέματι κτῆμα τυγχάνει προάστειον καὶ παντοίως ἐπηρεάζεται ἢ καὶ τελείως καταβιβρώσκεται· ἄξιῳ γοῦν τὴν σὴν μεγαλεπιφάνειαν ἰαθῆναι τοῦτο ἀνεπηρέαστον καὶ ἔξεις καὶ ἀπὸ θεῷ χάριν καὶ ἀφ' ἡμῶν ἀγάπην καὶ ἀνακήρυξιν· εἰ δ' οὐ, ὁ ἐμὸς αὐθέντης εἰς—

1) A Schol.: Ἀπόροις τὸ α βραχύ, μακρὸν κακῶς ἐγραψάμην αὐτό· ἔτι γὰρ αὐτὸς εἰπόμεν τοῖς βουβάλοις.

2) Sic A; in Hist. 83. legitur ἐδέμ, et ita LXX reddiderunt hebr. Eden.

3) Cf. Hist. 84.

4) In Chil. quoque omnes libri ms. Κραύσιδος habent, quod Kiessl. correxit in Κραύσιδος. Ceterum Plutarchus Philop. c. 4. patrem Philopoemenis Κραύσιον appellat. Ad historiam, quam hic Tzetzes laudat, cf. Plut. l. c. c. 2.

5) Ap. Plut. ὃ Φιλοποίμην.

ἄξει με καὶ ῥιφήσομαι παρὰ πόδας τῷ κρατύντῳ ἡμῶν αὐτοκράτορος τῷ πάντα δικαίως κρίνειν εἰδότες, καὶ τότε μοι πάλιν ἐπαναλάμψοι τὸ δίκαιον. Ἡ ἀγάπη σε χαρισθεῖη μοι.

ιβ. ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ¹⁾).

Λογιώτατε γραμματικέ, ἀρκύντως παρὰ τῆς σῆς μεγαλεπιφανείας παροινηθέντες τε καὶ παιχθέντες ἠνέγκαμεν· ἐλογισάμεθα ἔν δέον μηκέτι τὴν σὴν ἐξαχληκνέαι μεγαλεπιφάνειαν, ἵνα μὴ καὶ περαιτέρω τὰ τῆς παροινίας ἡμῖν προχωρήσειε. Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὸ δὲ τῶν γραφησομένων ἐδάφιον καλῶς καὶ πλατέως τοῖς βελομένοις πάντα δηλώσειν, ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι ²⁾). Οὐ τῶν ῥαδίως γὰρ παιζομένων ἡμεῖς, καὶ ἀνέχεσθαι καὶ μακροθυμεῖν μεμαθήκαμεν. Ἐρῶσο παῖζων ἡμᾶς, εἰ παικτέοι σοι λογισόμεθα, ἀλλ' ἔδει καὶ Προμηθεῖως φροντίδα ποιῆσθαι σε, μήποτε καὶ πείραν λάβῃς Μεταμελείας τῆς Ἐπιμηθεῖως παιδός.

ιγ. ΤΩΙ ΓΑΒΡΙΗΛΑΚΙΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΜΑΝΟΘῶΙ ³⁾).

Μῦθος ἄρα μοι πρώην ἐδόκει καὶ Ἑλικῶν ἐκεῖνος καὶ Μῦσαι θρυλλέμεναι καὶ Πιερίᾳ καὶ τὸ Λειβήθριον, σὺ δέ μοι ταῦτα ὄντα δεικνύεις ἐκ τῶν πραγμάτων τριβέλτιστε. Εὐριπίδης μὲν γάρ φησι·

Βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις ⁴⁾).

καὶ γὰρ δὲ νῦν τὸν λόγον Ἑρμῆν καὶ τὰς μύσας αὐτὰς τοῖσιν ὑπετόπαζον γεγενῆσθαι σε θετταλικοῖς ὀρεσκόφῳις χωρίοις ἐνδιατρίβοντα· σὺ δέ μοι καὶ μέλιτος ἀττικῇ γλυκερωτέρας δημοεργεῖς τὰς γραφάς, καὶ ὡς ἔοικεν ἦπε παρ' Ἑλικῶνα πάλιν αἱ Μῦσαι φιλοχωρεῖσι καὶ διατρίβῃσι, πλησίον δέ πε τῆς Θετταλίας ὁ Ἑλικῶν, καὶ σε παιδοτριβεῖσι καὶ τὰ πρὸς λόγους ἀνάγῃσι, ἢ Ὀρφεὺς ὁ Λειβήθριος αὐτὸς ἀνέβῳ καὶ τὸν ῥυθμὸν τῆς γραφῆς πρὸς ἀρμονίαν ῥυθμίζειν κιθαρωδικὴν ἐξεπαίδενσεν, ἢ ἄρα ὁ θετταλὸς ἐκεῖνος ἡμίθερος ὁ Χείρων ὁ τῶν ἡρώων διδάσκαλος ἐτι τῷ βίῳ περίεστι καὶ σε παρὰ τὸ ἄντρον λαβὼν πάντῃ δὲ πλησίον ὅπλα ταμῶν καὶ φάρμακα, ὡς τὸν Ἰάσονα καὶ τὸν Κορωνίδος υἱὸν καὶ τὸν Ἀχιλλεῖα παιδεύει. Οὕτω γὰρ ἀποκριβοῖς τὰς γραφάς καὶ ἐμοὶ δ' ἐπείσιν ὑποπτεύειν μὴ καὶ δρομικὸν ἐξασήσεις καὶ ἱππότην σε καὶ ἡμῖν ἐπανεῖλθοις ἀπὸ τοῦ

1) Cf. Hist. 85. 86. 87.

2) Pind. Olymp. I, 55. 54.

3) Cf. Hist. 88. usque ad Hist. 109.

4) Eur. Orest. 485.

φιλάτε μοι Μανθῆλ Δαπίδης ἄλλος ἢ Κένταυρος. Καὶ ταῦτα μὲν ἔτω. Σὺ δὲ κλειταρχικῶς ¹⁾ ἡμᾶς ἐπαινεῖς φάμενος πρὸς τὸς νῦν ἀπαραιμίλλας. Κλειταρχος γὰρ ἐκεῖνος ὁ συγγραφὴς περὶ τῆς τεθρηδόνος φησὶν, ἡ δὲ ἐστὶ μελίττη παροιμία, κατατίθεται τὴν ὀρεινὴν, εἰσπίτταται δὲ τῶν δρυῶν τὰς κοιλάδας, ὡς εἶπερ ὑπὲρ τῆ νεμεαίης ²⁾ λέοντος ἔγραφεν ἢ τῆ κάπρου καλυδῶνος. Οὕτω πως ὑπεραίρεις καὶ σὺ τὰ ἡμέτερα. Εἰ μὲν ἔν τῷ τῷ λόγῳ πάσχεις τὸ Τυφλὸν τὸ φιλῶν παρὰ τὸ φιλέμενον ³⁾, εὖ γέ σοι τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀμέτρου φιλίας· εἰ δέ γε τὸ τῷ Πινδάρῳ δοκεῖς γνωμολόγημα συνάδειν καὶ ἐφ' ἡμᾶς, τὸ

Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσσον γε μαλθακὰ τέγγει

Γυνῖα, τόσσον εὐλογία ⁴⁾,

τῷ τοι καὶ ἔτως εἰρήκεις, ἔψενσαι τῷ σκοπῷ. Ἐπαινοὶ γὰρ ἡμᾶς οὐ μαλθάσσεις, τὸ δὲ πρῶν ἐμῷ ἐπιστόλιον ὅπως ἡμελημένον καὶ ἀκαλλώπιζον ἐστάλλειν σοι μάνθανε. Θερμαργὸν αἰεὶ τὸ νέον ἐστὶ καὶ παράβολον καὶ ἀντερίζειν πρὸς κρείττονας βέλεται, ὡς ἡ χελώνη ποτὲ τῷ λαγῶ ἀντερίσασα καὶ δόλοις λαθραίοις νικήσασα, οὐ γὰρ τὸ τῷ Μαρσὺς πάθος καὶ Σαλμωνέως καὶ τοῦ Θαμύριδος καὶ τὸ τῆς Νιόβης ἐπίστανται. Τὸ τῆς χελώνης ἔν κακομήχανον καὶ ὁ σὸς συνομιλητὴς ἐδεδράκει· αὐτὸς γάρ σε τὰ γραμματεῖα κατέχων ἐφ' ἱκαναῖς ταῖς ἡμέραις καὶ μηδὲν τὸ σύνολον δηλώσας ἡμῖν παρὰ τούτων, τὰ μὲν οἰκεῖα ὡς ἔοικεν ἐκαλλιγράφει συγγράμματα, ἡμῖν δὲ περὶ τὴν τελευταίαν ἐσπέραν ἐκόμισέ σου τὸ πρὸς ἡμᾶς γραμματεῖον καὶ ἐνοχλῶν ἐπέκειτο σφοδρότερος ἄνωθεν ἐμῷ ἐξηκῶς καὶ γραφὴν ἑξαῖτων, ἐμοῦ μηδὲ τὸ σύνολον βλέποντος γράφειν. Ἐνθεν τοι τὴν κακομήχανον γνώμην αὐτῷ μυσσάχθεις ἔτως ἐσπευσμένα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἐξ ὑπογνῖς ὡς νῦν ἐγεγράφειν, ἀλλὰ τότε μὲν παντελῶς δι' ἣν ἔφην αἰτίαν, νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ μέλλειν μοι λόγων ἀποτορνεύσεως. Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ ἐμὸς τριπόθητος ἀδελφὸς Αἰγύπτει ἰὼν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέστρεψεν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν ⁵⁾, ἐπεὶ Ῥόδον ἦκε ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων, ἰδ' αὐτὸς ἀφίκετο πατρίδα γαίαν, ἐκ οἷδα ὅ τι ἄρα καὶ γράφω ἢ φθέγγομαι, ἐδέ τί μοι τῷ βίῳ δοκεῖ βλεπτόν ἢ στερκτόν ἢ προσήγορον, ἔτω μοι πάντα καὶ ἡ μνήμων δὲ φρὴν ἐκείνη, δι' ἣν μακαριστὸς ἀγαστὸς ἐδόκεν πολλοῖς, συνετεθνήκει τῷ ἀδελφῷ καὶ

1) A Schol.: κλειταρχικῶς· σημειῶσαι ὑπερβολικὸν λόγον Κλειτάρχη.

2) In Chil. νεμεαίη. Utraque forma in usu fuit.

3) Theocr. VI, 19.

4) Pind. Nem. IV, 4. 5.

5) Odys. I, 238.: ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

ἔδ' ἀπολοφύρασθαι τοῦτον ἔξόν μοι μετροσυνθήταις γραφαῖς· παροῦμαι γάρ ὑπὸ τοῦ πάθους εὐθέως τέτον μνησθεὶς καὶ γράφαι οὐ δύναμαι ὁ παρὰ τὰς ἄλλας γράφων ἀνθημερὸν τὰ μετρικὰ μακρὰ ἐπιτάφια. Ταῦτά τοι, ὦ λῶστέ, οὐδ' ἀμεγέθη κάλλος λόγων φροντίζομεν καὶ τὸ τῶν λοιπῶν δὲ φροντίδων φροντίον οὐχ ἦττον ἀποτορνεύσεις λόγων ἀπάγει με. Διὰ τοι ταῦτα εἰ ἀφελῶς σοι γράφομεν, φίλτατε, μηδόλως ἡμᾶς αἰτιῶ· ἄλλοισι γὰρ ταῦτα μῖλλει κίθαρις καὶ αἰοιδή ¹⁾). Ἀσπάζονται σε διὰ τῆς παρέρσης γραφῆς με οἱ περιλειφθέντες μοι ἀδελφοὶ καὶ ὁ τῷ Πρωτοβεστιαιαίῳ κύριος Ἀλέξιος καὶ ὁ Μαχητάριος κύριος βασιλῆυς καὶ ὁ λοιπὸς χορὸς τῶν φιλέντων ἡμᾶς. Ἐρῶσο ὑγιαίνων καὶ εὐδόμενος σὺν τῷ σῷ ἀνθέντῃ καὶ πανολβίῳ πατρί. Φανείης δὲ καὶ ἡμῖν ὑγιαίνων καὶ ἰλαρὸς καὶ θυμήρης, ὅποτε ἄρα θεῷ αἰμετόν.

ἰδ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΚΥΡΙΩΤΑΤΩΙ ΤΩΙ ΧΑΡΤΟΦΛΑΚΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ²⁾).

Ἀγιώτατε δέσποτα, τῆς ἐκκλησίας λαμπτήρ καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀρρήραγεσάτῃ κρηπίδι καὶ ἀδέκαστε δικαστὰ καὶ ζυγαλὴ ἀρρεπέεσσαι, ἐπεὶ μόνος ὡς ἔοικε ζωὸς κατερύνει εὐρεὶ κόσμῳ ³⁾ ὅλοςχερέστερον τῶν ἱερῶν κανόνων ἐχόμενος καὶ τούτων ἀντιποιοῦμενος, πείθεις ἡμᾶς καὶ ἄκοντας ὑπὲρ εὐσεβῆς τρόπου θαυρόντως παρῆρσιάζεσθαι καὶ δὴ ταῖς ἱεραῖς ἀκοαῖς σε τὰς λόγους ὑπόδεξαι. Κινδυνεύεται τι μέγα κινδύνευμα παρὰ τὰς ἱερὰς κανόνας ἢ καὶ αὐτὰ φάναι τὰ ἱερά, καὶ ἀποτυφλῆται καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἀπιστία πολλοῖς ἐπανθήσειε περὶ τὰς ἱερεῖς καὶ μονάζοντας, εἰ μὴ σὺ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς ὁ σωτήριος ἀνδρικὸν καὶ γενναῖον περιζωσάμενος ἀπανταχῇ τὴν τοιαύτην κακίαν ἐκκόψειας. Μοναχὸς γάρ τις, ἐκ οἷδα ὅτι καλῶσω τὸν ἄνθρωπον, ἐγκλείσας εἰαυτὸν τῷ περιωνύμῳ τῶν ἀποστόλων ναῷ ἔδρα οἶα καὶ ἔδρα καὶ μέχρι μὲν τῷ γνωσθῆναι τὰ τέτα καταφανέστερον αὐτὸν χειραγωγέας καὶ περιέθαιπες ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δεσπότης σὺν σοί. Ἐπεὶ δὲ τὰ τέτα ἔργα ἐξεκνήρχθησαν, ὁ μὲν δεσπότης εὐθὺς γνῶς τὸν τρόπον αὐτῷ καὶ τῆς κακομηχανίας αὐτὸν μυσαχθεὶς ἐπέσχε τὴν χεῖρα τὴν πλετοδότιν ⁴⁾, σὺ δὲ ὡς φασὶ μετὰ τινὸς τῶν ἐπισκοπειῶν καλεσμένων μηνύεις ἐκστῆναι αὐτὸν τῷ κελλίῳ, ἵνα μὴ ἀπώλεια πολλοῖς ἐντεῦθεν ἰγγίνοιτο. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν, ἃν φιλικώτερον πρὸς αὐτὸν οὐκ

1) Odyss. I, 159.: Τούτοιον μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδή.

2) Cf. Hist. 110. usque ad Hist. 115.

3) Odyss. IV, 498.: εἰς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύνεται εὐρεὶ πόντη.

4) Cf. Jo. Phoc. Descr. Palaest. p. 12, 31.: ὑπὸ τῆς πλ. δεξιᾶς.

οἶδ' ὅπως εἰπεῖν οἱ ἐπισκοπυαιοὶ διετίθεντο, ὅμως τὸ σὸν δικαιοτάτον ἐπίταγμα πτοηθεὶς ὑπεχώρησε πρὸς Τικελλίον πρὸς τὰς τοιαύτας κακομηχανίας ἐπικαιρότατον, ἀποστολῆται δὲ ὀλίγοι τινες ταῖς μὲν ἀξίαις τῇ ἱερᾷ καταλόγῳ τυγχάνοντες, ὡς τῆς τῇ θεᾷ ἀνοχῆς, τοῖς ἔργοις δὲ μεθυσκότταβοι καὶ οἰνόφλυγες ἄνθρωποι ποτηρίῳ οἴνου καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀρνησόμενοι καὶ ἕτεροι χυδαῖοί τινες καὶ κρητικοὶ τινες αὐτοῦ συγγενεῖς τῇ σῇ δικαίᾳ κρίσει μὴ ἀρεσκόμενοι, ὡς ἐκείθεν οἱ μὲν οἰνίζόμενοι, οἱ δὲ καὶ κερδαίνοντες, αἱ δὲ καὶ ἀδελφοποιητῷ δικαίῳ θαρρόσαι τὸν Παλαμναῖον ἐκείνον γεραίρῃσι πανταχοῦ καὶ ἀνακηρύττεισιν. Ὁ δὲ καίπερ ὑπὸ σῶ διωχθεὶς ¹⁾ ὅμως σὲ συνεργὸν ἔχειν καὶ φίλον ἐπιβοώμενος τοὺς μὲν πολλὰς ἀπαταῖ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐφαλκύνει, σπιλοῖ δὲ σου τὸ ἄσπιλον ὄνομα καὶ τῆς προτέρας πλάνης ἢ δευτέρᾳ χεῖρων γενήσεται, εἰ μὴ πον σὺ μικρὸν τι καὶ περὶ τέτα οικονομήσεας. Ἀλλὰ τὰ κατ' ἐκείνον ἐχέτωσαν ὅπως ἄρα καὶ ἔχουσιν, εἴ σοι ταῦτα νομίζονται περιφρονησέως ἄξια· ὁ δὲ πρὸ τέτα ἔγκλειστος, ἄγιε δέσποτα, αὖν τῷ πρωτοσεβαστῷ μεγάλως τετίμηται καὶ ἡμίονοις λιπῶσι καὶ ὑψηλοῖς ἐποχῆται καὶ περιβλεπτος πολλοῖς καταφαίνεται, ὅμως καὶ πάλιν ὡς ἡ τῇ Νῶε περισερὰ πρὸς τὴν ἐγκλείστραν ²⁾ ἐθέλει παλινδρομεῖν, οὐ γὰρ ἀνωφελές ἐστι τὸ κελλίον ἐδὲ ἀπρόσοδον· ἐνθεν τοι καὶ πευθῆνας καὶ κατασκόπας ἀπέσαλκε καὶ προκήρυκας, ὑπισχνόμενος καὶ προσέειπεν δῆναι, εἰ μὴ προῖκα τοῦτον ἐῷσι κατασχεῖν τὸ κελλίον. Ταῦτά εἰσι τὰ κινδυνεύοντα, τοιαῦτα τὰ τέτων μηχανεργήματα. Ἀλλ' ὦ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχε καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ὁ πρόβλος, ὁ τὸ οἰκεῖον κέρδος παραιτησάμενος πολὺ ὄν ὑπὲρ τοῦ μὴ δαιμονῶν μικρὸν ἔνα ναὸν, ὃ καὶ ἄγγελοι μεγαλύνουσι, δέομαι τῆς σῆς ἱερᾶς κεφαλῆς, μὴ ὑπὲρ ἀλλοτρίων φανύλων κερδῶν καὶ συμποσίων καὶ μέθης ἐάσης τὸν τοιῶτον περιβλεπτον ναὸν δαιμονῶν, ἣ καὶ πᾶσαν σχεδὸν φάναι τὴν Μεγαλόπολιν, μὴ ἐγχωρήσης τῷτο γενέσθαι. Παῦσον τὸ τῶν ἀνδρῶν κακομήχανον, ἐγκλείσον τὰς ἐγκλείστρας τελείως, φροντιστηρίων φρεσὶς καὶ κοινοβίοις τέτεις ὑπόβαλλε· αἱ γὰρ ἐγκλείστραι ταῦν, ἄγια δέσποτα, γέγονασιν ἀνθρωποχοιροτρόφια καὶ συμποσίων καὶ μοιχείας κατα-

1) A Schol.: Τῷτο τὸ χωρίον ὅλον μεθόδῳ δεινότητι διδάσκει· πότε δαὶ ψευδοῦσθαι ῥήτορας· ἦτοι ὅταν συμφέρῃ τοῖς ἀκούουσιν (ὁ B) ὡς νῦν τέτῳ (τῇ B)· ἐμὲ γὰρ αὐτὸν ἐκβαλόντος τῆς ἐγκλείστρας φησὶ ὅτι τὸ σὸν ἐπίταγμα πτοηθεὶς ὑπεχώρησεν.

2) A Schol.: ἐγκλείστραν· τὰ εἰς τὰ θηλυκὰ μονοφθόγγῳ παραλήγοντα ἐκτείνε τὸ α· χώρα, ὥρα, χῆρα· διφθόγγῳ δὲ, συνετέλλει αὐτὸ, μοῖρα, σπείρα, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων, εἴτε μονοφθόγγῳ, εἴτε διφθόγγῳ παραλήγοντα, ἐκτείνει τὸ α, οἷον ψλῆγρα, φαῖδρα, ἐγκλείστρα, πέτρα, καὶ τὰ ὅμοια.

γῶγαι ἥπερ ἐπαύλεις καὶ μάνδραι ψυχοσωτήριοι. Διὰ τοι τῷτο ἱκετεύω καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ, εἰ εὐσεβὲς σοι τῷτο δοκεῖ καὶ ὅσιον καὶ δυνατὸν τῇ μεγίστῃ ἀγίωσύνῃ σε, καθ' ὁλοκληρίαν ἐγκλείσαι τὰς κατὰ τὴν Μεγαλόπολιν ¹⁾ ἀπάσας ἐγκλείστρας, εἰ δ' οὐ, κἂν ὁ τῶν ἀποστολῶν ναὸς τῇ σῇ ἀντιλήψῃ τῆς τοιαύτης ἐπηρείας ἀπαλλαχθῇτω, μήπως τισὶ χρονικοῖς εἰς ἡμετέραν αἰσχύνην ταῦτα γραφήσονται· εἰ γὰρ καὶ πᾶς ἄλλος σιγήσειεν, ἀλλ' οὖν ἐμοὶ μελήσει τῷτο καὶ λευκαῖς κόραις. Ταύτην τὴν ἱκετηρίαν εὐσεβεστάτῳ ζήλῳ προσφέρω σοι, κἂν τισιν ὀλίγοις οἰνοβαρεῦσιν ἀνθρώποις ἀπάδουσα καταφαίνηται.

II. ΤΩΙ ΙΕΡΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ²⁾.

Ἄτρανῇ μὲν καὶ ἄκομπον περὶ τὸ γράφειν τὴν γλῶτταν ἐσχέκαμεν, ὃ ἱερώτατε δέσποτα, οὐ ἔνεκα καὶ ὑπεσελλομεθα ἐπισέλλειν τῇ σῇ ἀγιότητι, καὶ τὴν πυθαγορείαν ἀσκῶντες ὠρώμεθα σιωπῇν, καθὰ καὶ αὐτὸς ἡμῖν κατωπείδισας, καίτοι καὶ συγγενικὴν πατροθεϊόθε ³⁾ στοργὴν εἰδότες τηρῶντά σε πρὸς ἡμᾶς. Πλὴν εἰ καὶ ταῖς γραφαῖς Πυθαγόρειον ἡσκάμεν τὴν σιωπῇν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῖς ἔργοις ἐπεσιγάζομεν, οὐδὲ πατρῷας φιλίας ἡμεν ἀμνήμονες, ἀλλὰ παντοίως τὰ πρὸς σὴν θεραπείαν ἐσπεύδομεν. Βραδεῖς δὲ οὐχ ἡμεῖς περὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν ὧν τελεσμάτων ἐφάνημεν, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν χρόνον τὸν πέρυσι ⁴⁾ ἐκωλυόμην δὴ καὶ αὐτὸς γινώσκεις ⁵⁾ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ κραταιοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος τὴν πρὸς Κιλικίαν καὶ Ἀντιόχειαν. Ἐστάλησαν μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τότε οἱ πρὸςγράφοι, ὅπως αἱ ἀποδείξεις ταχινώτερον γένοιτο,

1) A Schol.: Μεγαλόπολιν· Μηδέποτε μεγαλέπολιν, γράφε (γράφης B), ἢ Κωνσταντινέπολιν ἢ Φιλιππέπολιν, ἀλλὰ Μεγαλόπολιν, Κωνσταντινόπολιν, Φιλιππόπολιν, καὶ τὰ ὅμοια· εἰ γὰρ ἦν ἡ γενικὴ τῷ Μεγάλῳ, ἢ Κωνσταντίνῳ, ἢ Φιλίππῳ, καὶ τὰ ὅμοια, ὥςπερ τῷ Ἀδριανῷ, ὅθεν καὶ Ἀδριανέπολιν γράφομεν, καὶ τὰ ὅμοια.

2) Cf. Hist. 116. 117. 118. Epistolae 15. 16. 17 et 18. dimidia editae sunt et in Chiliadum editione a Kiesslingio instituta pag. 523 seq. leguntur. Ab hac epistola noster B initium capit oricissis omnibus prioribus epistolis. Caeterum in inscriptione Kiesslingius legit: *μητροπολιτῶν Πατρῶν*, sanctissimo metropolitano Patrarum; nostri libri *Πατρῶν* non addunt.

3) B *πατροθεϊόθεν*.

4) AB Schol.: Χρόνον τὸν πέρυσι κωλύμην· πάντες ψιλὸν καὶ ἡ γραφῇ· Τζέτ-ζης δὲ ἀπὸ τῆ περισεύσαι καὶ ἐκδραμεῖν ἐνυμολογούμενον, εἰδὼς τὸ πέρις καὶ ψιλὸν γράφει· Τζέτ-ζης τὸ λοιπὸν τεχνικοῖς πείθει λόγοις· οἱ βάρβαροι δὲ ταῖς γραφαῖς ταῖς βαρβάρως· ὅτω δὲ ἐνυμολογεῖται καὶ τὸ ἐχθὲς, ἀπὸ τῆ ἐκθεύσαι καὶ ἐκδραμεῖν Ἀττικῶς διασυνθέν· Ἰωνες ἐκκόπαντες εἰ χθὲς φασὶ δὲ.

5) A *κωλύμην* δὴ καὶ αὐτὸς γενέσθαι. B *κωλύμην* καὶ αὐτὸς γινώσκεις.

καὶ μόλις ὕπὲ ταύτας ἀπεδεξάμεθα, τῷ πανσεβάσῃ Σεβαστῇ ¹⁾ κυρίον Ἀδριανοῦ ταύτας ἀποκομίσαντος. Ἡ βραδύτης δὲ τῶν ἀποδείξεων τῶν τελεσμάτων τῆς νῦν ἐγγρηονίας ἐκ ἄλλοθεν ²⁾ ποθεν ἐγένετο ἢ ἐκ τῆ μὴ τὸν γραμματεφφόρον ὑποχείριον εἶναι τῆς σῆς ἀγιότητος, ἔτι δὲ καὶ τοῦ μὴ σῶα πεμφθῆναι καὶ τὰ τελέσματα. Ὅμως καὶ οὕτω τῷ πράγματος ἔχοντος ἡμεῖς συγγενικὴν ἀγάπην ἐπιδειξάμενοι τὸ λείπον ἐθεραπεύσαμεν καὶ ταύτας ἀποπληρώσαντες ³⁾ ἀπεσάλκιμεν τῇ σῇ ἱερότητι. Τὴν εὐλογίαν τῷ πρωτοκλήτῃ ἀποστολῇ ἀπέλαβον καὶ τῇ ἀγιωσύνῃ ⁴⁾ σε εὐχαρίστησα ⁵⁾· περιεῖχε δὲ τὸ ἱερόν σε γράμμα δηλῶν με τῇ σῇ ἀγιότητι, καὶ εἴ τις ἐν χρείᾳ γενοίμην τῶν ὄντων καὶ γινομένων αὐτόθι. Ἐγὼ δὲ, εὖ ἴσθι, ὡς δεομαι μὲν ἀδενδὸς τῶν αὐτόθι ἢ τῆς σῆς ἀγίας εὐχῆς, εἰ δὲ τις καὶ δεοίμην ἑτέρου, ἐκ ἂν τῇ σῇ ἀγιωσύνῃ ἐδήλωσα· πολλοῖς γὰρ διαβεβόηται τὸ φιλοτίμόν σε καὶ μεγαλόδορον καὶ αὐτὸς δὲ τῷ λίαν καλλίστως ἐπίσταμαι. Διὰ τοι τῷ καὶ εἴ τις ἐδεόμην, ἐκ ἔδει πρὸς εὐγενῇ καὶ εὐγνώμονα καὶ τῷ ὄντι ἀρχιερέα καὶ μεγαλόδορον καὶ μόνον τὸ δέον ἐπιστάμενον γράφειν με. Ἡ ἱερά σου καὶ θεῖα εὐχὴ χαρισθείη μοι.

15. ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΛΕΙΟΝΤΑ ΜΕΤ' ΕΓ'ΙΝΩΜΟΣΤΗΣ ΤΑ
ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΑ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ
ΛΕΟΝΤΑ ΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑ ΠΡΟΣ ΟΝ ΕΣΤΕΛΛΕΤΟ ΤΑ
ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΑ ⁶⁾).

Τὴν παρὰ τῆς σῆς ἱερωτάτης χειρὸς σταλεῖσαν ἡμῖν εὐλογίαν, θεοφιλέστατε δέσποτα, ἐδεξάμεθά τε καὶ ἀπεδεξάμεθα, ἵνα τι καὶ πεζαίτερον εἴποιμεν. Οὐδὲ γὰρ ἡμῖν δοκεῖ τι κρεῖττον ἀκραιφνῆς φιλίας δωρήματος, ἢ δ' ἂν τὸ κυρηναϊκὸν ἡμῖν προσενέγκοι τις οἴλφιον οὐδ' ἂν τὴν Γύγον σφενδόνην ἢ τὸν Πολυκράτης δακτύλιον ἢ τὰς χρυσᾶς ἐκείνας πλίνθους τῷ Κροίσῃ καὶ θησαυρίσματα Μίδα τὰ πολυτάλαντα. Ἐπιγνώμονες γὰρ

1) Kiessl. ed. τῷ πανσεβαστῇ σεμνῇ.

2) B ἄλλοθεν.

3) Sic henc coniecit Kiessl. pro ἀποπληρώσαντες. Lectio, quam in textum recipimus, codicibus AB probatur.

4) Kiessl. ed. ἀγιωσύνη.

5) Sic noster A ex usu Tzetzae; neque igitur opus est legere ἡν'χαρίστησα, quod est in B.

6) Conf. Hist. 119 usque ad Hist. 128. Vulg. καὶ ἰωάννη, τὴν λε.... quam lacunam Lacisius sic explet: *Joanni ingrati animi crimen inscribentem*. Noster A optime huic loco corrupto medetur, nam *leo* symbolum rapacitatis atque avaritiae. Hanc allusionem Tzetza quoque in hac inscriptione invenisse ex fine epistolae huius apparet.

ἡμῖς ἀκριβεῖς, οὐ μόνον ὅση τὸ ἡμῖν πλεονεκτοῦν ἀλλὰ καὶ ὅση καθίστημι μικρόν τι πολλοσθημόριον ὁλοκληρίας ὑπέριτερον. Οὕτως ἡμῖν, ὡς ἱερὰ κεφαλὴ, δεκτὰ καὶ ἀποδεκτὰ τὰ σὰ δοκῶσι δωρήματα καὶ ὡς ἂν τις εἰποι θεόςδοτα. Σὺ δ' ὡς εἰσὶν ἀγνομοσύνην ἡμῶν καταγνόντες καὶ ἀναγωγίαν καὶ περιπετείαν μετ' εὐγνωμοσύνης ἡμῶν. ἄξιός τις τὴν ἀπόληψιν ποιῆσθαι τῆς σῆς εὐλογίας. Ἀλλ' εὖ ἴσθι ὡς μάντις ὦν ἄριστος ἐσθλὰ πάσαι ¹⁾. Ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἐκ ἀγνώμονες, καθ' ἑκαστὸν πρὸς σὲ πρότερον ἀκραιφνεστάτη φιλική τὴν παρρησίαν λαβόντες ἡστεῖσθαι. Σὺ δ' ὡς εἶναι καὶ ὡς βορὴς καὶ φάγας ἡμῶν δεδοικώς καὶ θηριώδεις εἶναι νομίζων καὶ τὴν ἡμῶν λειστονύμον ²⁾ κλησὶν ὡς θηριώνυμον μετακαλέσας μετέτρεψας πρὸς ἰλαράν τε καὶ χαριτώνυμον. Ἀλλ' εὖ ἴσθι ὡς κακῶς ἡμῶς νομίζεις ἀγνώμονας· ἡμεῖς γὰρ λίαν εὐγνώμονες καὶ ὑπὲρ τὴν λυδικὴν λίθον τὴν βάσανόν ἐσμεν τῷ δέοντος ἐπιγνώμονες. Ἀλλ' εἰ τὴν πρὶν φιλικὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἀστεῖον καὶ χαρίεν ἀμάρτημα κέκρικας, σύγνωθι τοῖς τῆς φιλίας πτεροῖς προπιτενύσασιν.

ἱ. ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ³⁾.

Εἰ μὴ παρ' ἡμῶν ῥαδίως τὰς χάριτας ἐλάμβανες, ἐκ ἂν δυσχερῶς ἀπεδίδως· ἀλλ' εἰ καὶ μόλις καὶ δυσχερῶς τέτεις ἡμῖν ἀποδοίης, χάρις σοι προκίεσται τῷ διδάγματος· μόνον ἀπόδος. Ἡμεῖς δὲ τῷ λοιπῷ τῷ πάθει μάθοντες, δυσχερῶς τοῖς ἑτέροις διδόντες, ῥαδίως ἀπολαμβάνοιμεν. Ἐρῶ σοι, Τίμωνας ποιῶν τὰς ἀνθρώπους καὶ μεταπλάττων εἰς θῆρας καὶ ξενηλασίαν διδάσκων Λακωνικὴν καὶ Κυκλώπων μισαλληλίαν καὶ τὸ ἰσὺμβατον.

ιη. ΤΩΙ ΜΙΣΤΙΚΛΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΝΙΚΗΦΩΡΙ ΤΩΙ ΣΕΡΒΙΑΙΩΙ ⁴⁾.

Ὁφθαλμὸς ⁵⁾ γεροσίας, ὑπεροχὴ τῆς ἀρχῆς, μυστηριώτης βελή ⁶⁾, τῶν πρὶν Καيسάρων Σεργιλίων ⁷⁾ ἀπόγονε. Μῦθος ὁ μὲν θετταλός, ὁ δὲ

1) Soph. Electr. 1473.

2) Jo. Damasc. Ep. ad Theoph. de imag. Edess. p. 122.: Ἁ. θῆρ de Leone peratore.

3) Cf. Hist. 129. 130. 131.

4) Cf. Hist. 132. usque ad Hist. 141.

5) Cf. de hac metaphora nota, quae Boissonade Anecd. Gr. III. p. 195. disputat. In Pind. Olymp. II. Theronis maiores Σικελίας ὀφθαλμοῖς nuncupati sunt.

6) Cf. Chil. IX, 137.: βελὰς μυστηριώτιδας.

7) AB Schol.: Σεργίλιος (suprascr. Σεργήλιος) καὶ τὰ τοιαῦτα Ῥωμαϊκὰ πάντῃ γράφουσι· Τζέτζης δὲ ι, ὡς εἰδὼς τὰς Ῥωμαίους, μήτε η, μήτε αι διφθογοῖν θόγγος B) γράμμα, μήτε ω μῖγα ἔχειν. De Nicephoro Botaniate Seylitzes 57 narrat, eum ex nobilissimis natalibus, atque adeo ex Phoca, imo ex ipsis

των τῆς ἐλλάδος ἀνασκιρτήσας ¹⁾ ὀργίων ²⁾, παράγῃσιν Αἰακὸν τε καὶ Δευκαλίωνα, τὸν μὲν τὸ τῆς Αἰγίνης ἀπάνθρωπον ³⁾ δυσχεραίνοντα, Δευκαλίωνα δὲ μετὰ τὸν Βεραῖον ἐκείνον κατακλυσμὸν, περὶ τι παρνασσίων ἀκροκόρνον μάλιστα περιωθέντα μετὰ τῆς λάρνακος, ὀλοφνυρόμενόν τε οἶον καὶ ὅσον ἀπώλετο Πελοποννήσιόν τε καὶ Ἰσθμιον ἔμψυχον, φιλανθρώπους ἱκετηρίας ἐπὶ γοήν ἀνθρώπων αἰτούσας προσεγγεῖν τῷ Διὶ. Τὸν δὲ τοὺς αἰγιναῖς μὲν μύρμηκας Αἰακῷ μεταβαλεῖν εἰς ἀνθρώπους, Δευκαλίωνι δὲ τὰς λίθους τῇ Παρνασσῷ. Κατὰ τὸν Δευκαλίωνα τοιγαρῶν καὶ αὐτὸς, Kaisάρων ἀπόγονε, κατακλυσμὸν πλὴν ἐκ ὄμβριον ἀλλὰ πυρὸς διαδράς τὸν ἐξ οἰκολογικῆς ⁴⁾ μισανθρώπου χορτομανίας ἀναρράγέντα μοι ἱκετηρίαν ⁵⁾ ὁμοίαν ἐκείνοις προσανατείνω σοι, ὡς τῆς ὁμορφύης μοι συνοικίας ἀπάσης κελεύσαις ἀπελαθῆναι τὸν χόρτον, ἀνθρώπους δὲ ὁμογλώσσους ἀντεισαχθῆναι μοι γείτονας, ἵνα τις εἴπῃ τι περὶ σὺ καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων, ὡς ὁ Σεβιλίων Kaisάρων ἀπόγονος αἰτησάμενός ποτέ τιμι γραμματεῖ τοὺς χόρτους εἰς ἀνθρώπους μετέβαλε. Καθάπερ πρὶν ὁ Ζεὺς τὰς μύρμηκας Αἰακῷ καὶ τοὺς λίθους τῷ Δευκαλίωνι, οὕτως ἡμῖν αὐτὸς, ὃ κυδρωτάτῃ ψυχῇ, τὰ τῇ πυρὸς ἀποσκέδασον φόβητρα καὶ τὸν ἄνωθεν ἡμῖν ἐπιρρέοντα κατακλυσμὸν μετοχέτευσον. Ἐν μεταίχμιφ γὰρ ἡμεῖς πυρὸς φοβήτρων καὶ ὕδατος δὲ κατακλυσμῷ καθεστήκαμεν· κάτωθι ⁶⁾ μὲν γὰρ ἡμῖν ὁ χόρτος ὑπέστρωται, ἄνωθεν δὲ περὶ τὸ ὑπέρθυρον πολὺς ὁ ὑετὸς ἐπιρρεῖ. Τρίσπατος καὶ ἡ οἰκία καὶ ἱεροπρόσπολος ἄνθρωπος δευτερεῖα τῶν ἱεροπροσπόλων λαχὼν ἄνω ἡμῶν παροικεῖ. Τέτφ παῖδες εἰ μὴ κατὰ Πριάμον καὶ Δαναὸν καὶ τὸν Αἴγυπτον ἀλλ' ἐν πλείους πολλῶν ⁷⁾ τῆς Νιόβης καὶ τῇ Ἀμφίονος. Συντρέφεται δὲ τοῖς παισὶ καὶ σνῖδια. Ταυτὶ τὰ παιδία καὶ τὰ σνῖδια τῆς ξερεξικῆς ἱσπάδος τὸ ἐναντίον ἐργάζεται· ἡ Ξέρξης μὲν γὰρ τὸ πρὶν ἵππος πεινὲν ἐπικύνπτει τὰς ποταμὸς ἀπεξήρανεν ⁸⁾, ὡς μαρτυρεῖ περὶ τὴν Ἀσίαν ὁ Μαίανδρος, περὶ

Fabii Romanis per longam avorum seriem ortum duxisse. Obiter tantum Nicephorus τῆς ἀρχαιογονίας τῶν Κομνηνῶν meminit.

1) Α ἀνασκιρτήσας.

2) Kiessl. ed. ὀργίων.

3) Β ἐνάνθρωπον, ed. Kiessl. ἀπάνθρωπον.

4) οἰκολογικός videtur ἅπαξ λεγόμενον. Sed οἰκολόγος, curator domus. Typicum ms. monast. Deiparae τῆς κευαριτωμένης, c. 14.: οἱ τῶν οἰκολόγων λογαριασμοί (Ducang.). Β οἰκολογικῆς.

5) Α οἰκετηρίαν.

6) Β κάτωθεν. Forma κάτωθι ap. Tzetz. Exeg. II. p. 132, 17.: εἰς τὴν ἐπ' αὐτὸ κάτωθι θάλατταν.

7) Α om. articulum τῶν.

8) Β ἀπεξήρανεν et sic quoque in Chiliad.

δὲ τὴν Εὐρώπην ὁ Νόχορός τε ὁ Θετταλὸς καὶ ὁ Ἀττικὸς Ἰλισσός. Ταῦτ' ἔρειν συνεισφεύσαντα ποταμὸς ναυσιπόρος ἐργάζεται. Ἄν δὲ καὶ ὑετός ἐρρανόθῃ ¹⁾ καταρρέαγῃ καὶ τοῖς ποταμοῖς ἐκείνοις συρρένυσθ' πρὸς μίαν μισγάγκαιαν, πόσον δοκεῖς μοι τότε προσπυλαγίζειν κλυδώνιον. Ἀλλ' οἴκτειρόν με καὶ ἀμφοτέρων τῶν δυσχερῶν ἐξάντη κατάστησον, ἀντὶ μὲν χόρτων ἀνθρώπους ἀντενοικήσας, ῥαόνως δὲ καὶ τῷ ὑπερθύρῳ μετοχετεύσας τὰς ὀχετὰς. Οὐ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖνος Ἀλέξανδρος Θήβας ὅλας κατασκαφείσας δι' ἀθλητὴν εἰς τὸν ἀρχαῖον βιάζῃ κόσμον ἐπανασώσασθαι, ἰδέ γε διὰ σοφὸν Σταγειρίτην τῆς Ὀλυμπίας πόλιν τὴν Στάγειραν, ἐδ' ὡς ὁ Πτολεμαῖος μετοχετεῦσαι ῥεῖθρον τὸ νεῖλιον ²⁾. μίᾳ δὲ πλάκῃ πηχυαία τρισὶ τε κοφίνοις ἀσβέστου τῷ λιγδολόγῳ προστεταχὼς τὴν περὶ τοῦμὸν ὑπερθύριον ἀλγερὰν ταύτην ἐπιρρόην ἀποτρέψειας. Ὁ γὰρ ἄνωθεν ἡμῶν τὰς ὀχετὰς κατασύρων ὑπόνομος ἰδαφιαίαν ³⁾ τινὰ πλάκα ὡς πηχυαίαν τὸ μέγεθος παρασέσεισται περὶ τὸ ἡμῶν ⁴⁾ ὑπερθύριον· ἥς τῇ σῇ ἀντιλήψει καινεργηθείσης τῆς τοιαύτης ἐπηρείας καθ' ὁλοσχέρεαν ἀποτρέχομεν.

ΙΘ. ΤΩΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΙ ΚΛΟΚΟΤΙΝΙΤΖΗΣ ΚΤΡΙΩΙ ΛΕΟΝΤΙ ⁵⁾.

Γράμμα τῆς σῆς ἀγιοσύνης, ἱερωτάτε ⁶⁾ δέσποτα, πρὸς τὴν ἡμετέραν καταπεμφθὲν ἐλαχιστότητα καὶ οὐθένειαν εἰς χεῖρας ἡμᾶς ἰδεξάμεν ὥσπερ ἑαρινὴν χελιδόνα εὐκέλαδον καὶ κατεμελίτωσέ μου τὰς ἀκοάς ⁷⁾. Τῇ γὰρ συνθήκῃ τῶν λόγων περιεβόμβει τὸ ἄλλος τῆς συγγραφῆς καὶ Ἀττικῆς ἐνεπίμπλα με καὶ ἀκριβῶς ὑπεδύκνουν ὡς εἶη γέννημα πατρὸς Ἀττικῆ καὶ Πανδίωνος καὶ Τηρέως καὶ Πρόκνης με ἀνεμίμησκει καὶ ὅσα μεμνηθολόγηται ⁸⁾ Ἀττικὰ διηγήματα, τοσαύτην ἀπέρρει τὸ γράμμα τὴν ἡδογὴν, τοσούτ' ἡμῶν τῇ ψυχῇ θελκτήριον γένος ἐνέσταξεν. Ὡς δὲ καὶ ὑγιᾶς καὶ ἄνοσον τὸν ἱερωτάτον εἶναί μοι δεσπότην κατήγγειλεν ⁹⁾, ἔτι μοι μᾶλλον ἐπηύξανε τὸ τερψίδυμον. Λύο δὲ ὡς εἰσιν ἢ ψευδάγγελος φήμη

1) B ἐρρανόθεν.

2) AB Schol.: Νεῖλιον· Νεῖλος, νεῖλις, δίφθογγον καὶ ε· Νηλεὺς, Νήλειον, ἡ καὶ δίφθογγον.

3) Cf. Tzetz. Chil. III, 211.

4) A ὑμῶν.

5) Cf. Hist. 142 usque ad Hist. 150.

6) B Θειότατε, sed superscripto ἱερωτάτε.

7) Cf. Synes. p. 38 D.: καταμελιτύνει τὰς ἀπάντων ἀκοάς διηγήματι.

8) B μεμνηθόρηται.

9) B κατήγγειλεν.

ἐντεῦθεν αὐτόθι μιᾷ χερσαίᾳ ἢ ψευδίστατα διεπόρθημεν, ἢ καὶ τὸ σὸν γράμμα πεισθὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς περὶ τέτων ἐπιστημύνατο. Τὰ δὲ ἄρα ἦσαν ὡς ὁ διδάσκαλος κύριος βασιλείως ψήφῳ τῆς ἱερᾶς γεροσίας ἐτάχθη τὴν παρ' ὑμῶν, ἢ μᾶλλον ὑφ' ἣν ὑμεῖς Φιλίππου πόλιν ἱεροπρεπῶς ναυκληρεῖν καὶ τὸ τότε πολλῷ τεραστιωδέστερον ὡς καὶ ὁ Τζέτζης τούτω συνεκδημήσειε ¹⁾ τὴν Μεγαλόπολιν παρεικῶς. Οὐδὲν ἔν τοσούτον ἀπαῖδον καὶ ἀπεικὸς περὶ τῷ διδασκάλῳ τοιαῦτά τινος ἀνατυπῶν ἀναπλάσματα· Τζέτζη δὲ τινὰ ὑποπετεῦσαί τινι συνόλως ἐκδημῆσαι ²⁾ πρὸς Φιλιππόπολιν, εἰ μὴ πε ὀργῇ τινι θεηλάτῳ ἢ βασιλικῇ δυσμενείᾳ σφοδρὰν τε καὶ ἀδυσώπητον ἐχούσῃ τὴν ἀγανάκτησιν ἐσχάτης ἀτοπίας ἐστὶ καὶ ψιλῆς ἐπινοίας ἀνάμεστον· οἷά περ εἶναι μυθεύονται οἱ τε Ἀντίποδες καὶ αἱ ἰδαί τῷ Πλάτωνος καὶ εἰ τι τέτων ψευδεπινέστερον. Ἀλλ' ὡς ἔοικεν ἄρα τις τῆς ἀχρημοσύνης ³⁾ με καταγνῆς, ἐκ ἐπιγνῆς δὲ με τὸ ἐλευθέριον τοιῷτον καὶ τοῖς τρόποις με ὑπετόπασεν. Ἀλλ' ἄρα ὁ τῷτο ὑποτοπίας πολὺ τῆς γνώμης με διημάρτηκεν. Ἐγὼ γὰρ εἰ καὶ κομπηρὸν φάναι με ὑπεροχᾶς σεβασῶν παρωσάμενος καὶ βασιλέως παιδὰς τὴν πάντα σχεδὸν μεθ' οἷων με λιπαρῶντας τῶν παρακλήσεων συνδιάγειν καὶ παραδυναστεύειν αὐτοῖς ὀβελίαν ἄρτον ἡρέτισάμην καὶ ὕδωρ ἐσθίειν ⁴⁾ μετ' ἀπράγμονος βιοτῆς ἢ ταῖς Σαρδαναπάλῃ τραπέζαις ⁵⁾ ἀβρῶς διαζῆν καὶ περιρρέϊσθαι πλέτῳ ⁶⁾ ὀχλοχαρεῖ καὶ θορυβώδει τῷ βίῳ. Ἀρκεῖ γὰρ ἐλευθερίως μικρά μοι καὶ πλείονων ἀνελευθερίως οὐ κέρρημαι. Ἀφραίνοντι γὰρ καὶ παραπλησίον οἶμαι νοσοῦντι χρυσὸς, κόνις ὥχρά μοι δοκεῖ καὶ λίθοι ψήφων θαλάσσης ἐλαχιστότεροι, καὶ λῆρος πάντα ὀπόσοις ἄνθρωποι γανρῶνται καὶ ἐναμβρύνονται. Ἄρτε μόνε καὶ ὕδατος κέρρημαι καὶ ὅσα περιβλημάτων τὰ χρειωδέστερα καὶ τὸ Πινδάρε καὶ Σολομῶντος ἀεὶ παραληρῶν τε καὶ παρακόπτων ἐκ τῆς φροντίδος πρὸς λαλῶ· τὸ ματαιότης ματαιότητων, καὶ τὸ

Τί δέ τις; τί δ' οὐ τις; σκιάς ὄναρ Ἄνθρωπος ⁷⁾).

Ἄν γοῦν τις οὕτω χολῶντά με προφανῶς ἰατρεύῃ τινὶ καθαρσίῳ κενώσας μὲν τὴν χολήν, συνιδὼν ἴσως τὸ δέον, ἔψομαι τοῖς κελεύουσιν

1) B συνεκδημήσει.

2) B συνεκδημήσαι.

3) B ἀγνωμοσύνης.

4) A Schol.: ἄρτον καὶ ὕδωρ ἐσθίειν, ἔλλειψις τὸ σχῆμα· ἄρτον ἐσθίειν, λείπει δὲ καὶ τὸ ὕδωρ πίνειν· ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ἵπποι ἀεραίποδες.

5) B τρυφαῖς, sed suprascr. τραπέζαις.

6) B τῷ πλέτῳ.

7) Pind. Py. VIII, 95.

ἐπεσθαι ὅπη καὶ ὅπως ἐθέλουσιν. Εἰ δ' ἔτιωσ ἔχω πονήρως, ὥσπερ Γαλή-
νους περὶ χολώντων καὶ μαινομένων διδάσκει, ἀδελφὸν πάντως ἐφέβομαι, ἀλλὰ
τὸν ἡσύχιον βίον αἰρήσομαι, ὃν θυμὸν καθ' Ὁμηρον ἔδωκ, πάντον ἀνθρώ-
πων ἀλείψων ¹⁾ καὶ καθ' Ἱπποκράτην ἀπανθρωπόμενος ξύμφυλον ὄψιν
ἄλλοτρίην νομίζων. Ταῦτα περὶ τῆς ἐμῆς ἰσχυρίας καὶ τῇ ἐμῇ νοσή-
ματος γέγραφα· εἴη δὲ ἡ σὴ ἀγία εὐχὴ σὺν θεῷ συντηρῆσά με.

κ. ΗΡΩΑΣ ΤΒΡΙΖΟΝΤΙ ΑΥΤΡΟΚΑΝΘΑΡΩΙ ²⁾).

Μικρῷ Θεορίτης ἂν ἐλελήθει τὸν Ὁμηρον παρεντεθῆναι τοῖς ἐπε-
σιν, εἰ μὴ τοὺς ἥρωας ὑβρίζεν. Ἀλλ' ὑβρις ἡρώων τῶτον ἐγνώρισε καὶ
τῇ ποιήσει παρεξωγράφησε τέρας ἀδελφόν σοι τῇ μορφῇ καὶ ὁμότροπον,
εἰ καὶ τῷ γένει πολὺ προφερέστερον ³⁾. Καὶ σὺ τὸ λοιπὸν ἄνδρας ἥρωας
ὑβρίζε, ὥστε θήσῃ συγγράμμασιν.

κα. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΩΙ ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΒΑΣΙΛΩΙ ΤΩΙ
ΑΧΡΙΔΗΝΩΙ, ΕΝ ΤΗΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΚΟΦΡΟΝΑ ΕΞΗΓΗΣΕΙ ΙΩΑΝΝΟΤ
ΤΟΤ ΤΖΕΤΖΟΤ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ ΕΥΡΟΝΤΙ ΙΣΑΑΚΙΟΤ ΤΟΤ ΤΖΕΤΖΟΤ ΚΑΙ
ΑΠΟΡΟΤΜΕΝΩΙ ⁴⁾).

Φειδίας ἐκεῖνος ὁ πλάστης Ἀγορακρίτω ποτὲ χαριζόμενος φιλίας
θεσμῷ ἀνθρώπων ⁵⁾ γραφικῷ μὲν τὴν τέχνην, ἀλλ' ἔκ εὐχείρως γράφειν
εἰδότες αὐτὸς εὖ μάλα πρὸς πλαστικὴν εὐτεχνίαν ἀγαλματώσας τὸ ⁶⁾ ἐν
Ῥαμνῶντι Διὸς καὶ Νεμέσεως ἄγαλμα τέτρω ἀνέθηκεν ἐπιγεγραφὼς τῷ
ἀγάλματι Ἀγορακρίτε Παρίε, καὶ τὸ τῆς τέχνης ἐνδεὲς δι' ἐπιγράμ-
ματος ἐκεῖνῳ χαρίζεται. Εἴτα Φειδίας μὲν ξενίας θεσμῷ ἀνδρὶ δυσπα-
λάμῳ περὶ τὴν τέχνην χαρίσασθαι περὶ τὰ μέγιστα οὐ κατώκνησεν· ἡμεῖς
δὲ περὶ τὸν ἀδελφὸν Φειδίε φανέμεθα δεύτεροι, καὶ ἐκ ἐπ' αὐτῷ ταὐτὸ
τέτρω Φειδίᾳ ποιήσαιμεν εὐπαλάμων ⁷⁾ τε ὕμνων τελεῶντι κατὰ Πίνδαρον

1) Hom. II. VI, 302.: ὃν θυμὸν κατέδωκ, πάντον ἀνθρώπων ἀλείψων.

2) Cf. Hist. 151. 152. 153.

3) In Chil. πολυπροφερέστερος.

4) Cf. Hist. 154. Haec epistola e Cod. Paris. primum in lucem edita a Lud. Kuestero; caeterum male Sebastianus titulum ita vertit: *Ad Protonotarium Regium*; scribendum est potius: *Basilium*. Cf. quae de hac epistola iudicat G. Mueller. ad Schol. Lycophr. I, p. xxxii seq. et Fabricii Bibl. Gr. T. II. p. 419 seq., ubi titulus male: ἐν τῇ εἰς τὸν Αὐκόφρονα Ἰωάννη τῷ Τζέτζῃ ἐπιγραφῇ εὐρόντι Ἰσαακίε τῷ Τζέτζε.

5) ἀνθρώπων om. ap. Fabric.

6) Α τῷ.

7) Α εὐπαλάμων cf. in Epigr. ap. Aristoph. Eq. 530. ex Cratino, ut tradit schol., repentem: Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. Ap. Fabr. quoque legitur εὐπαλάμων.

τέκτονι καὶ ἡμῖν στεργομένῳ ἀσύγκριτα, ἥπερ Φειδίᾳ ὁ Ἀγοράκριτος; Καθ' ὅσον ἄρα καὶ ἀδελφότης πρὸς θείλγητρα ξενίας ἐφελκτικώτερον, ἔτω καὶ Φειδίας ἐκεῖνος τὰς ἐπιγραφὰς ἐπεγράψαμεν, ἀλλ' ἔτε ὁ Φειδίας ποτὲ ἔτε ὁ Τζέτζης νενόσχηκε παραπληξίαν ἢ λήθαργον, ὡς ἐς ¹⁾ τοσούτον ἐλάσαι τῶν μαριῶν, ὡς καὶ τῷ οἰκείῳ λελῆσθαι ὀνόματος, καθάτινες ὑπετόπασαν.

αβ. ΤΩΙ ΚΤΡΙΝΙ ΘΕΟΔΩΡΙΤΩΙ ΤΩΙ ΚΟΤΕΡΤΖΗ ²⁾).

Ἄγιέ μου αὐθέντα, τῷ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ ἀναμιμνήσκων με, εὖ ἴσθ', ὅτι τὸ τῆς ἐμῆς καρδίας ἔλκος λωφῆσαν ἤδη τὸ δι' αὐτόν μοι συμβὰν ἐπιξαίνεις καὶ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς ἐλκαίνειν ποιεῖς. Ἐγὼ γάρ, μάρτυς μοι τοῦ λόγου θεός, τὴν παντελῇ περὶ λόγου τέτε κατὰρξάθῃμῃσιν καὶ ἀμείλιαν καιρίαν λογιζομαι πληγὴν κατακάρδιον καὶ ὁδυνῶμαί σου πλέον τῷ πάθει τῷ φύσει πατρός. Πρόσχες με γὰρ τῇ γραφῇ καὶ τὸ πᾶν ἐκ μικρῷ λόγῳ μαθήσῃ σαφέστατα. Πέντε μὲν ὁλοκλήρως βίβλος μεγάλας οἱ σὺν αὐτῷ συμφοιτῶντες προηρμηνεύθησαν· ἐκείνων δὲ αὐτὸς παντελῶς ἀπελείφθη, καθάπερ πρῶην προεδηλώθη σοι αὐτοσομάτῳ καὶ ζώσῃ φωνῇ. Καὶ νῦν δὲ πάλιν μετὰ τὴν δευτέραν αὐτῷ καταρχὴν ἑτέρας τρεῖς βίβλος οἱ τέτε συμφοιτῆται ἐρμηνεύμενοι τὰς μὲν περὶ τέλος τὰς δὲ περὶ μέσον τὰς δὲ πολὺ τι παρεξέδραμον τῆς ἀρχῆς. Οὗτος δὲ ἔδεν ὅλως ³⁾ ἡρμηνευταὶ ἢ μεμάθηκε, καὶ περ τὴν σὴν αὐθεντίαν ἀπατᾷ καὶ ἡπάτηκε. Τοῖς-τον οὖν ἀνσθέντητον παντελῶς καὶ σκληρόφυχον τῶτον ὁρῶν δέομαι τῆς σῆς αὐθεντίας, ἐν δάκρυσι σχεδὸν πλέον οὐ μέλανι τὸ γράμμα χαράξας, ὡς ἂν διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως ἐξ ἐμῆ ἐξέλης ἀναίτιον ὄνειδος, εἰς ἐρμηνεία τιτὰ τῶν ἑτέρων αὐτὸν ἀποστείλας, καὶ ἴσως ἂν ἐκείνον καταιδεσθεῖς καὶ μαθημάτων τινῶν σπεσδιότερον ἀντιλήψεται. Σταλήσονται δὲ τῇ σῇ αὐθεντίᾳ καὶ τὰ νομίματα· ἐγὼ γὰρ κατὰ τὰς προγνωστικωτέρους τῶν ἱατρῶν ἰδὼν τὸ ἔλκος δυσούλωτον ἢ μᾶλλον πάντῃ ἀνιάτον τέτε τὴν θεραπείαν ἀπειπάμην καὶ ἀπηγόρευσα. Ἐδόκει γὰρ, ἄγιέ με αὐθέντα, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἔν καὶ ἀπεργάσασθαι γραμματικὸν αὐτὸν μὴ χωλεύοντα, ὥσπερ χωλεύει τανῦν ἢ καὶ παντελῶς ὑπάρχει γραμματικῶν ὁργίων ἀμύητος, ὃς ὑπὲρ ἑμαντοῦ ⁴⁾ μηδέποτε λυπηθεῖς, ὑπὲρ ἀλλοτριῶν δὲ συμφορῶν καθ' Ἰπποκράτην ἰδίας λύπας καρπύμενος.

1) ἐς om. ap. Fabr.

2) Cf. Hist. 155. Haec et seq. ep. ad Theodoritum, fratrem Constantini Coertzae, datae sunt, de quo v. not. ad ep. 68.

3) B ἑδόλως.

4) In B littera μ erasa est, ut legendum videatur ἑαντῷ.

ηγ. ΤΩΙ ΑΤΤΩΙ ¹⁾).

Φρύνιχος μὲν ἐκεῖνος ὁ ποιητὴς τοῖς ἄνω χρόνοις Μιλήτε γεγράφηκεν ἄλωσιν, ὑπαναγνὸς δὲ τὸ δράμα τοῖς Ἀττικοῖς μελανεμονῆσαι τὸ θέατρον παρσκευάσας, πηγαὶ δὲ δακρύων καθάπερ ἀπὸ τινος μελανύδρου τῆς κρήνης τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρεστώτων ἀπέρχων ²⁾. Οὕτως ἐκεῖνος ³⁾ τὸ δράμα Μιλήτου περιπαθῶς ἐξετραγώδησεν ἄλωσιν, οὕτω ποτὶ ⁴⁾ τὸ θέατρον παρσκευάσας εἰς ὀλοφύρσεις καὶ δάκρυα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν Φρύνιχος οἶδε καὶ ἀττική γεροσία καὶ Μίλητος· ἐγὼ δὲ, ὦ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος, γηραλῆς ⁵⁾ μὲν τῇ πολιᾷ, εὐγενὲς τε τῷ γένει πολλῷ ⁶⁾ πλέον κομῶν εὐγενείᾳ ψυχῆς, περιπαθὲς σε νῦν γράμμα δεξάμενος, ὅπερ ἢ Φρύνιχος ⁷⁾ ἢ Ὀρφεὺς ἐκεῖνος ὁ μέγας ἀναβίς ⁸⁾ ἐτραγώδησε συγκερασάμενος πένθεσιν, ἐκ εἶχον ὅπως ἐπισχῆσω τὰ δάκρυα, ἀστακτὶ δέ μου ταῦτα τῶν ὀμμάτων ἀπέρχεν. Ἐπείγων γὰρ τὴν γραφὴν πατρὸς ὀδυρομένην ⁹⁾ καρδίαν ἐμφαίνουσας καὶ πάθει συγκοπτομένην ὑπὲρ νιοῦ περὶ λόγους ἀποναρκήσαντος. Ἐπείγων ἔν ταύτῃ καίπερ συγκοπτόμενος ¹⁰⁾ τῷ πάθει με τὴν ψυχὴν καὶ τῷ χορῷ τῶν ἐμοὶ τὰ πρὸς λόγους πεφοιτηκότων. καὶ ἦν ἰδεῖν τὸ Ὀμήρειον, τό· Κλαῖε μὲν Μενέλαος, κλαῖε δὲ ἀνδ' Ἐλένης ἄλλοθεν ἄλλος ¹¹⁾, ἐδ' ἄρα Τηλέμαχος ὁ σκληρὸς περὶ λόγους καὶ ἀκαμπῆς ἀδακρύτω ἔσχεν ὅσας ¹²⁾. Τοιαύτην σου τὸ σταλὲν ἡμῖν γράμμα περιπαθῇ τραγῳδίαν ἐκίνωσας· πλὴν ἀλλὰ σε μικρὸν παρηγόροις τοῖς λόγοις ἀνακτησάμεθα. Πρὸ τῆς σταλείσης γραφῆς σου ὁ ἀκαμπῆς καὶ σκληρόψυχος ὑπέκλινε μικρὸν, περὶ λόγους τὸν αὐχένα ὑπέκλινε· καταδέσμες γὰρ αἰεὶ τέτφ' ἐγὼ καὶ στυπητήριος ¹³⁾ καὶ δάκνοντας καὶ δοιμεῖς τὰς λόγους οἶον ἐμπλάστρους ἐντίθημι καὶ δὴ καὶ τὸ σεσηπὸς καὶ πνωῶδες ἐπανακτῶμαι. Χρεῖα δὲ καὶ ὑμετέρων ¹⁴⁾ εὐχῶν καὶ δραστηρίων πομάτων

1) Cf. Hist. 156. 157. 158.

2) B ἀπέρχον.

3) B ἐκείνου.

4) B τότε.

5) B αἰδέσιμος, γηραλῆς.

6) B πολλῷ δὲ πλέον.

7) B φρύνιχος ἄλλος ἢ.

8) A male αὐτός.

9) B ὀδυρομένην.

10) A συγκοπτομένην.

11) Odyss. IV, 184 seq.

12) B ὅσας.

13) στυπητήριος, quam vocem nusquam alibi invenio, idem significare videtur quod στυπηριώδης s. στυπητικός, astringendi vim habens.

14) A ἡμετέρων.

καὶ στυπτηρίας δὲ ἀγαθῆς πρὸς τὸ τῆς ῥώσεως τέλος. Καὶ θεὸς πάντως οὐ περιόψεται τὴν συνεργίαν ἀμφοῖν καὶ τὰς πόνας τὰς ἀμφοτέρωθεν, ὅς καὶ διατηρήσαι σε ὑγιαίνοντα ψυχῇ τε καὶ σώματι.

κδ. ΤΟΓ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΓ ΑΝΕΨΙΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΔΛΕΞΙΩΙ ΑΡΙΣΤΟ-
ΤΕΛΟΤΣ ΗΘΙΚΑ ΣΤΕΛΛΑΝΤΙ ΕΠΗΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΧΟΡΙΚΙΟΣ.

Οὐκ ἔστι τὸ παρὸν βιβλίον χορίκιος· χορίκιος δ' ἂν εἰκότως κα-
λοῖτο ὁ τέτω τὴν ἐπιγραφὴν ἐγκαράξας, οὗτος γὰρ ὁ Σταγειρόθεν σοφὸς
ἔστι τὰ ἥδη ῥυθμιζών.

κε. ΤΩΙ ΑΤΤΩΙ.

Τὰ μὲν βιβλία εἰς οὐδέν σοι ταῦτα λυσιτελέστατα, οὔτε Λιβάνιος,
ἄτε αὐτὸς ὁ Λυσίας· ἔδδ γὰρ ἔχουσιν ἡμῖν τι χρειωδέστατον. Ἀντίστροφον
ἐν ταῦτα ταχέως τῷ δεδοκίτι σοι, ἵνα μὴ μείζω τὴν χάριν ὀφείλων τέτω
φανείης. Τάλλα δὲ ἡμῖν πάντα μελήσει, εἰ ¹⁾ μόνον αὐτὸς μοι ταῦτα
διατρανώσεις, ἅπερ σοι καὶ τῆτες ἀπήτην.

κς. ΤΩΙ ΑΤΤΩΙ ΠΕΠΟΜΦΟΤΙ ΣΤΑΣΙΣΙΝΤΑ ΗΜΙΟΝΟΝ ²⁾.

Ἡμίονον ἤτησάμην παρὰ τῆς σῆς εἰς ἡμᾶς διαθέσεως, δέσποτα, σὺ
δὲ μοι ἀξίνην ἀπέσταλκας ἀχάλκευτόν τε καὶ δύστομον· ταύτη γῶν εἰ
καὶ μόλις ποτὲ συντεμόντες πᾶν ἡμέτερον ξύλον εἰς σχίδακας πάλιν ταύ-
την εὐχαριστῶντίς σοι ἀντεπέμψαμεν. Εἰ δὲ καὶ σὺ κατὰ τί ποτε δε-
θείης ἡμῶν, σκάφας μὲν αὐτὸς ἀπαιτήσεως, ἡμεῖς δ' ἅμας ³⁾ ἀπαρη-
σαίμεθα. Γίνωσκε δὲ ὡς καὶ τὸ τῷ παρασίτε πεπόνθαμεν, κληθέντες ⁴⁾
εἰς λαμπροτάτην ἐστίασιν καὶ ἔτω πως ὑστερίσαντες.

κζ. ΤΩΙ ΑΤΤΩΙ.

Δίκαιοι ἂν εἴημεν, δέσποτα, παρὰ σοὶ τέως πάσης αἰτίας ἐκτός ⁵⁾
καθεστηκέναι καὶ μέμψεως· ἡμεῖς γὰρ καὶ δι' ἀγγέλων σοι μεμηνύκαμεν
καὶ αὐτοποδιᾷ τὴν σὴν καταλαβόντες οἰκίαν εὐρεῖν σε οὐκ ἠδυνήθημεν.
Οὕτως ἡμεῖς μὲν ἐν οἷς ἐ δέον κατάκοποι μάτην γινόμεθα· σὺ δὲ ἀναπεσών

1) Post εἰ A μὴ addit, quod B omisit.

2) Cf. Hist. 159 et 160.

3) Alludit ad proverbium: ἅμας καὶ σκάφας ἀρῖσασθαι. Caeterum nostri codices legunt ἅμας, quod scribendi genus ab optimis grammaticis reprobaturum esse Bremi ad Aeschin. Ctes. 123 docet.

4) B κληθέντες.

5) B πάσης ἐκτός αἰτίας.

ῥαθυμείς ἐν τοῖς τοιούτοις σπουδαιοτάτοις καιροῖς, ὥστε θανμάζειν ἐμέ.
Ἄξιόν γ' ὦν σε καὶ ὅψε τὴν νάρκην ἀποσεισάμενον ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς
διανίστασθαι καὶ δραστηριώτερον γίνεσθαι. Ἐρῶ σο.

κη. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΨΥΛΛΟΥ ¹⁾.

Ἐξεστι μὲν σοι δίδοναι καὶ μὴ δίδοναι ἐφ' οἷς αὐτὸς χαρίζεσθαι
ὑπισχνῇ· ἃ δὲ παρ' ἐτέρων λαμβάνεις μὴ ἀποδίδοναι ἐκ ἔξεστι. Διὰ τοι
τῷτο κύριος εἶ δῆναι καὶ μὴ δῆναι τὴν κέγχρον ἢ ὑπεσχέθης χαρίσασθαι,
ἀδικεῖς γὰρ κατὰ γε τῷτο ἐκ ἄλλον ἢ σε αὐτὸν τῷ ψεύδους ἐχόμενος καὶ
τυρανῶν τὴν ἀλήθειαν. Τῆς δὲ χάριτας ὅς ἐλαβες παρ' ἐμῷ ἀνταπόδοις
μοι πάλιν ἢ ἀνταπόστειλον, εἰ μὴ καὶ σεαυτὸν ἅμα βέλει καὶ ἡμῶς ἀδι-
κεῖν. Ἀδικέμεθα γὰρ, εἰ μὴ ὁ δεδώκαμεν ἀπολάβοιμεν, τὸ δὲ ῥητὸν ἐκεῖνο
Σωκράτης καὶ ἐχ' ἡμῶν ἐστὶ τὸ Ἀδικῆσι μὲν πολλοὶ, ἀδικεῖται δὲ οὐδὲ
εἰς ²⁾. Ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ³⁾ προέφημεν μὴ ἀπολαβόντες ὅπερ δεδώκαμεν ἀδι-
κέμεθά τε ὄντως καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζομεν.

κθ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ.

Ἐκ πολλῶν ἀποχωρώντως ⁴⁾ ἤδη τετεκμηρίωταί ⁵⁾ μοι καὶ ἐμπεπέ-
δωται, δέσποτα, καὶ ἐκέτι ἀμφιδιδάξω, ὅτι τῆς κρείττονος μοίρας ἡμεῖς
παρὰ σοί, ὅθε ⁶⁾ τεθαυρόκητόως καὶ μετὰ παρρησίας, ἢν αὐτὸς ἐχαρίσω
μοι, γράφω σοι τῷ κυρίῳ υς. Κατὰ τὴν σήμερον, δέσποτα, μέλλει τις
τῶν ἐμῶν χειροτονηθῆναι διάκονος καὶ δεῖ ⁷⁾ καμὲ τῇ τοιαύτῃ συμπα-
ρομαρτεῖν ἐορτῇ, ἐπεὶ καὶ προκέκλημαι παρ' αὐτῷ. Ὅμβρῳ δὲ νυκτερίῳ
τῶν ἀμφόδων τελματωδῶν γενομένων αὐτοποδία βυδίσαι οὐ δύναμαι·
ἡμίονος ἔν μοι σταλήτω διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως πλὴν μετὰ χαλινῷ· εἰ
δὲ καὶ ἀσσυρίαν φρυγανίδα μοι στείλαις ὀλίγην, ἢν ἡ ⁸⁾ συνθήθεια καλεῖ
ξυλαλόην, ὅπως ἡμῶς θεραπεύεις μακρὸν καὶ περιεργον γράφειν σοι. Εἰ
οὖν ἔχεις καὶ κατανεύσειας στείλαι μοι, ἀποσφραγισάμενος ταύτην ἀπό-
στειλον· ἡμίονον δὲ μηδέποτε παρὰ μηδενὸς παραλογισθῆς ἀποπέμψαι
μοι, εἰ μὴ τύπους σοί τις τῶν ἐμῶν γραμμάτων ἀποκομίσειε. Τοῦτο
γὰρ ὁ Χρυσοβελόνης με προῦνδιδάξατο, ἀπατήσας τὸν Καλλιῳτήν ἡγού-

1) Cf. Hist. 161.

2) Cf. Hesiod. O. D. v. 265 sq.: οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχεα ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύ-
χων, ἢ δὲ κακὴ βελὴ τῷ βελεύσαντι κακίστη.

3) B ἡμεῖς γὰρ εὐ ἴσθι ὥσπερ.

4) In B superscriptum ἀρκύντως.

5) A τεκμηρίωται.

6) B ὅθεν.

7) A καὶ δεῖ.

8) B omisit artic. ἡ.

μενον καὶ τὸν τότε λαβὼν καὶ ἀπεμπολήσας ἡμίονον, ὡς μᾶλλον τῶτον δῆθεν ἀποκομίσαι τῷ νομικῷ. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς συντηροίῃ ¹⁾ σε τὸν ἐμὸν δεσπότην μακροχρόνιον ὑγιαῖν τε καὶ χαίροντα.

1. ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΙΧΑΗΛ ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ²⁾).

Τοσῦτον ἐκ τῶν σῶν δῦλος ἐγὼ πολλοστός, τοσῦτον ἐλάχιστος, τοσῦτον ἀνάξιος τῶν σῶν μεγαλοδωρεῶν ³⁾, ὃ θεοπρόβλητε δέσποτα, ὃ πατριαρχῶν ἀκροθίνιον, ὃ τῶν ὑλαίων τέτων καὶ χαμερπῶν ὑπερκείμενε, ὃ παρὰ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς τοιούτοις δυσχερεστάτοις καιροῖς ἐπιβραβευνθεὶς ἡμῖν φρερὰ καὶ ὀχύρωμα, οὐ τὸ δάκρυον τὴν γῆν ἀνωμάλως ταλαντεμένην καταχεθὲν ὑπεστήριξεν ὥσπερ τι κολλητικώτατον ἔδρασμα, ὅπερ αἱ προσευχαὶ καὶ νηστεαὶ θεμελιῶν βάθρον γεγονάσιν ἀρρήκτον, ὃ τῷ ὑλαίῳ μὲν καὶ πηλίνῳ σώματι ἄνθρωπε, τῇ πολιτείᾳ δὲ ὑπὲρ ἄνθρωπον, τοσῦτος ἄνθρωπος ἐγὼ, τοσῦτος ⁴⁾ ἀνάξιος τῶν σῶν μεγαλοδωρεῶν θεοσίμηντε. Ἐκτρέφεις μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς μυριάδας λαῶν κατὰ τὸν ἐμὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκ ἐξ ὀλίγων κλασμάτων, ἀλλ' ἐξ ὀλοκλήρων τῶν ἄρτων, καὶ χρυσίον δὲ ἄλλοις ἀφειδεστέρως ἀντλεῖς καὶ ἄλλοις ἄλλα τὰ χρεωδέστατα, ἡμεῖς δὲ τῶν ἄρτοκλασμάτων καὶ τῷ χορῷ τῶν σῶν δαιτυμόνων καθυστερίζομεν ἢ καὶ παντελῶς παρορῶμεθα. Τὸ περὶ πάντας γυνήν προσηγέσας καὶ φιλόανθρωπον, ὃ θεοείκελε δέσποτα, καὶ ἐμὲ τολμητῆαν ποιεῖ, καὶ δέομαι τῆς μεγίστης ἀγισσύνης σε εὐλογίαν ἡμερησίαν προσκυνοθῆναι μοι δίδοσθαι ἐφ' ὅρῳ παντὶ τῆς ζωῆς μου.

1a. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ ΓΕΝΟΜΕΝΩΙ ΚΟΚΚΙΑΡΙΩΙ ⁵⁾).

Ἦμος κόκκυν κοκκύνῃ δρυὸς ἐν πετάλοισι (κατὰ τὸν Ἀσκραῖον ἐκείνον Ἡσίοδον ⁶⁾) κοκκίζειν ἀλλ' οὐ κοκκύνειν), ἐξηλθες δὴ καὶ αὐτὸς ὃ ⁷⁾ πανευγενέστατός μοι δεσπότης καὶ ἀνθρώποις πᾶσι φιλέμενος, ὅσοι τέως ἐς πείραν τῆς σῆς ὁμιλίας ἀφίκοιτο. Ἐκ τῆς ⁸⁾ δὴ χρόνον καὶ μέχρι

1) Α συντηροίῃ.

2) Cf. Hist. 162. Epistola haec data est ad Michaelem Oxytam patriarcham Cp. quem Jo. Cinn. (33, 3.) virum liberalibus disciplinis humanioribusque literis leviter quidem imbutum, at morum elegantia rerumque divinarum scientia maxime conspicuum fuisse refert.

3) Β μεγάλων δωρεῶν.

4) Β τοσῦτων.

5) Cf. Hist. 163.

6) Hesiod. op. 486. cf. Steph. Lex. ubi Miller monet, Tzetsum perperam κοκκίζειν οὐ κοκκύνειν scripasisse.

7) Β ὁ παν.

8) Β ἐκ τούτου.

τῷ νῦν ἐκ ἐκφοίτησε γράμμα τῆς σῆς αὐθεντίας ἡμῖν τρανῶς διαγγέ-
λον ὡς ἔχει τὰ κατὰ σέ' εἴη δὲ ὑγιῶς καὶ ἀνόσως καὶ δυσχερῶν συνα-
ημάτων ἐκτός ἐν πᾶσι παντοίως ¹⁾ εὐμαριζόμενα, ὅπερ αἰεὶ δι' εὐχῆς
οὐ καθέστηκεν. Ὑγιῶς μέχρι τοῦ νῦν ἔχω καὶ γὰρ θεοῦ τὴν ὑγείαν μοι
ρυτανεύοντος. Καὶ προσκυνῶ σε διὰ τῷ παρόντος με γράμματος καὶ
ξιώ τὴν σὴν αὐθεντίαν, δι' ἣν ἔχεις πρὸς ἡμᾶς στοργήν, πρωτοτύπως
ἐν γραφῇς ἡμᾶς ἀξιούν, μεμνησθαι δὲ καὶ ὧν ὑπεσχέθης μοι περὶ ὧν
ῥώσαμεν, ὡς κατὰ τὸν Ἀπρῶν ἡμᾶς ἐν τοῖς σοῖς ὑποτέλεισιν εὐρήσειας
τῷ Ξηρῷ καλεμένῳ χωρίῳ. Μέμνησο γὰρ τῆς σῆς ὑποσχέσεως. Ὅς δ'
σοι γράμμα ἐμὸν εἰσχομίσκειεν οἰκειόγραφον, ἐτός ἐσι περὶ οὗ ἡ ἀξίω-
ς, περὶ οὗ τὴν ἰκετηρίαν ποιήμεθα· ἱερεὺς δὲ ὁ ἀνὴρ, Λέων τὴν κλῆ-
σιν, εἶτι δὲ τὸν στίχον αὐτῷ ἀγνοῶ, πῶς ἄρα καὶ ὀνομάζεται. Τῦτον ἐν
ἐμῇ βλέπει διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, καὶ τε τῆς πρώτης μοίρας τῶν
ὅθι τελόντων ἐστὶ, καὶ τε τῶν ἀζήλων καὶ πενιχρῶν καὶ τῶν ὅπως
οὕτως, ἔτω γὰρ μᾶλλον φανεῖται τὰ τῆς σῆς διαθέσεως ζώοντα πρὸς
τὴν ἐναργέστατα. Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τῆς εἰρήνης συντηροίη τὸν ἐμὸν,
δεσπότην ὑγιᾶ τε καὶ μακροχρόνιον.

λβ. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΙ ²⁾).

Μετὰ τὴν περιφορὰν καὶ περίοδον τῶν τοσούτων μηνῶν, καθ' οὓς
πρὶν ἐκεῖνος Πυθαγόρας εἰσῆλθαι ἢ μᾶλλον ὥσπερ τις ἀνδριάς
ος, δι' ἀγγέλου μικρὸν σοι παρηνώχλησα προσφθεζάμενος καὶ δὴ καὶ
ρεσιν ἐδεξάμην, ὡς ἀντισταλείη πρωταῖον ἢ δευτεραῖόν μοι τὸ τε-
νον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πάλιν παρωχήμεσαν ἑβδομάδες ὑπὲρ τὰς ἑβδομάδας
ἐνὶ ἡλ καὶ ἔπω σοι τὰ τῆς ὑποσχέσεως τὸ πέρας ἀπεῖλφεν, ἰδὲ καὶ
περὶ τοῦ τοιούτου τετραδίου παρενοχλῶ σοι, ὅπως σταλείη μοι καὶ
φιλοσοφίαν ἐντεῦθεν καλῶ ἐ γνῶσιν τῶν ὄντων ἢ ὄντα εἰσίν, ἀλλὰ
καλίαν καὶ παιδευσιν τῷ ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια ³⁾).

λγ. ΤΩΙ ΑΓΓΩΡΕΙΑΝΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΘΕΟΔΩΣΙΩΙ ⁴⁾).

Πολλὺς παρῆρξενεν ἤδη καιρὸς, τριφίλητέ μοι γραμματικῇ λογισ-
άφ' οὗ τῆς Βασιλίδος ἐξεδήμησας πόλεως, γράμμα δὲ ἐδὲν ⁵⁾ ἐδό-
κιν τῆς σῆς ἀγάπης οὐ προσεπεφοίτησεν. Διὰ τῷ παρόντος μου

B πάντως.

Cf. Hist. 164 et 165.

Odyss. XIX, 203.

B Θεοδώρ. — αὐτορριανός est iudicis pedanei species apud Byzantios,
in semel meminit Theodorus Hermopolita. Lectio αὐτορριανός apud Pachym.
kstat.

3 om. ἐδὲν.

γὰν ἐπιστύφω σε γράμματος καὶ τὴν ἐραστώνην κατονειδίξω σε. Γράψε οὖν ἡμῖν τὸ λοιπὸν, οὐ γὰρ ἀνάρηθμοι τῆς σῆς φιλίας ἡμεῖς ἀλλὰ τῶν λίαν φιλέντων σε καθεστήκαμεν. Οἱ σὺν ἡμῖν πάντες διὰ τῆ παρόντος σε κατασπάζονται γράμματος, ὕγιᾶ τε καὶ μακροχρόνιον ἐπευχόμενοι συντηρεῖσθαι σε τῇ τῆ θεᾶ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ ἐπανῆξαι σε κεχαρμένον ὅτε καὶ βούλοιτο.

18. ΤΩΙ ΑΝΕΨΩΙ ΤΟΤ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΤ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ ¹⁾).

Αἰλνταί μοι τῷ λόγῳ τὰ χαλινὰ καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀνθετῖαν ἄπαξ ἀδείας δοθείσης μοι καὶ τεττίγων λαλίστερος γίνομαι, θειότατε δέσποτα. Εἰ γὰν ὁ ἐμὸς φερανέστατος ἥλιος μέχρι παντὸς τοιαῦτά μοι τηροίης τὰ ζώπυρα ταῖς σαῖς περιθάλλων ἀκτίσι, πολὺ τορώταρον τερεττίζειν ἐκ ἀποκνήσαιοι ²⁾. εἰ δὲ τὴν σὴν εἰληθέρησιν ἡμῶν ἀποστρέψειας, οὐδὲν ἀφονώτερον τῶν σεριφίων βατράχων κωλύει γενέσθαι με· ἀλλὰ τῷτο γεγονέναι περὶ τὴν σὴν εὐγενεστάτην ψυχὴν ἔδεποτε ὑπετόπασα. Εἵης δέ μοι ὁ χρυσῆς δεσπότης μακρῶν καὶ κεχαρμένος καὶ ἄνοσος, θεῷ συντηρῆμενος καὶ ἡμῶν ἐνμαρῶς κατακύνων ἐν οἷς ἄν σε δεοίμεθα. Λέομαι τοῖσιν ὡς παρῶνσιαστικώτερον ἡμῖν ἐξεχώρησας ἐλευθέρῳ καὶ ἀκαταδέλφ τῷ λόγῳ ζητεῖν ὅπερ δὴ καὶ βελοίμεθα, ἵνα τὸν ἱερέα τστονὶ Λέοντα, ἄλλον ἐμὲ πεφυκότα, δι' ἣν τετήρηκα καὶ εἴθε τηροίην πρὸς τὸν ἀδελφὸν τούτου στοργὴν καὶ ὀρεῖς ὥσπερ ἡμᾶς καὶ τιμᾶς διὰ τῆς σῆς πρὸς ἡμᾶς κηδεμονίας καὶ ἀντιλήψεως· καὶ εἰ ἄρα τῶν ἐνμαρῶν καὶ ῥαδίῶν ὥς αἱ φῆμαι θρυλλῶσι καὶ ἱερέων τῶν ὁμοχώρων καὶ συμπατριδῶν φέρειν τὰ πρῶτα χαρίσας· θρυλλοῦσι γὰρ αἱ φῆμαι τοῖς κατὰ σὲ πράκτορσι τοῦτο τυγχάνειν τῶν εὐχερῶν. Εἰ μὲν οὖν ἀτρεκῇ τὰ τῆς φήμης, τοῖς ἔργοις καθικετεύω σε τὸ ἀτρεκὲς ὑποδείξαι μοι· εἰ δὲ λογοποιὸς ἡ φήμη καὶ καταψεύδεται, ἔα ταυτηνὶ φληαφᾶν ληρῶσαν καὶ παραπαίссαν, τήρει δὲ μόνον στοργὴν πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιέπε τῷτον ὥς ἐμὲ καὶ ὡς σόν. Ὁ δὲ πατὴρ τῆς εἰρήνης θεὸς μέχρι παντὸς ἀπαρκαπόδιστον καὶ πᾶσιν εὐοδέμενον συντηροίη σε.

19. ΦΙΛΩΙ ΑΞΙΩΣΑΝΤΙ ΓΥΨΑΙ ΙΚΕΤΗΡΙΑΝ ΚΟΜΨΗΝ ΑΤΤΙΚΙΖΟΥΣΑΝ ³⁾).

Περὶσὰ ταῦτα καὶ πάρεργα καὶ περίεργα καὶ τερατείας εἰκαίας καὶ κόμπου ῥητόρων ἀνάμεσα καὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς καὶ σχολάζουσι ⁴⁾ καὶ κωμμουταῖς λόγων καὶ καθ' ἡμᾶς ἀφρόντισι προσφνέστατα, ἀπειοκίτα

1) Cf. Hist. 166 et 167.

2) B τε ῥεττίζειν ἐκ ἄν ἀποκν.

3) Cf. Hist. 168 et 169.

4) B σχολάσει.

δὲ ἀφ' ἡμῶν οἷα βίον βιάτων ἄσυχόν τε καὶ πολυφρόντιδα. Ὅμως δέον γὰρ καὶ τοῖς ἀφρόντισι φίλοις ὑπείκειν τὰς πολυφρόντιδας καὶ τοῖς σχολάζουσι τοὺς ἀσχόλους καὶ τοῖς παιζέουσι τοὺς σπαδάζοντας. Ἐγραψα μὲν αὐτὸς τῷ Λικαρῇ τῶν λόγων ὑπεῖξας σε· ἄρξαι δὲ αὐτὸς ὁπόθεν ¹⁾ βεβλῆται τῆς ὑποθέσεως, τὸ δὲ ἐκτεῦθεν τὰ ὑπ' ἐμῆ γεγραμμένα σοι προσφυσέσται, καὶ κόλλα καὶ γόμφου καὶ ἄρμωσται· Ἀρμονίδης γὰρ πολλὰ πλέον σὺν ῥήτωρ ἤπερ ἐκεῖνος ὁ τέκτων ὁ Φέρεκλος καὶ παρρησιάζεται καὶ κολλήσεων ἐκ ἀμύνης.

15. ΤΩΙ ΑΝΕΨΩΙΩ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΤΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ ²⁾).

Οἶμαι μὲν ἔν, μᾶλλον δὲ ἐκ ἐπιδοιάζων ἐπίσταμαι ἀκριβῶς, ὥς τὸ τῆς σῆς ὑπεροχῆς ἀγγινέστατον ἀραρότως οἶδε καὶ ἀναμφηρῶς τὸ περὶ τὰς ὁφειδόμενας ἑτεροπόσιμον ἴαμα. Δέδηκται μὲν γὰρ ὡς λόγος ὁ ὁφειδόμενος καὶ πόρρω ποι διάγει νοσηλευόμενος· τῷ δὲ τὸ πάθος ἀγγείλαντος ³⁾ ἀναυδὸν ὕδωρ μετ' ἐπαυθῆς ἐκροφῆσαντος εὐθὺς ἐκεῖνος ἐπισπᾶται ἡν ἴασιν, ἑτεροσπλάγχνοις τοῖς μέλεσιν ἐκ οἴδ' ὅπως εἰπεῖν διαδοσίμου γεγονότος τῷ πόματος. Ἀνεπαντίως ἔν ἐκείνοις τανῦν ἐπεπόνθειν αὐτὸς· μὲν γὰρ ὡς οἶδας ἐτέρου πόντος ἰῶνται, ἐγὼ δὲ τῆς σῆς αὐθεντίας τοδημῶς ἀλγῶ καὶ τὰς ἡδονὰς παρεσύρην καὶ τῶν προαστεισμῶν ἀπεέρημαι καὶ ἔτε τὸν βαθὺν νῦν ἐώρακα ῥύακα ἔτε συκάσαι ποι πεπόμεναι, ἀλλ' ἔδτε τεθέσθαι τὰς περὶ τὴν ἀχειροποίητον ἐξ ἔθους εἰλαπινάτας. Δέδοικα δὲ μὴ καὶ τὰ οἰνάρεά με σιγῇ παροιχέσεται ἄσματα· ὁ ληροβάτης Διόνυσος, καὶ πῶς γὰρ οὐ; εἴπερ αὐτὸς μὴ ἐπιχωριάζων φαίην, ἐξ οὐπερ ὥραϊοι καὶ εὐμεγέθεις καὶ εὐβαδεῖς, ὅτε δεοίμην, ἔλλοντό μοι ἡμίονοι, ἀλλ' εἴη θεόθεν φρουρεῖσθαι ⁴⁾ σε τὸν δεσπότην τὸν παντοίως ἐμῆ ἐξέχόμενον καὶ ὑγιᾶ καὶ κεχαρμένον ἐπαναξενῆσαι σε ἀνὰ χειρὸς δαλείας ἀνύσαντα καὶ ἡμῖν εὐ οἶδ' ὅτι νῦν τὸ ⁵⁾ περὶ ὁφειδόμενας ἐναντιώτατον περιστήσεται εἰς τὸ ἐκείνοις παρεμφερέσα- ⁶⁾. Σοῦ γὰρ φανέντος εὐθέως πᾶν δυσχερὲς ἐξ ἐμῆ δραπετεῦσιν.

15. ΤΩΙ ΖΑΒΑΡΕΙΩΤΗ ΚΤΡΙΩΙ ΓΡΗΓΟΡΙΩΙ ⁷⁾).

Καὶ κειμένῳ τῷ ἤρῳ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Σεβαστῷ ζῶσαν ὁ Τζέτζης ὁφείλω· οὐκ ἔστι γὰρ ὅτε ζῶν ὁ ἀνὴρ ἐντυχὼν μοι τῷ πενιχῶ

) B ὁπόθεν.

) Cf. Hist. 170.

) B ἀναγγείλαντος.

) B θεύθεν περιφρεῖσθαι.

) B om. ἄτια τὸ.

) B πανεμφερέστατον.

ζαβαρειώτης neque in Lex. vulg. neque in Cangii Gloss. exstat; derivatur *ρεῖτον* i. e. θῆκη τῶν ζαβῶν; Tzetz. noster Chil. IV, 467. Joannem vocat *ετικὸν* τῶ ζαβαρεῖς, quod f. idem significat, quod *ζαβαρειώτης*.

αὐτοποδία βαδίζοντι μετὰ λαμπρῶς αὐτὸς τῆς ¹⁾ προπομπῆς πορευόμενος οὐχ ὑπέκλινέν οἱ τὴν κορυφήν. Καίτοι μὴδὲ συνήθει μοι οἱ πεφνυκότει μὴδὲ τῶν ἄλλως γνωστών, ἔνθε ²⁾ τοι καὶ κειμένων ζώσαν· ὀφείλων τὴν χάριν (ἐ γὰρ ἀγνώων ἐγώ), εὐθύς σε δεξάμενος τὴν γραφὴν τὰς ἰάμβους ἀπεσχεδιάσα τὰς δὲ τῷ ἐπιγράμματος μὴδὲ μικρόν τι μελήσας ἢ ὑπερθέμενος, καίπερ μυρίαῖς ὧν ἄσχυλος περιστάσειν.

λη. ΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΛΕΟΝΤΙ ΤΩΙ ΧΑΡΣΙΑΝΙΘΙ ³⁾).

Ἰσθι ⁴⁾ γλυκεῖα ψυχὴ καὶ τῶν φιλόκτων μοι καὶ φιλεμένων πάντων ὑπεριθέμενε ὥς τὸ συμβᾶν σοι πένθος ἀκηκοὺς πέπονθα μὲν πέπονθα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἐπλήγην ἑλεεινῶς, ὥσπερ Τυφῶνι τῇ συμφορᾷ βεβλημένος,

Δὴν ⁵⁾ δέ με ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὼ δέ μοι ὅσσε

Δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ μοι ἔσχετο φωνή ⁶⁾).

Καὶ πῶς γὰρ ἐκ ἐχρῆν τοιούτῳ με πάθει γενέσθαι κατόχιμον, εἴπερ φίλος ἐστίν ἄλλος αὐτός; ἐγὼ γὰρ πρὸς εἰδότα με τῷτο νεανιεύομαι οἰκτιρμονέστερος ἀσυγκρίτως καὶ Κράσσου τελῶ τοῦ Ῥωμαίου. Ὁ μὲν γὰρ ἰχθὺν μύραιαν ἐθάδα θανάσας καὶ ἔθαψε καὶ ἐκόψατο καὶ Δομετίῳ ⁷⁾ τοῦτον ⁸⁾ ἐπιτωθάξαντος ὅτι κλαίοι τὴν θῆρα, ἐγὼ μὲν εἶπεν ἰχθὺν μύραιαν, σὺ δὲ τρεῖς γυναῖκας θάψας ἐκ ἔκλανσας. Κράσσος μὲν οὖν μύραιαν μίαν ἐθάδα τεθρήνηκεν, ἐγὼ δὲ ἐκὼν ἔμψυχον μὲν ψυχῆς ἰδέποτε ἀπεστέρησα, κἄνπερ τὰ τέτων ἐνίοτε σιτῶμαι κενέβρια, πρὸς ἐπιτέτοις καὶ πᾶσι τοῖς κτήνεσιν ὀλοφύρομαι καὶ σφαττομένοις καὶ θνήσκεσι. Τί δέ με παθεῖν ἐκ ἐχρῆν τὸν οὕτω περὶ κτήνη φιλόανθρωπον τοιαύτην ἠνωτισμένον τὴν συμφορὰν φίλε μοι πάντων ὑπερκείμενα μεθ' αἶμα καὶ γένος αὐτό; Οὕτω βαρὺ τὸ πάθος, ἔτω κατέσεισε τὴν ἡμετέραν ψυχὴν.

Ἀλλὰ τί κεν ⁹⁾ ῥέξαιμεν; Θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.

Ἡ γυναιμένη σε τῷ χρεὼν ἑλιτεύρησε, τὸν θύλακον ἀπεβάλετο ¹⁰⁾

1) B om. artic. τῆς.

2) B ἐνθεν.

3) Cf. Hist. 171. usque ad Hist. 181.

4) AB Schol.: Παραμυθητικὴ συντρέχει δὲ πρότερον τῷ πένθει· καὶ ἔγω παρηγορεῖται· πρὸς γὰρ τὰ κενωτικὰ πάθη ἐ χρη ἀντιτείνειν.

5) B σῆ.

6) Hom. II. XVII, 695 seq.

7) A καὶ δημοσίῳ, B δομετίῳ δέ. Cf. Plut. de sollert. animal. 23, ubi Δομετίῳ.

8) Pro τῷτον coniicio τέτῳ, quum ἐπιτωθάξω cum dativo personae coniungi constet.

9) B καὶ. Cf. Hom. II. XIX, 90.

10) B ἀπεβάλλετο.

τὸν πῆλινον ἄσκον ἀπεδύσατο καὶ τῷ σαθρῷ τῷδε καὶ σειομένῃ δεσμοτηρίᾳ τοῦ σώματος ἀπέδρα καὶ ἀπεδήμησεν, ἀλλότριόν τι τῆς ἀνθρωπίνης οὐ πέποιθε φύσεως, ἀλλ' ἐπειθάρχησε τοῖς τῆς ἀνάγκης θεσμοῖς· τὸ συντεθὲν γὰρ φιλεῖ χωρεῖν πρὸς ἀνάλυσιν καὶ ἡς ὡς ὁμογενῇ πρὸς ἀνασχοι-
 χεῖωσιν ἐπισπᾶται τὸν ἥν. Θρηγῆσας τοιγαρῶν ἐπ' αὐτῇ τὰ εἰκότα ἔσδος τῷ πένθους μικρόν· αἰψηρὸς γὰρ πέλεται κόρος κρυεροῖο γόοιο ¹⁾. Τί τὸ βάρος τῆς λύπης τρέφεις ἀθάνατον; μὴ μόνος ἢ πρῶτος μητέρα κατώρυξας· μῶν ἀθανάτης ἐκέντησο φύσεως; ἀλλὰ θνητὴν μὲν ἁώρως δὲ τὸν βίον ἐκδραπετεύσασαν, ἀλλὰ θαλάσσης παραδοθείσαν. βυθῷ, ἀλλὰ θηροῖ βορὰν γεγονυῖαν, ἀλλὰ κρημνῷ παρανάλωμα. Μῶν βάρβαρον ξίφος αὐτὴν ἐξε-
 θείρισε; μῶν νόσος ἱερὰ φθινὰς κατεδάμασεν οἰκτρὰν μὲν ἰδεῖν, οἰκτρὰν δὲ τῆς ²⁾ τῶν συγγενῶν ἀπυσίας; ἀλλ' οὐκ ἔχεις ἑδὲν ἐπ' αὐτῇ τοῖστον ἐλλειπὸν ἀποδύρασθαι. Θανάτῳ γὰρ εὐδαίμονι καὶ ³⁾ οἶον ὁ Σόλων ἀγόμενος εἶδεται τὸν βίον κατέστρεψε, σεμνῶς μὲν καὶ θεαρέστως ἀνύ-
 σασα τὴν ζωὴν, σεμνότερον δὲ καὶ πρὸς τὰ ἐκείσε μετασκιρτήσασα· ὥς-
 περ γὰρ ἐπὶ λαμπρὰν στελλομένη τὴν προπομπὴν φαιδρῷ καὶ μονοτονῷ μειδιῶντι προσώπῳ συνταξαμένη τοῖς φίλοις καὶ τὰς δεύσας εὐχὰς ἀπο-
 δῶσα τὸ πνεῦμα τῷ δόντι παρέθετο. Ἴνα τί γῆν ἔτῳς ἀφιλοσόφως ἐπὶ τῷ πάθει θρηγεῖς; μῶν τοῦτο τὴν φιλοσοφωτάτην περὶ πάντα ψυχὴν δεικνύει σε ἀφιλόσοπον, ὅτι μὴ πρὸ θανάτου βαθεῖ λίαν σεσηπνῦα τῷ γῆρι προϋτέθνηκεν, ἀποκοπεῖσα τῷ χρόνῳ τὴς ⁴⁾ ὀφθαλμῶς, ἐξορῶν γ-
 μένη τῶν φατωμάτων τὰς μύλας, τῶν ἀκστικῶν πόρων ὑπὸ βαθείας καὶ κορυζώσης κυψέλης ἐμπεφραγμένη τὰς ἑλικας, παρειμένη τὰς σιαγό-
 νας καὶ ⁵⁾ τῆς τῶν μυῶν κεχαλασμένης δυνάμεως ἐρρίκνωμένη χειρας καὶ πόδας καὶ παραπλήκτως εἴτ' ἔν ἀποπλήκτως ἀκνητίζεσσα καὶ ἀναισθη-
 ταίνεσα. Μῶν ταῦτά σε πρὸς τὰς ἀμέτρους συνωθεῖ δακρύων λιβάδας καὶ ἀδυσώπητον ἀπεργάζεται; ἢ γοῦν ἀπαρακλήτως δακρύεις, Ὀμήρῳ πειθόμενος λέγοντι·

Τὐτό νυ καὶ γέρας ⁶⁾ [οἶον] οὔζυροῖσι βροτοῖσι,

Κεῖρασθαί τε κόμην, βαλῆιν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Ἀλλὰ παλινζωίαν Ὀμήρος ἐκ ἡπίστατο· πάρες ἔν ἐκείνον δοξάζειν τὰ δοξαζόμενα τοῖς ἔπεισι λέγοντα·

1) Odyss. IV, 103.

2) B om. artic. τῆς.

3) B om. καί.

4) B τὸ καὶ ὀφθ.

5) B ὡς τῆς.

6) B γέρας ἐστίν. Cf. Odyss. IV, 197 seq.

Ἄνδρὸς δὲ ψυχῇ, πάλιν ἐλθεῖν, ἔτε λείπῃ,
 Οὐδ' ἐλετῇ, ἐπεὶ ἄρ κατ' ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων ¹⁾.
 Αἰσχύλω πάρες παραπλησίως Ὀμήρω ληρεῖν·
 Ἄνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἰμ' ἀνασπᾷσιν κόριν
 Ἄπαξ θανόντος ἐκέτ' ἐστ' ἀνάστασις ²⁾.

Οἶδας τῶν ἡμετέρων δογμάτων ὀρθῶς τὴν ἀκρίβειαν· παρὼ σοι τῶν ἔνδον ἐπάγειν τοὺς μάρτυρας, πιθανωτέρας παρὰ πολὺ τὰς τῶν θύραθεν εἰδῶς μαρτυρίας. Πολλὰ τῶν θύραθε παρεικῶς παραδείγματα, ἵνα μὴ τύπας ἐπιστολῶν ὑπερβαίην ἐκ τῶν ³⁾ Σωκράτες ἔν σοι παρατίθῃμι παράδειγμα· χώρας ἐκεῖ, φησὶ, τῆς ἐνθάδε μεταλήψομαι κρείττονα. Ἐνθεν τοι καὶ σὺ τὴν θανῶσαν εἰδῶς μὴδὲν δακρύνων σχοῦσαν ἐπάξιον εὐδαιμονίῃζε μᾶλλον ἢ ἀγεννῶς ὀλοφύρε, ὡς θᾶττον ἀποδημήσασαν πρὸς χώραν ὄντως τὴν κρείττονα καὶ ἧς αἰεὶ ἐφιεμένη καθίστηκε. Τοῖς γὰρ κατὰ θεὸν φιλοσόφως τὸ σῶμα δαμάζουσιν ὁ τῆδε μᾶλλον βίος ἐστὶ δέσμωτήριον καὶ δακρύνων ἐπάξιος.

18. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΓΕΓΟΝΟΤΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ ⁴⁾.

Οὐκ οἶδα τί ἄρα φαίην ἢ τί καὶ ὑποτοπᾶσαιμι περὶ τὴν σὴν μεγάλην ἀγίωσύνην, διακριτικώτατε δέσποτα, ὡς γὰρ εἰδὲ συλλαβιαίαν γραφὴν παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος εἰδεξάμην. Ἀ τῷ Πηλέως τὸν Μενoitίου ἢ ποιήσις αὐτονομία ὀνειρῶν εἰσάγει καταμεμφόμενον ἔφασκον·

Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ;
 Οὐ μὲν μὲν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος ⁵⁾.

Μὴ γὰρ περὶ στόμα σὸν τὸ πηγαῖον ἐκεῖνο, ὃ Ἴλισσὸς ποταμὸς, τὸ δωδεκάκρονον στόμα, ἢ ἀττικὴ καλλιρρόη, μικρὰν ῥάνίδα περὶ ἡμᾶς ἐκχέαι ἡσθένησε; μήπου γραφεὺς οὐ παρῆν; μήπου γραφὶς ἀπενάρκησε; μὴ τὸ μῆλαν τῆς μελανδόχης πυκτίδος ἐκλέλοιπε; μήπε βιβλιαφόροι τινὲς ἐκ ἧσαν ἐνθάδε καταίροντες, Ἰστριεῖς καὶ Παρίστριοι; Τοιαῦτα μὲν πρώην ἡπορημένος τῇ σῇ μεγαλειότητι γράφειν ἡρόμην. Ὡς δὲ τοὺς σταλέντας μοι ταρίχας ἰχθύας τὰς ἰστριεῖς εἰδεξάμην ἀριθμεμένους εἰς τρεῖς καὶ τὸ λαρινόν ⁶⁾ ὁξῶδες ἐκεῖνο τεμμάχιον, γραφὴν δὲ εἰδαμῶς πάλιν εἰδῶν τῆς σῆς

1) Hom. II. IX, 408 seq.

2) Aesch. Eum. vv. 648 et 649, ubi pro ἐκέτ' legitur ἔτις.

3) B ἐκ τῶ.

4) Cf. Hist. 182. usque ad Hist. 187.

5) Hom. II. XXIII, 69 seq.

6) AB Schol.: Λαρινὸν τὸ μέγα ἀπὸ Λαρινοῦ τινὸς εὐμεγέθους· εἰς δὲ καὶ Λαρινοὶ βόες μεγάλοι ἀπὸ τούτου τινός.

μεγαλειότητος, ἀπορίαν ταῖς ἀπορίαις ἐτέραν ἐπεκεράννον καὶ λογισμὸς λογισμοῖς προσπαλαίοντας ἐτρεφον καὶ ταδὶ κατ' ἐμαντὸν ἡδολέσχον. Μῶν ἀξυνήμονά τε καὶ βάρβαρον τὰ πρὸς λόγους ὑποτοπάσας με ἰδὲ συλλαβιαίας γραφῆς κατηξίωσε; μῶν ὡς ὀψοφάγον καὶ γάστριν εἶναι με οἰήθεις ἰχθύσιν οὐ λόγοις ἐδειξιώσατο; μῶν ὡς ὁ Πυθαγόρας πρακτικωτέρως ἐλέγχων με ἄφωνον ἀφώνους ἐπιστολαῖς με τετίμηκεν; Ἡ τῦτο μὲν ἑδαμῶς· πρὸς δὲ τὸ πενιχρὸν ἐμῷ ἀπιδὼν ὡς ἀνδραποδώδη καὶ ἀνελευθέρον ἀνελευθέροις δώροις οἶεται χαίρειν με; Ἀπαγε, πολὺ με τῷ τρόπῳ διήμαρτες καὶ τῆς ἐλευθεριότητος ἐπιλέλῃσαι, δι' ἣν ἀρχικῶς τε ¹⁾ διατριβὰς παρωσάμενος καὶ βασιλείων λατρείας, καὶ ἀρκεῖ μοι μικρὰ προσειπὼν καὶ πλειόνων ἀνελευθέρως οὐ κέρημαι, ἡρετισάμην βίον τὸν πενιχρὸν καὶ ἐγγώνιον. Τοιούτοις τισὶν ἄλλοπροσάλλοις ἀπεμαχόμεν τοῖς λογισμοῖς· ὅμως μόλις ποτὲ τῷ τρισσῷ τῶν ἰχθύων τὸν μέγαν ἀρχιερέα τῷ ὄντι καὶ λατρευτῇ τῆς τριάδος ἐπέγων, ὡς καὶ τὰς ἀφώνους ἰχθύας μεταβιβάζειν πρὸς τὸ λαλίστατον καὶ ταῦτα βαρβάρους καὶ πρὸ πολλοῦ τεθνηκότας καὶ τῇ ταριχεύσει ἀποβαλόντας τὸ ζωτικὸν τε καὶ ἐνικμον· μονοῦ γὰρ ὥσπερ τις γραφὴ διαπρύσιος καὶ ὡς κῆρύξ τις μεγαλόφωνος ἀνεβῶν μοι, ὡς ὑγιῶς ἔχεις μοι ἡ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ δεξιοῖς με τοῖςδε τοῖς δωρήμασιν. Εἶθε δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος ὑγιεινῶς ἔχοι καὶ πάντες ὅσοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν σὴν ἀγιότητα. Τὸ παρὸν γράμμα τὴν σὴν προσκυνεῖ μεγάλην ἀγιοσύνην ὡς ἀπ' ἐμῶ καὶ πάσης ἐμῆς ἀδελφότητος καὶ πᾶσι προσαγορεύει τοῖς ὑπὸ σὲ καὶ σὺν σοί. Τηροίη δέ σε θεὸς μακροχρόνιον, ὑγιᾶ τε καὶ ἄρσον, τὸν ἱερὸν ἀρίστως διέποντα θρόνον καὶ ναυκληρεῖντά σε.

μ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ ²⁾).

Ὁ μὲν φερανγῆς ἀστρῶς ἥλιος, ὃ θεοτίμητε δέσποτα, περὶ τὸν νότιον πόλον μεταναστεύων καὶ τὸν αἰγόκερον ἀμβλύνει μὲν τῶν ἐαυτῷ σελαγισμῶν ³⁾ πᾶν τὸ περὶ ἡμῶς τῦτο περίγειον, περιπύχει δὲ τὸν ἄερα τῇ ἀποστάσει καὶ περιπλήγνυσι· σὲ δὲ πρὸς τὰ εὐρωπαϊα μέρη τὰ νότια τῷ ἐμπνύει μοι φωσφόρε μεταναστεύσαντος, οἷος ἐμοὶ ὁ κρυμὸς ⁴⁾, οἷα δὲ ἀβλεψία τὰς σὰς ἀκτῖνας μὴ καθορῶντι, ἀλλ' εἰς ὁ ἐμὸς φωσφόρος ἐρῶμένως δευκνὺς τὰς αὐγὰς καὶ μηδενὶ μηδαμῶς νέφει τῶν ἀνιαρῶν

1) B om. τα.

2) Cf. Hist. 188.

3) AB Schol.: Σελαγισμῶν· Σελαγισμὸς Ἀστειῶς ι.

4) AB κρυμὸς. Scripsi κρυμὸς, algor, frigus. Hesychius habet κρυμνός, unde f. derivata lectio nostrorum librorum ms. κρυμμὸς.

συγκρυπτόματος· τάχα δέ ποτε καὶ πρὸς ἡμᾶς φερανγέστατα τὰς ἀμαρυγὰς ἐπιπέμψεις. Ἄρτι δέ σε καὶ πόρρωθεν ἡμῶν τὸν δρόμον ἐλαύνοντος, παρῆρσίᾳ φερόμενος ἦν αὐτὸς ἐχαρίσω μοι ἀβαροῦς τιος καὶ δικαίως δεήσεως δέομαι, ὡς ἂν τῇ σῇ ἀντιλήψει τὸν γραμματικὸν Παπᾶν Μιχαὴλ περιέποις τε καὶ αὐξάνοις ¹⁾ παντοίαν στοργὴν εἰς αὐτὸν δι' ἡμᾶς ἐνδεικνύμενος. Περὶ τέτων γὰρ καὶ τὴν παρῆσαν γραφὴν ἐνεστησάμην, σὲ μὲν προσκυνῶσαν, αὐτὸν δὲ συνιστῶσαν τῇ αὐθεντίᾳ σε.

μα. ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΙ ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΟΝΤΙ ²⁾.

Μερίστην ἐμῆ καταγινώσκω τὴν ἀβελτηρίαν, ὃ δέσποτα· ἐξὸν γάρ μοι θορύβων χωρὶς καὶ ἀπορητὶ πεπᾶσθαι τὰμὰ ἰκετηρίας ἐπιδεδέημαι, ὡς ἂν καὶ μόλις καὶ δυσχερῶς ἀποληψαίμην αὐτά. Ἡμάρτανον δὲ ἄρα ὡς ἔοικε τῷ ἱερῷ τρίβωνι καὶ τῇ περιτιάρῃ προσχῶν καὶ προτιθεὶς ταῦτα περιβολαίων τῶν ὀχλωδῶν καὶ κοινῶν καὶ τὰς περικειμένους αὐτὰ τῷ παρ' ἐτέρων ἐκχεομένους χρυσῷ ὑπὲρ μεταγραφῆς καὶ μόνης αὐτῶν. Ὅμως τῷ πάθει μάθος τιθεὶς ἐφρένωσα ἐμαντὸν καὶ τὸ τῷ τραγικῷ ἔγνω ῥήτὸν ἀτρεκέστατον, ὡς τοῖς πολλοῖσι βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἐταιρείας λιμὴν ³⁾. Ἐρῶσο καὶ ἀποδὲς μοι τὰμὰ καὶ μὴ ἀποδὲς.

μρ. ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΤΙΝΟΣ ΤΩΝ ΤΖΕΤΖΟΤ ΦΙΛΩΝ ΑΠΟΣΤΛΗΣΑΝΤΙ ΚΑΙ ΩΣ ΟΙΚΕΙΟΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΑΝΤΙ, ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΦΕΤΕΡΙΖΟΜΕΝΩΙ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΤ ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΤΗΝ ΔΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤ' ΑΤΤΗΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΜΕΣΑΡΙΘΗ ΧΟΛΑΙΝΑΝΤΙ ΑΝΘ' ΩΝ ΤΟΥΤΟΝ ΕΞΗΛΕΓΞΕΝ ΕΠΙΩΝ· ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΤ ΕΣΤΙΝ Η ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΡΗΤΩΝ ⁴⁾).

Ἐγὼ μὲν καὶ τῶν προτέρων κατέμαθόν σου τὴν τόλμαν καὶ τὴν ἀναίδειαν ἄνθρωπε, ὅποτε τε τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεῶν καὶ φίλων τὸν βασιλικὸν ἐσύλησας ἐπιτάφιον καὶ τὴν χρυσὴν ψηφίδα τῷ ἀνδριάντος ἐκείνου παρεσπακῶς ⁵⁾ ἀλληνάλλως μετέθε καὶ μεταμόρφωσας, ἦν ὁ ἐμὸς φίλος Πολύκλειτος ἢ Φειδίας ἢ Ἀλκαμένης ἢ Μύρων ἢ Πραξιτέλης ⁶⁾ ἢ Ζεῦξις ἢ Ἀπελλῆς ἢ Παρράσιος ἢ Στασικράτης ἢ Λύσιππος ἢ ὡς ἂν τις ἐθέλοι

1) B περιέπης τε καὶ αὐξάνης.

2) Cf. Hist. 189 et 190.

3) Alludit ad Eurip. Orest. 721. Phoeniss. 403. In priori loco amicus dicitur καταφυγὴ σωτηρίας. Uterque locus laudatur in Chiliad. VIII, H. 190.

4) Cf. Hist. 191. usque ad Hist. 228.

5) B παρεσπακῶς.

6) A προξυτέλης.

τὸν ἄνδρα καλοῦτο πρὸς ἑρυνθμίαν ἐξήσκησαν. Ὡς δὲ καὶ τὰς σὰς βατραχίδας φυσιογναθίσας ἐμάνθανον ἐν τελματώδει καὶ θολερῷ μεμεθυμένας τῷ ὕδατι καὶ διατεινομένας τορώτερον ὥς ὑπὸ σῇ προπεποιημένος εἶη ἐκείνῳ κάκεινος ὁ ἐπιτάφιος, μάρτυρα τῇ λόγῃ προβάλλομαι τὴν ἀλήθειαν, ὥς αἰδέμενος ὑπὲρ σῇ ἡρυνθρίων ὅτι τοιαῦτα καὶ δοῶν καὶ λέγειν ἐτόλμας, καὶ τὴν γῆν ἐπηυχόμεν χανεῖν μοι, ὥς εἴπερ αὐτὸς ἐγὼ εἶην καὶ ἐγὶ σὺ ὁ τὸ σῦλον τῆτο διαπραξάμενος. Πλὴν οὐ τοσούτο βαρέως ἔφερον τότε· παιδιὰν καὶ χαριέσσαν καὶ κλοπὴν αὐτολύνκειον φόρμην εἶναι τὸ πρᾶγμα. Ὡς δὲ καὶ περὶ τὸν ἐπιλογον γεγωνὸς ἡκροώμενη τῆς σῆς ἐπικρίσεως ἐπικρινέσης τὸν λόγον ὅτι καλὸς ἐκ εἶχον ὅπως ἐπισχίσω τὸν γέλωτα. Κατὰ γὰρ τὸν κομφοδὸν ἐμαντὸν δάκνων ὁμως ἐγέλων ¹⁾. Οὕτω μὲν καὶ πρότερον ὑπὲρ σῇ ἡδύμην, εὖ ἴσθι, καὶ ἡρυνθρίων, πλὴν μεθ' ὑποστολῆς καὶ λαθραίως καὶ ἐκ ἀναίδην ὥς νῦν τυραννικῷ τῷ τρόπῳ σφετεριζόμενος σε τὰ ἀλλότρια· ὥς δέ γε νῦν καὶ πρὸς τὰς ἐμὰς ἐξηγήσεις ἀγνωρήσας καὶ τυραννικώτερον αὐτοπρέμνης αὐτὰς κατασύρας ἐτόλμησας σφετεριζέσθαι, μᾶλλον δὲ τὴν εἰς τὸν Χαλκιδέα Ἀνκόφορον καὶ τῷ Μεσαρίτῃ βαρέως ἐπέθετε καὶ ὀργίλως κατὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ὄρην τὴν γλαυκὰ σε τὸν κολοῖον ἐξελέξαυτα καὶ τὸν κηφῆνα τρυγῶντα μέλι ἀλλότριον, ἐδὲν δὲ ἄλλο νῆ τὴν ἀλήθειαν ἐπεπόνθειν ἐδὲ ἐδυσερέενα, πλὴν ἢ καθάπερ καὶ πρότερον ὑπ' αἰδοῦς πλέον τοῦ συνήθους ἡρυνθρίασα καὶ ὑπερυρρίασα ²⁾. Ἰκέτης ἔν ³⁾ γίνομαι καὶ τῆς σῆς ἀγχινοίας ἰκνῆμαι, σύγγνωθι τῷ μειρακίῳ καὶ μὴ χαλέπαινε διαρρήδην τὸ μέλι πόνον μελίττης κηρύττοντι. Κἂν γὰρ αὐτὸς σιωπήσῃ, ὁμως καὶ λίθοι τῆτο βοήσασιν, ὥς Τζέτζε τυγχάνει τὸ πόνημα. Τὰ γὰρ ἡμέτερα κἂν θαλαμίτην καὶ οἰκερὸν τὸν βίον εἰλόμεθα καὶ οὐ φανητῆν καὶ ἀβρύνεσθαι, πρὸς μὲν ἀνίσχοντα ἥλιον ἐπέγνωνκεν ἢ Ἰνδῶν καὶ Διονύσε αἱ στήλαι καὶ ὁ ἥψος ὠκεανὸς καὶ Ταπροβάνη καὶ ἡ χρυσή, πρὸς δέ γε τὰς τέττε δυσμὰς καὶ τὴν ζευρυτίην πλευρὰν Γάδειρά τε καὶ Βαῖτις ⁴⁾ αὐτῶν ποταμὸς καὶ τὰ πέραν Γαδείρων νῆσοί τε Ἑσπερίδες καὶ Βρετταναί, πρὸς τὰς πρὸς δὲ τῇ νόττε καὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπόκλινειν Αἰθιοπίας ὅσον οἰκόμενόν τε καὶ ἄοικον ⁵⁾, περὶ δὲ τὸ ἀρκτῶν καὶ βόρειον Ἀγάθυρσοί τε καὶ Γελωνοί, Μαιῶται, Σκυῖται καὶ οἱ Κανκάσιοι καὶ ὅσην ὁ πολυχέμωιν ὠκεανὸς ὑγραῖς ἀγνάλας γῆν τε

1) Cf. Aristoph. Ran. 43 sq.

2) B ὑπερυρρίασα.

3) B γῶν γίνομαι.

4) B βαῖτις.

5) B ἀοίκητον.

καὶ θάλασσαν περιέληφεν· ἔτω καθέστηκε κασίγνωστα τὰ ἡμέτερα, καὶ ἐπηλυγάζωμεν ἑαυτὸς ὡς ὁ θετταλὸς στρατιώτης ἐκείνος τῷ *Λυκομήδης* θαλάῳ. Παύον καὶ σὺ τοιγαρὲν ταῦτα εἰδὼς καὶ τῷ μειρακίῳ μὴ ἀποσκύδμαινε, μελίσσης ἔργον φασμένῳ καὶ οὐ κηφήνων εἶναι τὸ μέλι, μηδὲ περὶ ¹⁾ τὴν μελίσσην ἀχαριστότερος γίνε κηφήνων· ἀλλὰ γε τρύγα μὲν τοῦ μέλιτος ὅσον ἐθέλεις καὶ ἀπαρῶν τῶν σίμβλων, τῇ δὲ μελίσση τὸν πόνον ἐπὶ ῥαφε, μήπως καθά φησι Πίνδαρος κατὰ Σιμωνίδην τὴν μῦσαν ἀργυρείαν ²⁾ ποιήσαιμεν καὶ δυσπόριστος γένοιτο καὶ ἐκείτι προκύνῃ τοῖς πένησιν. Ἐρῶωσο.

μγ. ΤΟΙΣ ΔΥΣΙ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙΣ ³⁾.

Ὡ χρυσὲ δεξιάμα κάλλιστον καὶ προσφώνημά καὶ σὺ δὲ σὺν αὐτῷ σεβαστοφόρε γραμματικῇ τῷ ἀσπιδοπώλῳ πλέον ἢ τῷ δεῖνι τοῖς σώμασι συνδιάγοντες τοῖς τρόποις ἀφίστασθε· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὸν κυρηναῖον *Καλλίμαχον*

Ἐσπέριον φιλέσιν ἀτὰρ στυγέσιν ἐφον ⁴⁾, ἀλλὰ κατὰ τὴν κύνα τὴν αἰσωπείαν ἐκείνην τῇ τὸν λαγῶν τῷ δοκεῖν φιλεῖν δάκνυσάν δάκνυτε ⁵⁾.

μδ. ΤΩΙ ΑΛΩΠΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ ⁶⁾.

Οἱ τῷ ὄντι μὲν ἀφανέστατοι τῇ σῇ δὲ ἀφάτῳ περὶ ἡμᾶς φιλικῇ διαθέσει τοῖς μεγαλεπιφανεστάτοις παρεγγραφόμενοι ὑγαίνομεν ὡς ἡ ἄνωθεν βούλεται πρόνοια καὶ ἡ σῇ περὶ ἡμᾶς καλλίστη φιλία, τριφίλητε ἀδελφεὲ καὶ τιμιώτατε δέσποτα, μέχρι τῆς σήμερον, ἑπτακαιδεκάτης ἡμέρας τελέσης Μαΐου μηνὸς περὶ βουλντὸν δὲ τρεχούσης, καθ' ἣν ὥραν καὶ τὸ σὸν γραμματεῖον ἐδεξάμεθα καὶ τὰς θεοφρονήτους ὑγείας σου ἀνεμάθομεν. Εἴης δὲ μοι καὶ μέχρι γήρως ἐσχάτου ὑγιεινότητόν τε καὶ ἄλνπον τὸν βίον ἀντλῶν· γένοιτο δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐμῆς ἐκδημίας πρὸς τὴν Μεγαλόπολιν ἀναξενῆσαι σε καὶ ἀλλήλων ἐπαπολαῦσαι φιλίαν ἄδολον καὶ ἀκραιφνή.

1) In Chil. vulgo legitur *παρά*.

2) B *ἀργυρείαν*. Caeterum inscriptionem, quam in Chil. hist. VIII, 228. legis, nequaquam corruptam esse ex verbis nostrae epistolae apparet.

3) Cf. Hist. 229 et 230.

4) Callimachi fragm. XXVI. p. 347. In Chiliadibus legitur *φιλέσιν* et *στυγέσιν*. Hist. 230. titulum prae se fert: *περὶ τῆς αἰσωπείας κυνὸς τῆς τὸν λαγῶν δακνύσης τῷ δῆθιν φιλεῖν*.

5) AB *δάκνυει*.

6) Cf. Hist. 231.

μς. ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΩΙ ΟΣΤΕΩΝ ¹⁾).

Αὐθέντα με πρωτοψάλτε, εἰ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην τῷ ὄντι φιλεῖς καὶ τούτου θερμότεως ὑπερμαχεῖς, ὡς καὶ τὰ πράγματα ἐδειξαν ἱκανῇ παρασχόμενα τεκμηρίωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν διαθέσεως, τὴν παρῶσαν ἱκετηρίαν τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ χειροδοτήσον καὶ ὑπαναγνωσθῆναι αὐτὴν αὐτῷ παραβιάσον παρά τινος τῶν γραμματικῶν τῶν μὴ τῷ μέρει τῆ πατριάρχῃς ἀντιθετέων.

μς. ΤΩΙ ΚΡΑΤΑΙΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΤΩΙ ΚΟΜΝΗΝΩΙ ΚΥΡΩΙ ΜΑΝΟΤΗΛ ΤΩΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ ²⁾).

Δέσποτά μου ἄγιε τὸ θεῖον κράτος τῆς βασιλείας σε πατριάρχην προχειριζόμενον ἐκ αὐτονομία βασιλικῇ ὃν ἡρετίσατο αὐτοβάλως ἐχειροτόνησε, καίτοι γε καὶ τὲτο πάντως ἐξῆν εἶπερ ἐβάλετο, ἀλλ' ἐκoinώσατο τῇ συγκλήτῳ καὶ τῇ συνόδῳ τὸ βῆλημα καὶ τῇ προκεκριμένῃ ³⁾ γνώμῃ πάντων κοινῇ μετὰ τοιαύτης ἀκριβῆς ἐπικρίσεως τὴν ἱερὰν ταύτην ἀρχὴν ἐνεχείρισεν. Ἄρτι δὲ κακοήθεις τινὲς καὶ στασιωδέεστροι καὶ ταῖς μεταπτώσεσι τῶν ἀρχῶν ἐπιχαίροντες καὶ δημοεξαπτεῖν ⁴⁾ εἰωθότες, ὁ μὲν ὅτι τέτῳ μοναστηρίῳ οὐ κεχάρισται, ἕτερος δὲ ἀρχοντικῆς ἔνεκα δυστροπῶν, ὁ δὲ δυσμεναίων ὅτι ἕτερόν τι τῶν τῆς ἐκκλησίας παρασπασθὲν τούτῳ ἐκ ἐδωρήθη, ἕτεροι δὲ ὅτι ἡ τῆ χαρτοφύλακος τέτοις ἐγένετο συνεδρίας βασκανία καὶ σχίσμα καὶ φθόνος ἀρχή. Ἄλλος τις πάλιν παραπλῆξ καὶ μαινόμενος ἄνθρωπος μοναχὸς εἶτε τῆ ἱερᾶ καταλόγῃ πατριαρχικῇ ἀρχῇ ὄνειροπολῶν καὶ ἄλλος ἄλλο τι, ἐκ οἷδ' ὅπως καὶ παρὰ τίνων παρεισαχθέντες τὰς βασιλικὰς ὑπεψιθύρισαν ἀκοάς, τῷ μὲν δοκεῖν ὧ γῇ καὶ ἡλίε καὶ σε τῆ βασιλέως καρδιά ὑπὲρ εὐσεβείας μεταστάσιν τοιύτῃ πατριάρχῃ αἰτοῦντες, τὸ δ' ἀληθὲς τούτων ἔνεκα τῶν ῥηθέντων μοι δυσκολαίνουσι. Καὶ ἄλλο τι μείζον οἱ στασιώδεις τυρεύνοντες τοῖς μικροτέροις τέως αὐτὰς παιδοτριβῶσι καὶ ἐγγυμνάσειν, ὡς μὴ τοῖς κρίμασιν ἀρεσκόμενοι τῆς σῆς βασιλείας τοῖς γενομένοις μετὰ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπικρίσεως· ἐθέλῃσι γὰρ καὶ βασιλέων εἶναι βασιλικώτεροι καὶ περιάγειν αὐτὰς ὅπῃ καὶ ὅπως καὶ ὅταν ἐθέλωσιν. Ὅπερ εἰ κατὰ νῦν αὐτοῖς ἀποβαίῃ, καὶ ἐς μείζον τέτοις χωρήσει τὰ πράγματα, τὸ δὲ δὴ πάντων τὸ ⁵⁾ ἀτοπώτατον καὶ ἀκρίτως

1) B legere videtur ὁστίῳ.

2) Cf. Hist. 232. usque ad Hist. 241. Pro βασιλεῖ in B legitur καὶ ἀγίῳ ἡμῶν.

3) A τῷ προκεκριμένῳ.

4) Δημοεξαπτεῖν est ἅπαξ λεγόμεν. caeterum ὁ δημοεξάπτης (populi accensor, seditioarius) in Tzetzae Chiliad. X, 430. legitur.

5) B om. τὸ.

αἰτῶσιν ἐξιλαυσιν τοιάτα ἀνδρὸς οἱ καθαιρέσεως ἄξιοι καὶ ἀμφοῖν καὶ γενικηκότες, ὅπερ μὴ δοίη θεὸς, καὶ ἥτης γευσάμενοι καὶ φυγοδικῆντες καὶ τὴν δίκην ὑπερτιθέμενοι, καὶ ταῦτα γὰρ ἥτης τεκμήρια. Λέγουσι γὰρ ὡς εἰς κατηγορῶν τόπον στήναι οὐ δύνανται, διαβολαῖς ἐντεῦθεν ὁμολογοῦντες ἄντικρυς εἶναι καὶ σφάνται λαθραῖοι. Τοιαῦτα σκαιωροῦσιν ἔτοι κατὰ τῆ θειοτάτης ἀνδρὸς, ὃ μόνον ἐστὶ κακὸν μέγιστον ἐν ἡ ἀνυπέρβλητος ἀγαθότης καὶ τὸ μὴ δραστηρίως κατέχειν τὴν πατριαρχικὴν βακτηρίαν καὶ ἐπισφίγγειν τὴν ζώην αὐτῇ τῷ μηδὲ καὶ τοῖς κακοῖς εἶναι κακόν. Εἰς μαρτυρίαν δὲ τῆς τέτων πεπλασμένης διαβολῆς τοῖς ἄρχοις ἐπιφέρει διεφθαρμένον τὸν βίον μωσκοπαικτῆντά τινα θυμελικὰ παπαδύλλια ¹⁾ καὶ ταῦτα τέτοις συνεδριάξεσιν, ἐξαπατῶντες αὐτὰς λογοποιίας ἐπαίνων συμπλαττομένων εἰς τὰ καθάρματα. Λέγουσι δὲ καὶ ἐτο, ὡς οἱ Κομνηνοὶ δυσμετάτρεπτοι ἀνατρέψαι ὅπερ ποιήσας φθάσαντες· λαθάνουσι δὲ ἑαυτοὺς οἱ ταλαίπωροι, ἐκ εἰδότες τὰς Κομνηνές. Οἱ γὰρ Κομνηνοὶ πρὸς μὲν τὸ καλὸν ἀνατρέπουν εἰςὶ δυσμετάτρεπτοι, πρὸς δὲ τὸ διορθῶν ὅπερ γινώσκον ἐπταισμένον καὶ πλημμελὲς εὐμετάτρεπτοι. Λέομαι ἐν τῇ φιλανθρωπῇ σε κράτες, μὴ κατὰ νῦν εἰσείας τὸ πρᾶγμα τοῖς καχέκταις χωρῆσαι, αὐτοπροσώπῳ δὲ κρίσει κατασυστάδην δεῖξον αὐτοῖς, ὁποῖαν οἱ Κομνηνοὶ τὴν κρίσιν βραβεύετε, καὶ ὡς ἄριστος τῷ ὄντι τελῶν βασιλεὺς γενοῦ καὶ ἱατρὸς ἄριστος· καὶ μισῶν τὰ ἰοβόλα θηρία ταῦτα καὶ δάκετα ἀπόκοπον τὰς σπείρας αὐτῶν δικαίᾳ δίκῃ μαχαίρᾳ, καὶ θηριακὸν ἐνσκεύασον φάρμακον πάγκοιον θηριοδῆκτοις λυσιτελεῖς, τοῖς δ' ἰοβόλοις ἀπαίσιον καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν κοινὴν ἀντιπάθειαν. Τοιοτοτρόπως δὲ δρᾶν καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχοις δίδασκε· εἰ γὰρ χολῶσιν ἀνθρώποις καὶ παραπαίσει καὶ προσαγγέλλειν τὰς ἑαυτῶν ἄρχοντας δι' ἐχθραν ἐθέλουσι, βασιλικαὶ ἀκοαὶ ὑπανοίγοντο ²⁾, θᾶττον ἂν αἱ κεφαλαὶ πόδες, οἱ δὲ πόδες γενήσονται κεφαλαί. Ὡς δοῦλος ἀνάξιον τολμήσας ἐδεήθη ζήλω δικαίας ἀμύνης· ἐδὲ γὰρ ἀπὸ θείας καὶ ³⁾ μόνῃς ψιλῆς τὸν ἄνδρα τεθῆναι, οἰκιστὸς γὰρ ἐγὼ καὶ ἐγγώνιος.

μζ. ΤΩΙ ΛΟΓΙΑΡΙΣΤΗ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΣΜΕΝΙΩΤΗΙ ⁴⁾).

Ἀγίε με αὐθέντα πολλὰς πολλάκις κατέθε τὰς εὐεργεσίας καὶ χάριτας πρὸς ἡμᾶς καὶ νῦν δὲ πάλιν εἴπερ ποτὶ προσεπίθες ταῖς εὐεργεσίαις

1) Sic AB. An legendum παπαδύλλια? Cf. Cangium, qui Pselli in quendam cauponem inania philosophantem locum ex Codd. Regg. Mss. laudat: παπαδύλιον δὲ ἦν τὸ τὸ σχεδιάζον προτραπὲς παρ' ἐμῷ κτλ.

2) B ὑπανοίγοντο.

3) A καὶ.

4) Cf. Hist. 242. 243. 244. 245.

ἐνδραγείας καὶ ταῖς χάρισι χάριτας. Τίς δὲ ἡ τῆς γραφῆς μου δέσις ἄκισον. Ὁ Σεβαστὸς ὁ Βατάτζης ὁποῖς θέματος δαλείαν ἐνήργησεν ἐκ ἐπίσταμαι· τοσούτο γὰρ ἔμοιγε δημοσίων πραγμάτων καθίστηκε μέλησις, ὁπόσον ¹⁾ κολιοῖς βασιλείας ἢ ἀετοῖς τῶν νόμων τῷ Πλάτωνος καὶ ταῖς ἀηδόσις Ἀριστοτέλης συλλογισμῶν, εἰ βύλει δὲ προσεπίθεις καὶ τῶν Χρυσόσκπου. Τέτα γὺν τῆς δασμοφορίας τοῦ θέματος ὁποῖον ἄρα καὶ εἴη ἀνατεθῆναι τῇ σῇ αὐθεντία εὖν αἱ φῆμαι διεκηρύκυσαν. Ἰκέτης οὖν γίνομαι διὰ τῆς παρήσης γραφῆς, ὡς εἶπερ ἡ σῇ αὐθεντία τῷ προῤῥήθῃντι Σεβαστῷ συναντήσεις τὸ τῷ πατρῶν ἱατρῷ μὴ ἐπηρεασθῆναι παιδάριον ἡμέτερον ὃν συγγενὲς, τῷ ῥηθῇντι δὲ συνεξεληθὸν Σεβαστῷ. Οἶδα δὲ ἡ σῇ αὐθεντία καὶ τὸ παιδάριον ἀκριβῶς τὸ μωρόσοπον ἐκεῖνο καὶ δοκησίοσον, ὃ τὰς ἰάμβες ποτὲ τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν ἐνεχάραξε καὶ τέτα ἔνεκεν ἡ σῇ αὐθεντία ἐκ ἐπέγραψε ταῦτα, ἀλλ' ἐκινδύνενον ἀπρακτῆσαι τὰ πρακτικά, εἰ μὴ καὶ τότε σε ἐδεήθημεν περὶ τέτα, καὶ πάλιν ἡ γραφὴ ποιεῖται τὴν δέσις.

μη. ΤΩΙ ΑΡΧΙΗΤΡΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΙΧΑΗΛ ²⁾).

Γράψουσιν οἱ λόγοι τὸν Ἀρταξέρξη ³⁾ μακρόχειρα, ἐγὼ δὲ εἴ τις ἦν Ἀρταξέρξης ἐκεῖνος οὐ σύνοιδα, ὃ τιμία μοι καὶ συγγενὴς κεφαλὴ. Ἐκεῖνον ἔν οἱ Πέρσαι καὶ περσικαὶ γραφαὶ γνωσκέτωσαν· ἐγὼ δὲ σε μακρόχειρα καὶ πλεον ἐκείνῃ συνήμι τὸν ἐμὸν συγγενῇ, τὸν ἐμὸν ἀδελφόν. Αἱ χεῖρες γάρ σου τοσοῦτο μῆκος ὑπερεξήπλωτο, ὡς ἐκ ⁴⁾ τῆς Αἰλίας Ἀδριανῆ πόλεως πρὸς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων ἐκταθεῖσαι ἡμῖν ὀρεῖσαι τὰς περδίκας. Τὴν σὴν ἔν ἀγάπην κατασπαζόμεθα καὶ τῆς γνώμης καὶ τῆς χειρὸς ἔνεκα, πῶς ἂν εἴποις, εὐχαριστᾶμέν σοι. Πλὴν ἀλλ' εὖ τούτο ἐπίστασο, ὡς ἐσμέν ἡμεῖς οὐ βοροὶ οὐδὲ βρωμάτων χαίρομεν δεξιώσεις, ἐπιποθοῦμεν δὲ ὑπὲρ χρυσὸν καὶ τοπάζιον γραφὰς προσηγόρους τῆς σῆς ἀγάπης καὶ αὐθεντίας κομίζεσθαι. Τὸ λοιπὸν ἔν ἄλλοις μὲν βρώματα στέλλων ἀπόσπελλε, ἡμῖν δὲ ἀντὶ βρωμάτων προσαγορεύσας γραφὰς σου. Προσκυνεῖ τὸ παρὸν γράμμα τὴν σὴν ἀγάπην καὶ αὐθεντίαν ὡς ἀπ' ἐμῆ καὶ πάσης ἐμῆς ἀδελφότητος, προσαγορεύει καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ σὲ καὶ σὺν σοί. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς ὑγιᾶ σε διατηροῖ καὶ μακροχρόνιον.

μη. ΤΩΙ ΜΟΝΑΧΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΘΕΟΣΤΗΡΙΚΤΩΙ.

Πάτερ ἄγιε, ἰδὲ ὡς νομίζω ἔγνωσ ἀκριβῶς τὸν μέγαν χαρτελάριον

1) B ὁπόσον καὶ κ.

2) Cf. Hist. 246. 247. 248.

3) B Ἀρταξέρξην.

4) B ὡς καὶ τῆς.

τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, οἷα τὰ ὁμολογια ποιεῖται ἀληθείστατα πρὸς σὲ καὶ τὸν ἅγιόν μου δεσπότην. Ὁ διατεινόμενος γὰρ καὶ λέγων εἰ εὐρεθῇ ἔχων τὸ σκλαβόπωλον ¹⁾ ἀξιός ἐστι παθεῖν τὸ ἐξελέγχθαι καὶ ὁμολόγησε τῷ μοναχῷ Θεοφίλῳ ἔχειν αὐτὸ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν τεκμηρίων καὶ ἐλέγχων βιαζόμενος ἄκων εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν. Στείλατε ἔν μοι διὰ τῆς ὑμῶν ἀντιλήψεως τὸ παιδόπελον, ἵνα μὴ πάλιν κατασχεθῆς ²⁾ τῷ συνήθει νοσήματι ἐκμετρήσω τὸν βίον ἐρημος διακόνε τῷ καὶ ὕδαρ μοι ἀποκομίσαντος. Περὶ δὲ τῷ ὅτι ἔδεν ἔδενι χρεωστῶ γνωστὸν ἔστω τῇ ὑμῶν ἀγιότητι, ὅτι πάντε μῆνες ἤδη τῆς μιαιρῆς νόσας κατεχέσης με τὰ ὀλιγοστά ὅσα ἂν εἶχον νομισματίτζια ³⁾ ἐξεκένωσα εἰς ἱατρούς τε καὶ ὑπαργῶντας αὐτοῖς καὶ εἰς τροφὰς διαίτης λεπτής· τέως χρεώστης ἔδενός ἐγενόμην. Δεικνύει δὲ ἡμᾶς ἀληθεῖς καὶ τὸ ἴσον τοῦ σταλέντος χάρτον μοι παρὰ τοῦ μεγάλου χάρτον ἐναντιούμενον τοῖς ἀγράφοις λόγοις αὐτοῦ. Ἐχω δὲ καὶ πολλὰς μάρτυρας τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως, πῶς μὲν ⁴⁾ δυσχερῶς λαμβάνω πρὸς τὸ φυλάσσειν βιάζων αὐτὰς ποιῆσαι χάρτας, δηλωτὶ γὰρ ὅτι φυλάσσω αὐτοῖς τὸ ῥαδίως δὲ ἀποδίδωμι, καὶ ὑμεῖς δέ με μάρτυρες ἀκριβεστάτοι, εἴπερ οὐκ ἐπιλήσμονες ἐγερόνετῃ ὥν μοι ἐνηργετήσατε. Σελλοχάλινον καὶ λαμπρὸν ᾧ καὶ μέχρι τῷ νῦν χρῶμαι χάριν ἐδίδο μοι ὁ ἅγιός με δεσπότης λαμπρύναι βεβλόμενος καὶ πλέον αὐτὸ καὶ μόλις καὶ βία καταπειθῆς ἐγενόμην τῷτο λαβεῖν παντελῶς ἀπειπὼν τὴν λοιπὴν ἐπιλάμπρυνσιν, εἶτα πάλιν ἡμίονόν μοι εὐβαδῇ ⁵⁾ καὶ λιπῶντα καὶ ὑψηλὸν ἐχαρίζετο ⁶⁾. Ὡς δ' ὁ μοναχὸς Ἰωαννίκιος ἰλθὼν ἤρετό μοι πᾶ ἡ τῷ ἡμίονο στάσις γενήσεται, ἔφην αὐτῷ· καὶ τίς χρεῖα ἐμοὶ ἡμίονος; πρὸς-κύνησον τὸν ἅγιόν μου αὐθέντα καὶ εὐχαριστήσας πολλὰ ἐξ ἐμοῦ τούτω εἰπέ· ὁ θεὸς τηρήσαι τὴν σὴν ἀγιότητα μακροχρόνιον εἰς πολλῶν ἀντίληψιν καὶ περιθάλψιν καὶ μετὰ γῆρας μακρὸν καὶ τῆς ἐρανίας ⁷⁾ βασιλείας ποιήσῃ μετόχον, ἡμεῖς δὲ ἡμιόνων χρεῖαν ἐκ ἔχομεν. Ὁ γὰρ περὶ τὰς χάριτας ἔτω βραδὺς εἰς τὸ δέχεσθαι ταύτας πῶς ἂν παρακαταθήκης ἡ χρεῖς ἀποστερήσειεν οἰονδήτινα; Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς φυλάττοι μακροχρονίως ὑμᾶς.

1) AB σθλαβόπωλον suprascripto σκλαβόπωλον. Neutra forma in Lexicis reperitur.

2) A κατασχεθῆς.

3) B νομισματίτζια.

4) B om. μὲν.

5) A εὐαδῇ.

6) B ἐχαρίσατο.

7) B τῆς ἐρανῶν.

ν. ΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΕΦΕΣΟΥ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΚΟΛΠΩΤΩΙ¹⁾).

Ἀγιωτάτε, με αὐθέντα καὶ δέσποτα, ὁποῖαν τινὰ ἡγῆμαι τὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἐσχατιὰν ὑμῶν ἐπιφοίτησιν, οἶμαι ὡς ἐδὲ ἡ μεγίστη σε ἀγιοσύνη ἀγνοεῖ. Πάλιν ἐν διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως ὡς ἔθος πανηγυρίσωμεν τὸ ἐτήσιον· πρὸ ἡμερῶν δύο εἴτ' ἐν μιᾷ σταλέντων ἡμῖν τῶν διακορησόντων τὰ πρόσφορα, ἔρημος γὰρ τῶν τοιούτων ἐγώ. Ἀπέστω δὲ διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως ἐκ πάντων τῶν ὑφ' ὑμᾶς μόνος ὁ Ἰωάννης ὡς δυσπαιδευτῶν καὶ δυστράχλος καὶ θρασὺς καὶ ἀνάγωγος καὶ εἴ τις ἄρα τοιοῦτος τῶν ὑφ' ὑμᾶς ἐστὶν ἕτερος, ὅπερ οὐ πείθομαι. Ὡς γὰρ παρὰ προθύροις ἀκέω γεγράφθαι τοῖς Πλάτωνος· Μηδεὶς εἰσὶτω ἀγεωμέτρητος, οὕτως ἐν τοῖς ἐμοῖς προθύροις ἄγραφον ἐγκεχάραται τι ἐπίγραμμα ἀγλώσσω λόγῳ βοῶν· Τὴν Τζέτζου θύραν μηδεὶς εἰσὶτω δυσπαιδευτῶν, δυστράχλος, θρασὺς καὶ ἀνάγωγος ἄνθρωπος. Ταῦτα τῆς μεγίστης ἀγιοσύνης σε δεῖσθαι προμηθέστερόν τε καὶ προσφυλακτικώτερον²⁾ τὴν ἐκείνη ἀβελτηρίαν ἐκκλίνων. Εἰ γὰρ ἐκεῖνος τῇ ἐμῇ κέλλῃ ἐμπαρεῖσφρῆσει, μὰ τὴν ἁγίαν εὐχὴν σε τὸ τῷ μύθῳ ἐκεῖνο δρασεῖω, ὑπεκστήσομαι τῆς ἐμῆς κέλλης ἐκεῖνῳ, ὡς ὁ παρὰ τῷ μύθῳ νοσηλευνόμενος δέδρακεν. Ὡς γὰρ τις ἐπισκευόμενος τοῦτον ἐλθὼν ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διακαρτέρει τὸν χρόνον, ἀναστὰς τῆς κλίνης ὁ κάμων κἀκείνῳ εἰπὼν ἔρῳσο τῆς οἰκίας³⁾ ἀπεφοίτησεν. Οὕτω γοῦν μὰ τὴν ἁγίαν εὐχὴν σου δρασεῖομεν καὶ ἡμεῖς, εἰ ὁ Ἰωάννης τῇ ἡμετέρῃ κέλλῃ ἐπιδημήσειεν.

να. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΤΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΣΗΦ⁴⁾).

Ἑλλήνων παῖδες, θειότατε δέσποτα, τῆς Ἐπικερείων χορείας δὲ οἶμαι ἦσαν οἱ ἄνδρες, δεκατημόριον ἀμβροσίας⁵⁾ τὸ μέλι ἑτερατεύσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν Ἑλλήνων παῖδες καὶ Ἐπικερείοι⁶⁾ γαστρὶ καὶ φάρυγγι καὶ⁷⁾ βρώμασιν ἀπονεμέτωσαν τὰ ὀνόματα· ἐγὼ δὲ εἴ τι ἄρα τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀμβροσίας ἐγγύτητα κέκτημαι, τῷτο εἶναι τίθεμαι τὰ ἀρώματα. Εἰ

1) Cf. Hist. 249 et 250. B τῷ ἀγιωτάτῳ μητροπολίτῃ. — τῷ κολπωτῷ i. e. Sinuoso; cognomen fuit Joannis Metropolitanus Ephesi, τῷ κατὰ ποταμὸς προχέοντος τὰ τῆς φιλοσοφίας νάματα, apud Balsamonem ad Concil. Trull. Can. 20.

2) B προσφυλακτικώτερον.

3) A οἰκίας.

4) Cf. Hist. 251. 252. 253.

5) B ἀμβροσίας εἶναι τὸ.

6) B ἐπικερείοι.

7) B καὶ τοῖς βρ.

δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρωμάτων δεκατημόριον φέροι τῆς ἀμβροσίας, τί ἂν τις τὰ τῆς σῆς ἀγιωσύνης καλέσῃ ἀρώματα ἢ τίνα προσφυνᾷ προσεπιθεῖη τούτοις τὴν κλῆσιν ὑπερανεστηκόσι παντὸς εἶδους ἀρώματος. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ Ὁξύλον ὁ συγγραφεὺς γράφων περὶ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας φησὶν, ὡς αὐτὰ τις ζευρυτίτις ἡδεῖα προσεπιπνέουσα ¹⁾ ἀρωματίζει καὶ δένδρα καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο τῆς εὐδαίμονος ἐκείνης ἐστὶν Ἀραβίας· τὰ δὲ παρὰ τῆς σῆς μεγίστης ἀγιωσύνης ἀρώματα καταπεμφθέντα τῷ δέλφῳ σου οὐκ ἀπὸ τινος ζευρυτίτιδος ἀρωματίζει τῆς αὐρας, ἐκ δὲ τῶν λειμώνων τῆς σῆς θειοτάτης ψυχῆς, ἥρ' ἀνασχυρτῶν τις ἡδὺς καὶ εὐφρόσυνος αὐραὶς ἡδεῖαις ἐκείνοις χαρίζεται τὴν ἐπίπνοιαν. Τοιαῦτά μοι τὰ σταλέντα παρὰ τῆς σῆς ἀγιωσύνης ἀρώματα τὰ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἀσυγκρίτως νικῶντα ταῖς ἐκπνοαῖς, τῷ δὲ τῆς μεγαλοδωρίας ποσῶ τὰ Ἀντωνίᾳ δωρήματα. Προςκυνῶ γοῦν ταῦτα δεξάμενος ἕως ἰδάσθαι τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην σου, ἀνταποτινῆναι μὴ σθένων δὲ τῆς ἀμοιβῆς τι ἀντάξιον ἀντιδῶναί σοι τὴν ἀντιδωρίαν ἀξίαν εὐχαῖς τῇ πάντων ὑπερκείμενῃ δεδῆμαι.

• β. ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ.

Οὐκ ἐπιλήσμονες ἡμεῖς ἐν κυρίῳ τριφίλῃτε ἀδελφεὶ κύριε Θεόδωρε, οὐκ ἐπιλήσμονες ἡμεῖς ἀγάπης ἐσμὲν καὶ μᾶλλον τῆς σῆς καθαρᾶς καὶ ἀδόλου, ἔνθεν τοι μηδὲ συνώθει μηδὲ νύττε ἡμᾶς ταῖς γραφαῖς ὥσπερ τινὰς περὶ φιλίαν νωθρὸς καὶ ἀμνήμονας. Ἡμεῖς γὰρ καθ' ἑκάστων ὥσπερ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγάπης ὑπερλαλῶμεν πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἡμῶν δεσπότην τε καὶ πατέρα, ὅσα δὴ καὶ δυνάμεθα. Ἀπολαβὼν δὲ καὶ τὰ σταλέντα μοι ἀκριμαῖα παρὰ τῆς σῆς ἀδελφότητος εὐχαρίστησα ²⁾ τῇ ὄντως περὶ ἡμᾶς ἀδελφικῇ διαθέσει σε καὶ διὰ τῇ παρόντος μου ³⁾ γράμματος προςκυνῶ σε καὶ κατασπάζομαι τὸν ἐμὸν ἀδελφόν. Ἐξέρωσο.

• γ. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ ⁴⁾.

Μανῶς μὲν ἐκεῖνος, θειότατε δέσποτα, ἐν ὀπτασίᾳ θεοῦ γεγονὼς ἀνεφθέρχεται Ἀπολώλαμεν, θεὸν ἐωράκαμεν. Ταῦτα μὲν ἐκεῖνος ὁ Μανῶς· ἐγὼ δὲ τὴν σήμερον ἐνωπίως ἐνώπιον τὴν σὴν κατιδὼν ἀγιότητα τῇ ἡμετέρᾳ ἐσχατιᾷ ἐνδημήσασαν κατὰ τὸν Μωσέα τῆς σῆς πεπλήρωμαι

1) B προσεπιπνέουσα. — Cf. Herod. III, 112 seq.

2) B ἡχαρίστησα.

3) B μοι.

4) Cf. Hist. 254 et 255.

χάριτος θείαις ἀκτίσι τῶν σῶν ἀρετῶν λελαμπρυσμένος τὸ πρόσωπον. Ἀλλ' εἴη πρὸς μακραίωνας χρόνους τῇ ἀνωθεν δεξιᾷ φερεῖσθαι τὴν σὴν ἀγιότητα, ὡς ἂν ἐποπτικώτερον περιέποις ἡμᾶς τε καὶ ἐκ ὀλίγας ἐτέρας περιανγάζων ταῖς σαῖς θεοειδέσιν ἀκτίσιν.

υδ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ¹⁾).

Ἀγιωτάτη ψυχῇ, θειότατε δέσποτα, τὸν πορφυρίωνα σωφρονέζατον ὄρνιν ἡμῖν παραδεδώκασιν οἱ περὶ ζῶων ἰσορίας πραγματευσάμενοι. Τοῦτο δὲ τὸ περιὸν τῆς σωφροσύνης αὐτῷ ὡς τελευτᾷ εὐθὺς τὸ ζῶον εἰ καὶ μαχλύδα μόνον θεάσοιτο. Τοῖστον μὲν τὸν πορφυρίωνα αἱ γραφαὶ, θειότατε δέσποτα, περὶ σωφροσύνην ἡμῖν ²⁾ παραδεδώκασιν· τοῖστοι δὲ καὶ ἡμεῖς ἄρα περὶ τῷ ψεύδεσθαι καθεστήκαμεν. Αἰρετὸν γὰρ ἡμῖν μυριάκις μᾶλλον θανεῖν ἢ ψεύσασθαι ἅπαξ, πολλῶ δὲ πλέον ἐγγράφως. Μὴ ἔν ἡ μεγίστη ἀγίωσυνή σε ἐγγράφως ἡμᾶς ψευδομένους ποιήσῃ τοῖς πολλοῖς ἐξελέγεσθαι· ἡμεῖς μὲν ³⁾ γὰρ ὁδοστρωτεῖν ⁴⁾ σε παταγῇ τὰς δυσβάτους ἐγράψαμεν τῆς ἀληθείας ἐχόμενοι· ἡ δὲ παρ' ἡμᾶς ἐξόδος τε καὶ δίοδος ἐκ τῶν ὀρυγμάτων τῶν μοναχῶν δυσχερὲς γενομένη τοῖς ὁδοιπόροις καὶ δύσβατος ψευδογραφουῦντας ἐλέγχει λογιῖσθαι πᾶσι, καίπερ ἀληθεύοντα γράφοντας. Διὰ τῆς σῆς ἔν ἀντιλήψεως ἐξελε τῷ ὀνειδῆς ἡμᾶς.

υε. ΤΗΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ ΚΥΡΙΑΙ ΑΝΝΗΙ ΤΗΙ ΚΑΙΣΑΡΙΣΣΗΙ ⁵⁾).

Δέσποινά με ἀγία, ἐγὼ μὲν ὁ δῆλος τῆς βασιλείας σε καὶ γονέων εὖ γεγονότων φυνεὶς καὶ λόγοις τραφεὶς μακρόθεν ἀναγωγίας καθίστηκα καὶ ἀπανταχόθεν πρὸς ἅπαντας θηρῶμαι τὸ ἀκατάγνωστον κατεξαίρετον δὲ πρὸς τὰς κατὰ σε βασιλείας ὑπεροχάς. Τί δέ με τὸ γράμμα βέλεται μάθῃαι δέσποινα. Τῶν περὶ τὸν ἱππόνα ⁶⁾ τῆς βασιλείας σε θρασὺς τις καὶ ἀγέρωχος ἄνθρωπος ἐπιγαμβρεύσας ἐξ Ἀδριανεπόλεως τριχοπρεσβύτερος καὶ ἀθεωτέρῳ πολὺν τῷ ἱκανωτικῷ στογγύλῃ· ὃν ὁ πρὸ τοῦ Μύρωνος Ἀδριανεπόλεως ἀρχιερεὺς διὰ τὰς ἀρρήτεργίας αὐτοῦ καὶ αἰσχρότητας τῆς ἱερατικῆς παραλύσας ἀρχῆς καὶ τσσαράκοντα δοὺς ῥάβδων

1) Cf. Hist. 256.

2) B ἡμῖν εἶναι π.

3) A om. μὲν.

4) ὁδοστρωτεῖν videtur ἅπαξ λεγόμεν. Sed ἡ ὁδοστρωσία, viarum stratura, munus sternendae viae.

5) Cf. Hist. 257. 258. 259.

6) A ἱππῶνα.

πληγὰς ἀφώρισέ τε καὶ ἐξώρισε τῆς Ἀδριανουπόλεως· δι' ὃν ὁ κύριος Ἰωάννης ὁ πατριάρχης τὴν χαλάμαιναν ἡγεμένην τῇ κοιμητηρίῳ ὑπάρχουσαν σκυταλίσας τῆς ἡγεμενείας ἐξήλασεν· ὃν ὁ πατοκρατορῆνός κύριος Νικηφόρος διὰ τὸ ὑπεραίσχρον καὶ βέβηλον στόμα αὐτῆς τε καὶ τῆς νύκτος αὐτῆς, ἄνδρας ἱκανοὺς στείλας, ἐκέλευσε δύναι μέσον τῆς αὐλῆς τεθῆναι τριάκοντα ἑξ ῥάβδων πληγὰς· κρυβέντων δὲ τῶν ἀλιτηρίων ὁ ἀναίτιος καὶ μικρὸς υἱὸς τῷ Τζερίχῃ κατασχεθεὶς λαμβάνει ῥάβδων πληγὰς δεκατρεῖς, ἢ τὸν Τζερίχον υἱὸν δι' ἐμὰς ὕβρεις ἐκ τῆς τῷ Μωσῇ μόνῃς ἀπεδιώξαν βιαιοτέρας. Ὁ ἐπίσκοπός τε Ἀλυσάνδων καὶ ὁ γεγονὼς νῦν πρωτεύδικος τότε τῷ Τζερίχῃ Ἀδριανουπολίτῃ τῷ κατὰ τὸν περίσιν καιρὸν ἐν τῇ τῶν ἁγίων ἀποστολῶν ἰσορτῇ παρὰ τοῦ πατριάρχου κυρίου Μιχαὴλ διαγνωσθέντος τελείως αἰρετικοῦ καὶ καυθῆναι ἀπειλεμένους, οὐ καὶ τὸν Τζερίχον υἱὸν ὁ ῥηθεὶς πατριάρχης ἐκέλευσε λαβεῖν τριάκοντα ἑξ σκυτίνους πληγὰς ἅντων τῶν κατηγεμενείων τῶν κορυφαίων ἀποστόλων. Ὁ δὲ νῦν Θεσσαλονίκης μεσιτεύσας ἐξέσωσε τότε τῷ ἀλιτηρίῳ Ἀδριανουπολίτῃ γαμβρὸς γεγονὼς ὁ ῥηθεὶς, δέσποινά με ἁγία, καὶ μὴ ὑπόθεσιν ἔχων μετ' ἐμῆς, πλην τῆς ὅτι τὸν Τζερίχον καὶ προφανῶς ἐληλεγμένον αἰρετικὸν αὐτῷ πενθερὸν ἢ λέγω ἅγιον εἶναι ὁ καὶ τὸ ἄχρι ¹⁾ τοῦ τυχόντος ψεύσασθαι χεῖρον θάνατον δοκῶν. Ταύτην ἔχων τὴν ἀφορμὴν, δέσποινά μου ἁγία, μαχαίρας μοι ἐπαπειλεῖ καὶ πληγὰς. Ἐγὼ δὲ μὰ τὴν κεφαλὴν τῆς σῆς βασιλείας εἰ μὴ καὶ τὸν πυλῶνα ἡδέμεν τῆς βασιλείας σε καὶ οἰκειαῖς χερσὶν αὐτοῦ περιγενέσθαι θαρῶν καὶ τοῖς ὑπ' ἐμὲ νικῶ τῆτον ὑπερασυγκρίτως ²⁾ καὶ βασιλικῇ βοθηταίᾳ καὶ τῇ ἐκ νόμων δύναμει σωφρονίσαι τότε τὸ βάρβαρον. Ἀλλὰ τὰς καταγνώσεις ἐκκλίνων ἀπανταχόθεν τῆς βασιλείας σε δέομαι, ὡς ἂν ἐμοὶ ἢ ἐκδίκησις ἐκ τοῦ κράτους σου γένηται· ἦν ἂν δοθῇτω μοι μετὰ τοῦ ἀκαταγνώστου καὶ τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸ ἀφελῆσθαι αὐτὸν καὶ σωφρονίσαι βασιλικῇ ἐκδικήσει, καὶ γνωστὸν ἔστω τῇ βασιλείᾳ σου, ὅτι οὐδέποτε ἔκτοτε μαχαίρας ἐνθυμηθήσεται λέγειν, ἀλλὰ μισήσει καὶ εἴ ποινῇ ἀκῶσει μαχαίριον καὶ οὐδὲ ἢ εὐχὴ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ αὐτῷ βοηθήσει. Ἐστάλη τῷ θεοπεσίῳ σε κράτει πρὸς πίστωσιν ὧν ὁ δῆλός σε λέγω καὶ τὸ ἴσον τῆς πλασθείσης τζεριχοψευδοθιοπτίας τῷ κλέπτῃ ³⁾ φανερώσαντες καὶ ποιήσαντες ἄπρακτον ἐχθραυνόμεθα. Ὡς δῦλος τῆς βασιλείας σε ἰδεήθην καὶ ἔγραψα.

1) B ἄχρον τῷ.

2) B ὑπερασυγκριτα.

3) A ὅν.

νϵ. ΤΗΙ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΗ ΚΥΡΙΑΙ ΒΙΡΗΝΗΙ ¹⁾.

Τὸ μὲν θεσπέσιον κράτος τῆς σῆς βασιλείας, ἀγία μου δέσποινα, ἐκ τῆς ἄνωθεν ²⁾ προνοίας πρὸς ἡμετέραν χειραγωγίαν ἐπέτευσεν· ὁ δεῖνα δὲ δυσμένειαν ἄρῶτον καθ' ἡμῶν ἐκτρέφων ἐξ ὁποίας αἰτίας οὐκ οἶδα πολυμηχάνως δολορῶραφει καθ' ἡμῶν καὶ τὸ αὐτοῦ πληρῶσαι βουλόμενος θῆλημα ἢ τὸ τῆς σῆς βασιλείας τοῖς ἐμοῖς ὠκυπτέροις τὰ ἐαυτοῦ βέλῃ πτεροῖ ³⁾ καὶ κατὰ τὸν τῷ Αἰσώπῃ αὐτόν ἐκτοξεύει με. Τὰς γὰρ ἐμὰς ἐξηγήσεις τοῖς ἐαυτῇ φίλοις διδὼς ἡμᾶς μὲν παρωθεῖται, αὐτὰς ⁴⁾ δὲ εἰς-ἀγει καὶ ἐρμηνεύσει· καὶ θανμαστόν μοι ἔδοξε λίαν, ἀγία με δέσποινα, πῶς ὁ τῆς σῆς βασιλείας διορατικώτατος νοῦς Ἰακώβ οὐκ ἐπέγνω τὸ τυρενόμενον παρ' αὐτῇ καὶ πρὸς τὸν ἐρμηνέα εἴρηκεν· αἱ μὲν χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ, ἡ δὲ φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ, τῷ Τζέτζε ἐστὶ τὸ πρὸς τροφὴν φερόμενόν ⁵⁾ μοι θηράσιμον ἢ γραφὴ, ἢ ἐξηγήσεις, ἢ δὲ σὴ μήτηρ, ὃ ἐρμηνεῦ, λαμβανέσθω γὰρ ὁ δεῖνα εἰς γυναικὸς τύπον ἡμᾶς ἀπατησάσης πειρᾶται μὲ σοι τὴν εὐλογίαν ἀπονεμεῖν κατὰ τῇ εὐλογίας ἀξίον Τζέτζε σκαιοτροπήσασαν. Τοιαῦτα μὲν ὁ δεῖνα καθ' ἡμῶν σκαιωρεῖ· ἐγὼ δὲ ⁶⁾, ἀγία με δέσποινα, εὐχαριστεῖν τῷ θεσπεσίῳ κράτει τῆς βασιλείας σε ἐδὲ θανὼν ἐπιλήσομαι· εἴτ' οὖν φιλανθρωπῶς ἡμῖν διατίθεται εἴτε καὶ μὴ, τῷ δὲ δεῖνι προλέγω ἕτε τι μάντις ἐὼν ἕτ' οἰωνῶν σάφα εἰδὼς, ὡς ἐκ εἰς μακρὰν ἐς τὴν ἀρχαίαν τύχην μεταπεσεῖται καὶ γενήσεται πάλιν ὁ δεῖνα. Δέομαι δὲ τῇ θεῇ κράτες τῆς βασιλείας σὺ τινα τῶν συνδάλων με ἀποκομίσαι μοι τὸ ξένης βιβλίον, ὃ μετὰ τῷ πρωτομηνίτῃ ⁷⁾ ἐστάλη τῇ σῇ βασιλείᾳ· ἐγὼ δὲ τὴν ἀποκριβὴν ὁ δῆλός σε οἶκοιτε τῷ ἀνθρώπῳ ἀποπληρώσαιμι καὶ ταῦτο δὲ τὸ ὑπόδημα ἐξῥάψε μὲν ὁ Ἰστιαιὸς ὁ δεῖνα, ὑπέδῃσατο δὲ Ἀρισταγόρας· μετὰ γὰρ παραδρομὴν τοσούτε καιρῷ ὥσπερ πρῶτως νῦν ἀναβλέψας φησὶν· ἐκ ἔχει σχόλια τὸ βιβλίον, αἰδόμενος κἀν-ταῦθα καὶ ὑποκρύπτων εἰπεῖν τάλῃθις, ὅτι βιβλίον ἐξηγηθὲν ἤθειλον παρὰ σοῦ Τζέτζη, ἵνα τοῖς ἐμοῖς τοῦτο δοὺς ἐρμηνεύειν ἀποτοξεύω καὶ σφάττω σε.

1) Cf. Hist. 260. 261. 262.

2) A ἄνω.

3) B πληροῖ.

4) B αὐτόν.

5) B προσφερόμενόν.

6) B ἐγὼ γάρ.

7) F. legendum πρωτομηνίτης, nam μηνυτής est index, nuntiator.

ν. ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΝΑΙ ΤΩΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΤ ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΤΩΙ ΤΖΕΤΖΗ ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΜΗΝΤΟΝΤΙ ¹⁾.

Ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς, αὐθέντα μου, μηνυμάτων σου σπουδαιότατον ἀναγνώστῃ τῶν ἱερῶν γραφῶν σε ἐπέγγων, πλὴν εἰ οὕτως ἐκδέχῃ τὸ Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περὶ-στεραὶ ²⁾. Καθὰ τὰ μηνύματα τὰ σὰ παρεμφαίνουσιν, ἔχω καὶ τὸ Σολομώντειον ἀντιπαραθεῖναι σοι, τὸ Μὴ γίνου φρόνιμος παρὰ σαν τῷ. Τὸ μὲν γὰρ Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις ἐρῶνθῃ ὡς τὰς ἡμετέρας τηροῖμεν κεφαλὰς, ἥπερ ὡς ἐπιβλέπομεν μὴ ἀπατάσθαι τὰς ἡμετέρας αὐθέντας καὶ βασιλεῖς παρὰ τῶν παρ' ὑμῶν χειροτονηθέντων ἁγίων, ἢ, κατ' ἐμὲ πλέον εἰπεῖν, Τξεριχοαγίων ³⁾ ἢ Κρεστελοαγίων οἱ ⁴⁾ ἅπιν ἓνα ἢ μῆλον ἢ σύκα τρία ἢ τέσσαρα βαλόντες ⁵⁾ ἐν καλαθίσκῳ καὶ μετὰ δυστήνης καλογραϊδῆς ὥρῃ ἢ κλεπταββαδιτζῆς τινὸς στείλαντες τοῖς ἡμετέροις αὐθένταις τρεῖς ἢ τέσσαρας λίτρας λαμβάνουσι χρυσίνους οἱ ἀλιτήριοι καὶ οὕτε τῷ κλεπτικῷ ὑπάγονται νόμῳ οὔτε ἀδικεῖν οὐδὲν τὸν βίον λογιζονται. Καίτοι πόσα ποσάκις ἐθεασάμην ἐγὼ τρισάθλια ἀν-θροπάρια, τὰ μὲν ἐνδεῖα τῶν ἀναγκαίων ἢ χαλκῶν τινα πρόχοον ἢ τι σκευάριον εὐτελέστερον ὑφελόμενα, ἢ μὴ δ' ὑφελόμενα ἐπιχειρήσαντα δὲ ὑφελέσθαι, κατασχεθέντα δὲ καὶ τὰς ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἐπαισίς λαβόντα πληγὰς· οἷόν τι καὶ τῆτες περὶ ἀγχίθυρόν τινά μοι οἰκίαν συμβέβηκεν. Ἀνθρώπιον γάρ τι τοιαῦτον παίγιον τύχης βασκάνει καὶ φθονερεῖς εἰσελθὼν τὴν ἢν ἔφην οἰκίαν ἐφθῇ μὲν ὑφελέσθαι ἐδὲν, κατάφωρον δὲ γεγονὸς ἄλλεται μὲν ἐκ τινος θρικῆ μετεώρε ὡς τῷ κακῷ ὑπέρτερον γενησόμενον· πετρώ-δους δὲ δεινῶς τῷ τότε προσπεφυκὸς καὶ θραυσμάτων δὲ καὶ ἐρειπίων

1) AB Schol.: Ἐπιτίμηται καὶ ἐλεγκτικὴ (ἐλεγκτικὴ B) καὶ δοιμύντσα καὶ βαρύτητι γέμσα μεθόδῳ δεινότητος, γλυκεῖα δοκῶσα τοῖς ἀστέισμοῖς ἔστι φαρμα-κόμει. Ἀστέια παρ' ἡμεῖς ἐξηγήσεως τῷ γίνεσθαι φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις. Cf. Hist. 263 usque ad Hist. 270. — Epistola haec alludit ad mercedem, quam Tzetzes ab imperatricis Irenae liberalitate pro Homericis Allegoriis recepit. In Chil. IX, v. 282 seq. auctor noster tradit, se pro singulis allegoriarum quaternionibus duo-decim aureos initio accepisse; at quaternione praegrandi adhibito et triplici scrip-tione cum exarasset quot carmina decem quaterniones caperent, quaestor aulae im-perialis, decuplum pro simplici computans, mercedem primo imminuit, et dein omnino negavit.

2) Ev. Matth. X, 16.

3) A τξεριχαγίων. Cf. Hist. IX, 376.

4) A ἢ ἅπιν.

5) A λαβόντες.

τινῶν τῷ θριγκῷ πεπτωκότων καταάγη καιρίως τὴν κεφαλὴν· οἱ τῆς οἰκίας δὲ τῶτον λαβόντες τῇ τῆς κεφαλῆς ἀγῇ ¹⁾ παραπαίοντα δέσσι τε δεσμοῖς ἀνηλεῶς ὥσπερ λέοντα καὶ ἀφειδестέροις ταῖς μάστιξιν ἔπαιον. Ἄνθρωποι δὲ παχεῖς ἦσαν οἱ πλείους καὶ παιδάρια τὰ κατασχόντα τὸν ἄθλιον· ἐβόων ἔν παίοντες· Ἐλθοις ἄρα καὶ πάλιν φωράσων; Τὸ δὲ παραπαῖον ἐκ τῆς πληγῆς καὶ οὐκ εἶδός ὅτι λόγον ἐκείνων τοῖς λόγοις συγκατετίθετο· οἱ δὲ τῷ θυμῷ ἐπιπλέον ὑπαναπτόμενοι μικροῦ τελείως τὸν ἄνθρωπον ταῖς πληγαῖς ἂν κατεχρήσαντο, εἰ μὴ μόλις με ταῖς ἀκοαῖς πεφθακότος τῷ πράγματος αὐτὸς ἐγὼ κωλυτῆς τοῖς μαστίξαςι παραγίνομαι καὶ σὺν τῇ εὐχῇ τῆς τε Κυραζεβάης καὶ τῇ Εὐεργετηνῇ Στυλοβάτου καὶ τῇ τῶν ἑραυνῶν ἀψίδων περιπολεντῷ καὶ ἐτέρων τοιούτων ἀγίων πολλῶν τὸν ἄνθρωπον ῥύομαι. Ἀναδιδάσκω γὰρ τοῖς γηραιόφροσιν ἐκείνοις παισὶ τὸ συμβᾶν, ὅτι παραπαίει ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆ πλήμματος καὶ οὐκ οἶδεν ὁ λέγει, καὶ ὅσον οὐκ ἦδη καὶ κινδυνεύει τὰ ἔσχατα· λύσατε γὰρ τῶτον τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν οἰκτείραντες καὶ ὑμῶν ἰκνήμενον αἰδεσθέντες· ἄλλως τε μὴδὲ κεκλοφότος αὐτῷ τι ἐξ ὑμῶν, ὅπερ γε ὁ Στυλοβάτης ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα καὶ δεῖνα ἀγία βίης ὅλας ἀνθρώπων ὑφαιρέμενοι οὐ μόνον οὐ τοιαύταις μαστίζονται ταῖς πληγαῖς, οὔτε τῷ κλεπτικῷ ὑποπίπτουσιν ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἅγιοι ὀνομάζονται. Ἐπὶ τέτοις γρόντες τε τὸ δεῖν οἱ παῖδες καὶ τοῖς τοιούτοις μου λόγοις διαχυθέντες ἄνετον τοῦ λοιποῦ τὸν ἄνθρωπον εἶσαν. Οὕτως ἄθλια τινα ἀνθρωπάκια τὰ μὲν σκευῆς τι μικρὸν κεκλοφότα ἢ ἐπιχειρήσοντα κεκλοφέναι κατασχεθέντα μαστίζονται τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς· τινὰ δὲ πάλιν ἰχθυοπρατοῦντα ἢ ὀπωροπρατοῦντα ποσάκις καὶ οἶως κατεμαστίχθησαν, ὅτι τυχὸν τὰς σκόμβρους ἢ τὰ μῆλα ἐκ τῆ αἰγιαλοῦ δώδεκα τοῦ χαλκοῦ ἐξωνούμενοι αὐτοὶ τιμονυλκοῦσι μεταπιπράσκοντες ²⁾ δέκα· αὐτίκα γὰρ ὁ δῆμος ἅπας τῆς πόλεως τῷ ἐπάρχῳ βοᾷ· ἄρον, ἄρον, στρώσον αὐτὰς τὰς τιμιελκὰς τῶν σκόμβρων καὶ τῶν μῆλων, οἳ ἐκ τῆ αἰγιαλῷ δώδεκα ταῦτα ἐξωνούμενοι δέκα μεταπιπράσκασι, μὴ ³⁾ λογιζόμενοι ὁ κακὸν ἐτος λαός, ὅτι ρωτοφορῶντες ταῦτα ἐκ τῆ αἰγιαλῷ τῇ ἀγορᾷ ἐπηνέγκαντο, ὁ μὲν τῇ ὀζώδει σκάφῃ ἐκείνῃ, ἣν ἐγὼ ἐδὲ ταλάτῃ ἂν ἐνωτοφόρησα πώποτε, τὰ δὲ γε μῆλα τὸ ἄθλιον γυναικάριον σάκτα ⁴⁾ τινὶ παλαιῷ πεφορτισμένον αἰγιαλόθεν ἀνήνεγκε. Πολλάκις ἐλεεινὰ οἷα εἶδον ἐγὼ τρία ἢ

1) AB Gloss. τῷ θραύματι.

2) A τὰ μεταπιπράσκοντα.

3) B οὐ λογ.

4) In B superscriptum σανκίφ.

τέσσαρα παιδάρια ἔχον ἢ ¹⁾ προσεπιτέτοις δέον ἐπάρχῃ μερίδα δοθῆναι ἐκπροσωπῶντι, ἐπόπταις, ἐπιτηρηταῖς, πρωτοκαγκελαρίοις, μαρδάτωρσι, δομεστίκοις καὶ πάσῃ τάξει τῇ περὶ ἑπαρχον. Οἱ δὲ ῥηθέντες οὗτοι Τζέριχοι καὶ Τζεριχοχειροτόνητοι ἅγιοι ἀνεν,τινὸς βάρους τοιάτε τριῶν ἢ δύο χρυσίων λιτρῶν ἢ τὸ εὐωνότατον πάντων λίτρας χρυσίαι τὸ μῆλον πιπράσκοντες καὶ ἀφαιρούμενοι καὶ βίους ὅλας ἀνθρώπων ἔτε τοῖς κλεπτικοῖς ἐγκλήμασιν ὑποπίπτουσιν ἔτε ἀδικεῖν οἱ λιτρομήλαι τὸν βίον νομίζονται. Περὶ ὧν φασὶν ²⁾ ἱερὰ λόγια· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής. Τί τῦτο; ὁ μὴ τὴν τετριμμένην ὁδὸν καὶ μέσην βαδίζων καὶ γνώριμον καὶ κατὰ τὰς μοναχικὰς πολιτευόμενος νόμος καὶ εἰσεληλυθὼν ἐν τινι κοινοβίῳ μοναστηρίῳ δαμαστηρίῳ τῶν μοναχῶν, ἀλλ' ἢ ἔγκλειστος ἢ στυλοβάτης ἢ περιπολευτὴς ἐρανίων ἀντίδων ἢ χωστὸς ἢ χωστή ἢ χώστης ἢ θῆρας ἔλκων ὥσπερ Ὁρφενὺς ἢ ³⁾ δερματοφορῶν ἢ κωδωνοφορῶν ἢ ἐκὼν μὴ λαλῶν ἢ κλώθων τὴν γενεάδα ἢ ψωμῆ μὴ γευόμενος ἢ οἶνε, σάρκασι δὲ ἀνθρωπίνεσι ἐσθίων καὶ αἵματα ἢ ἄλλο τι παρὰ τὸν ῥηθέντα μοναχικὸν νόμον ποιῶν κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής καὶ πλεῖον ἐδὲν, περὶ ὧν καὶ τις τῶν προφητῶν λέγει· ὦ οἱ ποιμένες τῆ Ἰσραὴλ, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτων διεφθείρατε τὴν διαθήκην τῷ Λεβὶ, καὶ πάλιν ἕτερος· ὦ οἱ ποιμένες τῆ Ἰσραὴλ οἱ ἃς ἦσαν ποιμένες, ἀλλ' ἔθνον τὰ πρόβατα καὶ κατεσιτῶντο τὰ πίονα καὶ τὰ κατάλοιπα κατελίμπανον εἰς κατὰβρωμα τῶν λύκων. Περὶ τοῦ μὴ περὶ τοιούτων ἀπατάσθαι ἡμᾶς ⁴⁾ φρονίμως εἶναι ὡς ὅφεις παρακλεύεται ἡ θεία γραφή. Ὅταν οὖν τις τοιούτων στείλῃ ἀπίους ἢ σὺκα ἢ μῆλα τριλιτραῖα ἢ διλιτραῖα ἢ λιτραῖα τὸ ἔσχατον, μὴ δέχεσθαι ἀλλ' ἀποπέμπειν ἐξοπίσω, μήπε τι κακὸν θνητοῖσι γένηται. Τί τὸ κακόν; μὴ καὶ πολλῶν ἐτέρων ζηλωσάντων ἐκείνας τὰς λιτρομήλας οἱ μὴ λίτρας ἔχοντες ἀποθάνοιμεν ἄμηλοί τε καὶ ἄσνκοι καὶ ἀνάπιοι. Ὅταν ἐν τοιούτῳ τις στείλῃ τοιαύτην ἀποσολὴν, λέγε τοῖς οἰκείοις αὐθένταις· ὁ ταῦτα στείλας ἢ ἅγιος ἢ ὁπωροπράτης ἐστίν· ἂν μὲν οὖν ἅγιος, χρημάτων οὐ δαῖται, ἂν δ' ὁπωροπράτης ἐστίν, ἀνήκει τῷτο ⁵⁾ κατὰ τὰς ὁπωροπρατῶν νόμους τριώβολον ⁶⁾ ταῖς ὁπώρας αὐτῷ καὶ πλεῖον ἐδὲν. Καὶ περὶ μὲν τούτω

1) B καὶ πρ.

2) B φασὶ τὰ ἱερὰ.

3) B ἢ καλ.

4) A ἐμᾶς.

5) B τούτω.

6) B τριώβολον.

εἴρηκε ταῦτα. Εἰ δὲ τίς ἐστιν ἄνθρωπος μὴ μεταγραφεὺς μηδὲ γράφων
μὴ ἀπλῶς δὲ καὶ ἀπ' ἐαυτοῦ ἃ βάλεται ἀλλὰ μεταφράζων κατὰ λεπτόν
μηδὲ τὸ τυχόν παρεῶν, ἀποκομίσει δέ σοι ἐνὶ μεγάλῃ τετραδίῃ πάνν περ
τυκῇ ποσότητι δέκα τετραδίων μεγάλων καὶ τι τέτων ἐπέκεινα χαρίζεται
σοι τῷ τοίῳ καθ' ἐνὶ τετραδίῳ τετράδια ἐννέα ἥπερ κόλλας τριάκοντα
ξ, δέχῃ δὲ σὺ τῷτο ὡς ἐν, λέγει τότε ¹⁾ πρὸς σὲ Σολομῶν· Μὴ γίνου
ρόνιμος παρὰ σαντῶ, δεῖξον δὲ τῷτο πᾶσι, καὶ κατὰ μὲν τὸ γράμμα
ῥήσεις αὐτὸ δέκα μεγάλα τετράδια, εἰ δ' εἶδιν ἐκείνη συγγράμματα
κοσι λογιζονται· ἐπεὶ δὲ μετάφρασίς ἐστι κατὰ λεπτόν γενομένη τριά-
κοντα. Μὴ γὰρ ἀπαίτει τότε αὐτὸν τρία τοιαῦτα γράψαι τετράδια τῷ
φαινομένῳ ποσῷ τριάκοντα γεγονότα, τῇ δὲ ἀργίᾳ καὶ βίᾳ ἐνετή-
ντα καὶ μετὰ ταῦτα λέγε· δοθήσεται σοι φιλοτιμία. Εἰ γὰρ οὕτως
ὡς ἐκεῖνος μὲν ἀκοπωτὴ λαμβάνειν ἐφ' ἐνὶ μήλῳ τὰ τρίλιτρα καὶ
λεῖσθαι καὶ ἀγίς, ἡμᾶς δὲ μετὰ τοσῶτον κόπον φιλοτιμίαν λέγω κἀγὼ
τοτε εἶπεν ὁ Τζέτζης· εἰσελθὼν γὰρ εἰς ἐκκλησίαν καὶ στιχολογοῦσιν
ὡχὼν τῷδε τῷ τόπῳ καὶ συνθραύσει τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ
δοθήσεται τὸ κέρας τῷ δικαίῳ, ἐξ Ἡσιόδε χρησάμενος εἶπε·

Νῦν δὴ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος

Εἶην μὴτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον

Ἐμμεναι, εἰ μεῖζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει ²⁾.

Ταῦτα κἀγὼ φαίην ἂν, εἰ ἐκεῖνοι ἐπὶ τῷ μήλῳ τοσαῦτα λαμβά-
νουν, ἡμεῖς δὲ μετὰ τοσαύτην μετάφρασιν ὅσον ὑμῖν ³⁾ ὁ Θεὸς ὁδογήσει
ἡμῶν ποσόν. Καὶ ταῦτα μὲν ὕτως· ἐγὼ δὲ ἅγις με αὐθέντα ἐκ
ταῦτα λέγω, ἀλλ' ἵνα μὴ μωρὸς νομισθῶ καὶ ὅλον κἂν κελεύητε
βλίσθαι ἵνα γράψω, καὶ τότε ἢ ὑμῶν αὐθεντία ἐπ' ἐμοὶ ποιησάτω ὁ
αἰ.

ΩΙ ΚΡΑΤΙΣΤΩΙ ΚΑΙ ΑΓΙΩΙ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΑΝΟΤΗΛ
ΤΩΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ ⁴⁾).

Τῷ παγκρατίστῳ κράτει τῆς θεοπροβλήτης κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασι-
σεὶ ὁ ἀνάξιος δῶλός σε συγκαίρω, κράτιστε βασιλεῦ, καὶ νίκης ἄγ-
εὺ ἀγγέλει ἐξαναγγέλλων ὀνείρων σοι γίνομαι, εἰ τὴν σκυνδικὴν ἵππον
ῶ κράτες σε σύμμαχον. Ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος δῶλος τῷ κράτες σε

Β τῷτο.

Cf. Hesiodi O. D. 270 seq.

Α ἡμῖν.

Ω. Hist. 271. 272. 273. 274. Verba καὶ ἀγίῳ ἡμῶν; quae in A non le-
ex B in textum recepi.

ἔτε τι μάντις ἐὼν ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδὼς ἂδ' ὑπάρχων ἀββάς ἢ παπᾶς ἢ τῶν ἄλλων ἀρετὴν μετερχόμενός τινα, ὀνείρους δὲ ἄντικρυς μαντείας καὶ χρησμοδῆματα βλέπων ἐνίοτε γινώσκω τὰ τέτων ἀποτελέσματα. Οὐδὲ γὰρ ἐκ βρωμάτων ἢ κραιπάλης καρηβαρῶν ¹⁾ καὶ κατόχιμος ὑπὸν γεγόμενος ὀνειροπολῶ, ἀλλὰ νήφων τε καὶ ἀκραιπάλος καὶ μηδὲ καθεύδων σχεδὸν ὡς ἄρα πολλοὶ τὴν ἡμετέραν διαγωγὴν καὶ κατὰστασιν ἴσασι, καὶ κατὰ τὴν νῦν ἐπιφάσκουσας ²⁾ κυριακῆς ἡμέραν τοιαῦτό τι ³⁾ συνέβη μοι. Ἐγγωνιάζειν γὰρ εἰσθῶς, καὶ μήτοι γε ἀγορὰς ἀλλ' ἂδὲ λεωφόρους περιερχόμενος, ἀναπεσὼν ἐπὶ τὴν ἐμὴν κλίνην ὡς καθευδήσω τὸ σύνθηθες οὐκ εἰώμην καθεύδειν· ψυλλῶν γὰρ νέφος ὑπὲρ ἐκείνην τῇ Διέρξε τὴν ἄμπερον στρατίαν μοι ἐπιστρατεύετο καὶ πανταχόθεν ἔτειχομάχαι μα. Τοσούτω κακῷ περιστοιχιζόμενος ὑπὲρ τὸν τοῦ ⁴⁾ Ἰξίουτος ἰστροποδινοῦμένην τροχὸν ὀλονύκτιος μέχρι τῇ ὑπαναγάζειν ἡμέραν· ἐπιμύσας δὲ τότε τῷ κόπῳ καὶ ταῖς ὀδύναϊς μάλιστα τὰ βλέφαρα καὶ σχεδὸν ἄνυτος ἔτι ὑπάρχων ἐδόκησα περὶ τὴν τῇ Λεωμακέλλῃ ⁵⁾ περιπατεῖν ἀγορὰν καὶ ἐντυχεῖν βασιλείῳ τινὶ χρυσοχόῳ τὴν τέχνην, πλησίον ἐργαστηρίου τινὸς μυρεψοῦ στρατονίκου κοινῶ ἀναγινώσκοντι βιβλίον καὶ ἐδόκει μοι πρῶτον εἶναι τὸ βιβλίον τῶν εὐτελῶν πλὴν τῆς θείας γραφῆς, ὡς δὲ ἤκουσα τούτου ἀναγινώσκοντος εἶπον· Κύριε βασιλεῦ, ἄν εἰσι ταῦτα τῇ Δεξιόππῃ τὰ Σκυθικά; καὶ τότε εἰπόντος μοι Ναί, εἶπον ἐγώ· Καὶ τίς σοι ἔδωκε ταῦτα; ὁ δὲ εἶπέ μοι ὁ βαλλωτής. Δύο δὲ εἰσι βαλλωταί, πατήρ Θεόδωρος τὴν κλῆσιν καὶ υἱὸς κυρίε διάκονος· ὃν υἱὸν μᾶλλον ἐδόκησα εἶναι τὸν δόντα καὶ ἐθαύμασα ταῦτα ⁶⁾ τριπλῶς, ὅτι τε ὀλιγογράμματος ὢν ὁ βασιλείος καὶ τὰ πρῶτα καὶ στοιχειώδη μόνον παιδευθεὶς γράμματα τοιαῦτον ἀνεγίνωσκε βιβλίον καὶ ὅτι κατωτέρω πολὺ οἰκῶν ἐδόκει μοι τότε πλησίον τῇ στρατονίκῃ ἐργαστηρίῳ οἰκεῖν, καὶ ταῦτο δὲ σὺν τέτοις ἐθαύμαζον, ὅτι ὅπερ βιβλίον ἐδόκουν ποθεῖν ἀναγνῶναι ἐγὼ ὁ βουλλωτής ἔδωκε τῷ ῥηθέντι χρυσοχόῳ ἀναγινώσκειν. Ἦν δὲ τὸ βιβλίον ⁷⁾ κεκομμένα τινὰ σειραδῶματα ἔχον καὶ τινα φύλλα ὡς ἐκ πυρὸς ῥυτιδωθέντα· πλὴν ἔλεγον ὅτι εἰ καὶ τοιαῦτό ἐστιν ὁμως καλὴν πραγματείαν ἔχει καὶ οὐ φροντίς περὶ

1) A καρηβαρῶν.

2) B ἐπιφάσκουσας.

3) B τοιαῦτό τοι.

4) B om. artic. τῷ.

5) B Λεωμακέλλῃς. — Meminit Codinus in Orig. Constant. loci Λεωμακέλλων (sic) dicti Constantinopoli, quem perperam a Leone Macello Imp. dictum putat. Cf. Cangii Gl. gr. p. 806.

6) B τέτο.

7) B βιβλίον καὶ κει.

φύλλων καὶ σειραδώματος. Ἐκρίνα γὰρ βασιλείον χρυσοχόον εἶναι τὴν σὴν κραταιοτάτην βασιλείον αὐτοκρατορίαν, ἣτις κατωτέρω μὲν τῷ δοκεῖν κατάρκει τοῦ στρατονίκου, χέασα δὲ χρυσὸν καὶ δεξαμένη τὴν σκυθικὴν ἵππον εἰς συμμαχίαν ἐκ τῷ βαλλωτῇ Θεοδώρῳ τῷ στρατηλάτῃ ἢ Κωνσταντίνῃ τῷ μεγάλῃ νῆσ αὐτῷ διὰ πίστεως χρηματίζοντος, βαλλωσάντων αὐτῶν καὶ δεσμησάντων τὰς ἐναντίας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῷ κονδῷ στρατονίκου ἀνιελύσεται, τετέστι Θεῷ καὶ τοῖς ἐρηθείσιν ἁγίοις βοηθούμενος καὶ χρυσῷ δεξάμενος σύμμαχον καὶ τὴν ἵππον τὴν σκυθικὴν κονδῶς καὶ συντόμως ἐργάσῃ νίκην καὶ τρόπαια. Ὡς δὲλος ἀνάξιος μὲν, φιλαυτοκράτωρ δὲ καὶ φιλόπατρις ἔγραψα.

†θ. ΤΩΙ ΣΤΥΤΩΛΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΤΑΙΡΕΛΑΡΧΟΥ ΟΤΕ ΟΙ ΑΛΛΑΜΑΝΟΙ
ΗΛΘΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ¹⁾).

Εὐσύμβολον ἡμῖν καὶ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἐθεάσω τὸν ὄνειρον ὃ πανσέβαστε κεφαλὴ· τὸ μὲν γὰρ πλίνθινον τὸ τεῖχος ταύτης ὄρᾳ ἐκ ἀσθενείας ἐστὶ σύμβολον, ὡς ἂν τις οἰήσαιο ἀλλὰ πλησμονῆς εὐκαρπίας ἀπάσης τῆς ἐκ τῆς γῆς τεκμηρίωσις, ἥς πλήθασαι πόλεις τῶν Σεμιραμειῶν τειχῶν ὀχυρώτεραι καθιστήκασι, καὶ κατὰ τὴν Σπάρτην ὅσιν ἀτείχιστοι. Τὸ δὲ πανοπλίας πλήθους ὄρᾳ τὴν τῷ βοὸς ἀγορὰν καὶ περὶ τὸν ταῦρον ἄνδρα κίρρον ἦτοι κισρόχρεν ἀποδυνάμενον αὐτὸ τὸ περὶ πολλοῖς τεθρυλλημένον εἴρακας τὸ Βῆς βοήσει καὶ ταῦρος θρηγήσει, ὅπερ καὶ ἀποβήσεται νῦν σὺν Θεῷ. Ἀλλὰ σε τῷτο μὴ ταρᾶτετώ· οὐ γὰρ ὡς ἡ ὀχλώδης καὶ βάρβαρος ²⁾ φρὴν ἔτω καὶ ἡμεῖς ἐπικρίνομεν, ἀλλὰ ταῦρον μὲν ἴσθι τὸν ἄρρενα βῆν λέγεσθαι παρ' ἡμῶν, βῆν δὲ τὴν θήλειαν· τὸν ἔν ταῦρον ἰταλὸν οἶδε καλεῖν πᾶς λατῖνος καὶ ῥωμαῖος ἀνὴρ. Οὗτος ἔν ὁ ταῦρος ὁ ἰταλὸς καὶ λατῖνος λεῶς εἰ καταπειθῆς ἢ φανείη τῷ βασιλείῳ θελήματι, βοήσει μὲν ἡ βῆς ὅπλων παντοίων μεμεστωμένη, δηλονότι τὸ μέρος τῆς ἡμῶν βασιλίδος τῆς ἐκ τῷ ταῦρος γένεσ τῷ ἰταλῷ ἥπερ πολεμικὸν ἐμβριμῆσται καὶ ὁ ταῦρος θρηγήσει ὁ προλεχθεὶς καὶ ὠχριάσει τρόμφ πολλῶν κατόχιμος γεγονώς. Οὕτω μοι πανσέβαστε καὶ τοῖς ἰδιώταις λέγειν ἐρμήνευε τὸ Βῆς βοήσει καὶ ταῦρος θρηγήσει, προστιθεῖσα ³⁾ τοῖς λόγοις ὡς ὁ Τζέτζης οὕτω συμφερόντως τε καὶ βαθείως καὶ ἐκ ἐπιπολαίως ἀποτροπαίως νοοίη καὶ τὸ Οὐαί σοι ἐπτάλοφς, ὅτι οὐ χιλιάσεις, ἔτω νοεῖτωσαν οἱ τῶν πολιτῶν πτωιδέσζεροι· ὅτι καὶ ἐ χιλιάσης,

1) Cf. Hist. 275. 276. 277. 278.

2) Β καὶ βάνανσα.

3) Β προτιθεῖσα.

ὁμως οὐ θρήνος ἰσσεῖται σοι ὡς ταῖς ἑτέραις τῶν πόλεων καταρῶντο-
 μέναις εἰς γῆν, ἀλλὰ χαρὰ δηλονότι καὶ ἐπὶ πλέον λαμπρότης καὶ αὐξήσις
 ὡς τὸ 'Ἐπεὶ οὐ μὴν ¹⁾ ἀφανρότατος ἔβαλ' Ἀχαιῶν. Γέγονε δὲ τοῦτο
 καὶ καθ' ἐκάστην τῇ περιβλέπτῳ γίνεται πόλει. Κτισθεῖσαν γὰρ ταύτην
 περὶ τῷ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ πρὶν βραχυτέραν καὶ ἀκαλλεστέραν μακροῦ
 Θεοδοσίους ἦρεν εἰς κάλλος καὶ κατεκόσμησεν· ἔπειτα πάλιν ὁ καθ' ἓνα
 τῶν μετ' αὐτὸν βασιλέων ναοὺς καὶ οἰκήμασιν ἐπελάμπρυνε καὶ μέχρι τῶν
 λαμπρύνεται τε καὶ αὖξεται, εἶθε δὲ καὶ μέχρι παντὸς μὴ παύσαιτό γε
 λαμπρυνομένη καὶ αὖξασα, χειρὶ φρεσμεμένη θεῶ. Ὡς δὲ λόγος σε ἔγραψα,
 διὰ τῆς σῆς δὲ ἀντιλήψεως κακισματίζειν ²⁾ βραχὺ ἀμπαραιτίζειν στα-
 λήτω μοι.

Ξ. ΤΩΙ ΤΡΙΦΤΑΛΗΙ ³⁾.

Αἰεὶ μὲν ὁ θειότατος Ὅμηρος ἀνδρῶν ὀπλοτέρων φησὶ φρένες ἡερέ-
 θονται ⁴⁾, σὺ δὲ καίπερ Ὅμηρον ἀκηκοὺς καὶ παρ' ἡμῶν δὲ συχνάκις
 ἐκδιδασκόμενος ἐκ ἡβελήθης τῷτο πρὸς νῦν βαλίσθαι οἰκῆιον, ἀλλ' ὡς
 ἔοικεν εἰς πλέον τῶν ἄλλων αἰωραμένης ἔχων τὰς φρένας ὡς μικρὰν ἐβδε-
 λύξω τὴν κυρίῃ καὶ τῶν σῶν διατριβῶν ἀναξίαν, ὑπερπετασθῆναι δὲ τὰ
 Θετταλικά Τέμπη ἐπέσπευσας λόγοις μεираκυλλίων πτιλώδεσι καὶ ἀπα-
 λοῖς περρωθείς. Εἰ μὴ γὰρ τοιῦτος ἦσθα τὰς φρένας καὶ τοισιτοτρόπως
 ἐκβεβηκόλησαι, ἐκ αὖν ἄτε τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων χεῖρῳ Θετταλικῶν
 νερόμικας ⁵⁾ πόλεων, ἄτε δελείαν καὶ ταῦτα πικρὰν καὶ μὴ ⁶⁾ συνοίσουσιν,
 ὥσπερ γράφεις αὐτὸς, ἐλευθερίας, ἣ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐτιμήσατο, ἐφά-
 ρης αὖν προτιθέμενος. Ἀλλ' ὁμως πάλιν Ὅμηρος κατήκοος γεγονὼς χρῆσαι
 τέτρω συμβάλῃ γράφοντι ἔτωσί·

Τλῆτε φίλοι καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν

Εἰ ἔτεδ' ὃν Κάλχας μαρτενύεται ἡς καὶ ἐκί ⁷⁾.

Εἰ δέ γε καὶ βραχὺν τινα ἐξήκοντα θεῖάσῃ τὸν χρόνον καὶ τῷ πάθει
 πάθος οὐ λάβοις, ἔνοχος ἄρα τότε τῇ τῷ Ἀσκραίῃ γενήσῃ φωνῇ οὐτωςί
 πως βοώσῃ·

1) B μν.

2) Sic AB κάπνισμα est incensum, thus. Cf. Cangii Gl. p. xxv. et Kiessling.
 ad Chil. XIII, 373.

3) Cf. Hist. 279 usque ad Hist. 288.

4) Hom. II. III, 108.

5) A νερόμικας.

6) B μὴ δέ.

7) Odys. III, 299 sq.

Ὅς δέ κε μῆθ' αὐτῷ νοέων ¹⁾ μῆτ' ἄλλε ἀκῶν

Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὐτ' ἀρχήιος ἀνὴρ ²⁾).

Καὶ εἴπερ ἐμοῦ ἔτι γραφῆς δεηθείης ἐτέρας, τὸ πρὸς τὸν Λαέρτε
ἐπηθὲν περὶ τῷ Αἰόλῳ ἀκῶσιαις·

Ἐρρ' ἐκ νῆσε θάσσον ἐλέγχιστε ζώνοντων,

Νήπιος, ὅς τὰ ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει ³⁾).

Ὅμως ἐκ ἀπειρηκῶς συμβελεύω ⁴⁾ σοι πάλιν ἀριθιλότερον, ἐκ ἐν
σκιᾷς δὲ τύπῳ καὶ εἰκονίσμασιν, ἔτι μικρὸν ὑπόμεινον καὶ εἰ τὰς ὑποσχέ-
σεις ἐξηκούσας ἴδῃς εἰς τέλος ποίμαινε, πύκτενε, δούλευε, ἵνα τὰς δύο
γυναῖκας εἰσαγάγῃς, τετίεστιν ἵνα θεσσαλονίκηθῃς ὄφελος σχοίης καὶ τῆς
Μεγαλοπόλεως τὰ τοῖς σοῖς ὀφρικίοις ἀνήκοντα· εἰ δὲ παρακρουμένας
καὶ ἀπατηλὰς εἶναι ταύτας νομίσεις, τί ἔτι σοι ἂν λέξαιμι; Οὐ γὰρ
ἀπὸ δρυὸς σὺ εἰ ἐδ' ἀπὸ πέτρης ⁵⁾, μόνος αὐτὸς τὸ συνοῖσον νοεῖς. Εἰ
δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ἔτι ἐξαμαθαίνεις καὶ δέη τοῦ συμβελεύσαντος ὁ τοῦ
Βάκιδός σε πιτυσκέτω χρησμός καὶ Σιβύλλης ⁶⁾·

Ἦ μῆλοι τί κάθησθε; λιπὼν φεῦγ' ἔσχατα γαίης,

Ἄνδρας, οἱ Βύζαντος ἔδος καταναιετάσσι ⁷⁾).

Καὶ ταῦτα μὲν ἔως. Ὁ δὲ τὰ σχολιὰ μετατρέπων θεὸς εἰς εὐθία
καὶ σοφίζων τυφλὸς αὐτὸς καὶ σε νῦν φρονώσῃς ⁸⁾ καὶ θελῇ τὸ βέλτιον
ἐπιγνόντα τῦτο ἄρα καὶ διαπράξασθαι καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπαναξεῦξαι φρο-
νῶντα τὰ λφονα καὶ συνοῖσοντα. Προσαγορευθήτωσαν ⁹⁾ ἀφ' ἡμῶν διὰ
σὲ πάντες οἱ μετὰ σὲ καὶ σὺν σοί.

ΞΑ. ΤΩΙ ΑΤΤΩΙ ¹⁰⁾).

Ἐδεξάμην ὅπερ ἐπόθεν, ἐπέλαβον ὅπερ ἐζήτεν, τὴν ζῶσαν ἐπισολήν,
τὴν ἔμπνευεν ἀποστολήν, τὸν βιβλιαφόρον τὸν ἀγγιγέστατον, δῶρον ἀντι-

1) B om. κε et. νοέων.

2) Hes. O. D. 296 sq., ubi Ven. μῆτ' αὐτὸς, Med. 5. μῆθ' αὐτὸς, alii μῆθ' αὐτῷ
et νοίη et βάλλεται.

3) Odys. XX, 72.

4) B συμβελεύσω.

5) Hom. Il. XXII, 126.

6) AB Schol.: Ὥχλιον μέχρι τῶ ἔσχατα γαίης Βάκιδός ἐσω, τὸ δὲ ἐργεῦθεν
Σιβέλλης.

7) Oraculum ap. Herodot. 7, 140.

8) B φρονήσεις.

9) B ὡς ἀφ'.

10) Cf. Hist. 289 usque ad Hist. 296.

στροφον μὲν, πλὴν οἷόν ποτε Ἀβραὰμ ἐκεῖνος προσήγαγε τῷ θεῷ. Ἐκεῖ μὲν γὰρ θεῷ πατὴρ καλὸν εἰσάγει δῶρον τὸν παῖδα, σὺ δὲ νῦν οὐ θεῷ ἀλλ' ἡμῖν ὁ παῖς τὸν πατέρα στέλλεις δῶρον ἐξαίρετον τὸν νῦν τὸν ὄξυν, τὴν πολιὰν τὴν αἰδέσιμον, τὸν ὑπὲρ πάντα φιλούμενον, τὸν αὐτὸν ἐπιστολὴν καὶ ἀποστολὴν καὶ βιβλιαφόρον ὁμῶς χρηματίζοντα· τάχα δέ που καὶ Ἀβραὰμ πολλῶν κατὰ γε τῷτο νικᾷς. Ὁ μὲν γὰρ θεῷ μόλις πολλὰ πρὸς τῷτο συνωθηθεὶς τὸν παῖδα προσήγαγε δῶρον· σὺ δὲ τὸν πατέρα τοῖς οἷοις ἡμῖν ἐθελήσιος· τοιαύτας ἡμῖν αὐτὸς αὐτόθεν ἐπιστολὰς καὶ ἐπίστελλε καὶ ἀπόστελλε. Ἄλλοι δὲ χρηματόψυχοι ἄνθρωποι, ὁ μὲν αὐτόθεν αὐτῷ ἐχεπευκῇ ¹⁾ σταλῆναι ζητεῖτω γραφὴν, ὁ δὲ μαχαιρίδας ἄς θετταλῶν μαχαιροποιῶν περιδεξίως χεῖρες ἀσκοῦσιν, ἄτερος δὲ μύωπας ἱπποκρότορας ἢ ἀστράβας ἢ ἕτερόν τι τῶν ἐκ Θετταλίας καλῶν, ὥς ὁ χρησμός πύ φησι·

Ἴπποι θετταλικαὶ, λακεδαιμόνιοι δὲ γυναῖκες,

Ἄνδρες δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ²⁾ Ἀρεθέσης.

Τοιαῦτα μὲν αἰταίτωσαν χρηματόψυχοι· ἐγὼ δὲ ὅθεν τέτων αἰτήσω, ἔτε μὴν θετταλικὴν ἵππον ἔτε λακεδαιμονίαν γυναῖκα, ἃς δ' ἔφην ἀποστολὰς κρείττες ἐμοὶ καὶ τῷ Κυρηναϊκῷ πολυθρυσλλήτῃ Σιλφίᾳ. Ὡς ἔξ ἡμῶν κατὰσπασαι τὸν κύριον Θεόδωρον, προσαγορευθῆτω καὶ εἴ τις τῶν ὑμετέρων ὑμῖν γνώριμος καὶ ὁ σὸς οἰκέτης Εὐστοράτιος ὁ συντομώτερος καὶ ταχινώτερος Κελλέρας ³⁾ καὶ Ἰφίκλη, φρονιμώτερος δὲ Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστορος, μνημονόστερος δὲ Ἰσοκράτης τῷ ῥήτορος καὶ Δημητρίᾳ τῷ Φαληρέως καὶ εἴ τις τέτων ἐφεύρηται μνημονόστερος, προσαγορευθῆτω διὰ τῆς σῆς ὥς πρὸς ἡμᾶς ⁴⁾ καλλίστης ἀγάπης, καὶ ὁ τῷ Θεσσαλονίκῃς κύριος Κωνσταντῖνος. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς τηροίη ὑμᾶς ἀλύπους χαίροντας ὑγιαίνοντας καλῶς τὰς ἀνὰ χεῖρας ὑμῖν δελείας ἀνύοντας.

ἐξ. ΑΠΑΙΔΕΤΤΟΤ ⁵⁾ ΠΑΤΡΙ.

Οὐ βέλομαι δι' ἀβελτηρίαν νῖς πατέρα λυπεῖν· σωφρόνιζε ἔν σὺν ⁶⁾ τὸν υἱόν, εἰ τῷ ὄντι πατὴρ.

1) AB Schol.: Ἐχεπευκῇ — δριμεῖα λίξε, ἥτοι πινυ... ἄς ἀπαιτῶσας (παιτῶσας B, πύ... κια ἄ... παιτῶσας A).

2) B καλλῆς.

3) Conieci Κυλλάρου, sed lectio Καλλέρον explicatur in Chil. IX, hist. 295. Latina vox *celer* a cello derivatur; *celer* autem vox antiquissima Patriciorum et equitum, nec non praetorianorum.

4) A ὑμᾶς.

5) A ἀπαιδενύτω.

6) A om. σὺ.

εγ. ΤΙΝΙ ΔΙΑΒΟΛΕΙ ¹⁾).

Ὁ Μῶμος παρ' ²⁾ ὁρῶν ἑαυτὸν οὐχ ὁρᾷ.

εδ. ΤΙΝΙ ΜΩΜΟΣΚΟΠΩΙ ³⁾).

Σὺ μὲν τὰς ἡμᾶς φαλλαίνας ⁴⁾ ἐμέμψω· σὺ δὲ σοφὲς Τηλέφους νερόμικας.

εε. ΤΩΙ ΤΡΙΦΤΑΛΗΙ ⁵⁾).

Ἀπέκλεισας ἡμῖν τὰς ἐπιστολιμαῖας νειλῶδες σε ῥύακας, ἐφίμωσας ὅσον ἐφ' ἡμᾶς γλῶσσαν τὴν λαλιστέραν τεττιγῶν καὶ ἀττικὴν ἀπανταχῶ καὶ πρὸς ἀπαντας ὑπὲρ ὠκεανὸν πελαγιζῶν τοῖς καθ' ἑκάστην σε γραμμασιν. Ἐνθεν τοι καὶ ἡμεῖς σιωπήσασιν ⁶⁾ τὰ πρὸς σέ. Ἐπεροψίαν γὰρ πρὸς ἡμᾶς τῷτο ὑπετοπάσαμεν. Ἐρῶσο· ὑπερόπτα φιλίας θεσμῶν διὰ μικρὸν τι δοξάριον.

εε. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ ⁷⁾).

Τί εἶπω καὶ τί λαλήσω, θειώτατε δέσποτα, ἢ τίνα γραφὴν ἐγκαράξω τῇ σῇ ἀγιότητι ἐπὶ τῇ συμπεσύσῃ σοι συμφορᾷ. Ὡς εἰς ἀκοὰς ἰδεξάμεν τὸν λόγον, ὡς τὴν ἀποφράδα ταύτην καὶ ἐκφυλον ἡνωτισάμην φωτὴν, ἀπαράγραπτον μάρτυρα τῷ λόγῳ προβάλλομαι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὥσπερ τινὶ τυφωνικῷ βεβλημένος τῷ πνεύματι κατασείσεται τοῦ λογισμοῦ τὴν ἀκρόπολιν, τὰς τῆς καρδίας ἐρράγην προβόλας, τὸ τῆς ψυχῆς ἐπορθήθην ἀνάκτορον καὶ σιδηροδετηθεῖς τῷ βάρει τῆς λύπης ὅλος ἀπήχθην αἰχμάλωτος στρυγνῇ δεσποίνῃ τῇ συμφορᾷ καὶ ἀμειδὲς ἐλκυσθὲν τὸ ἐπισκύνειον. Ἡ γὰρ ἐκ εἰκὸς ἦν τοιάτῃ με γενέσθαι κατόχιμον πάθει καὶ ὅλως εἰπεῖν ἀχανῇ καὶ ἐμβρόντητον ἡνωτισμένον ἐκείνῃ ἣν ἀπέστερξα πικρὰν ἀκοήν, ὅτι Δάμαλις ἐκ Βασάν παροιστρήσασα λέοντες ὠρνόμενοι ⁸⁾ λύκοι οὐκ Ἀραβίας ἀλλὰ παρίστριοι, μοῖρα Σκυθῶν ἀποδάσμιος, γένος ἐκποροδον σκλάβον καὶ βάρβαρον ἡγριωμένον δεινῶς εἰς ἀσπλαγχνίαν, ὑπεραίρων θηρίον ὁμότητι ⁹⁾, τὸν ἐμὸν δεσπότην τὸν ἀρχιερεῖα σε κατασχόντες, ὡς

1) Cf. Hist. 297.

2) B πάντα.

3) Cf. Hist. 298 et 299.

4) In Chil. vulg. φάλαινα, sed AB φαλλαινα.

5) Cf. Hist. 300. 301. 302.

6) B σιωπήσομεν.

7) Cf. Hist. 303 usque ad Hist. 314.

8) B ὠρνύμενοι.

9) B θηρίων ὁμότητα.

ιερεῖον, ὡς θυμία, ὡς ἄρνα εἰλκον ἐπὶ σφαγὰν ἄνομον, ἐσρέβλεν, ἐδέσμεν, ἀνῆρτων ¹⁾ ἐπὶ τῷ ξύλῳ μετέωρον, κατέβαινον ἀνηλεῶς ἡλεημένον σαρκίον ταῖς ἐξ ἀνθρώπων πληγαῖς, ἀπαγαγόντες ἐπὶ τὴν τῷ κλανθυμῶτος κοιλάδα ἢ τῶν αἱμάτων τὴν φάραγγα, ἐφ' ἣν δρόσος μὴ ἐπιπέσοι ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Γελβεῖ ἃ κεκατήραται ὅτι ἐκ ἐμυκήσατο καὶ ἐκ ἐρῶξε φωνὴν καὶ ἐτάκησαν ἀπὸ τῷ φόβῳ οἱ ἀλάστορες, ὅτι ἐκ ἤνοιξεν ὡς Αἰδης τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτὰς ὑπὲρ Λαθὰν καὶ Ἀβειρῶν. Ἀλλὰ χάρις τῷ πάντα σαφῶς κυβερνῶντι καὶ διεξάγοντι, ὃς ἤκουσε τῷ κλανθυμῶ τῆς δεήσεώς σου καὶ ἐρῶσατό σε ἐξ Αἰδου κατωτάτου ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκων καὶ δολίων, χάρις τῷ εἰκόνα ἐαυτοῦ σε θίσθαι καταξιώσαντι καὶ τῶν αὐτοῦ παθημάτων δρᾶσαντι κοινωνόν. Ἄν δ' ἀθυμίας βάλλῃ σε νέφος πρὸς πῦρ τὰ δεινὰ λογιζόμενον, χαῖρε τῷ μεγέθεις μιμησκόμενος τῆς εἰκόνης ἥσπερ ἡξίωσαι, ἀρχιερεὺς τῷ μεγάλῳ ἀρχιερεῖ, δῶλος δεσπότης θεῷ ἀνθρώπος. Ἄ γὰρ ἐκεῖνος δι' ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, τέτων καὶ ἄκοιτα μιμητὴν σε εἰργάσατο ἢ συγχωρήσας ἢ εὐδοκήσας. Χαῖρε ἔν διὰ ταῦτα καὶ μὴ ἀθύμει, ὃ τῷ ὅντι θεῷ μιμητὰ, τέτον μόνον πάρες μιμήσασθαι, μὴ εἴπης· Πάρες αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ὁ δεσπότης μεγδ' ὡς ὁ τῶν ἀποστολῶν διάκονος Στέφανος, εὐχε δὲ αὐτοῖς εὐχὴν προσφυνᾷ· λεπτυνεὶ καὶ λιμνήσει κύριος αὐτοὺς καιρῷ δεκτῷ, ἐξάξει αὐτοὺς εἰς γῆν ἄνυδρον, ἐπάξει ἐπ' αὐτὰς κακὰ. Γενέσθωσαν αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐπαύλεις, διαβήσονται δεδεμένοι χειροπέδαις ἐν ὁδῷ, ἢ ἐκ ἐγνωσαν, καὶ τρίβοις, ἃς ἐκ ἤδεισαν· ἐπάξει ἐπ' αὐτὰς ταλαιπωρίαν, τὸ κόνδυ τῷ θυμῷ ἐκπίονται ²⁾ καὶ ἐκκενώσουσιν αὐτό· καταβήτωσαν εἰς Αἶδου ζῶντες, ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ταῦτα μὲν σοι ἐπεύχεσθαι δέον, ἀγιώτατε δέσποτα· εἰ δ' ὡς τῷ ὅντι ἀρχιερεὺς αὐτὸς ἐκ ἐθέλεις τοιαῦτα ἐπεύχεσθαι, ἀλλ' ἔν ἐγὼ ἐπεύχομαι τοῖς ἀλάστοροις. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς λοιποῖς οἷς ἀφηρέθης οἶδα τὸ σὸν μεγαλόψυχον, ὅτι τὰ τῷ Ἰωβ ῥήματα φθέγγῃ· Γυνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός με, γυνὸς καὶ ἀπειλυσόμεναι. Μαρτενόμεναι δὲ σοι ὅτι καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κρείττω τῶν τοῦ Ἰωβ σοι ἐπισυμβήσεται. Διὰ τῆς παρουσίας γραφῆς προσκυνεῖ καὶ κατασπάσσεται τὴν ἀγωνίαν σε ἢ τε ἐμὴ ἀδελφότης καὶ πᾶν τὸ φίλον καὶ γνώριμον, προσκυνεῖ δὲ αὐτὴν ἕως ἐδάφους καὶ ὁ Δημητρίτζης νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότε πύλας λιπὼν καὶ ζῶν μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἵστίς ἐννακαιδεκάτῃ τῷ Ἰελίς μηνός. Ἐγὼ δὲ ἤδη ἐπτακαιδεκάτῃ ἔχων πυρετῷ δια-

1) Α ἀνῆρτων.

2) Β ἐκπίονται.

καὶ συνεχόμενος ταύτην ἐχάραξα ἐπιστολὴν ἐκ ὀλίγα σημεῖα πυρέττοτος τοῖς γράμμασιν ἐπιφέρεισαν, ὡς ἐνατενίσας αὐτοῖς νοήσεις ¹⁾ τε καὶ εὐρή-
σειας· ἄλλα γὰρ αὐτ' ἄλλων ἔγραψα γράμματα. Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης
καὶ ἡ ἀγία εὐχή σε ἡμῖν γενήσεται εἰς βοήθειαν· ἀξιοθεῖν δὲ καὶ τὴν
σὴν ἐμοὶ πασῶν γλυκυτάτην μορφήν ἰδεῖν τε καὶ κατασπάσασθαι. Προς-
αγορεύω καὶ προσκυνῶ διὰ τῆς παρόσης γραφῆς πάντας τὰς σὺν τῇ ἀγιω-
σύνῃ σε ὄντας.

ΕΞ. ΤΩΙ ΗΛΙΟΠΩΛΩΙ ²⁾).

Παρὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τὸν στρατάρχην
ἐκείνόν φησι Μωυσεία ὁ παλαιὸς Ἰσραήλ· Ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατώσων ἐν
τῷ ἐρήμῳ· παρὰ τὸ μὴ εἶναι τοῖς καθ' ὑμᾶς μελαγχίτοις κατὰ τὴν Με-
γαλόπολιν διαρκῇ πόρον βιώσιμον παρὰ Θεσσαλονίκην καὶ τὰ Παιόνων
ἐξέδραμες ὅρια. Οὐκ ἔστι τέτο, ἐκ ἔστιν· ἀλλ' ἔρωσ σε τὴν καρδίαν
κατέσχευ οἶμαι διάπυρος, Ἡροδότου τῶν ἐγκωμίων ἀκούσαντος τὰς καθ'
Ἡσίοδον πυροστόλους ἰδεῖν θυγατέρας Παιόνων, ἡ τὰς κατὰ τὸν χρυσό-
γλωττον Ὀμηρον πλέον πυρὸς ἀεθλοφόρους, αἱ ἀέθλια πυγαῖς ἄροντο ³⁾.
Ἡ γὰρ καὶ σὺ κατὰ τὸν δεῖνα τὸν πρὶν ὑπεσπανισμένον πολλῶν οὐκ ἂν
ἐνταῦθα ⁴⁾ διάγων ἀβροβίως διεξῆς ὥσπερ ἐκεῖνος ταῦν, ὃν πρὶν οὕτω
κατεσκελετισμένον ἄκρης Ἰεζεκιήλ κατιδὼν καὶ τὰ ὅσα τῆς ἐρῆικνωμένης
ἐκείνης καὶ γηραλίας αὐτῷ ἡμίονοι τῆς ἀκροσφαλῆς καὶ μόλις δεδνημένης
βαδίζειν, ὅποτε περὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο πεδίον τὰς τῶν ὀστέων ἰώρα σωρείας
καὶ τῆς φρικώδους ἐκείνης φωνῆς κατήκοος γέγονεν. Τὶ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον ἐπὶ τὰ ὅσα τὰ ξηρὰ ταῦτα, εἰ ἔλθοι ⁵⁾ πνεῦμα ἐπ' αὐτὰ καὶ
ἀναβήσεται σὰρξ ἐπ' αὐτὰ, διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς ἀνεβόησεν· εἰ ἐπὶ
πάντα τὰ ὅσα ἔλθοι ⁶⁾ πνεῦμα καὶ σὰρξ ἀνελεύσεται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν σκε-
λετὸν τετονὶ καὶ ταυτηνὶ τὴν ἡμίονον ἐκ ἀνελεύσεται, κύριε, κύριε. Οὗτος
ἔν ὃ τῷ προφῆτῃ ἀπηλπισμένος εἰς τεκμήριον ἀκριβές τε καὶ ἀνενδοίαστον
καὶ ἀραρός τε καὶ πάγιον τῆς ἐλπίζομένης ἡμῖν ἀναστάσεως ἐπαχύνθη
καὶ ἐπλατύνθη ἡμίονοις τε λιπῶσιν ὀχεῖται καὶ ὑψηλοῖς καὶ πρόπομ-
πύοντας ἔχει καὶ ἱκανὴν θεραπείαν καὶ ἀβρόβιον βίον ἀντλεῖ καὶ πρὸς

1) B νοήσεις.

2) Cf. Hist. 315 usque ad Hist. 321.

3) Hom. II. IX, 123.

4) B ἐνταυθοῖ.

5) B ἔλθῃ.

6) B iterum ἔλθῃ.

τὴν βασιλείῳ δὲ θαμίζων αὐλὴν κατὰ τὸν Κυμαῖον ὄρον ἐκείνων τὸν τὴν
λεοντήν ἐνημμένον λεοντιᾷ καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ἀπατᾷ λέων εἶναι δοκῶν καὶ
οὐκ ὄνος λεοντικὴν ἡμφιεσμένους δοράν. Καὶ σοι γοῦν ἐνταυθοῖ διαγίγν
ἐθέλοντι ἐκ ἧν ἂν ἐδέν τι βιώσιμον ἐπιλείψοιμον ¹⁾, ἀλλὰ ποθήσας ὀρᾷ
ὥσπερ ἔφην καὶ πρὶν τὰς κατὰ Παιονίαν εὐπύγας γυναῖκας Θεσσαλο-
καῦσιν ὄροις προσέδραμες παρεικῶς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων. Ἐρῶωσο,
προσηγορίας δὲ τῆς ἀφ' ἡμῶν ²⁾ τὰς εἰδότας ἡμᾶς πάντας ἀξίωσον.

ξη. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΚΤΡΙΩΤΑΤΩΙ ΤΩΙ ΚΟΤΕΡΤΖΗΙ ³⁾.

Ἐπιστολὴν ἤτησάμην ἀλλ' ἐκ ἀποστολῆν, σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ' οὐ
μελέμβαφον ψαθαρόν ἀπέσταλκας ἐπὶ πίνακος, ἀλλ' ἐκ ἐν χάριτι τὸ ἐπι-
στόλιον· ὅμως διαφορωτέρον καὶ ἡδύτερον τῷτο τῆς ὑμετέρας ἥς ἦτον
ἀποστολῆς.

ξθ. ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΑΚΗΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ.

Καθ'ὅπλισας ἡμᾶς ταῖς μαχαίραις γλυκύντατέ μοι δέσποτα καὶ ἀνε-
ψιδ' εἰ γὰρ καὶ ἡμῖν ὡς στρατιωτικώτεροι ἦσαν ἀρχήσιμοι, ἀλλ' ἐν ταύ-
ταις τὰς φίλεις ὀπλίσαντες κατ' ἐχθρῶν σωματοφύλαξι τέτοις κεχρήμεθα·
πλὴν ἀλλ' ἐδ' ἡμεῖς ἅμοιροι παντελῶς μαχαίριδων ἐλείφθημεν. Κατίσχον
γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν τοὺς γραφικὸν ἀπενθύνουσαν δόνακας καὶ τὰς τῷ
Σεβαστῷ δὲ τῷ Καματηρῷ σταλείσας μαχαίρας χερσὶ τῷ ταύτας ἀποκο-
μίσαντος παρεσχόμεν παιδός· αὐτὸς γὰρ ἐγὼ διὰ τινα περιπέτειαν τέτω
ταῦν οὐ προσομιλῶ. Προσκυνῶ ἔν σε καὶ κατασπάζομαι διὰ τῷ παρόντος
με γράμματος καὶ ἐπενύχομαι ταχινώτερον πρὸς τε τὴν Μεγαλόπολιν καὶ
τὰς τῆς αὐτόθι δεσλείας διενεργείας, ὡς ⁴⁾ ἀναστρέφοντα βλέπειν σε, χαρ-
μονῆς τε καὶ ὑγείας ἀκραιφνεστάτης ἐπαπολαύοντα. Ταῦτα μὲν οὕτω·
τὴν δὲ γραφὴν σου ὡς πάρεργον οὐκ ἐθέμεθα, ὀλοχεροῦς δὲ φροντίδος
ταύτης ἐχόμεθα.

1) A ἐπιλείψοιμον.

2) B ὡς ἀφ' ἡμῶν.

3) Idem Cotertzes, ad quem etiam epistola 102 data est, in fine indicis Chi-
liadum laudatur, quippe cuius hortatu Tzetzes Historiarum librum a librario foede
corruptum emendaverit. Matranga suspicatur, hunc Cotertzem eundem esse, quem
Jo. Cinnamus 49, 23. inter magnates recenset, et qui in bello persico a Manuele
Comneno feliciter confecto excelluit.

4) B om. ὡς.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΙΝΩΝ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΤ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

[Τὴν γὰρ προτέραν τὴν τε σχεδίαν καὶ ἀνακάθαρσιν χρηστός τις ἀφιλόμενος
ἄνθρωπος τὴν μὲν ἠφάνισε παντελῶς τὴν δὲ παρέφθειρέ τε καὶ ἄλλην
ἄλλως συνέθετο.]

ο. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΡΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ
ΚΤΡΙΝΙ ΙΩΣΗΦ ¹⁾).

Ἀλεξάνδρῳ ποτὲ τῶν Μακεδόνων τῷ βασιλεῖ παραδραμόντι ²⁾ καιρὸν
καὶ μεταμῆλον πείραν λαβόντι παρὼν ἐκεῖνος ὁ πλάστης ὁ Λύσιππος,
Σικυνώσιος δ' ἦν ὁ ἀνὴρ, θεοτάτε δέσποτα, ὡς ἂν ἀκίνδυνον ἑώρα τὸν
βασιλείᾳ ἐλέγχειν, οὔτε μὴν πάντῃ ἀζήμιον τὸ μὴ τὴν ἑτέρων διαμαρτίαν
ἑτέροις ποιεῖσθαι διδάσκαλον, τὴν ἀμφοτέρων κακίαν ἐκπεφυγῶς σοφῶς
ἀμφότερα ἴδρασεν. Ἐν εἰκόνι καὶ γὰρ τὸν χρόνον ἀγαλματώσας τόν τε
βασιλείᾳ τῷ μὴ δοκεῖν ἐλέγχειν κοσμίως ἐξήλεγξε καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀν-
θρώπων πρακτικὴν τῷ λοιπῷ τὴν εἰκόνα παραΐνεσιν καταλέλοιπεν. Ἐχει
δὲ ἑταῶς τὸ εἰκόνισμα. Ἀνθρώπος τις ὁ Χρόνος ἐκεῖνῳ δεδημιούργηται
προκόμιον ἔχων βραχὺ, τὰ δ' ἄλλα ὀπισθοφάλακρος καὶ κωφὸς ἱκανῶς,
ὡς ἐστὶν εἰκάσαι, καὶ γυμνὸς ἐστὶν ὡς διολισθαίνων καὶ ἀναφής· βέβηκε
δὲ ἐπὶ σφαίρας εὐδρόμῃ τινὸς μεταριπτάζων ³⁾ αὐτῷ τοῖς ποσὶν ἐκείνην
ὀξυκινήτως, ὡς ἡ τῶν ποδῶν ὑπαινίττεται πέτρῳσις. Ἐκείνῳ δὲ κατόπιν
ἕτερος δεδημιούργηται ἄνθρωπος εὐτόνῳ κεχηρμένος βαδίσματι, χεῖρά τε
ἰδίαν ἐκταίνων, ἐκεῖνον ὡς συλληψόμενος καὶ τῶτον μετακαλέμενος, ὡς
τὸ ἀνδοσασμένον αὐτοῦ τῶν χυλῶν δηλοῖ· ὁ δὲ παρίεργεταί τε ⁴⁾ καὶ
οἷχεται καὶ κωφεύων οὐκ ἐπαίει, μάχαιραν δὲ ὀρέγει πρὸς τὸ κατόπιν
ἐπανατείνων τὴν χεῖρα, κατακαρδίας πληγὰς αἰνιττόμενος, αἵμαρ ἐγγίνονται
τοῖς χρόνῳ καθυστερεῖσθαι. Οὕτω πως σοφῶς ὁ Λύσιππος ἐνεθέτης μὴ
καθυστερεῖσθαι καιρῷ, τοιαύτῃ τὸν Χρόνον ἀναστηλώσας γραφῇ, κἂν ἀκαιρη-
γορῶντες δοκηταὶ τινὲς ἀκρίτως εἶναι βίῃ ταύτῃ παραληρῶσιν εἰκόνισμα,
μὴ συνιέντες ὡς πολλοὶ μὲν κακὰ τῶν κατόπιν βίον κατέσχον, ἑδένες ὅντες
τὸ πρότερον, εἴτε μέτρια ἔχοντες· χρόνον δὲ παροιχόμενον καὶ τὰ προ-

1) Cf. Hist. 322. 323. 324.

2) In Chil. legitur ἐπιδραμόντι.

3) B μεταρριπτάζων.

4) A om. τε.

τέρῳ χρόνῳ πραχθέντα καὶ θεῶ μεταποιῆσαι ὑδύνατον. Ὅθεν καὶ ὁ Ἀνσίτης, Τίς ἂν με θεῖη κατὰ μῆρα τῶν πρὶν, ἔλεγεν, ἡμῶν ἀλλ' οὐ κατὰ βίον ἢ πλεον τὸν πρὶν· βίον γὰρ κρείττω κάκεινος ἐνύστερον εὔρε, χρόνον δὲ τὸν πρὶν ἔδαμῳς. Τοιαῦτα μὲν ἢ ἐκ τῆς εἰκόνης τῆς Λυσισπείας παραινέσεις ἢ περὶ τῆ μὴ καθυστερεῖν χρόνῳ τῆ δέοντος, ἥς τῷ ἐπιτιμῷ ἕτεροι ἔνοχοι ὄντες ὑστερον οἶδ' ὅτι ἐκτὸς ἡμᾶς καθεστηκότας αἰτίας τῆς οἷας δὴ τινος ὑπαιτίης ποιήσονται θεϊότατε δέσποτα· ἀναιτίος γὰρ πρὸς τὰς τοιαύτας παραδρομὰς καὶ Τζέτζης καὶ Ἀνσίππος, ὁ μὲν ἀπαξ ἀναστηλώσας τὸ ἄγαλμα, ἐγὼ δὲ ἐκ ὀλίγαίς ταῦτα πολλοὺς τουθετῶν.

σα. ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΟΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙ ΑΝΑΓΡΑΦΕΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΟΥ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩΙ ΙΣΜΗΝΙΩΤΗΙ ¹⁾.

Ὅμηρος μὲν ἐκ οἶδ' ὅπως δόξαν, ὃ κυδήσσα κεφαλὴ, ὃ χρυσοῦ γένεσ ἀπόμοιρα, ὃ τῶν Ἑρμῆ καὶ Μύσαις τροφίμων τὸ σεμνολόγημα, οἱ Κερκυραῖοι Φαίακες ἀπάντων ἀνδρῶν ἐκρίθησαν ναυτικώτατοι ²⁾, αἱ Φαιακίδες δὲ τοῖς ἔπεσι τότε τεθρύλληται ἰσὺς τεχνῆσαι ³⁾

Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·

Καιροσίῳ δ' ὀθονέον ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον ⁴⁾.

Ταῦτα περὶ τε Φαίακων καὶ Φαιακίδων Ὅμηρος δοκεῖ· ἐκ οἷδα δὲ ὅτε ἄρα τὰς Θηβαίων γυναῖκας αἵσπερ τῷτο τὸ ἔπος ἦν συμπεριπὲς καὶ κατάλληλον τοιούτων ἰστέρησε ἐγκωμίῳ, τοιαύτης τιμῆς ἀπεξέγνωσεν· εἴτ' ἄρα διωότητι ῥήτορος ἰσὺν τρέφοντος ἄφατον τὸν ἦττω λόγον γυνάξων, εἴτε τῷ τοῦ ⁵⁾ Λαέρτου ἐκείνῳ παιδὶ χαριζόμενος, ἀνθ' ὧν ἐκείνων οἱ Φαίακες μεγαλοπρεπῶς ὑπεδέξαντο. Ταῦτα μὲν εἴτε σπονδαὶ Ὅμηρος ἢ παίγνια, ἐγὼ δὲ ἐκ οἷδα τίνας τῶν ὅθεν δήποτε γυναικῶν ἀντιπαραθείην πρὸς ἰσσεργίαν ταῖς Θήβαισιν, εἰ μὴ ἄρα τῶν ἀπασῶν ὑπερθεῖην ἐκείνας. Καίρας μὲν γὰρ καὶ τὰς ἐκ Μηόνων γυναῖκας χρωματουργεῖν εὐφυνῶς τὰς βαφὰς περιθρυλλοῦσιν οἱ λόγοι· τὰς Μιλησίων δὲ με διδάσκουσι περὶ στρωμνῶν ἐργασίας κερκίδα κινεῖν δεξιῶς, ἐγὼ δὲ τὰς Θηβαίων ὡς ἄρα ἑαυτὸν πείθω, πείθω δὲ οὐ κακῶς, πρὸς ἰσσεργίαν τῶν ἀπασῶν ὑπεραίρω καὶ τὸν χρῆσμον αἰτιῶμαι εἰπόντα·

1) Cf. Hist. 325 usque ad Hist. 333. — Cangius Gl. gr. App. pag. 20. legit τῆς ἐπισκήψεως.

2) AB Schol.: Εἶδον τὸ ὕφος, κερκίδος ἔργον θηβαικῆς — αἵπινος ἰσσεργικὰς εἶναι τὰς γυναῖκας Θηβαίων.

3) Suprascriptum in AB τεχνῆσαι.

4) Odys. VII, 106 seq.

5) A om. artic. τῷ.

Ἴσσοι Θρηίκιαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,

Ἄνδρες δ' οἱ πίπουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθίδης,

ὅτι μὴ καὶ Θηβαίδας τῷ λόγῳ προσέθετο πρωτεύῃ φερούσας τοῖς ἰστρο-
πόνιοις τεχνήμασιν ἀπασῶν. Ἀπέλαβον γάρ σε τὴν χάριν, ἰδεξάμεν τὴν
δωρεάν, εἶδον τὸ ὕψος κερκίδος ἔργον Θηβαϊκῆς, ἐτεθήκειν τὸ κάλλος,
ἡγησάμεν τὸν τεχνουργόν, ὁρῶν ἐκεκμήκειν τὰς ¹⁾ τῶν ὀμμάτων βολὰς,
κόρον δὲ σχεῖν ἰδαμῶς εἶχον τῆς θείας. Ἀγρυρόχρεν ἦν τὸ χροῶμα τοῦ
ὑψος, ὃ τῶν ἄλλων χρωμάτων αὐτὸς ἐπιγάννυμαι, ἡδὺ τὴν θείαν, μαλακὸν
τὴν ἀφῆν, χρυσοσήμερον ἦν, καθὼς μέρος τὰς χεῖρας ²⁾ εἰώθαμεν ἔξαρχῶν,
πυκνὸν ἦν, λεῖον ἦν, στεγρὸν ἦν, ὑπερβηματίζον τὴν κλῆσιν καὶ παρα-
τρέχον τῷ ἔπερ ὕψος ἐκέκλητο καὶ τοῖς ἐκ μίτων ἑξαδικῶν συντεθειμένοις
ἀντήριζε· τῇ δὲ στιλπνότητι τῇ ἐκ πυκνότητός τε καὶ τῆς λειότητος
λαμπρῶν ἐνόπτρων πλέον ἀπέλαμπε. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν Θήβαις καὶ ἐκ
Θηβῶν ἰστρογγήματα, ὡς ἔοικε, τῷ ³⁾ Ἰσμηνῷ ποταμῷ καλλυνόμενα ρεύ-
μασιν. Εἰ δὲ τὸ πρῶτον εἰς ἄψυχος Ἰσμηνὸς καταρρέων τὰς Θήβας
τοιαύτας αὐταῖς ἐχαρίζετο χάριτας, ποῖον πάλιν καλῶν οὐ μετάσχοιεν ⁴⁾
αὐταί, ποῖον πάλιν οὐ χρυσοπήληκα στάχυν βλαστήσαιεν προσλαβῆσαι καί
σε τὸν δεύτερον Ἰσμηνὸν ⁵⁾, τὸν λογικὸς μελισταγεῖς καταρρέοντα ῥύνακας
τῇ παραρρέῳι κελαρύζοντας γλυκύ τι καὶ ἐναρμόνιον. Τοῖστον ἐγὼ δεξά-
μενος δῶρον τῆς σῆς εὐγενοῦς αὐθεντίας πολλῷ τὸ Συλοσῶντος ⁶⁾ ὑπε-
ραῖρον ὕψος ἐκείνου, ὃ πυρρὸν μὲν ἦν τὴν χροιάν, Λαρεῖν δὲ τῷ Πέρσῃ
παρὰ Βαβυλῶνα τοῦτο χαρίζεται Συλοσῶν ⁷⁾ ἐτι ἰδιωτεύων ἰδιωτεύοντι.
Οἶσθα δὲ ἄρα τὸν Συλοσῶντα ἐξ Ἡροδότου ἀκύνων, ὡς Πολυκράτης ἦν
ἀδελφὸς τῷ Σαμίων, ἐκ ἔχων ἀποτίσαι σοι τὴν ἀμοιβὴν ἰσαξίαν. Οὐδὲ
γὰρ ὡς ὁ ⁸⁾ Λαρεῖδ' ἐκείνος περσικῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγενόμην, ἐδ' ἄρα
σὺ Συλοσῶν ὥστε Σαμίων ἀρχὴν ἐγκρατεῖσαι σοι· εὐχαῖς ἡμειψάμεν τε

1) B om. artic. τὰς.

2) B χειρίδας.

3) B τοῖς Ἰσμ.

4) AB Schol.: Οὐ μετάσχοιεν· Μετάσχοιεν, προπαροξυτόνως· μὴ μέντοι προ-
περισπωμένως μετάσχοιεν· ὡς ἀναβοῶν ἢ καταβοῶν· τέτων γὰρ ἡ μετοχή ἦν εἰς
σλῆ· (sic) ἀναβάς, καταβάς· τῷ μετάσχοι δὲ ἡ μετοχή, ὃ μετάσχοιν, εἰς γ λήγει,
ἀλλ' ἐκ εἰς σ' ὅτε πρότεχουμεν λίγεις προπαροξυτόνως, ἀναβῶμεν δὲ καὶ καταβῶ-
μεν, προπερισπωμένως.

5) Alludunt haec ad nomen Joannis Ismeniotae, ad quem epistola data est, et
ad Eurip. Phoeniss. vs. 946.

6) A Σολομῶντος.

7) A συλοσῶν et sic etiam infra. Cf. Herod. III, 139 seq.

8) B om. artic. ὁ.

καὶ ἀμείβομαι ποτινιώμενος ἐπηρειῶν ἀπάσων καὶ δυσχερῶν σε τῶν ὄθεν καὶ ὅπως δῆποτε συντηρεῖσθαι ἀνώτερον, ὕμῃ τε καὶ εὐθητέμενον καὶ εὐωρίας ἐπαπολαύοντα πολλαῖς ἐν δεκάδεσσιν ἐλισσομένων ἐνιαυτῶν.

οβ. ΤΩΙ ΤΩΙ ΤΟΤ ΚΟΧΤΟΜΠΡΗ ΘΕΟΔΩΡΩΙ ¹⁾.

Λεινὸν τὸ πάθος μεγάλην ἀνυπερβλήτως ἔχον τὴν συμφορὰν, πυρκαϊὰν ἀνήφαιστόν τε καὶ ἄξυλον ἐδεξάμην πιμπρῶσαν ἐμοῦ τὴν καρδίαν ἀφλόγως πάθος τοιοῦτον, ᾧ τέκνον, ἐνωτισάμενος ἀγγελίαν πικρὰν καὶ ἀπαίσιον ἢ μὴ ὠφέλλε ²⁾ γενέσθαι. Κεῖται γὰρ ὡς ἡ ἀποφρὰς ἡμῖν ἐδήλωσεν ἀκοὴ πατὴρ ὁ σὸς, ἐκεῖνο τῷ γένεσι τὸ σεμνολόγημα, ἡ τῶν φίλων κρηπίς, ἡ τῶν ὀρώντων αἰδώς, ὃς ἦν ἀκραιφνῆς νόμος φιλίας, ὃς μείλιχος ἦν, ὃς ἡδὺς, ὃς ἱλαρὸς, ὃς ἀρχικῶς τὰς ἄς διεῖπεν ἀνῶν ἀρχὰς κατεφαίνετο, ὃν Μουσῶν χορὸς ἐξεθρέψατο, Χάριτες δὲ παντοίων καλῶν ἐμαieiύσαντο. Τοιοῦτον ᾧ γῇ καὶ ἤλιε ἄνδρα πεσόντα ἐνωτισάμενος οὐκ εἶχον ὅπως κατάσχω τὸ πάθος, ὅπως τὴν ἀχθηδόνα καφίσω τῷ πένθει. Εἰ δ' ἡμῖν ξένοις μὲν ἔσι τῷ γένεσι, φιλίας δὲ μόνον συνδεδεμένοις δεσμῷ τοιοῦτο πάθος ἐξ ἀκοῆς καὶ μόνης ἐγένετο, εἰ τοιαύτην πεσὼν ἐγκατέσκηψε ³⁾ συμφορὰν, τίς ἄρα σὺ τέκνον αὐτὸς εἰς τοιῆτε πατρὸς στερηθεὶς καὶ πρὸς τῷ μηδὲ τὴν ἐνεγκαμένην καὶ τὴν μητέρα καὶ ὅσον ἐν φίλοις ἐστὶν εἶσθαι ἰδεῖν, μηδ' ἔχων ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ γῇ ἐλευθέρῳ βαδίζειν ποδὶ, ἀλλὰ τελῶν ἐγκατάσχετός τε καὶ ἐμφρονος πάντως, εἰ καὶ σιδήρεος χάλυβος εἶχες ψυχὴν, κατεσεισθῆς ἂν τῷ λογισμῷ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τῷ βάθει τῷ πένθει ἐγκατακέκρυψο. Ἐπεὶ δὲ σαρκὸς καὶ αἵματος ἐλογεύθης, φαντάζομαι τε καὶ οἶομαι τῷ νοί, πῶς ἄρα καιρίαν ἐδεξῷ πληγὴν, πῶς κατεσεισθῆς τὸς τῆς ψυχῆς σε προβόλους καὶ καταπέπτωκας διχοτομηθεὶς ἀθρόον τοιῆτε πατρὸς ἢ καὶ πρόρρηξος ἀκαριαίως πεσῶν. Τοιαύτη μὲν οἶδα κάτοχος ἐγεγόνεις τῇ συμφορᾷ τοῦ φύσαντος ἀθρόως ἐρημωθεὶς, ἐρημος φίλων, ἐρημος ὢν συγγενῶν, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπόδημος καὶ μηδ' ἐν ἐλευθέρῳ δυνάμενος βαδίζειν ποδί. Τοιαύτη μὲν σε τῶν συμφορῶν περιεστοίχισε θάλασσα· ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ καὶ θεῖόν τι χρῖσμα ψυχὴν λογικὴν ἐσχῆκαμεν ἄνθρωποι καὶ δι' αὐτῆς τὸ πᾶν λογιζόμεθά τε καὶ κρίνομεν, ὡς τοιαντὶ πέφυκε τὰ ἀνθρώπινα καὶ ὡς γῆς γεγονότα πρὸς γῆν ἀναλύεται, καὶ τὸ σύνθετον τὴν λύσειν φιλεῖ καὶ πρὸς τὸ συγ-

1) Cf. Hist. 334 usque ad Hist. 343,

2) A ὠφέλε. Cf. Hom. II. XVII, 686.

3) B κατέσκηψε.

γενές ἐπειγόμεθα, καὶ ὡς ὑδὲν γενητόν ¹⁾ ὃ οὐ φθαρήσεται, κἄνπερ τινὲς φυσικοὶ κομπηροτέρως ἐκκομπευόμενοι καὶ γενητόν τι δυσχυρίζονται δύνασθαι πρὸς ἀφθαρσίαν ἐληλακέναι, λόγισαι καὶ σὺ ταῦτα, εἰ καὶ παῖς τὴν ἡλικίαν τελεῖς, ἀλλ' ὅμως ὦν ἀγχινούστατος, ὅτι καὶ σοι θνητὸς ὁ πατήρ καὶ φυσικοῖς ἦν θεσμοῖς ὑποκείμενος, καὶ τὸν σύνδεσμον ὅθεν ἔλαβε πάλιν ἀπιδώκε, καὶ πενθήσας ὅσον ἐχέφρων τις ἄνθρωπος καὶ τὴν τῶν πραγμάτων γινώσκων φορὰν, παύου λοιπὸν εἰς ἐτι πέραν τοῦ μετρίου θρηγεῖν καὶ τὸν ἀνυπόστολον κλύδωνα τῷ πένθες κατὰστελλε· εὐχαῖς δ' ἀποτίννυε τῷ κειμένῳ τὴν ἀμοιβήν, ὡς τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν ἐπιτυχὴς γένοιτο καὶ τῆς τῶν σωζομένων μερίδος, οὗ ψυχαὶ δικαίῳν τυχεῖν ἐφίμειναι καθεστήκασιν. Τὰ τῆδε γὰρ πάντα κλαυθμῶνος πῆδον, ἐγὼ δὲ καὶ κυβεῶνα καλῶ καὶ σφαιρικὴν φορὰν ἀστατοῦσαν πολύστροφον καὶ οὐδὲν κομπάζον καὶ τύφει ἀνάπλων ²⁾. Λῆγε ἔν, λῆγε τῷ πένθες, παύε τῶν ἀμετρήτων δακρύων, ἀναρῶννυε μὴ καταπίπτειν ὑπὸ τῷ πάθες σαντόν. Οὐ γὰρ μόνος ἢ πρῶτος ἐπιπόνθεις αὐτὸς ὃ πέπονθας, κοινὸν δὲ τῷτο πάσης χρεὸς τῆς φύσεως· ἔχεις αὐτόθι τὰς τὰ τοιαῦτα τρανῶς ἐνδιδάξοντας τὰς σοὶ παρηγόρους καὶ παρηγορησομένας, ὡς χρή, οἷς συμπάροι, οἷς συνδιάχεις, οἷς τελεῖς ὁμόσκητός τε καὶ ὁμοδίαίτος, τὰς τὴν ὕψους φημί φιλοσοφίαν ἀσκῶντας, τὰς τῷ θεῷ προσανέχοντας, οἱ πενθικῶν τρυχηρῶ μονοτροπῆντων ἀμφίφ θανατῶν καὶ νεκρῶν μελετῶσι τὴν σάρκα, δελαγωγῶντες τῷ κρείττονι, ἕς σὺν σοὶ κατασπάσσεται πάντας καὶ προσκυνεῖ ἢ καὶ μόλις αὕτη δυνηθεῖσα γραφῆναι γραφὴν με· ὅτι καθ' ἣν ὥραν ἐμελλεν ἐξελεθεῖν πρὸς ὑμᾶς ὁ κομιστὴς τῶν γραμμάτων κατ' αὐτὴν μαθὼν ἐκ τῷ ἱατρῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ τὴν τέτη ἐξελευσιν ἀποσχεδιάσαι μόλις αὐτὴν ἡδυνήθην. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς ἢ αὐτοαγαλλίασα καὶ χαρὰ γένοιτό σοι τέκνον ποθύμενον παράκλησις ὁμῇ καὶ ἀνάκλησις.

ογ. ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΙΑΚΗΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ³⁾).

Μάτην ἡμᾶς ἀγραφίας, δέσποτα, αἰτιᾶ· ἡμεῖς γὰρ, ὁ θεὸς οἶδε, συνεσιτέρως καὶ γράφομεν καὶ προσαγορευόμεν καὶ προσκυνῶμεν τὴν σὴν αὐθεντίαν· εἰ δ' ἄρα οἱ γραμματοκομισταὶ τὰς ἡμῶν γραφὰς σοὶ οὐκ ἀποκομίζουσι ⁴⁾, κατ' ὑδὲν ἡμεῖς ἐσμὲν αἴτιοι, καὶ πρὸς σῆς κεφαλῆς μὴ ἀκρίτως λυπῆ καθ' ἡμῶν τῶν ἀναιτίων ὡς ὑπαιτίων ὁ διακριτικώτατος

1) B γενητόν.

2) ἀνάπλων legitur in Chil.

3) Cf. Hist. 344. 345. 346. 347.

4) In AB superscriptum: ἀποκομίζουσι.

νῦς καὶ πλέον βασάνα τῆς λυδικῆς. Τί γὰρ ἂν αἰτιῶτό τις ἄνθρωπον γράφοντα, ἄνπερ ὁ ἀποκομιστὴς τῶν γραμμάτων οὐ διακομίζοι τὰ γράμματα; Καὶ πάλιν ἰδὲ γραφὴν ἐγχαράττω τῇ αὐθεντιά σε προσκυνῶσάν σε καὶ δηλῶσαν ἡμᾶς ὑγιαίνοντας, συνυγιαίνοντα δὲ καὶ σε σὺν ἡμῖν ὅσον τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέχρι τῆς παρούσης πέμπτης ἡμέρας, ἕκτης δὲ τοῦ Ἰούλου μηνός, καθ' ἣν καὶ τὸ σταλὲν ἰδεξάμεθα¹⁾ γράμμα σε. Εἰ δὲ γραμματοκομιστὴς ταύτην οὐκ ἐγχειρίσει σοι, κἂν Ὀμηρος τὰ ἔπη πετρόετα λέγη, ὅμως οὐχ ὑπερπετασθεῖσα τὸν κατέχοντα ταύτην γραμματοφόρον ταῖς σαῖς χερσὶν ἐμπεισεῖται. Λελύπημαι δὲ πολλὰ νῆ τὴν σὴν κεφαλὴν, ὅτι οὐ τηρεῖς ἐντολήν μου, ἀλλὰ συνεχῶς ἀποστελλεῖς ἡμῖν, μάρτυς τοῦ λόγου θεὸς ἡ αὐτοαλήθεια. Ὅπως μὲν ἂν ἑτέροις αἱ δωρεαὶ δοκοῖεν ἐκ οἷδα, ἐμοὶ δὲ θανάτω²⁾ ἴσον ἐκ ἂν εἴποιμι, φουρτίον δὲ δυσβίαστακτον ἤγνηται καὶ σαρκοβόρος πληγὴ. Ἐγὼ γὰρ ἀγάπης μόνης εἰλικρινῆς δέομαι, ἣν ἀκριβῶς πλουσιωτάτην ἐπέγνωκα παρὰ σοί, δωρεῶν δὲ ἄλλοις μελέτω. Ἐνθάντοι ὑπερευχαριστῶ τῇ σῇ αὐθεντιά ἕνεκα τῶν σταλέντων μοι παρὰ σέ, λήψομαι δὲ ἔδδεν ἐξ αὐτῶν· εἰ μὴ γὰρ ἔτω ποιήσαιμεν, ἐκ ἂν αὐτὸς μόνος φυλάξειας τὰς ἡμῶν³⁾ ἐκτολάς. Τὸν Τζέτζην, ἄγχι δέσποτα, πιστὸν φίλον ἐλευθεριώτατον γίνωσκε καὶ μισῶντα τὰς δωρεάς, ζήλω τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἀνδρῶν Ἐπαμεινώνδε καὶ Κάτωνος καὶ εἰ τις ἕτερος τοιοῦτος τῶν παλαιῶν. Φησὶ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖνοι δὴ καὶ αὐτός· οὐ πείσετέ με μισθῷ τὰς φίλας φιλεῖν, καὶ τὸ Εἰ θέλεις με δῶλον ταῖς δωρεαῖς ἔξωνε, εἰ δέ γε φίλον παρὰ σαντῶ τὰς δωρεάς κάτεσχε, ἢ ταύταις τὰς ἀνελευθέρους⁴⁾ ὦνε. Ἡ γὰρ ἀκραιφνὴς φιλία ἣν ἀσκάμεν ἡμεῖς ἐλευθεριώτατόν τε καὶ ἀδωρότατον. Ἡ ἄνωθεν δεξιὰ φρεροίη σε μακροχρόνιον πάσης βλάβης ἀνώτερον διεξάγασα.

οδ. ΤΩΙ ΤΟΤ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΑΤΡΩΙ ΤΩΙ ΜΕΓΙΣΤΩΙ⁵⁾.

Οὐκ οἶδα τίς ἄρα ἦν ὁ Μεγιστίας ἐκεῖνος ὁ Ἀκαρνᾶν, ὃν ἐν τοῖς Ξέρξων χρόνοις Ἡρόδοτος αἴχημα μαντικῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἶναι νεανιεύεται· σὲ δὲ τὸν δευτέρον Μεγιστίαν εἶτε τῆς Μεγιστίου ἐκείνου σειρᾶς κατηγμένον, εἶτε ὁποθενοῦν ἄλλοθεν εἰληχότα τὴν κλῆσιν οἶδα. Πολλῶ δὲ οἶμαι τοῦ προτέρου καλλίονα, οὐδὲ γὰρ ἐχρῆν τὸν καθ' ἡμᾶς

1) B ἰδεξάμεν.

2) B superscr. θανάτω.

3) B ἐμάς.

4) A ἐλευθέρους.

5) Cf. Hist. 348 usque ad Hist. 352.

χρόνον χρηστοτέρας γοῆς ἀκύνοντα πάντα καθεστηκέναι ἢ ἀτελεσφόρητα καὶ ἀμβλωθρίδια τίκεται κυήματα. Οἶδα γάρ, οἶδα σοφόν σε τὴν Ἀσκληπιαδῶν τέχνην καθωραΐσατα πᾶσι τοῖς ἐκ τῶν ¹⁾ λόγων μαθήμασι, γνωστὸν βασιλεῦσιν, ὀφθαλμὸν γερασίας, τὸ ἦθος ἡδὺν, τὸν τρόπον χρῆσθον, τοῖς φίλοις πιστόν, τῷ ὄντι τέλειον ἄνθρωπον σωφροσύνην ²⁾, ἦθος καὶ λόγον ³⁾ συναναφύρατα νέκταρι. Τοιοῦτος ἔν τῷ ὄντι καθεστηκώς πραγμάτων κανὼν ἀκριβὴς μὴ μάτην ἀπροσηγορίας γράφον ἡμᾶς. Δίκαιοι γὰρ ἡμεῖς ἐκτὸς αἰτίας τοιαύτης καθεστηκέναι, οἱ καὶ μὴ προσαγορευόμενοι προσαγορευόμενοι ⁴⁾ καὶ προσκυνῶμεν ἐκάστοτε· λογιζέσθω δέ σοι ὁ κύριος Θεόδωρος τύτων ὑπαίτιος ἀμβλὺς τελῶν πρὸς τὸ γράφειν ὡς ἐξ ἡμῶν σοι καὶ ἀπονεναρκτημένος καὶ ῥάθυμος· ἀλλ' οἶμαι οὕτε ὁ κύριος Θεόδωρος αἰτίας ἕτε ἄλλος ἕδεις, ἀγχινοίας δὲ τῷτο σῆς οἴομαι πάλαισμα. Ἰσως γὰρ αὐτόθι νοσηλευομένους τινὰς θεραπεύων ἐμετικῶν τινῶν ἐγγόνεις ἐν χρεῖα, ἐδέησε δέ σοι συνθήκης γραμμάτων ἐμῶν, ἵνα τῇ τέτῳν θεᾷ καὶ μόνῃ τοῖς θεωμένοις οἱ ἔμετοι γίνοντο ἄνευ τε χλῖαρθ μῆλιτος καὶ πετρῶ καὶ καθέσεως δακτύλων ἐπὶ τὸν ⁵⁾ φάρυγγα, καὶ ὡς ἡ ἀλώπηξ ποτὲ τὸν κόρακα μηχαναῖς ἀπατήσασα τὸν τυρὸν ἔλαβεν, ἔτω καὶ αὐτὸς ἐσοφίσω, ἵν' ἡμετέρων λάβης συνθήκην γραμμάτων. Ἐρῶ σο σελυκεῖα ψυχῇ, ὁ ἐμὸς αὐθέντης καὶ ἀδελφός· προσαγόρευσον ἀφ' ἡμῶν ⁶⁾ τοῖς καλλίστοις μὲν ἀτυχεῖσι δὲ πραιτωρόπλοις, εἰ πε ἐντύχοις αὐτοῖς καὶ ἄλλοις γνωρίμοις ἡμῶν, τῷ δὲ κοινῷ πάντων αὐθέντῃ καὶ πᾶσιν ὑμῖν ⁷⁾ γνωστὸν ἔστω, ὅτι αἱ σικελικαὶ περὶ ἔαρ πρεσβεῖαι διατριβαὶ καὶ παρελκυσμοὶ εἰσι τῷ προσφῶρε καιρῷ. Ἡ ἄνωθεν παναλκῆς δεξιὰ φρεσροή σε ὑγιᾶ τε καὶ χαίροντα καὶ πρὸς ἅπαν τὸ σοι συμφέρον συμμεταφέρεσθαι.

οι. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΤΡΙΦΤΛΩΙ ⁸⁾.

Ἀνθρωπος ἐγγλωτογάστωρ ἢ μᾶλλον προσφνεστέρας εἰπεῖν νοογάστωρ ἐγὼ καὶ τεχνύδριον καὶ χειρωναξία οἱ λόγοι μου ⁹⁾ καθεστήκατον

1) A om. artic. τῶν.

2) B σωφρόνησιν.

3) AB λόγον, sed suprascr. τέχνην.

4) AB Schol.: Προσαγορεύω δοτικῇ· Ἀττικῶς δὲ αἰτιατικῇ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει·
Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὧνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν.

5) A superscr. τῇν.

6) B ἡμῶν καὶ.

7) B ἡμῖν.

8) Cf. Hist. 353 usque ad Hist. 365.

9) B μοι.

καὶ συγγράμματα, οἷσπερ καρποῦμαι τὰ πρὸς ζῶν, οἷσπερ καὶ μόνοις ἐγὼ διατρέφομαι, τὴν μῶσαν, καθὼς ὁ Πίνδαρος περὶ Σιμωνίδου φησὶν, ἀργυρέαν ποιέμενος, καὶ ὥσπερ ὁ Πλάτων ἐκεῖνος τὸς διαλόγους εἰς Σικελίαν πιπράσκων. Ἄλλ' ἰλέως μοι ὁ Πλάτων καὶ ἡ Πλάτωνος θεία ψυχή. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ ὀψαρτυτικὴν ἄκρως ἐξήσκησε καὶ τοῖς τραχήλοις τῶν τεθνημένων καὶ ἀκρωτηρίοις δὲ τοῖς λοιποῖς ἅπερ ἀνήκει τοῖς δαίταλεύεσσι, καὶ πε καὶ τῶν καιριωτέρων ἴσως τινὰ ὑφαιρέμενος ἀφθονωτέραν ἐκέντητο τράπεζαν καὶ τὰς τυράννας πλέον θωπεύων καὶ ὑπερχόμενος, εἰ μὴ πως ¹⁾ Φιλίστῳ καὶ Φιλοξένῳ τῷ Κυθηρόθεν παρενδοκίμηθεις ἀντισοφιστεύουσι καὶ φωραθεὶς περὶ τυραννίδος κοινολογούμενος Δίῳσι ἐς ἑσχατὸν ἤλασε συμφορᾶς. Ὁ Σπαρτιάτης γὰρ Πῶλις τότε γε ἔνεκα ἐκ Διονυσίᾳ τῇ τυραννῆντος τῆτον ἐωνημένος ²⁾ κατάρσας εἰς Αἴγιαν ἐπίπρασεν ὡς ἀνδράποδον, τοῖς Αἰγινηταῖς ἐκ τῆς ὀλκάδος βοῶν. Ἀθηναῖον πιπράσκω. Οἱ κατὰ τὸς Λαιστρυγόνας ἐκεῖνες σπεδῇ πρὸς τὸν λιμένα παρειαφρηκότες τῷ πρὸς Ἀθηναίαις μίσει φερόμενοι μικρῇ λίθῳ ἂν τὸν σοφὸν διεχρήσαντο, τρισάκις ἤδη τότε τὴν Χάρυβδι ἐκμετρέσαντα, εἰ μὴ λυσάμενος τὰ πρυμνήσια θάττον ἐκ τῆς Αἰγίνης ᾗχετο φεύγων ὁ ναύαρχος. Ἀρχῆτα δὲ τῷ Πυθαγορείῳ τῷ ἐκ τῆς Τάραντός ποι ἐντυχὼν τοῦτον ἀπεμπολεῖ, ἐξ οὗπερ ὁ Πλάτων τὴν Πυθαγορικὴν φιλοσοφίαν ὠφείλετο, δεσπότῃ τε τῷ αὐτῷ καὶ διδασκάλῳ χρησάμενος. Οὕτω μὲν ἐκεῖνος ὁ Πλάτων πρὸς τῷ ἀργυρέους τοὺς ἑαυτοῦ διαλόγους ποιεῖσθαι ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν μουσαν καὶ ὀψαρτυτικῶς ἄκρως ἐξήσκησε καὶ τὴν πρὸς τὸς τυράννας θωπειάν· ἐξ ὧν ἀπάντων μόλις ἔχειν ἡδύνατο διαρκεστέρα τὴν βιοτήν. Ἡμεῖς δ' ἐπὶ μόνης ταυτησὶ τῆς ἀγκύρας σαλεύομεν ἢν φθάσαντες ἔφημεν ἐν τῷ τῇ βίᾳ πελάγει, ἐκ ὀψαρτυτικόν, οὐ θωπειάν· εἰδότες, ἐκ ἄλλῳ τοισιτὶ ἔδενι προσανέχοντες, ἔδεν προῖκα παρ' ἔδενος ἔδεν τι λαμβάνοντες, ἀδικεῖν γὰρ καὶ ἔως οἰόμεθα τὸς ὅσους ἢ φύσις ἐξήμβλωσε τῆς ἀκριβοῦς διαρτίαις ἀποσυλήσασα. Εἰ γοῦν καὶ συγγραμμάτων βεληθειήμεν ἄγειν ἐκχειρίαν, γράφειν δὲ παρὰ μίαν ἐπιστολὴν ἀντιγραφὰς τέσσαρας φορολόγοις ἀνθρώποις, ἔδεν ἄρα ἐξ ἀσιτίας ἐστὶ τὸ κωλύον καὶ ἡμᾶς τεθνηκέναι κατὰ τὸν Πυθαγόραν ἐκεῖνον τὸν τῆς φιλοσοφίας κατάρξαντα, ὃς τὴν ἐν Κρότωνι πυρπόλῃσιν πεφνεγῶς ἀποδρασκάσας τε εἰς Μετάποντον καὶ τεσσαρακοθήμερον χρόνον κρησφύγετων ἐν τῷ τεμένει τῷ τῶν μεσῶν νῆστις ἐγκαρτερήσας ἀπεκαρτέρησε.

1) B nov.

2) In A folium excidisse videtur; omissa enim in eo omnia quae sequuntur usque ad Epist. 77. med. ἐγὼ νικῶν κτλ.

Πρὸς γοῦν τῶν ἱερῶν λόγων καὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς φιλίας μὴ ἐθελήσης ἡμᾶς ἐδὲν ἀδικῆντας ἔως ἀθλιωτάτῳ θανάτῳ ἀποθανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐσαριθμοῖς στέργε ταῖς σαῖς γραφαῖς τὰς ἐμὰς εἰ λαμβάνεις· καὶ οὐδαμῶς σοι ἐμὰς γραφὰς ἐγχειρίζῃ τις, ἐγὼ μὲν καὶ οὕτως ἄξιος αἰτίας ἀπολελυῖσθαι, τὲς ἀποκομιστὰς δὲ δέον ὑπαιτίς ποιεῖσθαι σε. Ἐρῶωσο.

ος. ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩΙ ΚΟΜΟΤ¹⁾).

[Κἄν αἱ ἐπιστολαὶ ἀλληγάλλως συνετέθησαν, ὡς τὰ σχεδάρια τοῦτων ἐτύχομεν ἔφευρεῖν καὶ ὡς ταύτην ἡδυνήθημεν ἀναγνῶναι.]

Τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀποστολὴν ἐδεξάμην τὰς παρὰ τῆς σῆς αὐθεντίας πεμφθείσας μοι καὶ ἀμφοτέρων ἐκ ἔχων ὅπως ἰσαξίως εὐχαριστήσω σοι, ὡς οἶόν τε ἦν, εὐχαῖς ἡμειψάμην σε· ἐμετριάζε γὰρ ἡ γραφὴ καὶ πρὸς τὸ ταπεινὸν κατεσύρετο, τὸν ὄγκον ἀφείσα τῷ ἀξιώματος καὶ περὶ τῶν χαμαιζήλων καὶ πηχναίων ἡμῶν γιγαντιῶντας λόγους ἀνέπλαττον, οἷας ποτὲ τὰς Ἀλεξάνδρου εἰκόνας ὁ Στασικράτης²⁾ ἐκείνος ὁ Βυθηνὸς³⁾, ἐχέτερόφθαλμον ἐδ' ἐτεροτράχηλον πλάττων ἐκείνον οἷσπερ ἦν ὁ ἀνὴρ, καθὼς καὶ ὁ Λύσιππος πρὸς ἀλήθειαν τῆτον ἀνέπλαττεν. Οὕτω μὲν ἐμετρίαζεν ἡ γραφὴ καὶ πρὸς τὸ ταπεινὸν κατεσύρετο, τοιαῦτά περὶ ἡμῶν ἀναπλάττεσα, καὶ αἱ τῶν ἐνθυμημάτων εὐρέσεις καὶ κεφαλαὶ καὶ ἡ ἰδέα τῷ λόγῳ, ἐννοιά τε καὶ μέθοδοι, λέξεις, σχήματα, κῶλα, συνθήκαι, ἀναπαύσεις, ῥυθμοὶ ἐκ εἶν ἀντὰς ὥσπερ ἐν προσώπῳ τινὶ τῷ μετριάζοντι συγκαλύπτεσθαι. Πάνν γὰρ μετέωρον καὶ μεταρσίον τὸ μετριάζον αὐτῶν ὑπεδείκνυνον ταῖς τῶν λόγων δυνάμεσι ῥητορικὸν γραφικὸν ποταμὸν Ἰλισσὸν ἀττικὸν ἀπορρέοντα ἐν Τμητιῷ συγκεκραμένον τῷ μέλιτι. Τοιαύτη μὲν ἡ γραφὴ. Τὰ δῶρα δὲ ὑπὲρ τὸν λαμβάνοντα, ἦσαν γὰρ οἷά ποτε ὁ Ἀντώνιος τῇ Κλεοπάτρᾳ χαρίζεται, καὶ κατὰδεᾷ σου τῇ γυνάμῃ τοῦ δωρομένου νεόμιστο. Τὰ δὲ γε περὶ τὸν κύριον Θεόδωρον Ἀρηθοφὸν καὶ Ἀθήνην πάντα μελήσει, ἢ μᾶλλον τὸν χρησμὸν εἰπεῖν προσφύεστερον· Ἐμοὶ μελήσει καὶ λευκαῖς κόραις καὶ γὰρ οὐ τέκταρ ἡμεῖς ἀπορρέωμεν, ὡς γράφεις αὐτός·

Οὐ τίς τι⁴⁾ θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσεις;
καὶ οὐ καταχῶσι πηγαὶ παρ' ἡμῶν τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων, ἐδὲ δωδε-

1) Cf. Hist. 366 usque ad Hist. 376.

2) Στασικράτης B correxit ex πασικράτης.

3) In Chil. βυθινός.

4) In Chil. A. l. ἔτις τοι. Cf. Odys. XVI, 187.

κάκρετον ἔχομεν ¹⁾ στόμα Ἰλισσὸν ῥέον ἐκ φάρυγγος καθά φησι ὁ Κρα-
τῖνος, ὅμως τῶν ἡμετέρων κρηνῶν ὡς αὐτός φησι προσεκτικῶς εἰ ἀρύοιτο
οὐ διψήσεται. Εἰ δὲ μὴ μέγα εἰπεῖν καὶ δεξιῶς μεταλλενοὶ καὶ τῶν
λογικῶν ²⁾ ὁστρέων ἀναπτύσσοι τὰ ἔλυτρα, καὶ ψῆγμά τι χρυσίς εὐρήσει
καὶ μαργαρίτιν καὶ λίθον, οἷον πέτραι ῥαγάδες ³⁾ ἀναύρων καὶ φλέβες
τέτων ὠδίνειν ἐπίστανται. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς τηροίη τὴν σὴν ἀνθεν-
τίαν ὑγῖα τε καὶ πολυχρόνιον κῆνηρίας ἐναπολαύσαν.

οἷ. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΙΣΜΗΝΙΩΤΗ ⁴⁾.

Ἐλελήθεις ἡμῶν μέχρι καὶ νῦν ὑπεροχωτάτη ψυχὴ τὰ πρὸς λόγους εἰ
καὶ μὴ παντελῶς, ἀλλ' οὖν ἐλελήθεις, ὑπογραμμὸν γάρ σε καὶ ἐπιστη-
μονάρχην τῆς ἐγκυκλῆς ⁵⁾ παιδείας ἐγίνωσκον ἀκριβέστατον. Καὶ γὰρ εἰ
καὶ κολοκύνταις κατὰ τὸν κωμικὸν ἐλήμων, ὅμως οὐκ εἶων οὕτως ἂν
ἀβλεπεῖν με, ἀλλὰ παρεβιάζοντο τρανῶς ὄραῖν καὶ ἀκέειν αἱ μεγαλοφυνεῖς
τῶν περὶ σὲ πλακεισῶν σχεδερικῶν λαβυρίνθων πλοκαὶ καὶ αἱ ἐξαγώνιοι
ἄμιλλαι· οὐ γὰρ ἦσαν ἔτι τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀμαυρῶν μελισσαγεῖς τῶν
λόγων ἐκκρεῖναι ἵγγας. Οὕτω μὲν οὕτω τῆς ἐγκυκλῆς παιδείας ὑπο-
γραμμὸν σε ἦδειν τὸν ἀκριβέστατον· ἐλελήθεις δὲ με καὶ ῥητόρων ὧν ὁ
δεινότερος καὶ φιλοσοφίας κανὼν καὶ γεωμετρίας καὶ ὀπτρικήs ἐκ ἀμύητος.
Ἐντυχὼν δὲ νῦν τῇ σῆς ἀνθεντίας γραφῇ καὶ ταύτην ἀναλεξάμενος καὶ
παραίνεσιν εὐρῶν αὐτὴν πατρικὴν πρὸς τὸν νῦνα συντάττεσαν πολὺν καθε-
στηκυῖαν ἀμείνονα τῆς ἥς ὁ Συνέτης ⁶⁾ πρὸς Δημόνικον συνετάξατο καὶ
τὴν τῷ Ῥωμαίῳ Κάτωνος ὑπεραίρεσαν καὶ αὐτῷ ἡμῶν ἐγκωμιάζειν κε-
λεύσαν, ἔγνω σε ῥητόρων δεινότερον καὶ τὸν ἥττονα λόγον γυμνάζοντα.
Ἦττων δ' ἂν εἴη λόγος ἐγὼ νικῶν παρὰ σοὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς πρὶν
παρὰ τισι ῥήτορσιν ἄλλοις τὸ Μνίας ἢ Ψύλλας ἐγκώμιον, καὶ τῇ σοφῇ ⁷⁾
δὲ παραινέσει τῆς ὄντως φιλοσοφίας εἰδήμονα ἔγνω σε. Ὡς δὲ ὑπερῆρεν
ἡμᾶς ἡ γραφὴ καὶ τὸν περὶ ἡμῶν λόγον ἐξώγκυλεν ⁸⁾, ἤπερ τὴν τετθρη-

1) In Chil. ἔχομεν et infra φησίν.

2) B λογιστικῶν.

3) B ῥαγάδες.

4) Cf. Hist. 376 usque ad Hist. 388.

5) B Schol.: Ἐγκύκλια μαθήματα λέγονται γραμματικὴ, ῥητορικὴ, φιλοσοφία, ἀριθμητικὴ, μουσικὴ, γεωμετρία, ἀστρονομία, κριτικῶς δὲ τὰ λυρικὰ ποιήματα· τῶν δὲ καταχρηστικῶς τὴν γραμματικὴν ἐγκύκλιον παιδεύουσιν εἶπον.

6) Sic B, sed recte in Chil. Hist. 382 Ἰσοκράτης.

7) A σοφῇ. In Chil. vulgo legitur ψύλλης, sed ibi quoque A ψύλλας.

8) B ἐξώγκυλλεν.

δόνα ὁ Κλείταρχος, καὶ γεωμετρίας ἐγνώρισα καὶ ὀπτρικῆς ἐκ ἀμύητων καὶ ἀγαματουργὸν λόγων κατῴσον Φειδίᾳ, κρείττονα δὲ Ἀλκαμένους· ἄμφω καὶ γὰρ ἐκείνω τῷ πλάστᾳ ποτὲ ἐδέησεν ἀγάλματα προσπλάσαι τῇ Ἀθηνᾷ ἐπὶ μετεώρῳ τινὸς τῆς βάσεως τεθησόμενα, καὶ ὁ μὲν Ἀλκαμένης ὀπτρικῆς καὶ γεωμετρίας ὦν ἄπειρος ἐς κάλλος παρθενικὸν τὸ ἄγαλμα¹⁾ ἐπερῶνθμιζεν, ἔδεν ὑπολογισάμενος τῆς εὐρυθμίας ὑφαιρέσεσθαι τὸ μετέωρον. Ὁ δὲ Φειδίας τέτων καθεστηκῶς ἔμπειρος καὶ συνειδῶς ὥς τὸ μετέωρον κλέπτει τὴν συμμετρίαν, εἰ μὴ τι πλασθεῖη ὑπέριμετρον, ἐψεύσατο εἰς τὸ ἄγαλμα, ὥς μὴ εἰς τὴν ἀλήθειαν ψεύσοιτο. Προχαιλὲς γὰρ τῷτο ἐδημιούργησεν, ἑπανδρὸν τε καὶ ἀνεωρότας τὰς ὀφθαλμὰς ἔχον καὶ τοὺς μυξωτῆρας ἀνεσπασμένον, κἄν ἐκινδύνενσε λιθοβλής γεγονέναι περὶ τῇ δῆμῃ τῇ τῷ Ἀλκαμενεὺς παραθέσει ἀγάλματος, ἕως μεταρσιώσας ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ οἰκεῖον ἔδειξεν ἐργολάβημα τῷ μετεώρῳ τὴν συμμετρίαν ἀπολαβόν. Τὸ δὲ τῷ Ἀλκαμένει τῷπαλιν καταγέλαστον. Οὕτω μοι νῦν καὶ αὐτὸς ἄλλος ἐφάνης Φειδίας γεωμετρίας ὥς ἔφην καὶ ὀπτρικῆς οὐκ ἀμύητος. Ἀγαματουργῶν γὰρ τοῖς λόγοις ἡμᾶς καὶ πρὸς μετέωρον βάσιν μεταρσῶν τὰς ὑπερόχους καὶ βασιλέων φημί ἀκοὰς πολὺ τοῦ δέοντος ἐξαίρει, ὥς πρὶν ἐκεῖνος τὴν τενθρηδόνα ὁ Κλείταρχος. Ζωύφιον γάρ τι ἡ τενθρηδὼν μελίση παρεμφερὲς, ὁ δὲ περὶ ταύτης γραφῶν φησί· κατανέμεται τὴν ὀρεινὴν, τὰ κοῖλα δὲ εἰσιπτάται τῶν ὄρεων. Οὕτως ἡμᾶς σχετικῶς ὑπεραίρει, ἀλλὰ ῥητόρων δεινότητι ἀμφιεννύεις δέ με καὶ περιβλήμασι τοῖς ἐκ λόγων καὶ σηρικῶς²⁾, καὶ τὸν νύεια κελεύεις λόγων δυνάμει σεμνύνειν τὸ τάριχος. Ἀντιμετρήσαι δέ σοι θεὸς τὴν τῆς πρὸς ἡμᾶς στοργῆς ἀμοιβήν, ὧ λόγων κανὼν, ὧ κόσμῳ γερούσι, ὧ τὸ ἐμὸν σεμνολόγημα.

ση. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΙΡΩΝΙΚΗ ΔΡΙΜΕΙΑ³⁾. Ο ΑΜΑΘΗΣ ΤΖΕΤΖΗΣ ΤΩΙ ΤΗΝ ΕΡΜΟΥ ΤΕΧΝΗΝ ΑΚΡΩΣ ΕΞΗΣΚΗΚΟΤΙ ΠΕΛΑΓΟΝΙΤΙ ΟΝ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΒΟΛΣΙ ΚΑΙ ΚΟΛΟΦΩΝ⁴⁾).

Τί κοινὸν ἡμῖν τοῖς ἀσόφοις καὶ σοὶ λογιώτατε δέσποτα, ὃς τὴν Ἐρμῆ τέχνην⁵⁾ εἰς ἄκρον ἐξήσκησας καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ταύτην ἐτέγνωσας; Τί κοινὸν ἡμῖν ὥς ἡμᾶς παρὰ σὲ περισύρεσθαι; Ἀλυσιτελεῖς μὲν ἡμεῖς οἶδα καὶ ἄνεθι τῶν φοιτῶντων ἡμῖν, εἶγε κἀκείνοις τῷτο δοκεῖ, λυσιτελείαν

1) A om. τὸ ἄγαλμα.

2) In Chil. A legit σειρικῶν.

3) B om. δριμεῖα et in fine tituli habet κολοφῶν, A κολοφῶν.

4) Cf. Hist. 389 et 390.

5) AB Schol.: Ἐρμῆ τέχνην, suprasor. νῦν τὴν κλεπτικὴν.

ἐπορίσαμεν· πλὴν ἀλλ' ἐδὲ βλάβης τισὶ καθεστήκαμεν αἵτιοι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπικρίνεις καὶ ἐκ ὀλίγοι τέτε συνίστορες. Ἐρῶσο λογιώτατε· τῆτο δὲ μὴ διδρασκέτω ¹⁾ σε τὸ ἀγγινίστατον καὶ δραστήριον, ὡς εἰκῇ καὶ τη-
νάλως νῦν κόπας παρέχεις σαντῶ καὶ τοῖς ἀφθονίς γυμνάσμασι ²⁾ κατα-
τρέχῃ. Οὐ γὰρ καὶ νῦν ὡς τὸ πρότερον εὐμαρῆς καὶ βασιμῇ σοι γένηται
ἢ πρὸς τὴν μονὴν τῆ πατοκράτορος ἄγρσα, μήτοι γε νῦν ἐρμηγευόμενῳ
αὐτὰ, ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ὁ σταγειρόθεν γενήσῃ σοφὸς ἢ ὁ Ἀρίστωνος
παῖς· ἐφωράθης γὰρ ἀκριβῶς καὶ ὁ ὀσιώτατος καθηγεμένος οὐκ εὐεξα-
πάτητος, κἂν τῇ ἀπλόῃ τοῦ τρόπου καὶ τῷ ἀγαθοθειεστάτῳ κατακε-
κόσμηται.

οθ. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΡΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ
ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΣΗΦ ³⁾).

Δέσποτά με ἅγιε, ὥσπερ ἔλαφος διψητικωτάτῃ πηγὰς ὑδάτων ἐπι-
ποθεῖ, ἔτω καὶ γὼ διψητικῶς ἔχω τῆς λυσιτελείας ἀπάντων τῶν παραβαλ-
λόντων εἰς τὸ κελλίον με· τιμὴν γὰρ τῆτο ἐμὴν οἶμαι καὶ εὐεργέτημα·
εὐχαριστία γὰρ ἐντεῦθεν ἐπακολοθεῖ, τὴν δὲ ἀμαθίαν αὐτῶν τὴν ἐκ τῆς
προσέσεως αὐτοῖς ῥαθυμίας ἐμὴν ἀτιμίαν καὶ εἴ τι ἄλλο βαρύτερον ἤγημαι.
Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ χαρτελάριος εἰς ὧν τῶν φοιτῶντων ἡμῖν τὴν πρώην ἦν
εἶχεν ἀφείς ἐπιμέλειαν περὶ τε τὰς ἐρμηνείας αὐτῆ καὶ τὸ γράφειν ῥητο-
ρικῶς, οἷς πλεον τῶν εὐρισκόντων θησαυροὺς ἐτερπόμην ἀνιάτως πρὸς
ἔσχατον τῆς ῥαθυμίας εἰσέηλασε καὶ ἀθυμία ἐντεῦθεν μοι παρὰ τῶν ἐκ
εἰδότην προστρίβεται, δέομαι τῆς ἀγιωσύνης σου, ὡς ἂν ἐξέλῃς ὄνειδος
ἐξ ἐμοῦ, ὡς πρὶν ἐκεῖνος ὁ Φινεὺς ⁴⁾ ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ μεταστήσης
τοῦτον ἐκ τοῦ φοιτῆν παρ' ἡμᾶς, ὅπη τισὶν ἐστὶν αἰρετόν. Ὁ Πελαγο-
νίτης σοφὸς ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τῇ ἱερῇ καταλόγῃ καὶ βίῃ σεμνῇ καὶ
γνωστὸς τῇ ἀγιωσύνῃ σου καὶ ἀρχιερωσύνης ἐπάξιος· κἂν ὁ σεβαστὸς
Βαλγαρίας ἀρχιερεὺς ἐκ οἷδ' ὅτι γνῆς τῆτον ὥσπερ ἔκτρωμα ἐξεφάνλισεν.
Οὗτος ἔν ἢ τις τῶν ἐτέρων εὐρήσει καὶ εἶπῃ, ὅπη τῆτον ἀρμόδιόν ἐστι
προσφοιτῆν.

Πλείῃ μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλείῃ δὲ θάλασσα ⁵⁾.

Τούτοις φοιτάτω λοιπὸν, ἀποτρεχέτω δὲ ἀπ' ἡμῶν ἀνιάτως οὕτω
ροσῶν. Οἶμαι δὲ ἐδὲ προβαλεῖται ἡ ἀγιωσύνη σε καινοτομίᾳ ἐξ αὐτῆς

1) B διαδρασκάζετω.

2) B προσγυμνάσμασι.

3) Cf. Hist. 391 et 392.

4) AB φινεύς.

5) Hesiodi O. et D. v. 401, ubi omnes l. ms.: γαῖα κακῶν.

εἰς ἡμᾶς γενομένην καθάπερ ἐπ' ἄλλας· ἡμεῖς γὰρ ἄτε ὠχλήσαμεν ἕτε ἐβιάσαμεν, αὐτοθελῶς δὲ ἡ ἀγισσύνη σε μόνη ἀπέσταλκεν ἡμῖν ὅσα δὴ καὶ ἀπέσταλκε καὶ πλεῖον ὑδεῖν. Ἐὼ δὲ λέγειν ποσαπλᾶ τέτων ἐζημιώθη· μὴ ἐξηγήμενος ἐξηγήσεις, δι' ἃς μοι ἐδόθησαν βασιλικαὶ δωρεαί. Δέομαι γὰρ, δέομαι τῆς ἀγισσύνης σε, ὡς ἂν μεταστήσης τέτον ἐκ τῶ ἐμοὶ προσ-
φοιτῶν πρὸς ἕς ὁ θεὸς ὁδογήσει σε.

π. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ ¹⁾).

Τὴν παρὰ τῆς σῆς ἀγισσύνης προσκυνητὴν ἐμοὶ σταλείσαν γραφὴν ἄμα καὶ τὴν μεγαλοδωρίαν ἀπέλαβον θειότατε δέσποτα, τό τε παιδάριον, ὃ ἐκ Σεβλάδης τῶν μετεκλήθη Θεόδωρος, καὶ τὸ ταυρογλυφές, εἰ δὲ βάλει ῥωσογλυφές μελανδόχον ἐκεῖνο πυξίδιον, ²⁾ ἐξ ὁστέου ἰχθύος ὑπὲρ τὰ Δαιδάλε θυρullέμενα χειροεργήματα ἁφ' αὐτόν τι κάλλος ἐνετετόρεντο· καὶ τῇ καρδίᾳ σε προσεκύνησα ἕως ἐδάφους, οὐ γὰρ εἶχον σωματικῶς προσ-
κυνεῖν. Ἀντιχαρίζεσθαι δὲ μὴ ἔχων μήτ' ἰσαξίως μήτε τῆς ἀξίας κατα-
δεΐσασθαι εὐχαῖς ἡμειψάμην τε καὶ ἀμείβομαι τὴν σὴν ἀγιότητα. Ὑπερη-
γασάμην δὲ ταύτην καὶ ὑπεράγαμαι τοσαύτην ἐνδεικνυμένην περὶ ἐμὲ τὴν σπεδὴν καὶ στοργήν· μυριάκις γὰρ καὶ τεθνηκυῖα καὶ ζώοντα φωνῇ ἀκροα-
σαμένη ἐμῷ ὡς ἄδενός εἴην ἐν χρειᾷ βιωτικῇ, οὐ χρημάτων, ἐχὶ κτημάτων, ἐκ ἀνδραπόδων, ἐδ' ἄλλα τινὸς ὑδαμῆ, ὅμως τῷ ἀρρήτῳ ὑπερεκκάνοντι τῆς περὶ ἐμὲ ζωπύρῳ στοργῆς καταφρονεῖ μου τῶν λόγων, τῶν ἐντολῶν λησμονεῖ, τὸ ἐφετὸν οὐ πληροῖ, ἀλλ' ἐκ περισεύας τοιαύτας ἡμῖν ποιεῖται ἀποστολὰς, ὣν ἐκ ἐν χρειᾷ ἐσμὲν ὑδαμῆ. Διψῶμεν γὰρ οὐ τοιούτων ὑδὲ κεχρημέθα, ἐφετὸν δὲ μόνον ἡμῖν καὶ διψητικώτατον τὸ τὴν σὴν κατιδεῖν ἱερὰν κεφαλὴν καὶ ὁμιλίαν σῆς ποθεινοτάτης ἐπαπολαῦσαι ἢ καὶ μόνης φωνῆς ἀκροάσασθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀποστολῶν. Ὡς δὲ ἀνελίττων τῆς σταλείσης μοι δεσποτικῆς γραφῆς σε τὸ γραμματεῖον ἐκ τῶν γραμμάτων ἐμάνθανον, ὅτι πλημμελῶς ἔχεις καὶ ὀχληρῶς ἐκ τῶν οἷς ἔθος ἐστὶ τὰ δυσχερῆ ῥηπίζεσθαι τε καὶ ὑπανάπτεσθαι, μικρόν τι διαχυ-
θεὶς ἐμειδιάσα πρὸς τὸ φιλόσοφον ἀπιδὼν τῆς σῆς θειοτάτης ψυχῆς, ὅτι τῷ ἀνθρωπείῳ σύμπαντος βίᾳ κυβεῶνος ἢ κυκεῶνος ὅλα θορυβῶν ὑπάρ-
χοντος μόνος ἠδελύσας ἢ ὑπετόπασαι ἐν μέσῳ τέτε περιπολῶν ἐξερεῖσθαι τούτων ὥσπερ ὑδάτων ὁ Τάνταλος ἐν μέσῳ τῆς λίμνης ἐστάς. Ἀλλὰ φέρε μικρόν τι θειότατε δέσποτα καὶ τοῖς σταλεῖσιν ἀστεισώμεθα. Τί

1) Cf. Hist. 393 usque ad Hist. 396.

2) A ὁ.

πειοίηκας, δέσποτα, τὸν πρὶν Σέβλαδον νῦν δὲ Θεόδωρον ἀπέσταλκας ἡμῖν, ἀπ' ὠφελείας ζημίαν. Πρῶτα μὲν γὰρ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας τέτι βραχὺ καίπερ τῷ δαλεύσαντος ἡμῖν κηρήμενοι δαλούμεν ἢ δαλυνόμεθα· δεύτερον ἔνα μόλις τρέφειν δυνάμενος νῦν καὶ τέτον δεύτερον προσλαβὼν ὀρφανοτροφῶ καὶ μὴ ἔχων εὐμάριαν πόρων τῶν ζωαρκῶν ἀπεμπολῶ με διὰ τέτες τὰ χρεωδέστατά· τρίτον ἀξυννημονῶν με τῆς γλώττης, βαρβαρίζειν γὰρ αὐτὸς ἐκ ἐπίσταμαι, δεινὰ ποιεῖ καὶ γελοῖά μοι· τέταρτον οὐ ῥῶς ἀλλὰ τῷ γένει Μυσὸς ἐστι· πέμπτον ἀριστόχειρ· πρὸς τοῦτοις ἔκτον μανθάνειν οὐ θέλει, τρώγειν δὲ βάλεται· ἑβδομον ἀρρώσικώτατός¹⁾ ἐστι καὶ θανατιῶν καὶ τὸν ἕτερον ἐκιδιδάσκει τοῦτο ποιεῖν· κενῶνται γὰρ καὶ ἀμφοτέροι ἐκτοτε δεινῶν ἀρρώστουντες. Τὸ δὲ γε πνεῖον τοῖς γλύψασιν ἦν προσφυγὲς ἀνδράσι πίνειν ἢ γράφειν εἰδόν· ἐνὸς γὰρ γραφικῇ δονακιδίᾳ καὶ τέτι μόλις χώρησιν εἶχεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀστείσματα· προσκυνῶ δὲ διὰ τῆς παρέσης γραφῆς με τὴν σὴν μεγίστην ἀγιωσύνην, κατασπάζομαι δὲ καὶ πάντας τὰς ὑπ' αὐτήν· ἦν καὶ δοίῃ μοι θεὸς εἰδεῖν τάχιον, ἦν καὶ φερροίῃ μακροῖς ἐν χρόνοις ἀνωτέραν δὲ δυσχερῶν τῶν ὁποίων δῆποτε.

πα. ΤΩΙ ΝΟΣΟΚΟΜΩΙ ΤΟΤ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΤΟΤ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ²⁾).

Οὐκ οἶμαι σοφωτάτῃ ψυχῇ τῷ ὄντι καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐριστικώτερον καὶ πειραστικώτερον τὸν λόγον προάγοντα³⁾ λέγειν σε ὡς ὁ Γαληνὸς, ὁ καὶ τῆς σῆς τέχνης καθηγητῆς, ἐν χρόνοις καθεστηκώς ἦν τοῖς τῷ σωτήρος ἐνανθρωπήσεως. Οἶμαι γὰρ ἐκ ἡγρόηκας ὡς ἦν τοῖς Ἀντωνίνοι χρόνοις τῷ Καρακάλε δεδιδαγμένος τῷ Πίλοπι. Εἰ δὲ Τζέτζε γαστρὸς ἀναπλάσματα ταῦτα νομίζεις καὶ λέγεις ὥσπερ· φασί, γινῶθι καὶ ἀκριβέστερον ἐκ τεκμηρίῃ καὶ δείγματος, ὡς τοῖς ἰσχυροτάτοισιν ἀνθρώποις καὶ οἷς ἡ ἀλήθεια πολλῶ χρόνῳ τιμιωτέρα καθέστηκε, γαστρὸς ἐκ εἰσιν ἀναπλάσματα· ἀνέγνωσ οἶδα καλῶς τὰ Ἀνδρομάχε θηριακὰ, ἃ προσφέρει Γαληνὸς ὡς αὐτὰ ἀρχαιότερα. Ὁ δ' Ἀνδρομάχος ἐν χρόνοις ἦν τοῖς τῷ Νέρωνος, ὡς παριστῶσι τὰ ἔπη·

Κλύθι πολυθρονίε βριαρὸν σθένος ἀντιδότοιο

Καῖσαρ ἀδεύμαντε δῶτορ ἔλενθερίης.

Κλύθι Νέρων ἰλαρὴν μιν ἐπικλείεσι γαλήνην.

1) B ἀρρώσικώτατος.

2) Cf. Hist. 397.

3) B προσάγοντα.

Εἰ γοῦν ὁ Γαληνὸς οὕτω μένεται τῶν ἐν τοῖς χρόνοις ὄντων τοῦ Νέρωνος ὡς παλαιότερων αὐτῆ, πῶς ἄρα τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ὑπῆρχε, πῶς δὲ ταῦτα γαστρὸς ἡμῶν εἰσὶν ἀναπλάσματα; Ἀλλ' ἴσθι ἀκριβέστατα ἐξ αὐτῶν, ὡς οὔτε Γαληνὸς τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ὑπῆρχεν, οὐδ' ἡμεῖς ἀπὸ γαστρὸς ἀναπλάττομεν, τῆς ἀληθείας εἴπερ τινὲς ἐρασταὶ καθεστηκότες διάπυροι. Ἐρῶωσο.

πρ. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ ¹⁾).

Τὰ γράμματα Παλαμήδης ἐφεύρηκε ²⁾, θειότατε δέσποτα, ἄλλων ³⁾ μὲν ἕνεκα, ἧ' ἥκιστα δὲ καὶ ἐν αἱ ψυχαὶ τὸ ἐαυτῶν ποιεῖν ἀμέσως εἰργόμεναι τῷ πάχει καὶ τῇ ἐπιπροσθήσει τοῦ σώματος δι' αὐτῶν ἐμμέσως ποιοῖεν καὶ ὁμιλοῖεν ἀλλήλαις. Σὺ δὲ ἐκ οἷδ' ὅτι ἄρα τὸ αἷτιον κατὰ τὰς ἐνιαυτὰς ἐκείνης ⁴⁾ τῷ Μέτωνος γράφεις, ἵνα μὴ παντελῶς φαίην, οὐ γράφεις ἡμῖν. Ἄν οὖν οἱ γραμματοκομισταὶ τὰς ἀμφοτέρων γραφὰς ἀμφοῖν ἡμῖν ἐκ ἐγχειρίζωσιν ἐπικρύπτοντες καὶ ἄμφω ἡμεῖς αἰτίας ἐκτός· ἂν δὲ τῇ σῇ ἀγιότητι γράμματα μὲν τῆς ἡμῶν ἐθνεῖας ἀποκομιζοῖντο ἱκετηρίαν ἔχοντα καὶ δεόμενα τί ποιητέον καθέστηκε περὶ τοῦ Σφβλάδου καὶ πρὸς τίνα τῶτον παραπεμπτέον, σὺ δὲ οὐ γράφεις ἡμῖν καὶ τῷ τοιούτου ῥύη δασμοῦ, οὐκ ἀπολύη αἰτίας, οὕτω κἂν ἄκων τρύχων ἡμᾶς ἀλυσιτελέσιν ἐπιφορτίσμασιν, οὐδεὶς γὰρ ἄκων εὐεργετεῖται καὶ ἀπεύχεται πᾶς λυπρὸν εὐδαίμονά· οἱ γενέσθαι τὸν βίον, ἐγὼ δὲ πλέον ἀπάντων· ἐμοὶ γὰρ ἄδωροτάτῃ λίαν ⁵⁾ καθίστηκεν ἡ ψυχὴ, βραχὺ δὲ φιλοῦντος γραμματίον μυρίων τε δωρεῶν καὶ θησαυρῶν ὑπερτίθεται. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς φυλάττοι τὴν σὴν μεγίστην ἀγιωσύνην καὶ τάχιον κεχαρμένην μοι δοίῃ ταύτην ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι καὶ κατασπάσασθαι.

1) Cf. Hist. 398. 399. 400. 401.

2) AB Schol.: Οὐ Ναυπλῖα παῖς, ἐδὲ ὁ Κάδμος, ὡς ὁ λόγος, εὗρεν ἐν Ἑλλήσι τὰ γράμματα· γράφει δὲ ἄτοις, ὥσπερ εἰσὶν οἱ λόγοι. Τζέτζης ἐγὼ γὰρ καὶ πρὸ τῶν Κάδμου χρόνων χρησὸν παλαιὸν ἐκτεθειμένον φράτην (sic Codd. ἀγνῶστους... ἀδωθέντος) Κάδμῳ δοθέντος τῷ προκαείμενῳ λόγῳ· ἔχει δ' ὁ χρησμός ὡς τοῖς λόγοις λέγων.

Χρησμός·

Φράζω δὴ τὸν μῦθον Ἀγήνωρος (ἀγήνωρος AB) ἔκγονε Κάδμου,

Ἦους ἐγγόμενος προλιπὼν ἰδίῃ Πιθῷ διαν

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ χρησμοῦ.

3) B καὶ ἄλλων.

4) B ἐκείνου.

5) B ἄδωροτάτῃ πάντων.

πγ. ΤΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΤΩΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΙ
ΑΔΙΣΑΝΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩΙ ΤΩΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΙ ¹⁾).

Ἀπονεναρκετικῶς ἐγὼ καὶ νωχελὴς τὰ πρὸς λόγους θεϊότατε δέσποτα
καὶ κατεργάστονενυμένον καὶ ἄνετον βιώσκειν τὸν βίον αἰρούμενος καὶ
βίβλων ἐκτὸς ἀναγνώσεως, διάπειρα δὲ καὶ δοκιμὴ καὶ βάσανος ἀκριβὴς
ἢ παρ' ἡμῶν τῆς βίβλου καθίστηκεν αἰτησίς, χρυσογνωμονικώτερον βασι-
νύσσας τὴν περὶ ἡμᾶς σχέσιν τῆς σῆς ἀριότητος, ὡς ἂν εἰδείῃ τρανότερον
εἶτ' ἔν κατ' ἐκείνον τὸν Κολοφώνιον ἀποστίλβει χρυσόν, εἴτε τί πε ταύτη
καὶ καλκίζούσης παραμέμιγε φύσεως. Τοιοῦτό τί ποτε καὶ ὁ Πειρίθους
πρὸς τὸν Θησέα εἰργάσατο Μαραθωνόθεν ἐκείνους γενομένους βόας ἐλάσας.
Τοιαύτη μὲν ἡμῶν ἡ διάπειρα καὶ ἡ βάσανος, ὡς δὲ ὑπερεκστίλβασαν
ἐγνώμεν ἄργυρόν τε τὸν ἐξ Ἀλύβης τόν τε Κολοφώνιον καὶ Αἰγύπτιον
καὶ τὸν Ἰνδὸν μυρμηκίαν ἐκείνον χρυσόν καὶ ἀσυγκρίτως αὐτῇ τῶν ἄλλων
ὄντες ἀπάντων ὑπεριτιθέμενοι ἐπεγνώκειμεν, δι' ἡμᾶς γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῖν μόνοις
παρέβης θεσμὰ, δι' ἡμᾶς νόμους παγίους παρέθραυσας, ἕς αὐτοὺς νομοθε-
τήσας καὶ γράψας ἀνέθε, ἀλλ' ἐκ ἐπ' ἀγορᾶς ἐπιζύλω τῷ πίνακι, ἐπὶ ²⁾
χρυσαῖς δὲ σῆς ψυχῆς κύρβειν, ὡς ἐπὶ μόνη τῇ Ἀριστοπατείρᾳ ποτὲ οἱ
ἐλλανοδίαι τὸν νόμον τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐπὶ τῷ Βρασιδᾷ οἱ Λάκωνες,
τὴν ³⁾ μὲν οἱ μὲν παρὰ κωροχρηκότες θεάσασθαι τὸν ἀγῶνα, τῷ δὲ οὗτοι
τὰς ἄλλας ῥιψάσπιδας τιμωρόμενοι καὶ στέφανον δόντες, ἀνθ' ὧν ἐκείνους
τῶν ὁμῶν ποτὲ ἡ ἀσπίς ἐξεγύθη πρὸς θάλασσαν, ἀνεπτερώθη τοῖς σοῖς
ὠκυπτέροις πολλῷ πλέον ἢ οὗς ὁ μῦθος ἐπτέρωσε καινοτέροις πετεροῖς,
Δαίδαλόν τε τὸν Εὐπαλάμου καὶ τὸν Περσέα καὶ Βορεάδας καὶ τὸν
Βελλεροφόντην ἐκείνον ᾧ μέχρι καὶ ἵππε βαδίσσεως ὁ ἕρπης ὑπεστόρετο
καὶ εἰ τινὰ πε ἄλλον τὰ μυθικὰ περὶ ὑπεπτέρωσε, καὶ νῦν ὑπερφορονῶ
τὴν σφαῖραν τὴν ἡλιώτιν, ὑπερβαίνω τὴν Ἄρεος καὶ τὴν Διὸς παρε-
λάυνω, ἀβρύνομαι πλέον ἢ περὶ ὁ Φάλαρις, ἀνθ' οὐπερ αὐτῷ παρ' ὅλον
ἐκμηνον χρόνον ὁ Πυθαγόρας διέτριψε, κομπάζω μᾶλλον ἢ ἐπὶ νίκη τῇ
ἐπὶ Λεύκτροις καὶ Μαρτινείᾳ Ἐπαμεινώνδας ἐκείνος. Δύο κάμοι γὰρ
τοιαῦτα νῦν ὡς πρὶν ἐκείνῳ τρόπαια ἔσθησαν, τουτί τε τὸ τῆς βίβλου
καὶ ἡ γεροντιὰ ποτε ἐκασία τε καὶ ἀβίαστος τῷ σεβαστῷ Ταρωνίτῃ τῷ
πολυάρχει ὑπόσχεσις, ἢ τρεῖς μυροπώλας μοι ἐργαστηριακάς οἰκήσεις ⁴⁾

1) Cf. Hist. 402 usque ad Hist. 412. In B epistola longiorem titulum prae se fert: τῷ ἀγιοτάτῃ μητρ. ἐφ. τῷ ἐπ. ἀλ. κρηίῳ κωνστ. φ.

2) A om. ἐπὶ, quod in Chil. exstat.

3) B τῇ.

4) AB Schol.: Ζῆται τὸ ληφθὲν τῷ βεβηλῷ παιδίῳ. In B om. ἐργαστηριακάς οἰκήσεις.

καὶ πρὸς διάρκειαν πόρε ζωῆς ὀφφίκιον ἐχαρίζετο. Οὕτω δύο τοιούτων
στάντων τροπαίων μοι, ἔτω δύο νόμων ὀχυρωτάτων ἐπ' ἐμοὶ καὶ μόνῳ
παραβαθέντων παρὰ τῶν θεμένων ¹⁾ αὐτὰς ἀβρύνομαί τε καὶ κομπάζω
καὶ τὴν ὑμῶν προσκυτῶ ἀγιότητα τοσούτον ἀπάντων ²⁾ τῶν ἄλλων ὑπερ-
τιθεμένην ἐμέ. Ἦν συντηροίη θεὸς μακροχρόνιον εἰς πολλῶν λυσιτέλειαν.

πδ. ΤΩΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΙ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΙ ³⁾.

Ἥλγησα μὲν, ἥλγησα καὶ τὴν ψυχὴν καιρίως εὖ ἴσθι ἐδήχθην, θεο-
φιλέστατε δέσποτα, τοῖς καινοτομίαις αὖ καινοτομεῖ οὐ ὁ ἐμβρόχθιος
λίθος, τὸν λίθον ἐκεῖνον εἰκόνιζε τῆς Πανσανίης μητρὸς, περὶ οὗ καὶ τὰ
προφητικά φησιν λόγια· ὧ οἱ ποιμένες τῇ Ἰσραὴλ, διεφθείρατε τὴν δια-
θήκην τῷ λευί, ὃν ἐξασία ὀνείρων ἀγῶ πρώην ἐθεασάμην πρόσωπον σὸν
πεφυκότα κεραμεῦν κραῦρον καὶ εὐθρυπτον· ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ
καταισχύνετο ⁴⁾ γένεθλα, τὴν πάντα γυν βόσκεσαν ἥλις φλόγα αἰδεῖσθω
τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον τρέφειν. Ἐγὼ δὲ τὸν ἄνδρα δρῶντα τοιαῦτα ἐκ
αἰτιῶμαι τοσούτον ὅσον τὴν ἱερὰν γερεσίαν τοῖς πραττομένοις ἐφησυχά-
ζεσαν. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς τὸ τῶν σκανδάλων καθέλοι μεσότοιχον καὶ
τοῖς θλιβομένοις παράκλησις γένοιτο.

πι. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ ΤΩΙ ΚΑΛΛΩΝΙ.

Ὡς τὴν γραφὴν ἀνὰ χεῖρας τὴν σὴν ἰδεξάμην, γλυκύτατον τέκνον
πνεύματί μοι καὶ λόγοις γεγεννημένον, δυσὶν ἀντιθέτοις κατὰ ταὐτὸ
περιεσχέθην τοῖς πάθεσιν· ἦσθην τε γὰρ ἅμα καὶ ἥλγησα ὥσπερ ἐκεῖνος
ὁ Ξέρξης ποτὲ, ὅποτε καινοτέρῃ πορείᾳ τὸ πέλαιος διαπορθμεύεσθαι
μέλλων τὸ Ἑλλησπόντιον ἐπὶ τὸν θῶκον ἐκεῖνον τὸν πέτρινον ἀνέβη τὸν
ὑψηλόν· ἰδὼν γὰρ ἐκείθεν τὴν μυριάριθμον, μᾶλλον δὲ ἀνάριθμον αὐτῷ
στρατιὰν ἦσθην ὡς οἶον εἰκὸς βασιλείᾳ τοιαύτης στρατιᾶς ἐγκατάρχοντα,
καὶ ἅμα τὰς ὀφθαλμὺς μεστὰς δακρύων ἀπέφηνεν, εἰς νῦν θέμενος τῶν
ἀνθρωπείων πραγμάτων τὸ βραχυχρόνιον. Οὕτω ἀγῶ κατ' ἐκεῖνον τὸν
Ξέρξην, τέκνον γλυκύτατον, ἦσθην ἅμα καὶ ἥλγησα τὴν σὴν γραφὴν ἀνὰ
χεῖρας λαβὼν· ἦσθην μὲν ὅτι φιλάτε μοι τέκνα γραφὴν ἰδεξάμην, ἥλγησα
δὲ ὡς ἐπινόσως ἐκ ταύτης ἀνέμαθον ἔχειν σε, κἂν εὐθέως με πάλιν τῷ
ἄχθει τῆς λύπης ἐμβαρυνόμενον αὐτὴ ἀνεκέφισε, ῥαότερον ἤδη ἔχειν σε

1) B θεωμένων.

2) B om. ἀπάντων.

3) Cf. Hist. 413. 414. 415.

4) In Chil. καταισχύνεσθε et αἰδεῖσθε.

καταγγέλλεσα. Εἴη δὲ τῇ τε θεῇ φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότητι καὶ τελείᾳ ἐξάντη γεγενῆσθαι τῆς νόσου καὶ πρὸς τὴν προτιέραν ὑγιεινὴν ἐπανακάμψαι κατάστασιν. Γραφὴν δὲ ἀγραφίας εἰς μάτην ἡμῶν ἐπιγράφεις γραφῶν ὡς γράφεις ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ σοι ἐκ ἀντιγράφωμεν, καὶ τίτι γὰρ ἂν γράψαιμεν ἄλλω, εἰ μὴ τῷ συγκρίτως ὑπερκειμένῳ καὶ φιλονυμένῳ τῶν λοιπῶν μοι ἀπάντων ὁμιλητῶν. Ἀπόλυε ἔν ἡμᾶς τῆς τοιαύτης αἰτίας ἀναιτίς καθεστηκότας· οὐδὲ μίαν γὰρ μέχρι νῦν ἐδεξάμην γραφὴν σου, ὑπαιτίους δὲ ποιῶ τὴν μὴ τὰς σὰς γραφάς ¹⁾ μοι ἀποκομίζοντας. Ἡ τε θεῇ φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότης ἀξιώσαι ἡμᾶς ἀλλήλους ἰδεῖν ὑγιῶς ἔχοντας καὶ ἀλύπως· σὺ δὲ τοὺς ἀφανῶς ζῆν ²⁾ ἐλομένους μεγαλοεπιφανεστάτους μὴ ἐπύργαζε.

πς. ΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΘΕΟΔΩΡΩΙ ΤΩΙ ΚΑΜΑΤΗΡΩΙ ³⁾.

Ἐξέφρονος πρᾶγμα ποιεῖς καὶ φύσει Θηραμένους, τὰ σὰ μὲν αὐτὸς ἀπολαμβάνων, ἐκ ἀποδιδὸς δὲ τὰ ἀλλότρια. Ἐρῶωσο.

πς. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ⁴⁾.

Ἀρρώστως ἔχω καὶ ἀσθενῶς καὶ πόνοις ἐπιβάλλειν οὐ σθένω, τετραδί δὲ ὡς ἔοικε γεννηθεὶς ἄλλοις πόνῳ· ἀλλ' ἐπειδὴ τέτις ἀναπεπτοκότας ὀρῶ, ἀναπεσῆμαι δὴ καὶ αὐτός. Οὐδὲ γὰρ κατὰ τὴν γεγραμμένην τῶν μύθων μὴ ἔχων δαιμόνιον ὦνμαι γρυλλίδιον. Ἐρῶωσο.

πη. ΤΩΙ ΡΑΛΗΝΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ⁵⁾.

Λάκωνές ποτε, βραχυλογίαν δὲ ἀκριβῶς ἀσκοῦντας οἶδας αὐτοὺς, μακρηγορέντων ἀνδρῶν ἐπιστολὰς εἰσδεξάμενοι κόμπας ῥημάτων φερέσας, ὡς εἰ ταδί καὶ τάδε συμβαίη καὶ συγκροτήσῃσι στράτευμα καὶ τὴν ἵππον ὀπλίσεισι καὶ τὸν Εὐρώταν περαιωθήσονται καὶ τὴν λόχης πυκνώσῃσι, ἐνακαρεῖ ⁶⁾ τὴν Σπάρτην καὶ Λακεδαιμόνα χειρωσάμενοι μὴ λόβοτον θήσῃσι, αἶκα μόνον ἀντίγραψαν. Ἄρτι δὲ καὶ αὐτὸς ἐξ ὀρθοπορίας τῆς καὶ δυσπνοίας χειροτονηθεὶς Λάκων ἀκέσιος κατ' ἐκείνας, παῦρα καὶ οὐ λιγῶς τῇ σὺ γραφῇ ἀντιγράφω. Κατ' ἡμαρ ἐν δύο σὰς ἐδεξάμην γραφάς, ἡνδεξάμην καὶ εὐχομαι, πᾶσι γνωστοῖς προσεῖπον ὡς ἀπὸ σοῦ πάντα τὰ τεῖδε σοι κατηνυμάρισται ἄνευ μέντοι μονῆς τῆς σιγίλλιακῆς ὑποθέσεως,

1) Α γράφειν.

2) Α ἀφανῶς ἐπτά.

3) Cf. Hist. 416.

4) Cf. Hist. 417 et 418.

5) Cf. Hist. 419. 420. 421.

6) F. legendum ἐν ἀκαρεῖ sc. τῷ χρόνῳ.

ἐπ' αὐτῇ γὰρ κινδυνεύεις μόνη ¹⁾). Πάύσαι ἀγγελίης ἢ μὴ ὄφελαι γενέσθαι· τὰ τελευταῖα γὰρ ὁ γλυκὺς Νικοφόρος ²⁾ ὃ γῆ καὶ ἤλιε πνέει καὶ ἀμυδρῶς ὀρεῖ τὸν ἔσχατον ἥλιον.

πθ. ΤΟΙΣ ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΤΙΟΙΣ ΤΟΤ ΚΑΜΑΤΗΡΟΤ ³⁾).

Οὐδὲν ἔμοι καὶ τῷ κυρίῳ Γρηγορίῳ, παρσέβαστοι· ἐγὼ μὲν γὰρ σεβαστικῶς τε καὶ σχετικῶς ⁴⁾ αὐτῷ διεκείμεν, ἅτε σοφὸν καὶ εὐφυνᾷ τὸν ἄνδρα εἰδὼς, τὸ δέ γε συμβᾶν περιπέτεῖα τίς ἐστι τύχης ἀκύσιος. Γραμματεῖον γάρ μοι προσενεχθέντος ἐγκεχαραγμένην ἥρωικὴν ἔχοντος μῦσαν, ἐκ εἰδὼς ποῖος ἄρα εἴη ὁ ταύτης πατήρ, ἰάμβες τινὰς πρὸς τὰ παρεσυρμένα τῆς τέχνης ἀπεσχεδίασα. Ἐπεὶ δὲ τῆτες ἡμᾶς τῷ σοφῷ 'Ραιφερενδαρίῳ τις συμπαρὼν οἶμαι δὲ τῆς συμμορίας καὶ τῆς τριττύος τῶν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν κυδοιδοπώντων ἀπόντας ἡμᾶς ἐκρινε τε καὶ ἀπεφλάυριζε τῷ στόματος ἀποκοτταβίζων ταυτὶ, ὡς μέσης ἡμετέρας συνθήκη τοιάδε τις καθεστήκοι. Ἀπελθε πλοιαρίδιον καὶ ἐλθὲ ἐφοικίδιον, δέομαι ὑμῶν ⁵⁾ βραχεῖαν τὴν αἴτησιν, τῷ μὲν κυρίῳ Γρηγορίῳ διδάξαι τὸ τῆς περιπετείας ἀκύσιον, ἐν κοινῷ δὲ τῷ συλλόγῳ εἰ δυνατόν συμπαρόντος καὶ τῷ 'Ραιφερενδαρίῳ, πρὸ πάντων δὲ καὶ τῷ ἡμετέρῳ ἀνεψιῷ τῷ φιλοσόφῳ κυρίῳ Μιχαῆλ μῦσαν ἰάμβων ἐμῶν ἐχ' ὑπογεῖως πρὸ χρόνων δέ τινων συγγραφείσαν· ὡς ἂν κρησφύγετον μηδαμῇ τῷ διαβάλλοντι γένοιτο, ὑπαγαγῶναι καὶ κρῖναι πρῶτον μὲν εἰ ἀκριβῶς τὰ τῆς τέχνης τηροίη· ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ Πολυκλείτου κανὼν ἢ οὗς ἀνδριάντας ἐδημιῶρει Φειδίας, μηδ' ἄχρι τριῶν φλεβαρίδων, ὥσπερ ὁ Νίκωνος ⁶⁾ ἵππος τὸ ἐπιλήψιμον ἔχουσα, εἴτε μὲν ἑναντίον· μετὰ δὲ τὸ τῆς τέχνης ἰσχρὸν καὶ εἰ ⁷⁾ διάγραμμα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἔχοι καὶ ὄγκον, σὺν γε τῷ ὀραίῳ συντόμῳ καὶ πιθανῷ, καθάπερ ὁ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκιδάμας ὁ ῥήτωρ παρακλεύεται, ὁ Ἀλικαρνασσεύς τε καὶ Φιλόστρατος καὶ ὁ λοιπὸς μυριάριθμος ῥητόρων ἐσμός· εἴτ' ἐν πρὸς τὸ μειρακιῶδες καὶ χαμερπὲς κατασύρεται, ὥσπερ ἐκεῖνός φησι τὸ τῷ Ἐρμῇ ἀγοραῖον προτύπωμα, ὁ ἀνδριᾶς ὁ ἀμόργινος.

1) B καὶ μόνη.

2) B νικηφόρος.

3) Cf. Hist. 422 usque ad Hist. 430.

4) B καὶ τεχνικῶς.

5) AB Schol.: Δέομαι αἰτήσιν αἰτιατικῇ· Ἀττικῶς δέομαι ἐστησίως (sic) τῶν λοιπῶν διαλέκτων.

6) In Chil. vulg. μίκωνος, sed ibi quoque AB νίκωνος.

7) B εἰ καὶ.

φ. ΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ ΤΩΙ ΠΙΩΙ ΤΟΤ
ΚΑΜΑΘΗΡΟΤ.

Πανσιέβαστέ μοι σεβαστέ καὶ αὐθέντα, χθὲς περὶ λύχνων ἀφὰς ἡ δύναμις ἀνηγγέλθη μοι τῶν γραφέντων μοι ¹⁾· διὰ γὰρ τῆς σῆς ἀντιλήψεως τῷ ἐμῷ μὲν αὐθέντη τῷ ²⁾ σὺ δὲ ἀδελφῷ συντόμως σταλήτω ἡ ἐπιστολὴ καὶ τὰ βράχιστα μοι στιχίδια, ἅπερ ἀπεσχεδιάσα νῦν προτροπὴν τῷ ἑξάρχει κεκτημένα καὶ ἔπαινον, ὅτι τὴν συμμορίαν τῶν ὧν ἡ γραφὴ δηλοῖ στιχουργεῖ. Ταῦτα σταλήτω νῦν, ὅφρα καὶ Ἐκτωρ ὁ διαβάλλων ἡμᾶς εἴσεται ἢ εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν ³⁾, καὶ ὡς ἡμεῖς μετὰ μελέτης οὐ γράφομεν καὶ βραχεῖς δὲ τινες ἕτεροι στίχοι τούτοις σταλήσονται, ὥς καὶ βασανισάτωσαν τεχνικῶς.

φα. ΤΩΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΤΩΙ ΜΙΤΖΑΛΑΙ.

Τεταρταῖος ἤδη πονήρως εἶχον ἐγκατασηψάσης μοι πάλιν τῆς κακῆ μοίρᾳ συνήθας μοι ⁴⁾ γεγονυίας ὀρθοπνοίας τῆς καὶ δυσπνοίας καὶ ἀπαγχίσσης με, καὶ γραφὴν σὴν ἐδεξάμην ἀνιαράν· ἀλλ' εὖ ἴσθι ὡς ῥαδίως πρὸς τούναντίον ταῦτα μετατραπήσεται· νύξαι γὰρ θεὸς τὴν καρδίαν τῆς βασιλίδος καὶ ἀντιποιήσεται σε ὡς χρὴ· προσαγορευέσσι σοι ⁵⁾ πάντες οἱ σοι συμφοιτῶντες, προσκυνεῖ δὲ καὶ ὁ Δημήτριος.

φβ. ΤΩΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΙ ΤΟΤ ΦΤΛΑΚΟΣ ⁶⁾.

Ἀρταξέρξης ὁ Πέρσης ἄλλος μὲν ἴσως ἀμφιγνοῶν ἢ καὶ παντελῶς ἄγνοῶν ἐκείνον ἃν κατεφωίνετο ἀνδρὶ σε σοφῷ κατὰ σὲ καὶ διὰ πάσης παιδείας ἰόντι, καὶ ᾧ ἔργον λειμῶνας λόγων περιεργάζεσθαι καὶ φρεωνχεῖν ἐσαεὶ καὶ μεταλλεύειν τὰς βίβλους, ὡς ἃν ψηγματίσας ἐκείθεν πάντα τὸν ὄλβον αὐτῷ ταμιεύσαιοτο, ὃν Ἑρμῆς ἐν πολυηράτοις τοῖς ⁷⁾ ἀντροῖς κατέθετο, ἔτ' ἐν Ἀρταξέρξης ἔτ' ἄλλος ἀδελφὸς ἀπεδράσκασε τῶν ὅσας ἀγλώσσω τῷ στόματι τύποι βοῶσι γράφων. Οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης περιῶν τὴν Περσίδα ἐπέστη ποτὲ ἀνδρὶ γεωργῷ πρὸς ποταμῷ ἀντεργῶντι, ὃς δ' ὦν χρηστοθήης καὶ τὸν τρόπον ἐπικεικῆς ἐκ ἔχων ἐδὲν οἷς ξενίζειν εἰώθαμεν ἄνθρωποι, ὕδαρ κοίλαις χερσὶν ἐκ τῷ ποταμῷ ἀρυσάμενος ἐκείνῳ

1) AB Schol.: "Ἦτοι ὧν ἐδήλωσα τῇ προγραφείῃ ἐπιστολῇ.

2) B om. artic. τῷ.

3) Hom. II. VIII, 110 seq.

4) A om. μοι et καὶ ante δυσπνοίας.

5) AB, superscr. σε.

6) Cf. Hist. 431 usque ad Hist. 441.

7) A om. artic. τοῖς.

προσέφηκε δῶρον ἔτ' ἀναγκαῖον ἔτε οἱ τότε χρειῶδες. Οὐ γὰρ ἐξήτει
 πιεῖν ἔτ' ἄλλως λυσιτελέστατον· ὁ δὲ ὁμως εἰδεξάτο τε καὶ ἔπιεν εὖ μάλα
 ἀσμένως καὶ τῆς προαιρέσεως τὸν ἄνδρα τεθαύμακεν. Εἰ γὰρ ἀνὴρ βάρ-
 βαρος βαρβάρου ἀνδρὸς λαβὼν δωρεὰν ἔτ' ἀναγκαῖαν ἔτε συνοίσεσαν ἔτι
 ἐκείνῳ συνεκράθη¹⁾ τὰ πρὸς στοργήν, πῶς οἶει ἡμᾶς καὶ ἐς πόσον τὸν
 σχετικόν σοι φιλίας ἀναρρίψισαι σπινθήρα καὶ οἶον; Ἀσθματίζοντι γάρ
 μοι καὶ ἀγχομένῳ ἐξ ὀρθοπνοίας τῆς καὶ δυσπνοίας αὐτὸς ἄτε ὄντως τὴν
 ὄντως φιλοσοφίαν ἀσκῶν τὴν πρὸς θεὸν ἐμφέριαν φέρουσαν καὶ κηδε-
 μονικῶς διατεθεὶς πρὸς ἡμᾶς καὶ ὥσπερ ὑπὲρ σαντῆ ὑπὲρ ἡμῶν καταρῶ-
 δικῶς μὴ τῇ ῥηθείᾳ νόσφ' ἀγχοισθήμεν, δῶρον ἡμῖν λυσιτελές τε καὶ
 ἀναγκαῖον κατὰ γε τὸ δοκῶν τέως πολλοῖς μᾶλλον δὲ τοῖς Ἀσκληπιάδαις
 ἀπέσταλκας. Τὸ δὲ ἄρα ἦν ὁ Ἀέτιος, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα τῶν πα-
 λαιῶν ἱατρῶν συνοπτικῶς γραφῶν ἀλέξια, καὶ μὴν καὶ τοῦ νοσήματος
 ὅπερ ἡμᾶς ὡς ἔφην σφοδρῶς ἐκπιέζει· οὕτως ἡμᾶς ἀλύτως τῷ τῆς σῆς
 ἀγαπήσεως σπαρτίῳ συνέδησας. Ἄλλ' ἐν τι καὶ λελύπηκας τῇ σταλείῃ
 γραφῇ σε, τὴν τε γὰρ ἀληθίζεσαν φιλοσοφίαν ἡδίκηκας ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ
 τὰ ἐσκαμμένα τῆς πιθανότητος ὑπερήλλω²⁾ ῥητόρων θεσμὰ κατὰ τὸν
 ἐν ἄλμασιν ἐκείνον θυρullέμενον Φαύλλον καὶ πρὸς ποιητικὴν αὐτονομίαν
 ἐσύρῃς. Ὡς γὰρ Περσεῦσιν ἐκείνῃ καὶ Βορρέαδαις³⁾ καὶ Βελλεροφόνταις
 ἐφίπποις, μᾶλλον δὲ ἡ κωμῳδία Τρυγαίοις τε καὶ Κανθάροις, ἔτω καὶ
 αὐτὸς ἐγκωμιάζων τὸ τάριχος τὸν ἔρανὸν ὑπεστύρεσας⁴⁾. Ἄλλ' ἴλεως
 θεὸς σοι τοῦ ἐγχειρήματος ἀγάπης ἀρρήτῳ περὶ Δαιδάλους τινὰς καὶ
 Ἰκαρίας περὶώσαντι καὶ τὰ ἔρανῶ χωρία τέτοις θέντι σοι βάσιμα, ὁ δὲ
 Ἀέτιος εὖ ἴσθι ὅποσα ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν περὶ τῆς κατεχέσης με νόσε
 συνοψίσας ἐπεξεργάσατο. Οὐκ ἀετείας γονῆς δοκεῖ μοι τυγχάνειν κνή-
 ματα ἐκ συναφείας τεχνήντα θήλεός τε καὶ ἄρρενος καὶ πρὸς τὸν φυσικὸν
 τῆς ἀληθείας ἀντιβλέποντα ἥλιον, ἀλλ' ἡ θηλυγόνᾳ μόνον καὶ γυναικίᾳ
 καὶ ὑπηνέμια καὶ ἄλλα ἄλλοις καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα καὶ εἰ λυσιτελές
 τι δυνήθεϊν ἐργάσασθαι μετὰ γε πόσιν γαλάκτων ὀνείων καὶ θείων ἀπύρων
 τῶν ὑπερθέρων καὶ αὐ ὀπίων τῶν ὑπερψύχρων καὶ ἀσκαμωνίας καὶ
 κνιδῶν παρατρέψεως περὶ τὸν τράχηλον, αἷς τῶν ἱατρῶν τοὺς διδύμους
 ἡρόμην ἐμπαρετρέβεσθαι· ἀλλ' οὖν οὐχ' ὁμολογεμένως ἀμφιβόλως δὲ καὶ
 διδισταγμίνως ὥσπερ καὶ ἔτός φησιν ἔστιν οὐ καὶ ἰάσαιντο. Ἐγὼ δὲ

1) B συνανεικράθη.

2) In Chil. vulgo ὑπερήλλω, sed A ὑπερήλλω.

3) B βορέαδαις.

4) AB Schol.: Παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελεῖ μεγάλυνόντων.

ἔτε ὄνειον γάλα ποτὲ πίοιμι, ἔτε παρατριβεῖην κνίδαις τὸν τράχηλον ἔδ' ἄπυρον θεῖον ῥοφήσαιμι, ἔτ' ἄλλο ἔδεν τῶν ὠπιέρ φησιν ὁ ἀνὴρ τὺς ἐκ ψυχρᾶς διαθέσεως δυσπνοιὰς ἐξιώμενος, εἰ τέως ἄρα ἰάσαιοτο· αὐτὸς δέ, ὡς ἔφην, οὐ βόλομαι γὰρ ἐλαίῳ τὴν φλόγα σβεπνύνειν ἐξ ὑπερθέρμα τῆς κρᾶσεως κατόχμος ὢν τῷ τοιούτῳ νοσήματι, ἔδενι τῶν γραφομένων ὅπ' αὐτοῦ ἀλεξίῳ χρῆσαιμην, τὸ πᾶν δὲ τῆς ἐμῆς θεραπείας προσαναθεῖην θεῷ, παρ' οὗ παραχθεῖς καὶ ζῶ καὶ πνέω καὶ βλέπω τὸν ἥλιον· αὐτὸς δ' αἶκ ἐθέλῃ σ' ἰῆσεται ἔδε τις ἄλλος¹⁾. Ἐρρόωσό μοι ὁ τῆς φιλίας δια-
πυρώτατος ἐραστής.

φγ. ΤΩΙ ΠΑΝΤΕΧΝΗ ΚΤΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ²⁾.

Ὁ γλυκὺς μοι Ἀλέξιος τὴν σὴν ἐπώνυμον κλῆσιν ἐξ ἔργων ὄντως δεικνύεις ἐπαληθίζεσαν καὶ φερωνύμως ἐπιτεθεῖσάν σοι· ἀλλ' οὐ τηράλως ἔδὲ εἰκῇ, πάντα γὰρ μηχανᾷ καὶ πάντα τεχνᾷ καὶ πάντα κάλων κινεῖς ὡς ἂν ὅπως δῆποτε καὶ ἀπὼν τοῖς φίλοις εἴης συνὼν καὶ τέγγῃ τὴν τῶν γραμμῶν ἐπώνυμον ἐπασκῶν, καὶ ἐπιχανύσκη τοῖς ἐνυαλίῳις ἐσθήμασι φιλοσοφίαν μετέρχῃ τὴν ὄντως, οὐχ' ἦν οἱ χαμαιζήλοι σοφισταὶ οἱ τῇν κόμην ἐπιτετηδευμένως ἀνεπιτηδαντον κεχυμένην ἀρρύθμως ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐπισπείρῃσι καὶ κεκυφότες διῆθεν εὐλαβὲς ἀτενίζῃσι πολλοῖς ἐνιέντες ἀπάτην τῷ ὑπέλῳ τῆς γνώμης καὶ κερδαλέῳ, τὰ δ' ἄλλα σιγῶν, ὡς μὴ γινοίμην δι' ὅχλε καὶ φορτικός· τὸ γὰρ τάληθῇ νῦν λέγειν φορτιῶδές τε καὶ δυσάγαλόν· οὐ τοιαύτην μετέρχῃ φιλοσοφίαν αὐτὸς, ἢ πλεόν φιλοβαρβάρων εἰπεῖν δριμύως τε καὶ ἀστείως, ἀλλὰ τὴν ὄντως ὡς ἔφην καὶ ἡ θεὸς ἐπιγέγηθεν, ἦν καὶ ὁ σὸς ἀδελφὸς ἐπασκεῖ, ἦν ὁ ἐμὸς³⁾ καθηγητὴς ἐκ-
παιδεύει καὶ σὺν αὐτῷ τὸν λοιπὸν μυριάριθμον ὁμίλον ἐν τρυχηροῖς τοῖς ῥακίοις καὶ οὐ βλακώδεσιν, ἦν ἐκπονέμενος ἀνθρώπος ἐξομοιοῦται θεῷ· πρῶτη δ' ἂν εἴη καθ' ὑμᾶς ἐπιβάθρα εἰς φιλίαν θεῶ καὶ ὁμοίωσιν τὸ πρὸς τὺς ὁμογενεῖς κοινωνικόν τε καὶ φίλιον καὶ ἡ περὶ αὐτὸς⁴⁾ στοργῆς ἐνδειξίς, ἦν αὐτὸς πάντα τρόπον δεικνύεις καὶ παρὼν καὶ ἀπὼν, ἧς ὁ κρείττων ἀντιχαρίζαιτο τὴν ἀμοιβὴν θειοτέραν ὑπερκειμένην πολλῶ καὶ ἀσύγκριτα τῆς χαμερποῦς καὶ ὑλαίας καὶ σε μεγαίρης ἀνέπαφον τῷ κυβεῶνι τύτῳ βίῳ φερρήσεια. Τὴν σὴν ἀποστολὴν ἐδεξάμην, τὰ τε τῶν ἐδεσμάτων ἡδύσματα καὶ τὸν πέρδικα τὸν χειροθήτη τε καὶ ὠραῖον, ὃν

1) Cf. Odyss. IX, 520.

2) Cf. Hist. 442 usque ad Hist. 446.

3) B ἐμὸς αὐτόν καθ'.

4) A αὐτῷ.

καὶ παραψυχὴν ἔχω τῷ χαλεπῷ μοι νοσήματος. Ἄνω γὰρ τῆς οἰκίας καὶ κάτω περιπολῶν σοβαρὸν καὶ κακκαβίζων τὸ γλαφυρὸν ἐπικαφίζει μοι τὸ πονεῖν καὶ ληθεδανὸν ὁδυνῶν μοι γίνεται φάρμακον. Περὶ δὲ τῆς προτέρας ἀποστολῆς τῷ ἀρσῷ καὶ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων τῶν μάνθανε' ὡς ἔοικε γὰρ ἀγροεῖς τὰ ἡμέτερα' ὁ Τζέτζης ἔτε ἀνδράποδον εἰς δουλείαν ἀλλ' ἐκ δουλείας ὠνεῖται, ἔτε τι ζῶον παρ' ἕδενος εὐρεθείη λαμβάνων σφαγῆς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῷ ζῇν καὶ βλέπειν τὸν ἥλιον· ὃ δὲ βελητὸν ἀποστολῶν κρεωδῶν ἡμᾶς ἄπτεσθαι ἢ ἐσκευασμένα ταῦτα τέχνη μαγείρων στελλέτω ἢ τάριχα, εἴτ' ἔν προ ἡμερῶν ἐσφαγμένα, μὴ δὲ νεοχτῶ περιῶρέομενα αἵματι. Ἄλλως δὲ δρῶν ἡμῖν ἔκφυλα δρᾷ. Τί γὰρ ἂν καὶ χρησαίμεθα ζῶσιν ἀρροῖς καὶ τοιέτοις ἄνθρωποι βίον βιῶντες μοναύλιον καὶ χύσεις αἱμάτων ἀποτρεπόμενοι; Ἐρῶσο ὁ γλυκὺς μοι Ἀλέξιος, ὁ ἀκριβὲς φιλίας ὀνυμός.

φδ. ΤΩΙ ΚΛΑΔΩΝΙ ΚΤΡΙΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ ¹⁾).

Εἴης ὑγιαίνων μοι εὐμενείᾳ θεοῦ καὶ μοίρᾳ τηρούμενος λῶνι ²⁾ τέκνον τριφύλhton Κλάδων Γεώργιε, κλάδε μουσῶν καὶ Ἑρμῷ τῶν δ' ἡμετέρων τὰ μὲν ἐπιτροχαστέον, τὰ δὲ καὶ πλάτει μετρίῳ γραπτέον σοι. Κατὰ τὸν ἔπω πέρισυ χρόνον βάσκανοί τινες Ἑρινύες καὶ ἀλαστόρων τελγίνων χορὸς καὶ εἴ τις ἕτερος δαίμων στυγνὸς τε καὶ κατηφὴς κοινῶ συνθήματι συνδραμόντες ὅλας αὐτῶν ἀθρόως ἐκένωσαν ἐφ' ἡμᾶς τὰς φαρέτρας καὶ τὰ τοξεύματα, καὶ εἴ τις ἡμᾶς περιεῖπεν, ἀθρόως ἀνήρπασται ὡς ἐς τετρακτῦν ³⁾ καὶ πλέον ἡριθμημένοι. Ἐπειτα πολλοῖς καὶ φίλοις καὶ τοῖς καθ' αἷμα προσήκεσιν, ὥραιοις ἔσι παστάδος, ἐχὶ παστάδος ἀλλ' ἐκφορᾷς λαμπάδας ἀνήψαμεν. Οὐκ ἔχω τὸν ἀδελφόν, ἡ νόσος ἡ φορτωθὴς ἔτι πιεῖ με, οἱ δ' ἀλάστορες κακοῖς τοῖς ἡμετέροις ἐκ ἐπισπένδονται, θυμὲλιν δὲ τινα δαίμονα βάσκανον ἐμοὶ καὶ πικρὸν ἀρχιμηχανητὴν ἐφιστῶσιν εἰς παντελῇ καταπόρθησιν, ὅς ἐλεπόλεις ⁴⁾ ἐκ ἀγεννεῖς ἐφιστᾷ μοι καὶ μηχανήματα· κιμμέριον γὰρ ὄντα με καὶ ἀνήλιον ἐν βαθυσκότῳ κατφκισμένον τῷ κλίματι συνεῖς μόνῃ τῇ ⁵⁾ ζώσῃ σελήνῃ περιλαμπόμενον τῇ παμφαεῖ βασιλίδι με, στεγανὸν τὴν ἐκστρατείαν ἀντίφραγμα θεῖς ὡς σκιερῶ τινὶ νέφει καὶ ταύτης μοι τὰς ἱερὰς ἀκτῖνας

1) Cf. Hist. 447 usque ad Hist. 456.

2) B λῶνι.

3) AB τετρακτῆν.

4) AB Schol. ad Ἐλεπόλεις· Λεθοπόλα ὄργανα δι' ὧν αἱ πόλεις ἀλίσπονται.

5) A δι' ζώσῃ.

ἀπέκρυψε, καὶ νῦν πορθεῖ με σκότῳ τε ἔτω ¹⁾ βαθεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς
μυχανήμασιν. Ἄλλ' ὦ παλαμναῖε καὶ ἀλιτήριε δαῖμον, ἵνα μικρόν τι
διαχυθείην κἂν ταῖς τοσαύταις ἐπιφοραῖς συμφορῶν, Ἀμαζονίδας μὲν
καὶ Σκυθίδας ἀκήκοα καὶ Σαυροματῶν τὰς γυναῖκας στρατεύεσθαι καὶ
τὰς Σακίδας καὶ Μασσαγέτιδας, τέρας δὲ παρὰ Ἀσσυρίοις ἐδόκει στρα-
τενομένη Σεμίραμις καὶ Ἀταλάντη κυνηγεῦσα παρ' Ἑλλήσι καὶ περὶ ²⁾
Μυσοῖς θάμβος ἡ ἱερὰ μαχομένη καὶ παρὰ Κασοῖν ³⁾ ἡ Ἀρτεμισία ἡ
Ἀλικαρνασσία ἡ τῷ Μανσῶλε γυνή. Σὺ δὲ δι' ἡμᾶς καὶ βασιλίδας τρυ-
φώσας καὶ ἀπαλὰς τῆς οἰκείας ἐξάγεις ὡς ἐπὶ πόλεμον τὰς φύσεις και-
νοτομῶν, ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ Ξέρξης ὁ βάρβαρος καὶ καινὸν ὦ δαῖμον ἐδέν·
καὶ Σιλιγέδης γὰρ ὁ καὶ θεῷ καινοτομηθῆναι μόλις ἂν ὑπετόπασα, τὸ
τεταρτηρὸν ⁴⁾ ἐξειργάσατο τριτηρὸν δωδεκατημορίῳ λειπόμενον καὶ τὴν
Ῥωμαίων πᾶσαν εἰς στενὸν περιέκλεισε καὶ τότε ἀνδράριον ἀγοραῖον καὶ
βάνανσον. Ἀλλὰ τίνα μοι ταῦτα; Τέθνηκε πρὸς τοῖς ἄλλοις μοι καὶ
ἡ ἀρετὴ ⁵⁾ μονοτρόπων καὶ ἡ γλῶττα ⁶⁾ καὶ ὁ ὀφθαλμὸς τῆς ἱερᾶς γερε-
σίας ἐκκέκοπται· εἰς ἃς καὶ βραχεῖς ἐσχεδιάσαμεν μετροσυνθέτους γραφὰς,
ἄσπερ καὶ σοὶ νῦν ἀπεστάλκειμεν. Ἡ τῷ θεῷ φιλανθρωπία, τέκνον,
φρασεύῃ σε.

φε. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΤΡΙΩΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΩΙ ΤΩΙ ΑΧΡΙΔΙΩΤΗΙ ⁷⁾.

Καὶ ἄλλων μὲν ἐκ ὀλίγων ἔνεκα, θειότατε δέσποτα, καὶ προσκυνῶ
καὶ σεβάζομαι τὴν σὴν ἀγιότητα καὶ ὀφειλέτης μυρίων εὐχαριστιῶν σοὶ
καθίσταμαι, ὅτι τε μόνος τῇ νῦν γενεᾷ εὐρεῖ καταλείλυσθαι κόσμῳ τῆς
ἀρχιερατικῆς ἀξίας ὑπογραμμὸς τε καὶ κόσμος, καὶ ἄλλων ἔνεκα πλείων
ἂ γράφειν ἐῶ· ἐρυνθριῶς γὰρ πρὸς τὰς ἐπαινας αὐτὸς καὶ ὑπεκκλίνει
αὐτὸς ὡς τὰ ἰοβόλα καὶ δάκτυλα· ἐχ' ἤμισα δὲ ὅτι καὶ ἡμῶν ἐξαιὶ φρον-
τίδα ποιῇ καὶ τοῖς ἡμῶν ἀναροῖς ἀνιᾶ, κατὰ τὸν ἱατρὸν ἐκείνον τὸν

1) B τε τῷ βαθεῖ.

2) In Chil. vulgo παρὰ μυσοῖς, A παρὰ μ.

3) B om. verba παρὰ κασοῖν.

4) AB Schol.: Τὸ τεταρτηρὸν· Τέσσαρα γὰρ ὄντα τῷ ἱσταμένῳ τὰ τεταρτηρά,
οὐ σῶτα τρία ἐποίησε· καὶ τριτηρά, ἀλλὰ δωδεκατημορίῳ ἱστάμενον λειπόμενον εἰς
τὸ τῷ τριτηρῷ ποσόν.

5) AB Schol.: Ἡ ἀρετὴ μονοτρόπων· ὁ καθηγόμενος τῆς μονῆς τῆς τῷ παν-
τοκράτορος ὁ α' (sic) Ἰωσήφ.

6) AB Schol.: Γλῶττα δὲ καὶ ὀφθαλμὸς τῆς ἱερᾶς γερεσίας, ὁ ἀρχιερεὺς τῆς
ἐφ' (sine dubio Ἐφέου) Ἰωάννης ὁ Κολποπότος.

7) Cf. Hist. 457 usque ad Hist. 460.

Κῶρον ἐπ' ἄλλοτρίῃσι ξυμποροῦσιν ἰδίας καρπέμενος λύπας, καὶ τῷτο πάντως ἀρχιερέως τύπον ἀκραιφνή τηροῦντος τοῦ ὄντως μεγάλου ἀρχιερέως καὶ φιλανθρωπῆς θεῷ. Ἀγγέλη μοι γὰρ παρὰ τῷ ἱερωτάτῃ μητροπολίτῃ Δρίστρας ὅσα τε περὶ ἡμῶν ἠκέσθη τῇ σῇ ἀριότητι καὶ ὅπως δυσφόρως τὴν ἀγγελίαν ὑπῆνεγκας καὶ ὅπως τὸ τάρχιχος ἀπεσέμνυνας, ζημίαν λέγων γεγονέναι τῶν ἡμῶν τελευτήν· ὡς εἶπερ ἡμεῖς ὁ Ἀρχιμήδης ἐκεῖνος ὁ Συρακούσιος ¹⁾, ὃς οὐ λόγοις μόνοις ἀλλὰ καὶ ἔργοις παντὶ τῷ βίῳ ἐλυσιτέλησε καὶ ἔτι δὲ καὶ θανὼν τοῖς συγγράμμασιν ὁμῶς λυσιτελεῖ. Καὶ τότε γὰρ ἔνεκα ἔχ' ἥκιστα τῶν ἄλλων, εἰ μὴ καὶ πλέον, προσκυνῶν εὐχαριστῶ τῇ σῇ ἀριότητι· προσκυνῶ δὲ καὶ τὸν ἅγιόν ²⁾ με δεσπότην καὶ ἀδελφὸν τῆς ἀγιωσύνης σε καὶ πάντας τὰς ὑπὸ τὴν ὑμῶν ἀγιωσύνην ἀσπάζομαι, δεικνὺς ὡς ἔτι μὲν ζῶ, βραχὺ δ' ἀναπνέω. Ἄ δ' ἠκέσθη τῇ ἀγιωσύνῃ σε περὶ ἐμῷ, τί ἂν καὶ λέγοιμι; ἔτε ἀληθῆ ταῦτα τολμῶ λέγειν, ζῶ γὰρ εἰσέτι ἔτε τελείως διαψευδόμενα. Λόγοι, θεϊότατα δεσπότα, γεγηρακότες κα. ἔξωροι καὶ τῆς θυραίας γραφῆς τιτηνήματα Κάστορα καὶ Πολυδεύκην φασὶ ζῶντας ἑτερημέρες, ἄλλοτε δ' αὐτὸ τε θνήσκοντας· ἐγὼ δὲ τίνες μὲν ὁ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐκ ἴσῃμι, οὐ γὰρ τέτοις ἐνέτυχον, ἑμᾶντὸν δὲ ἀκριβῶς οἶδα, ὡς ἔμπυχος εἰκὼν ἀμφοτέρων καθέστηκα, καίπερ τῷ ἀριθμῷ τελῶν εἰς. Ἄλλοτε γὰρ ζῶω ἑτερήμερος, ἄλλοτε θνήσκω· τῷ τῷ Ἡρώδῃ γὰρ νοσήματι γινόμενος ἀτόχος, πλήν μόντοι τῆς τῶν σκολήκων ἐκβράσεως ἀσθματίζοντι πάθει καὶ κόλων ³⁾ ὀδύναις, πλευρῶν ἀλγηδόσι, πυρετοῖς καύσοις, ῥευματικαῖς καταρροίαις ἐπιφοραῖς καὶ ἄλλοις ἅμα ὅμῃ. Τί ἂν καὶ λέγοιμι, ὅσα μὲν καὶ οἶα βοῶ, ὥσπερ τις ἐξεστηκὼς καὶ περιφερόμενος, ὁσάκις δὲ ἀνεκαλεσάμην τινὰς δεξιῶς ἔλκοντας ξίφος, ὡς ἂν τῷ ἀφορήτῃ ἄλγος με ἀπαλλάξειαν, ὁσάκις δὲ ὥρμησα κατὰ κεφαλῆς ἑμᾶντὸν ἐκ τῷ ὑπερφῶς βαλεῖν, ὣν ἂν ἐκφύγοιμι τὸ δεινόν. Ἄλλ' εἰ καὶ μικρόν τι ἐπιβηματίζειν ἐπιχειρήσαιμι, ἀνὺ μὲν τῶν ἐλπιζομένων ἐδὲν, πολλαπλασιάζεται ⁴⁾ δὲ τὸ τῆς συμφορᾶς ἀδιήγητον ὥσπερ τὸ πῦρ σφοδραῖς ῥιπίσιν ὑπαναπτόμενον. Οἱ συμπαθέστεροι δὲ τῶν ὁδοιπορέων καὶ ὁμορέων πρὸς τὰς ἀκρατεῖς ἐλευνάς ἐκείνας φωνάς, ἄλλως γὰρ οὐ δύναται βοηθεῖν, οἱ μὲν βύθισιν προπύμπασσι στεναγμόν, οἱ δὲ καὶ ὀδύρονται, ἐγὼ δὲ τὸν παρ' Ὀμήρῳ κλυτοπόλον ἐκεῖνον νῦν ἐπ' ἐργῶν ἀπάντων βραδυπωλότατον, καὶ οὐ μόνον

1) Β συρακούσιος.

2) Β ἀγιώτατον.

3) Β κόλων.

4) Β πολλαπλασιάζεται.

ἀμείλιχον καὶ ἀδάμαστον, καθά φησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ κωφόν· οἷον τὸν παροιχόμενον χρόνον Ἀνσίππος μὲν ἐξωγράφησε ¹⁾, Δημοσθένης δὲ ῥητορικοῖς συντάγμασιν ἔδειξε· τῷ γὰρ σοροπηγῷ μοι τεκτραμένε σορὸν εὐφυῶ, καμῶ ταύτην ἐπιγραμμάτων πληρώσαντος, θανάτε φερόντων ἐγκώμια καὶ ὕπερ πολλῶ κρείττονα τῶτον δεικνύντων. Ὁ δὲ ὅμως πάλιν νηλεῆς τε καὶ ἄτεγκτός ἐστι καὶ κωφός καὶ ἔτω μετακαλύμενος ἐκ ὕπα-
κνυει, ἀλλὰ καὶ τὴς κλυτοπώλης ²⁾ ἵππας αἰσχύνει καὶ ἡμᾶς ἐδὲν ὠφελί-
μενος ἀνιᾷ. Ἡ τῷ θεῷ φιλασθροπία τηροίη τὴν σὴν ἀγιότητα ἐκτός πατρός ἀνιῶντος καὶ σκυθρωπῷ μετὰ δὲ γῆρας βαθύ τε καὶ λιπαρώτατον θανάτῳ ἡδύμῳ ὕπνῳ ἄγχιστα εἰκότι, οὗ αὐτὸς μὲν ἐρῶ, τυχεῖν δὲ ἀδυνάτως ἔχω, πρὸς τὰς ἐκείθεν ἀφθάρτες μετακαλέσοι καὶ θείας σκηναίς.

φς. ΤΩΙ ΕΤΑΑΒΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΤΩΙ ΒΑΘΤΡΕΪΤΗΙ.

Ἐθείασας, θειότατε δέσποτα, θιασάμενος πρὶν τὰς ἡμετέρας με-
λίσσας βόμβῳ περὶ τὰ σίμβλα καθιπταμένης· ἐκείναι δὲ σε τὸν σφῶν
ἐπαινέτην οἷς ἡδυνήθησαν μικροῖς κηρίοις ἀμείβονται.

φς. ΤΩΙ ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΤΡΙΩΙ ΜΑΝΟΤΗΛΑ ΤΩΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ ³⁾.

Τὸ τῷ σὺ κράτες γαλήνιον, νικητικώτατε βασιλεῦ, τολμηρόν με ποιεῖ
τὸν ἀνάξιον δειλὸν σε δικαίως δεηθῆναι δεήσεως. Ἦκισταί μοι φιλαν-
θροπώτατε βασιλεῦ ὡς θριαμβικῷ δίφρῳ μέλλεις τιμᾶν τὸν τὰς λόγους
τιμῆσαντα τὸν ἐκ Πανίης φιλόσοφον τὸν διπλοτρίπλως τῆς πρωτοκερο-
πατικῆς ἀξίας ἀξίως ἀξιοθέντα. Δέομαι γὰρ τῷ θεοπροβλήτῃ σε κράτες
ἐλεύθερος καὶ τῷ δικαίῃ τελῶν ἐραστής, μηδὲν μηδαμῇ καινοτομηθῆναι
τὰ περὶ τὸν θριαμβικὸν ⁴⁾ τῶτον τὸν γενησόμενον καρέλιον δίφρον, ἐπεὶ
μηδ' ἐν ἄλλοις τι καινοτομεῖν εἴωθε τῶν προκειμένων θεσμῶν τὸ θεῖόν
σε κράτος, γενέσθαι δὲ καθὼς ὁ θριαμβικὸς παρακαλεύεται νόμος, περὶ
οὗ γράφει Δίων Κοκκειανός. Εἰ δὲ τῶν ἐργαδῶν σοι δοκαῖ παλαιῶν βίβλος
ἀνερευρεῖν, ἀλλ' ἐν ὧς οἷον ἐπιδρομάδην αὐτὸς τὰ τῷ θριάμβῳ ἐξείποιμι·

1) AB Schol.: Ἐξωγράφησε· ἀντὶ τῷ ἡνδριατέρησεν· ὁ Ἀνσίππος γὰρ ἀνδριαντοποιός, οὐ ζωγράφος.

2) B κλυτοπώλης.

3) Cf. Hist. 461.

4) AB Schol.: ἡ λογικὴ· Μεθόδῳ δεινότητος κατὰ τῷ πανί... αὐτὰ δοκεῖν γράφει ὁ ῥήτωρ τὸν βασιλέα διδάσκει τῷ θριάμβῳ τὴν δύναμιν· ἀτέλως γὰρ καὶ παρρησιασμένως ἐγίνετο· τὸ δὲ βασιλέα ἐλέγχειν ἢ νουθετεῖν ἐμφανῶς ἐπιζήμιον· ἐκφράζων δὲ καὶ τὰ τῷ θριαμβικῷ δίφρῳ, δεικνυσὶν ἀπρεπὲς εἶναι τὸ, ἄρματι θριαμβεύειν.

Εἰς δίφρον τὸν θριαμβονίην ἀναβιβάσαντες σινωπιδίῳ ἢ κινναβάρεϊ τὸ πρόσωπον ἀντὶ αἵματος ὡς μὴ ἐρυθρίῳ περιχρίσει καὶ βραχιονιστήρας ἐμβάλλουσι ¹⁾ ταῦς χερσοὶ καὶ δάφνον ²⁾ στέμμα καὶ δάφνης κλῶνα διδῶσι τῇ δεξιᾷ· περιτιθέουσι δὲ καὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον ἐξ ὕλης ὁποίας, ἀνάγραπτα φέροντα ὅσα ἐποίησεν ἡ ἐπεπόνθει· οἰκέτης δὲ δημόσιος τῷ ἄρματος ἐστὼς ὀπισθεν ἀνάγει τὸν στέφανον λέγων ἐκείνῳ πρὸς ἑς· βλέπε καὶ τὸ κατόπιν. Κώδωνες δὲ καὶ μᾶστις τῷ ζυγῷ τῷ ἄρματος ἀπηώρηται· εἶτα τρεῖς κυκλῶν τὸν τόπον περιτρέχει, καὶ τὰς ἀναβαθμὰς ἐπὶ γόνασιν ἀνέρπει καὶ τὰς στεφάνους ἐκεῖ ἀποτίθεται. Εἶτα μετὰ θυμηλικῶν οἴκαδε ἀπέρχεται. Αὕτη μου ἡ δέσις τροπαιεῦχε καὶ θεοπρόβλητε αὐτοκράτορ, ἣν πληρωθῆναι τῷ κράτει σε· δέομαι, ἐλευθέρην τε καὶ νόμιμον καὶ δικαίαν τελευσάν ὡς οἶμαι καὶ ἄβαρῃ. Ὡς δ᾽ ἄλλος ἀνάξιος τολμήσας εἰδείθην.

φη. ΤΟΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ³⁾.

Οὐκ ἔχω δέσποται θεϊότατοι καὶ τὴν ὄντως φιλοσοφίαν ἀσκῶντες καὶ ὄντως ὄντες θεῶ μιμηταί, τῷ τε διδάγματος καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς εὐποιίας τε καὶ στοργῆς τίνα τὴν εὐχαριστίαν ἀφοσιώσω ὑμῖν. Ἐγὼ γάρ, δέον καὶ γὰρ με ⁴⁾ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖν τὸ ἀληθές, εἰ καὶ τὸν οἰκερὸν βίον εἰλόμην καὶ ἀρχικαῖς θυραυλίαις ἀπεῖπον καὶ τῷ πεποιθέναι ἐπ' ἀνθρώπον, θεῷ δὲ μόνῳ τὴν ἑμαυτῷ ἀνεθέμην πεποιθήσιν, ἀλλ' ὅμως τὴν ἥτταν ὁμολογῶ, σύγγνωτέ μοι. Οὐ γὰρ ἐγὼ κρείττων Πέτρῳ καθέστηκα τῇ ἐκ τῶν τῆδε μετάρσει τῷ γέροντος πρὸς τὰς ἐκεῖσε πορείας ἑπαθόν τι μικροπρεπὲς καὶ ἀνθρώπινον· Ἐδίστασα γὰρ οὐ μικρῶς καὶ τὴν τελευτὴν ἐμεμφάμην ὡς ἄδικον· ὑπετόπασα καὶ γὰρ ἀκέτ' εἶναι τὸν ἡμᾶς εὐποιήσοντα. Οὕτως ἐγὼ μικρόψυχόν τι ἐπεπόνθειν καὶ λόγοις τοιούτοις ἀπεμαχόμην. Ἀλλ' ὁ τὸ πᾶν δεξιῶς διεξάγων καὶ μηδὲ στρεβλὸν ἔων ἀτημέλητον, τρεῖς ὄντας ὑμᾶς εἰς εὐποιαν ἡμῶν ἐρεθίσας ⁵⁾ μονοῦ μειδιῶν διὰ τῆδε τρόπον τίνα μοι προανεφώνει τῷ δράματος· Ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας· ἄρά τοι εἰσχομεν ἄξιον εἶναι τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφᾶσθαι; Τοιαῦτα τρόπον τινὰ θεός μοι μειδιῶν ἀνεφθέγγετο τῆς ἐπιστασίας ἕνεκα τῆς ὑφ' ἐτέρας ⁶⁾.

1) A ἐμβάλλουσι.

2) B δάφνον.

3) Cf. Hist. 462 usque ad Hist. 466.

4) A om. με.

5) B ἐρεθίσας.

6) B τῆς σφετέρας.

Οὐ μὲν γὰρ βροτὴ κεφαλῇ κατὰ γυνῖα κέκασται
 Οὐ μὲν ἀπαὶ νώτων γε δύο κλάδοι αἰσσοσιν,
 Οὐ πόδες οὐ θεὰ γῆνα καὶ μήδεα λεχνήεντα ¹⁾,
 Ἀλλὰ φρενὴν ἱερὴν καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μῦτον,
 Φροντισὶ κόσμον ἅπαντα καταίσσεσα θεῶσιν ²⁾,

ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ὁ τῷ Μέτῳρος· καὶ ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ ἐξ ὧν περὶ
 ἡμᾶς ἐδεδράκειτε ἐληλεγμένους μὴ συνιέντες ³⁾ ἐδείξατε, ὡς ἀνθρώπων ἀν-
 θρωπος πρὸς ὠφέλημα ἥμιστα δύναται εἶναι ἢ ὡς ἐλάχιστα· θεῶ δὲ ἄρα
 ὄργανον ἀνθρώπου εἰς εὐποιάν· ἀνθρώπος καθίστηκε· πλὴν ἀλλὰ θεῶ
 ἐκείνον κατοργανώσαντος ἀγαθοθελεῖ δὲ προαιρέσει, οὐ γὰρ ἐπάγει βίαν
 ἀνθρώπου πεποιηκὼς ἀρχήθεν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Οὕτως ἡμᾶς ὑμεῖς ὦ
 θεῶ χρηματίσαντες ὄργανα εἰς εὐποιάν ἐτέρων ἀλλὰ προαιρέσει εὐγνώ-
 μοι ἐκ τῶν δρωμένων οὐ λόγοις ἐναθετήσατε μὴ πεποιθῆναι ἐπ' ἀνθρω-
 πον· στοργῇ γὰρ οἷα καὶ πόση ⁴⁾ κατὰσχετοι τῇ περὶ ἡμᾶς γεγονότες,
 οὐ μόνον δὲ ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ σύμπαν τὸ παρ' ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ περὶ τὸν
 Δημόκριτον πρὶν οἱ σύμπαντες Ἀβδηρίται, ὅποτε δεκαταλάντες δωρεὰς
 τῆς ἐκείνης ἰάσεως ἕνεκα τῷ Κῳ Ἰπποκράτει ἐδίδον οἰόμενοι τὸν ἄνδρα
 νοσεῖν, τοιαύτη καὶ ὑμεῖς περὶ ἡμᾶς προαιρέσει οὐ μόνον τὰ εἰς ἀρτο-
 ποιάν λυσιτελέοντα διαρκῶς ἐμοὶ ἀπεστάλκετε ⁵⁾, ἀλλὰ καὶ τροφὴν ἡμιόνων
 πλεσίαν καὶ πλεσιόχειρα· τρεῖς γὰρ ἡμιόνοι μόγις ρωτοφορήσαντες ταῦτά
 μοι ἀπηνέγκαντο καὶ ζευγὸς προσεπιτέτοις ταρίχων ἰχθύων ὠξικνῶν, ἃ
 πάντα πῶς ἂν εἴποι τις ὁ Τζέτζης λαβὼν, ὦ θεῶ μιμηταί, καὶ ἀξιὰν
 ὑμῖν τὴν εὐχαριστίαν ἔκ ἔχων ἐπενεγκεῖν καὶ τῆς στοργῆς τὴν χάριν τῇ
 πάσῃ λοιπῇ ἀδελφότητι. Προσκυνῶ ἕως ἐδάφους πάντας ὑμᾶς τῷ παρόντι
 με γράμματι, ζῶν ἐπενυχόμενος τῇδε μακράϊωνα εἰς πολλῶν λυσιτέλειαν,
 μετὰ δὲ τὴν τῷ πλάνῃ τῷδε βίῃ περαίωσιν ἐν τόποις πράεων ἐν ἐκλεκτῶν
 κατοικίαις, ὅπερ θεῶ τὸ τετραμπεὺς ὀπτρίζεται πρόσωπον, τῇ αὐτῇ χάριτι
 πάντας ὑμᾶς λαβεῖν κατασκήνωσιν.

φθ. ΤΟΙΣ ΩΡΕΙΑΡΙΟΙΣ ΤΗΣ ΤΟΙΑΤΤΗΣ ΜΟΝΗΣ 6).

Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ Πέρσης ὅποτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσεν,
 ὡς εἰς φυγὴν κλιθεὶς εἶδε τὸ ἑαυτῷ ναυτικόν, Ἀρτεμισίαν δὲ μόνην ἐμ-

1) Α λεχνήεντα, ap. Sturz λεχνήεντα.

2) Emped. fragm. ed. Sturz p. 526.

3) Β συνιέντας.

4) Α πόσοι.

5) Β ἀπεστάλκατε.

6) Cf. Hist. 467. 468. 469. In B tit. legitur: τῷ ὠρειάρῳ τοιαύτης μονῆς.

βόλε πληγῇ τριήρη βυθίσασαν, διάτορόν τι καὶ θαυμαστικὸν ἀνεβόησεν· Οἱ μὲν ἄνδρες με γυναῖκες ἐγένοντο, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες. Τῷτο καὶ γὰρ τιμιώτατοι ¹⁾ ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα δεσπότηαι σιτοταμίαι καὶ ὠρειάριοι ²⁾ νῦν ἀναφθέγγονται τῶν τὴν οἰκονομικὴν διεκόντων ἀρχὴν μὴδ' ἀκριβῶς εἰδόντων ἡμᾶς, ἀγαθοθυλεῖ δὲ προαιρέσει κεκνημένων εἰς εὐποιάν ἡμῶν καὶ κριθὴν καὶ σῖτον ἐντευλαμένων δῆναι ἡμῖν σεσημασμένων τῷ γράμματι, ὑμῶν δὲ ἀντ' αὐτῶν κόνιν εἰς πλινθεργίαν στειλάντων ὡς πρὸς ³⁾ ἐκεῖνον ποτὲ τῷ Νηλεῖ ὁ μιλήσιος ἀγροίκος ⁴⁾· ἄρτον καὶ γὰρ κἀκεῖνος ἀγροίκῳ ποτὲ ἤτησεν, ὁ δὲ οὐ συνεῖς ὁ λέγοι Νηλεὺς βῶλον γῆς τῷτω δωρεῖται, ὁ καὶ σημεῖον ἐγένετο τῷ Νηλεῖ γῆς Μιλησίων κρατῆσαι. Πλὴν δὲ ⁵⁾ ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν οὐ συνεῖς ὁ αἰτεῖται ἀντὶ ἄρτε τὸν βῶλον ἐπώρεξεν, ὑμεῖς δὲ ἀκριβῶς εἰδότες ἡμᾶς καὶ τὸ γράμμα καὶ τὰς κελεύσαντας καὶ ὁ διορίζονται δῆναι ὅμως ἀντὶ σίτε τε καὶ κριθῆς λιθοικοδόμος ἢ πλινθεργὸς ὑποτοπάσαντας οἶμαι ἡμᾶς ⁶⁾ κόνιν εὐ μάλα ἐπιτηδεῖαν εἰς πλινθεργίαν καὶ λίθους ἀπεστάλκετε. Ἀλλ' ἐκείνοις μὲν χάρις ἐκ θεᾶ καὶ εὐχαριστία δὲ ἀφ' ἡμῶν τῆς περὶ ἡμᾶς μεγαλοφροσύνης τε καὶ στοργῆς, ὑμῖν δὲ τῆς τοιαύτης σμικροπρεπείας καὶ τῆς τῶν φίλων ὀλιγωρίας ἕλεως κύριος, ὅτι καὶ μίαν ὥραν ἐκ ἰσχύσατε ἀγρυπνήσαι μετ' αὐτῶν.

ρ. ΤΩΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΝΙΚΗΦΩΡΩΙ γ).

Ὁ τροφίμος Ἐρμῆ καὶ Μισσῶν ὁ φίλος ἐμοὶ χρυσῆς Νίκηφόρος, ὑγιῆς τῷ κρείττονι συντηρέμενος καὶ λειοκύνουσιν αὐραῖς ἐριοδρομέσῃ κάλλιστα τῇ νηί, εἴθε σὺν τῷ ἀγίῳ δεσπότῃ κατάρειας ἐς τὴν Ἀμασριν. Μέμνησο γὰρ ἔχων καλῶς ἐπαῖν τὸν πλὴν ἐκεῖσε ἀνύσειας, ὡς ἂν ἐκεῖθεν εὐτελὲς τι ἡμῖν δὲ πάντῃ λυσιτελέστατον στελλείας. Παρὰ τὴν Ἀμασριν ὡς φασιν ἔλατοι πεφύκασι δένδρα δενδρολιβάνε μὲν ἐμφερεῖς φέρουσαι ⁸⁾ φύλλον πυκνότερον ⁹⁾ δὲ καὶ εὐσυνθετώτερον· τὸ ξύλον δὲ αὐτῶν ἰοικός

1) B τιμιώτατε δέσποτα ὁ.

2) B σιτοταμίε ὠρειάριε.

3) B ὡς περ.

4) AB Schol.: "Ἀγροίκος ὁ ἀμαθής· ἀγροίκος δὲ ὁ ἐν ἀγρῷ οἰκῶν· Ἀγτικῶς δὲ ἀντιστρόφος· ὡς τὸν παρ' ἡμῖν γελοῖον καὶ ὅμοιον, λέγοντες· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν τροπαιόν, αὐτοὶ τροπαῖον καὶ σπηλαῖον ὁμοίως.

5) A om. δέ.

6) B ὑμᾶς.

7) Cf. Hist. 470.

8) A φέρουσι.

9) A πυκνώτερον.

ἵσται τῷ ξύλῳ τῷ τῆς στροβίλα τῷ δένδρῳ, ὕψιτερές δὲ πολὺ καὶ σταυρο-
φυές, ὁδρὴν δὲ τὸ φύλλον αὐτῶν ὁσφραίνόμενον ἔχει βαρεῖαν. Τῆτο τὸ
δένδρον σπέρμα φασι φέρειν καρπῷ καννάβῳ παρεμφερές, ὃ τῆς ὀδυνώδους
καθίστηκεν ἱάμα νόσε τῆς αἵμα τὸ ἐμὸν ἐκροφύσεως. Σπέρμα γὰρ τοιῶτον
διὰ τῆς καλλίστης ἀγάπης σε φρόντισον συναχθῆναι καὶ σταλῆναί μοι·
εἰ δὲ γε σπέρματος εὐρέσεως ἐκ ἔστιν εὐμάρεια, ἀλλ' ἐν φυτάρια τοιαῦτα
ναρὰ πᾶν ἐμβληθῆτωσαν εἰς καλαθίσκον εἴτε καὶ χύτραν πλήν δικέλλη
ἀνασπασθέντα μετὰ μεγαλοβώλε αὐτῶν γῆς, πρῶτον προβοραχῆναι ὀφει-
λέσης τῆς γῆς, ἵν' ἔτω μεγαληβῶλος ἀνασπασθῇ καὶ σταλῆτω πρὸς ἡμᾶς.
Ἡμῖς δὲ τὸν ἀνήκοστα μισθὸν τῷ ἀποκομίσσῃ δοίμεν καὶ διὰ τὸν
κύριον μὴ γένη ῥάθυμος καὶ αὐτὸς περὶ τὴν τέτων συλλογὴν καὶ ἀπο-
στολὴν, εἰ τέως τὴν οἰανῶν ἡμῶν ἔχεις φροσιδα. Ὁ Χριστὸς με τηρήσαι
σε πολυχρόνιον.

ρα. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΤΩΙ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ ΚΑΙ
ΚΑΜΑΤΗΡΟΥ ¹⁾).

Κυρίε μου ἐκ προσώπων νόμιζε τὴν σήμερον δεδακρυσμένους ὄρῳ
παρεστηκότας τὺς νόμους σοι καὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσχάτην ἀτιμίαν ὀδύρεσθαι
καὶ σε καθικετεύειν τῶν σῶν γονάτων ἐφαπτομένους αὐτοῖς ἐπαμύναι
θερμότατα, τάδε μοιναχί σοι βοῶντας· Σκυτεὺς τίς; σκυτεὺς ὦ γῇ καὶ
ἡλίε καὶ θεομοθέται θεσμῶν ἱερῶν καὶ οἱ τὰς μελῆς ἀρχὰς διανύοντες
ἐν τῇ βασιλίδι καὶ ταῦτα τῶν πόλεων καὶ σεβαστῶν καὶ ἀρχόντων ἀρχὴν
τὸν πολίαρχον ²⁾ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων ὑπερφρονεῖ καὶ ἡμᾶς εἰς τέλος
διέβρῃξέ τε καὶ κατεσπάραξε καὶ ἑδεις ἡμῖν ἑδαμῆ ὁ χεῖρα διδὼς ἀν-
θρώπων τῇ πολιτείᾳ γνωρίμων τῶν ἀφανῶν ἀπάντων καθεστηκῶς ἀφανέ-
στατος ἀνδράποδα εἰς δολείας πεμφθέντα ἀναρπάζει τε καὶ εἰργνύει οἰ-
κείαις εἰρηταῖς, ὥσπερ τις ὦν Φάλαρις ἢ Διονύσιος, ἀλλὰ μὴ σκυτεὺς
ἀφανῆς καὶ ἀνώνμος. Τῆτον δέομεθα δεδακρυσμένοι σὲ σωφρονίσαι καὶ
δεῖξαι σκυτεῖα ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι τῷ ὄντι, ἀλλὰ μὴ Φάλαριν ἢ
Διονύσιον.

ρβ. ΤΩΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΤΩΙ ΚΟΤΕΡΤΖΗΙ ³⁾).

Οὐκ ἐκ Χρυσοπόλεως, Θεοφιλέστατε καὶ πανευγενέστατε δέσποτα,
ἀλλ' ἐξ Ἐριννύων ἢ Τελχίνων τινὸς ὡς ἔοικε πόλεως, εἰ ἄρα τέως Τελ-

1) Cf. Hist. 471.

2) Β πολύαρχον.

3) Cf. Hist. 472. 473. 474.

χίνων καὶ Ἐρινύων πόλεις τινὲς καθεστήκασι, τὸ γράμμα τὸ σὸν ἐξέ-
λειτο πρὸς ἡμᾶς, ὅλην γὰρ τραγῳδίαν λακωνικῶν βραχυλογήματι συνε-
πείραινε. Καὶ ὁ χάρις δὲ τραγικῶς ὁμοῦ καὶ πραγματικῶς, ἀλλ' οὐ
μόνον γραμματικῶς τῶν σοὶ συμβάντων ἀνταρῶν ἐδείκνυ τὸ μέγεθος.
Διὰ ῥέντος γὰρ ὡς ποταμοφόρητος αὐτὸς γεγονώς· καὶ γὰρ ὁ ποταμὸς
ὁ Θῆλος ἢ Θρηῖσσα τῷ ὄντι καὶ βάρβαρος καὶ μὴ θελγομένη συνθήκαις
γραφῶν ῥητορικῶν κεκραμέναις τῷ μέλιτι τῶτον τοῖς ὕδασι κατεβάρπτισε
καὶ τὴν γραφὴν δυσαναγνωστόν τε καὶ ἄγνωστον ἀπειργάσατο, ὡς τέως
ἡμῖν ὁ Μαγγάνης ὑφ' ἡμῶν νεμεσώμενος ἔλεγε. Εἴτ' ἔν ἁληθῶς εἴθ' ὡς
Μαγγάνης μαγγανείᾳ λόγων χρησάμενος, ἔμοι δὲ τῷτο ἐξυστεραν σκοπε-
μένην ἐδόκησεν εἶναι οἰωνὸς δεξιότητος. Τὰ γὰρ ἀνιῶντά ¹⁾ σε οἰχί-
σσονται σὺν θεῷ εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης καὶ τὸ
παρὰ ἡμῶν δὲ γράμμα καταπεμφθὲν τῇ σῇ αὐθεντίᾳ ὥσπερ τι τῶν
ἄλλων σοι σύμβολον ὑπερδέξιοι, κατ' αὐτὴν τὴν τῶν εὐρετῶν εὐρετὴν τὴν
τῆς ἀναστάσεως ἡμέραν γραφὴν καὶ σταλέν. Οὐκ οἶδα δέ, τίς ἐστίν ὁ
Θηβαῖος ὁ τῷτο μέλλων ἀποκομίζειν σοι ἢ πότε καὶ ποίῳ καιρῷ, τέως
ἡμᾶς μετ' ἐπιτεταμένης σπεδῆς συνώθησέ τις ἀρπακτικώτατα γράψαι. Ἡ
τῷ θεῷ παροθενῆς δεξιὰ φερραίη σε πολυχρόνιον.

ϵγ. ΤΩΙ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΩΙ ΚΥΡΙΩΙ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ ΤΩΙ ΚΑΜΑΘΗΡΩΙ.

Πανσέβαστε σεβαστέ καὶ ἄγιέ μου αὐθίοντα, ὁ σὸς ὄνειρος ἐχθροῦ
δηλοῖ λόγον καὶ συσκευὴν περρωμένε διασπᾶν ἀπὸ σὺ τὴν τῷ βασιλέως
στοργήν. Ἄλλ' ὁ τῷ αὐτοκράτορος σφριγῶν καὶ στερρόδος λογισμὸς ὁ
ἀρχικὸς καὶ περικαλλὴς νεανίας ἐκεῖνος ἐκ ἐάσει τὸν δῆμιον ὃ βέλεται
διαπράξασθαι.

ϱδ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΤΖΕΤΖΗΣ ΤΩΙ ΣΦΩΙ ΑΝΔΡΑΠΟΛΩΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ
ΓΟΒΙΝΩΙ ΤΩΙ ΕΥΩΝΥΜΕΙ ΑΠΟΔΡΑΣΚΑΣΑΝΤΙ ΜΕΝ ΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ
ΧΕΙΡΟΣ ΕΝ ΔΕ ΤΗΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΟΛΕΙ ΧΟΡΑΕΤΟΝΤΙ ²).

Εὐώνυμει Γοβίνε, δραπέτα Δημήτριε δίκουρε, πυνθάνομαι ὡς ἀφ' οὗ
τῆς ἡμετέρας χειρὸς ἀπεδράσκασας τόπον ἐκ τόπου παρατροχάζων ἀγρυ-
τεύων περιελᾶ, νῦν δὲ περὶ τὴν Φιλιππόπολιν κατάρας χορδεύεις καὶ
ἀλλαντεύεις καὶ τὰς καλίας πυκᾶς, καὶ περὶ μαγδαλιᾶς δὲ ³⁾ καὶ κυνο-
βόρας καὶ αἵματος τοῖς τῆς μακίλλης κυσὶ διαμάχῃ. Εἰ μὲν ἔν δαλείας

1) Α ἀνιόντα.

2) Cf. Hist. 475 usque ad Hist. 484.

3) Β om. δέ.

ἐκκλίνων ζυγὸν ταυτὶ διαπράττει, οὐ μοι δοκεῖς ἐχέφρον τι δοῶν, οὐδὲ δημητριακώτατον, ἀλλ' ἐαυτὸν ἔδδεν ὠφελόμενος ἀνιᾶς. Ὁ Τζέτζης γὰρ ἔργον πλεονεξίας ἀλλ' οὐ τῆς φύσεως εἰδὼς τὴν δαλείαν ἐκ εἰς δαλείαν ἀλλ' ἐκ δαλείας ὠνεῖται, καὶ ἱκανὴν οἶμαι τῇ πράγματι αὐτὸς τὴν πείραν ἀπειλήφας, ὅπως τὴν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις παρ' αὐτῷ οἱ θεράποντες φέρονται. Ἐσταυῖθα μὲν γὰρ ἱκανῶς ὁ δεσπότης ἀχρηματεῖ, τοῖς δὲ οἰκέταις τὸ πᾶν προσπορίζεται, ἔτω γὰρ αὐτὸς πλατεῖν οἶεται. Τοῖς δ' ἄλλοις ὅπως ἔχει δαλεία καὶ δεσποτεία, εἰ τέως αὐτὸς ἀγνοεῖς, παρ' ὅτε βάλει πυρθάνει. Εἰ μὲν ἔν ὥς ἔφην δαλείαν ἐκκλίνων ἔτως ἀγρυπνεύων περιπαλῶ καὶ ἐαυτὸν κακχεῖς, ἐκ εὐφρονος ἔργον ποιεῖς καὶ σεαυτὸν ἀνιᾶς ἀποστερέμενος μεγίστης τιμῆς τε καὶ ἀγιότητος, ἣν νῦν οἱ ἡμοὶ συμπατριῶται τῆς βασιλίδος τὰ θρήγματα οὐ πολὺ σε βδελυρωτέροις ἀνθρώποις προσάπτειν. Εἰ δ' ἄρα εἰδὼς τῆτο καὶ αὐτὸς ἀκριβῶς χορδεύων καὶ ἀλλαγνέων ¹⁾ παιδοτριβεῖς ἐαυτὸν ἐς τὰ μέγιστα, ἰς ἰδ ²⁾ τῆς σῆς ἐπινοίας, ἰς ἰδ τῆς σῆς δεξιότητος, ὅπως ἀμφοτεροδεξίς τινος Θηραμένης, ὅπως Ἀρχιμήδους τὸ βέλεμα, ὅπως ὀξυρρόπος καὶ διορατικωτάτης καὶ δημητριαδος τῆτο φρενός. Σπεῦδε ἔν, σπεῦδε ἱκανῶς ἐαυτὸν ἔτω παιδαγωγῆσαι καὶ ἔτω τῇ βασιλίδι παλινδρομήσας ἡμέτερον πάντως ἀλλ' ἐχ' ἐτέρη τινος ποιήσεις εἶναι τὸν πυραμῆντα. Πᾶς γὰρ νῦν βδελυρὸς κατὰ σὲ καὶ τρισταλιτήριος ἀνθρώπος ἂν μοναχικὸν τι λῶπος ἡμφισμένους περινοστήσειεν ἢ κώδωνας τῷ πέπυς ἐξαρητῶμενος ἢ ποδοκάκας τὰς κλάπας λέγων τὰς καὶ κλοιόποδας ἢ χοίνικας σιδηρεῖς τοῖς ποσὶ περιάψειεν ἢ κλοιὸν πε περὶ τὸν τράχηλον ἢ καὶ ἄλυσιν καὶ ἐαυτὸν ἀπλῶς συστολίση πρὸς τὸ ἀνεπίδεικτον ἐπιδεικτικὸν καὶ θεατρικώτατον καὶ πρὸς τὸ πεπλασμένον καὶ λίαν πανεργότατον ἄπλαστον εὐθύς τέτον ἢ Κωνσταντίνε ἀγγλατεῖ ³⁾ ταῖς τιμαῖς καὶ ὑψηλῷ τῷ κηρύγματι ὁ τρισταλιτήριος ἀνακηρύττεται ἅγιος ὑπὲρ τὰς ἀποστόλους, ὑπὲρ προφήτας, ὑπὲρ τὰς μάρτυρας, ὑπὲρ πᾶν ὁπόσον θεῶν εὐηρέστησε, καὶ τί χρὴ λεπτῶς διαγράφειν πλακῆτας καὶ καρυκείας βρωμάτων καὶ πέματα ⁴⁾ καὶ οἷς ἀποδέσμοις

1) B ἀλλαντεύων.

2) AB Schol.: ἰδ. Πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς οὐ λήγῃσα καὶ ἐφ' ἐαυτῆς ἔχουσα τὸν — τόνον περιπαῖται· σσημειώται τρία· ἰδὲ δεικτικόν· οὐ ἀπαγορευτικόν, καὶ ἰδ σσημειωτικόν· ἰδ δὲ ἐπὶ χαρᾶς περιπαῖται, καὶ ὁ ἰὸς τῷ ἰδ.

3) In Chil. vulgo ἀγγλατεῖ.

4) AB Schol.: Πέματα· Πέμα ἢ ἀπαστολή, δύο μμ· ἐκ τῶ πέμπω, πέμψω· πέμα δὲ ὁ πλακῆς καὶ ὁ μαστός ἄρτος, ἔν μμ· ἐκ γὰρ τῷ πέπτω, πέσσω, πέμα.

χημάτων, οἷς τε προεδρίαις δεξιῶται τὸ κάθαγμα ¹⁾, ἐν σοι τὸ λοίσθιον πάντων ἐρῶ, ὃ ἐκείνῳ μὲν οὐ τὴν τυχεύσαν προσάπτει τιμὴν, ἀτιμίαν δὲ ὅταν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων. Αἱ τῶν γυναικῶν τῇ γένει πρώται καὶ ὑπερέχουσιν καὶ ἐκ ὀλίγοι δὲ τῶν ἀνδρῶν οὐ μέγα τι τοσούτον δοκῶσιν ἐν τοῖς κατ' οἴκας αὐτῶν ἐνκτηρίοις ἀγίων ἀνδρῶν εἰκονίσματα φέρειν πρώτες τεχνίτες χειρὸς, ἀλλ' ἐδὲ σεβαστὰ λείψανα ὅσον κλάπες τε καὶ κλοῖες καὶ ἀλύσεις κακέργων τοιούτων καὶ τρισαλιτηρίων ἀνδρῶν μετὰ πολλῆς τῆς ἐκλιπαρήσεως ταῦτα ἐκ τέτων ἀμοιβαίως ἄλλοτε ἄλλων ἀφαιρεμένων καὶ ἀντικαθιστώντων αὐτοῖς ἕτερα καὶ νῦν κατὰ τὴν Κωνσταντίνου ²⁾ σιγᾶται μὲν Πέτρος ἢ ἄλυσις, τιμᾶται δὲ κλέπτης ἢ δόλωσις ³⁾, ἄλλος δ' ἄλλῳ ῥέξσει κλεπτῶν ⁴⁾ αἰεὶ γενεάων ⁵⁾, οὐ γὰρ πάντων ἐστὶν ὁμὸς θρόος ἐδ' ἴα γῆρυς ἀλλὰ γλῶσσαι μέμικται, πολὺν κλεπτοὶ δ' εἰσὶν ἄνδρες ⁶⁾. Ἐλθὲ γῶν, ἔλθὲ τὴν ταχίστην, ἵνα καὶ σὺ τρισκαίδεκατος ἄθλος τῇ Κωνσταντίνῳ γενήσῃ καὶ λάβῃς πυραμῆντα ⁷⁾ νικητικώτατον, μόνον περὶ τὴν σκευὴν τῆς νῦν ἀγιότητος διαπονήθῃται ἄριστα. Ἐρέωσο ὁ τῆς Κωνσταντίνου μετὰ βραχὺ γενησόμενος ἅγιός τε καὶ ὑπεράγιος.

ρε. ΤΩΙ ΕΤΑΛΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ
ΛΑΧΑΝΑΙ ⁸⁾.

Ῥηλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν νύκτων τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος, ὃ χρυσὸν δέσποτα, ταυτόν τι ἐπεπόνθειν τῇ τῷ Ἰέρωνος γυναικί. Ἐδόκεν γὰρ ὅποιοι τῷ ἐμῷ στόματος ἐξέρχονται λόγοι, τοιούτους καὶ πάντας ἀνθρώπους ἐκφέρειν.

ρε. ΤΩΙ ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΩΙ ΘΕΤΤΑΛΩΙ ⁹⁾.

Ὁ θεοφιλέστατός μοι ¹⁰⁾ δεσπότης ὁ Θετταλὸς μίμησαι τὸν τοῦ Πηλέως ἐκεῖνον τὸν Θετταλόν. Παράγει καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἡ ποίησις κρεα-

1) AB Schol.: Κάθαγμα δυσδιάστατον ἀνθρώπιον (ἀνθρώπιον B) ἔθνον ἐν ταῖς συμφοραῖς ὑπὲρ πάσης πόλεως· καὶ τῷτο φάρμακον καὶ κάθαγμα ἐκκαλεῖτο.

2) In Chil. vulgo κορυφαίς.

3) AB δόλωσις, sed suprascr. κλέπτωσις ut in Chil.

4) B ῥέξσει θεῶν.

5) Hom. II. II, 400.

6) Hom. II. IV, 437 seq.

7) AB Schol.: Πυραμῆς εἶδος πλακῆντος ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτος, ὡς περ ὁ σησαμῆς.

8) Cf. Hist. 485.

9) Cf. Hist. 486 usque ad Hist. 492.

10) AB Schol.: Πραγματικὴ καὶ ἐπεξεργασίαν κεφαλαίων ἐκ ἔχῃ.

τομᾶντα καὶ δαιτυετικῶς ὑποδρήστορα· τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων βοῶσα
 τᾶμνε δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς. Οὐτῷ μὲν ἐκείνος ὁ Θετταλὸς αὐτοχειρίᾳ
 κρεῶν ἰγίνετο δαιτρευτής· σὺ δὲ δεξιὸς ὢν κοσκίνῳ καθαίρειν σῖτον συρ-
 φετώδῃ τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰς τρυγίας γνώμης τῆς ποτηρᾶς, μὴ αὐτο-
 χειρῶς ¹⁾ νῦν δίομαί σε τελευτήσῃ ²⁾ ταυτὶ, κέλυσσον δὲ τοῖς ὑπὸ σὲ
 τεταγμένοις ἀρτοποιῷ τινὸς συρφετῷ τῷ διακόνῃ, συρφετωδέστατον σῖτον
 κοσκίνῳ καθᾶραι καὶ οἶνον τρυγίαν γνώμης βδελυρωπάτης σακελλίσαι ³⁾,
 μὴ διυλίσαι. Ἀλλ' ἀναπνεκτίον μοι τῷ λόγῳ τὰ ἔλντρα διακονάριόν τι
 τὴν τέχνην ἀτροποιὸν ἐκ τῆς τῷ Παπίῃ μονῆς ἐργαστηρίῳ ἐκωνυμίαν λαβόν.
 Τῷ τόμῳ δὲ τῆς τῶν διακόνων ἀπογραφῆς τῷ λαχανᾷ ἐπονομαζόμενον τῷ δι'
 ἐκείνου τυχεῖν τῆς εἰσόδου, κἂν περὶ τὰς εὐεργέτας Ἰξίων φαινόμενος, τι
 μὲν οὐ σκαιωρῇ, τί δὲ οὐ πράττει τῷτο τὸ μαγκιπίδιον πικρὸν ὄν, σκο-
 τεινὰν, ὑπελον, δόλιθον, κρυψίνον, ἐπίβελον, τρισαλιτήριον καὶ ἔξαριστό-
 τατον κάθαρχμα, ὅσας μὲν χάρτας κατὰ τινων διαφόρων τῷ τῶν κορυ-
 φαίων ἀποστόλων ναῶν ἐγκατέσπειρε, καὶ οἷα σὺν τοῖς ὁμοτρόποις αὐτῷ
 διεπράξατο, λέγειν νῦν ἐατέον μοι, καὶ ὅπως πρὸ χρόνου τινὸς βαρβάρως
 τινὰς συντάξας ἀρὰς ὁμοίοις τισὶν αὐτῷ ἐπιδέδωκεν ὑπεργοῖς τελεῖσι τῷ
 εἰρημένῳ θεῷ ναῶ. Οἷ καὶ κεκραιπαληκότες καὶ ἡμιμέθυσοι ὥρα τρίτη
 νυκτὸς ἀνὰ τὸν ἄμβωνα βάντες πολλὰς τῷ ἐκ τῆς βαρβάρως συντεθει-
 μένῳ ἀναθεματισμῷ καθυπέβαλον· μεθ' ὧν καὶ τὸν τῶν ἐκείσε ἱερῶν πρω-
 τεύοντα, ὅπερ ὁ μεγαλοδοξότατος ἐκ ἀνασχόμενος μυστικὸς ἐκείνας μὲν
 μὴ ἐξωθῆσαι τῶν σφῶν ὀφφικίων μόλις ἐπέσχε τὴν ἀγανάκτησιν, τὸν δὲ
 τρισαλιτήριον τῆτον τῷ σφῷ περισσάτα ὡστράκισεν. Οὗτος μυρία τοιαῦτα
 πεποικηκὼς κἂν τῇ τῆς ὀρθοδοξίας διπλῇ ἐορτῇ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγίστῃ
 τῷ θεῷ ἐκκλησίᾳ ἀχάρτας φανεσῶν φλυάρων μυρίας κατέσπειρε. Περὶ
 δὲ τιμωρίας τε καὶ ποιῆς τῶν φανεσογράφων πρὸς νομογράφον γράφειν
 οὐ χρή. Τῶτων ἔν τῶν φανεσῶν ὑπὴνέγκαντό ⁴⁾ μοί τινες χάρτας καὶ
 εἰσὶ τῷ ἀλιτηρίῳ χειρόγραφοι. Αἰγλῷ γὰρ τῷτο ὑμῖν καὶ σκοπητέον τί
 ποιητέον ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ ἢ μὴν ⁵⁾ πτοεμένοις τὴν ὁρμὴν δ' ἀποτρέψαι ⁶⁾,
 καὶ γὰρ ἔτοι καὶ κατὰ ἀρχιερέων ἀρχόντων τε καὶ τῶν πρωτίστων
 χωρῶν ὑπεροχῶν, τοιαῦτά τινα συντιθέντες, κἂν ταῖς ἐκκλησίαις ἐγκα-

1) B αὐτοχειρίως.

2) B μετελευσή.

3) In Chil. vulgo σακελλίσαι.

4) B ἀπηνέγκαντό.

5) AB νῦν. Cf. Babriæ fab. LXXXII. ed. Boissonade, et Coray. Fab. 218. p. 141. 374. et Knoch. fragm. 16.

6) A ἀνατρέψαι.

τασπαίροντες. Σκοπητίον ἔν, ὑμῖν σκοπητίον, τί ποιητίον ἔστιν ἐπ' αὐτῷ
 ἔνεκά τε τῷ κεινῇ συμφέροντος καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως· εἰ
 δ' οὐ, ἐμοὶ μὲν ἐντεῦθεν ἂδεν δυσχερὲς, ὑμῖν δέ τις ἂν εἴποι πόσον τὸ
 ἐκ τῆς τέτῃ ἀφάσεως ἀπαντήσῃ δεινόν· ὅς δ' ἂν τῷτο τὸ ἔγκλημα
 μικρὸν ἢ ¹⁾ καὶ ἂδεν οἶσται εἶναι, λελήθην ἑαυτὸν ἐκ εὐδῶς τῷ δοκεῖν
 ἐκείνῳ συνηγορεῖν κατήγορος γεγονώς καὶ τὴν τιμωρίαν τέτῳ βαρεῖαν
 ἐγκελευόμενος γίνεσθαι. Εἰ γὰρ ἐφ' οἷς μηδὲν εἶχεν εἰπεῖν, εἰ ἐν τῷ
 ὑγρῷ ξύλῳ ²⁾ τοιαῦτα τετόλμηκέ τε καὶ πεπατήρηκε, τί ἀφεθεὶς ἐκ αὐ
 δρασίαις ξηρῷ ξύλῳ τυχὼν καὶ μικρῶς καὶ τῆς τυχέσεως δραξάμενος ἀφορ-
 μῆς· ἂν δ' ἄρα καὶ μεζονος, τί ποτε οἰητόν αὐτὸν διαπραξασθαι;
 Ἐνθεντοὶ ἐκ ἀπολυτέος ἔστι τῷ ἐγκλήματος ἀλλὰ τιμωρητίος τε καὶ
 εἰρκτέος, εἰ τέως ἄρα τῷ τε νομίμῳ καὶ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντος
 ἀντιποιεῖσθαι αἰρεῖσθε· ἀκεσθήτω τῆς μαρίας ὁ μαριάκης, ὡς ἄρα τέως
 αὐτὸν ὀνομάζει καὶ γενέσθω μαριακῆς ἀπὸ τῷ βαρυντόντος ὀξύντονος, ἀπὸ
 ψευδεπωνύμου ³⁾ φερώνυμος·

Κοίνωσον αὐτὰ τῇ θεῇ γερεσίᾳ
 Ναὶ Φινεὺς φάνηθι σὺ ταυῶν νέος
 Ζαμβρὴν ἀνευρών νῦν τὲ καὶ Χάλβην νέαν
 Καὶ πάντας ἀπλῶς τὰς κακῶν κοινομένους,
 Βίε θείριζε τῆς σοφῆς ἐκκλησίας
 Τῷ Σειρομάστῃ τῷ τομῷ τῷ τῆς δίκης
 Ὅνειδος υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποξέων.

ρζ. ΤΩΙ ΚΤΡΙΩΙ ΝΙΚΗΤΑΙ ΤΩΙ ΠΕΝΤΑΒΟΥΝΙΤΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΤΟΥΤΟΥ
 ΠΑΤΡΙ ⁴⁾.

Ἐθρήνησε καὶ φντεργὸς ⁵⁾ ἐπὶ φντῷ νεαρῷ ἀθρόως ἀγέμῳ ῥιζόθεν
 καταρῥαγέντι τῇ λαίλαπι καὶ ὁδοιπόρος ἔπαθε τὴν ψυχὴν, ἐλεινὸν ἰδὼν
 ἐκεῖνο κείμενον πτώμα τῆς πρὶν ἀγλαίας ἐκμαραινόμενον. Εἰ δὲ καὶ
 ὁδοιπόρον εἰς ὀλκτον ἐκίνησε φντὸν νεαρὸν ἀθρόως καταρῥαγὲν καὶ φν-
 τεργὸν ἐλεινὸν ὀλοφύρασθαι πέπεικε, ποῖον ἐκ αὐτῶν κινήσῃ πάθος τε

1) A om. ἢ.

2) In Chil. ξηρῷ ξύλῳ.

3) B ψευδωνύμου.

4) Cf. Hist. 493 usque ad Hist. 496.

5) AB Schol.: Τὸ σχῆμα πολλαπλῶν ἄραις· ἀναφορὰ ἢ καὶ ἐπιμονὴ λέγεται·
 ἐπεξευγμένον κατ' ὄνομα· κομματικὸν ἀπόδοσις· καὶ πάρισον καὶ ἰσοκατάληκτον·
 ἰδὸν σχῆμα ἐξαπλῶν· ὅταν ἔν ἀκέραιος Ἐρμολόγιος λέγοντος σχῆμα διὰ σχήματος μὴ
 ἐκφείρεσθαι, λέγε τέτῳ σιωπῶν.

θεαμέντοις καὶ τοῖς ἀκέσασιν, ὁποίας δὲ ὀλοφύρσεις, ὁποίας δὲ οἰμωγὰς πολλῶν δὲ πλείον γνωστοῖς τε καὶ ἤλιξι καὶ τοῖς καθ' αἶμα καὶ φντεργήσουσι νεανίας Ἄρεος καὶ λόγων μεμελημένος ἤδη, φῶν τὸν Ἴσλον, νεανίας καλὸς πολλαῖς ὠραῖσμένος ταῖς χάρισι, παρεμφερῆς φντῶ νεαρῶ¹⁾ ὁποιῶπερ Ὅμηρος εἰκάζει τὸν Εὐφορβον, νεανίας εἰς τάφον ἀγόμενος, ἡλικιώτης παστᾶδος ἐκ ἐκφορᾶς, ἐφ' ᾧ πατήρ, ἐφ' ᾧ περ ἡ μήτηρ, ἐφ' ᾧ συναίμων ὁ σύλλογος κόμης ὑμενυίων ἄσειν ἐδόκεν, ἀλλ' οὐ δακρύων γαμηλῆς ἀνάπαι λαμπάδας ἀλλ' οὐ πενθάδας. Τίνα τοιῦτος καλὸς νεανίας ἐκ ἂν πρὸς οἰμωγὰς παρελκύνῃ καὶ δάκρυα, ἀγόμενος δέσμιος ἀπηγεσάτω βαρβάρῳ τῷ τάφῳ, παρ' ἡλικίαν αἰχμάλωτος; Δεινὸν τὸ πάθος θηρῶν τε φύσιν καὶ σιδηρᾶς καρδίας μαλᾶξαι δυνάμενον. Ἄλλ' ἀδελφεῖ μοι, πάτερ τῷ νῦν κειμένῃ καλῇ νεανίᾳ καὶ σὺν δέ μοι φίλτατε παῖ συναῖμον αὐτῷ, ἀρκύντως ἤδη τῆτον ἐκόψασθε²⁾, ἱκανῶς ἐδακρύσατε· τί τῷ πάθει γεγονότες κατόχμοι μακρὰν τῇ δέοντος παρασύρεσθε³⁾; Ἀνθρώποις συνέζευκται θάνατος, οἶδεν ἡ φύσις τὸ πάθος, ἀνάγκης κρατεῖν ἐκ ἐξόν, τὸ κρυφθὲν μετατρέπειν ἀδύνατον. Δακρύσαντες γὰρ ὅσον ἔδει τὸν μείρακα μετ' εὐχαρίστας γνώμης ἀλλήλοις παράκλησις γίνεσθε. Οὐ θῆρ τὸν νεανίαν, οὐ στόμα μαχαίρας ἀνάλωσεν, οὐ βυθῶ τὸν βίον ἀπέκτευσεν, οὐ κρημνοῖς κατερῶάγη, θανάτῳ δὲ ἱερῶ καὶ οἷον ἂν εὐξαινο νυγεῖς καὶ ζηλωτῇ τελευτῇ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς τὰς ἐκείθε πασάδας μεταχωρήσας νυμφίος ὠραίος, ὅς καὶ ὑμῖν παράκλησις γένοιτο καὶ πρὸς θεὸν ἱλαστήριος ἔντευξις.

1) In Chil. φντῶν ἐαρῶ. Cf. Hom. Il. XVII, 53 seq.

2) B ἐκόψασθε.

3) B παρασύρεσθε.

APPARATUS CRITICUS AD TZETZAE CHILIADAS
EX LIBRIS MS. REGIAE BIBLIOTHECAE.

CHILIAS I.

V. 3. χρυσίον AB. — V. 5. πολυχρυσότατος A. — V. 8. AB Schol. ad Δαιφάντον· Δαιφανθύρα καθ' ἐτέρους. — V. 12. AB Schol.: Κόθορνος εἶδος ὑποδήματος προσφνῆς ἀριστερῶ καὶ δεξιῶ ποδὶ, καὶ γυναιξὶν καὶ ἀνδράσιν. — V. 19. Ἀλκμαίονα AB et uterque Schol.: Ἡρόδοτος, ὁ τῇ Ἡρᾷ δοτὸς, ὄνομα κύριον, δασύνεται ἡρόδοτος δὲ ὁπώρα ἢ ἡρόδοτον (ἡρώδοτον B) ἄνθος τὸ ἐν ἔαρι (ἐνεδρι B) διδόμενον φιλοῦνται, ὅτι οὐκ ἔχει τὸ η μετὰ φυσικῆς μακρότητος. — AB Schol. ad Ὁξύλον· Ξύλον παῖς Ἡρόδοτος Ὁξύλον (sic) παῖς Ἡρόδοτος γεγραμμένον εὐρίσκων ἀμφέβαλον ὁπότερον δεῖ γράφειν· Λουκιανῶ καίπερ ὀρθῶς καὶ ἀναμφισβήτηως γράφοντι οὐκ ἐπειθόμην· φησὶ γὰρ Ἡρόδοτον Ξύλον τὸν Ἀλικαρνασσίθεν, ὅτι πολλαχοῦ ψευδογραφεῖ· ἐπείσθην δὲ ὡς Ξύλου δεῖ γράφειν ἐντυχὼν τούτῳ ἐπιγράμματι, οὐ Ζήνων ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Εὐθυων μνημονεύει·

Ἡρόδοτον Ξύλεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,

Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίας πρύτανιν (πρίτανιν B),

Δωρίδος ἐκ πάτρης βλαστῶν τ' ἀπὸ τῶς (ἄπασο γὰρ B) γὰρ ἄτλητον

Μῶμον ὑπεκπροφυγῶν Θούριον ἔσχε τ... (sic A, προσφνῶς Θούριον δ' ἄστριν B). Locus Luciani supra laudatus est *de domo* 20. ubi omnes libri ms. Ἀύξον legunt, sed Solanus adnotat: »Ursinus ap. Gronov. A. G. 2, 71. monet Herodoti patrem Xylum nominatum, ... quod ex Epigr. ap. Steph. Byz. v. Θούριος conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui Xylum nominandum doceat, adductis multorum testimoniis et imprimis Zenonis auctoritate, a quo id accepisse se Tzetzes tradit. τὸν deest in Luc. — Ap. Steph. et in Schol. Aristoph. legitur Ἀύξεω cf. Anthol. Palat. App. 212. Librum Zenonis Εὐθύνας Duebnerus se nusquam lau-

datum invenisse asserit. Initium secundi distichi vulgo legitur: Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἄπο, sed Stephani codex Vratislav. Δώριδος ἐκ πάτρας, ut scribendum videatur: Δώριδος ἐκ πάτρας βλάστοντ' ἄπο, τὸν γὰρ ἄτλητον. — V. 28. οὐδ' ὅλως A. — V. 30. τὸν Τέλλων A. — V. 35. τῆς 'Ρέας AB. — V. 43. χρεῶν μὴ, a posteriori manu suprascriptum οὐ πρέπει A; οὐ πρέπει in contextu, sed suprascr. χρεῶν B. — V. 57. λέγει A corrigit in λέγων. — V. 59. πρὸς Μηδίαν A. — V. 75. Ἀρύβαιος AB. — V. 80. AB Schol.: Σάρδεϊς· ὅτι Κροῖσος στρατηγὸς ἦν τοῦ πατρὸς τῶν Ἀσσυρίων στρατεύματος. — V. 81. καταστρέφων A. — V. 83. AB Schol. ad Κνίδου· περὶ Κῶς (κῶν A) ἡ Κνίδος· τὸ παλαιὸν δὲ μέχρι καὶ περαιτέρω ἦν ἡ τῆς Κύπρου (κύπου B) ἀρχή. — V. 84. AB Schol.: Τῷ Κύρῳ τῷ μικρῷ τῷ υἱῷ Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος. — V. 96. παῖς δὲ A. — V. 102. λέξομεν A. — V. 103. Γορδυέω AB. — V. 106. γίνοιτο A. — V. 107. ἐκχρυσουμένων τότε δε A. — V. 108. θνήσκει λοιπὸν ὁδ. B. — κεχρυσωμένος A. — V. 112. τὸν λιμὸν suprascr. τὴν λ. AB et ἐκ τέτου suprascr. ταύτης. — V. 120. πῶς οὐκ ὄξει AB quod Kiessl. coniecit. — V. 131. AB Schol.:

Τὴν ἄγκυραν γίνωσκε τοῦ πλοίου λέγειν
Τὴν κυ βραχύνων, τὴν δὲ ρα μακρὰν γράφων·
Ἀγκυραν εἰ γράφεις δὲ τὴν πόλιν πάλιν,
Μήμνε τὴν κυ, τὴν δὲ ρα βράχυνέ μοι.

In titulo hist. 3. articulum τοῦ om. A. — V. 144. AB Schol. ad Κανδαύλην.

Μυρτίλος ὁ Κανδαύλης δὲ τὴν κλῆσιν ἐκαλεῖτο,
Τὸ δὲ Κανδαύλης λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει (λέγειν B),
Ὡςπερ Ἰαπωνάξ δείκνυσιν γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ·
„Ερμῇ κυνάγχα, μῆγοισι Κανδαύλα,
Φωρῶν ἔταιρε δεῦρό τι μοι σκαπαρδεῦσαι.“
Ἡ τοῦ Μυρτίλου τούτου δὲ γυνή, τοῦ καὶ Κανδαύλου,
Παρὰ Αἰνεία φέρεται σαμιακοῖς (σαμιακοῖς A) ἐν λόγοις
Νηυσία κλῆσιν ἔχουσα, πρὸς Τερτύλλαν ὡς γράφει
Τις Πτολεμαῖος ἅμα τε καὶ Ἡφαιστίων κλῆσιν.

Cf. Hesychius Κυνάγχη· οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀπὸ τοῦ κλέπτω. Cf. Poet. Lyric. Bergk. pag. 511., qui δεῦρό μοι scripsit, reprobata coniectura Duebneri δῆντέ μοι. Supra vocem σκαπαρδεῦσαι bene legitur glossa συμμαχῆσαι, male Hesychius σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι.

Hic accedit alia Hesychii gl. σκαπαρδεῦσαι· κρῖναι, cui similis eiusdem: καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι, ut L. Dindorf σκαπαρδεῦσαι scribendum moneat, quamvis contra ordinem alph. — V. 145. τὸν Γύγη A. — V. 172. δ' αὐτὸς A. — V. 178. δὲ A τε B. — V. 183. μῖδων A. — V. 187. ξανθία AB. — In titulo hist. 6. ἀλκμαίους A. ἀλκμαίονος B. — V. 201. AB Schol.: Κοισύρας· Ἡ Κοισύρα γυνὴ Πεισιστράτου· γένους Ἑρετρικοῦ· εὐγενεστέρα πο... ὧν μήτηρ κατὰ τινὰς ... τοῦδε τοῦ μυρακλέους καθ' ἑτέρους δεσπότας. — V. 210. ἀβροκόμους A. — V. 218. αὐτὸς μοι AB. — V. 221. ζώσας τὸν πορν. AB. — V. 223. περία τε συνείχeto, λ. τ. παλαμναίῳ (suprascr. α) AB. — V. 230. δ' om. AB. — V. 233. κρωβύλλον AB, et uterque Schol.: κόσσυβος ἢ ὦα, ἦτοι τὸ μαργέλλιον τῶν ἐνδυμάτων· ὦα δὲ ἐλέγετο, ὅτι ἐκ δερμάτων οἰῶν ἐρυθρῶν ἢ ἑτεροχρόων τὰ μαργέλλια ἐγίνοντο. Κρωβύλλος δὲ ἐστὶ μιτρωδὲς τι πλέγμα τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀναδέον, ὃ πλέκτην καλεῖσιν ὁ δημῳδὸς λεῶς· τὸ παλαιὸν δὲ Λακωνίων παῖδες καὶ Ἀθηναίων πλοκαμίδας ἐφόρου· οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ ταῖς πλοκαμίσι καὶ τέττιγας χρυσὰς (χρυσσοὺς B) εἶχον δεικνύντες ὅτι τελοῦσιν ἐγχώριοι καὶ οὐ μέτοικοι· καὶ γὰρ ὡς φασὶ καὶ ὁ τέττιξ γῆς παῖς. Cf. quae de hoc verbo Scholiasta Thucyd. I, 6. docet: εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν ἀπὸ ἐκατέρων εἰς ὃξὺν ἀπολήγον, et quae subiungit, eiusmodi capillorum plexum in viris vocatum fuisse κρωβύλον, in muliebribus κόρυμβον, in pueris σκορπίον. Dionys. H. p. 856.: κρωβύλους τε ἀνεπλέκοντο καὶ χρυσοὺς τέττιγας εἶχον ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. Schol. Thucid. I. c. addit, hoc σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι fuisse. Caeterum lectio κρωβύλλον nusquam reperitur. — V. 240. ἀχιλέα A addita notula ad marginem: τὸ Ἀχιλεὺς αὐτὸς δι' ἐνὸς λάμβδα γράφω. — V. 242. Διομήδους A. — V. 260. τερπόμενος AB. — V. 279. εἰληχῶς A. — V. 283. ὅθι B φιλοζώνιον A. — V. 287. εἰλόμεθα τὸν sed suprascr. ἡρετισάμην AB. — V. 300. AB Schol.: Στίχοι Νικάνδρου πέντε, τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο κατὰ μὲν ποιηταῖς, ἐπὶθεσις, κατὰ δὲ ῥήτορας κόλλησις καλεῖται· οἶδα δὲ τούτων διαφορὰν, ἀλλ' οὐ ῥητορικὴν νῦν τέχνῳσι γράφω, ὡς ἀκριβῶς ταῦτα διδάσκειν. — V. 301. ἀκούσιον A. — V. 302. Παιδα λαβῶν AB sed suprascr. βαλῶν. — V. 303. AB Schol.: Ὀδρυσῶν· σημειώσον τρία γένη Θρακῶν· Ὀδρυσσοὶ, Μελινοφάγοι καὶ οἱ Σκύθαι· ὁ δὲ Ξενοφῶν ὑπὲρ Βιθυνίαν ἑτέρους Θρακῆας φησί. — V. 304. Πέτρος AB. — V. 314. θηριοτρόφους AB. — V. 352. τροφήν AB. —

Ad marginem V. 337. AB hexametrum scripserunt: Ἀγλαοφήμην,
Ἀγλανόην καὶ Θελέϊπειαν. — V. 352. ἐκείνων ὄψεως A. — V. 359.
λέγει A. — V. 362. πολύποιστον A. — Ad V. 366 sq. Schol. AB:
στίχοι σατύρου Μαρσίου — V. 374. κύρσας A. — V. 375. Ἀπόλ-
λων A. — V. 377. παρειὰς AB. — V. 385. AB Schol. ad vocem
Μηθυμναῖος· Οἱ δ' ἀκριβέστεροι Ἀντισσαῖον τοῦτον φασίν. — V. 388.
κιθαρίση suprascr. κιθαρίσοι AB. — V. 393. AB Schol.: Τὸν ἐπὶ
δελφῖνος (δελφῆδος suprascr. δελφίδος B) σωτηρίαν Ἀρίονος πάντων
πραγματικῶς λέγο... γεγονέναι, ο... , τὸ μόνος ἡλλιοόρησα (leg. ἡλλη-
γόρησα)· ἔστι δὲ πραγματικῶς γεγονυῖα, ὡς οἱ πάντες διατείνονται· καὶ
τῷ ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν χαλκῷ δελφῖνι Ἀρίονος αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ, καὶ
ὁ εἰς Ποσειδῶνα ὕμνος τοῦ ἀνδρός· ὃ ἐπίγραμμα καὶ σημειῶσαι, ἵνα ἔξ
αὐτοῦ γινώσκῃς (γινώσκεις B), ὅτι Ἀρίονος τὸ ο μικρὸν δεῖ γράφειν,
ὡς τὸ Πανδίοτος, Ἰξίοτος, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ οὐχ ὡς οἱ βούβαλοι σχε-
δεκδύται μέγα· εἰ μήπου Ἀρίων ὁ πρῶτος ἀπάντων τῶν τραγικῶν αὐτὸς
ἐαυτὸν οὐκ ἐγίνωσκε, πῶς δεῖ γράφειν.

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίωνος Κύνκλονος νίδι

Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε·

τοῦ ὕμνου δὲ ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη·

Ῥψιστε θεῶν,

Πόντιε, χρυσοτρίαινε (χρυσοτρίμινε B)

Πόσιδον, γαίηοχε,

Ἐγκύμονι ἁλμᾶς βράγχη

Περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ

Θῆρες χορεύουσι κύκλω,

Κούφοισι ποδῶν ῥιπάσμασιν (ῥιάσμασιν B)

Ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι.

Cf. Aelian. N. A. 12, 45. — V. 418. ἀμέτρως suprascr.
ὀρῶντες AB. — V. 422. τοῦτον suprascr. τὸν Χρύσιππον AB. —
V. 427. παρατρέχων suprascr. ἀντιβαίνων AB. — Inde a versu 433
usque ad V. 581. in A omnia desunt; folium excidisse videtur. —
V. 445. διφρεῦει suprascr. ἤλασε B. — V. 468. χρυσόχροα B. —
V. 469. ἡσίγονον B. — V. 475. λεοντείαις B. — V. 484. κριτῶν B. —
V. 496. ξυλφίον B. — V. 506. κάμικον B. — V. 513. ἐν γράμ-
ματι B. — V. 542. ἡ ἐρεχθίως πρόκρις B. — V. 559. τεμμά-
χιον B. — V. 566. σὺν ἄλλοις suprascr. δώροις B. — V. 572.
συναρῥάξαντες B. — V. 575. ἵπποις ἐκνενίκησε B. — V. 583. κλῆσιν

στησαγόρου AB. — V. 600. προπομποῖς A. — V. 601. καὶ διω-
ρεὺς AB. — V. 602. πεισιρόθιος A. — V. 602. καθεύργεις A et
Schol. AB: διὰ τοῦ ἀνωθεκ (versu praecedenti) εἶπον „με ἀπείρ-
γοιτα“ τῶν δὲ „καθεύργεις“ τοῖς ἀμαθεστέροις τῶν νέων λυσιτελέσματος
γίνομαι, ἐκ τούτων πάντων δεικνύς ὅτι τὸ εἶργω καὶ φιλεῖται καὶ δασύ-
νεται, τῶν Ἀττικῶν μὲν αὐτὸ δασυνόντων, τῶν δ' ἄλλων πάντων φιλέν-
των. — V. 611. ὄρᾱν B. — V. 614. ἀδελφῶν μου A. — V. 615.
πεισιρόθιος AB. — In titulo historiae 24 articulum τῶν om. A.
Uterque codex ad marginem adnotat: Λυρικὸς γὰρ ὢν ποιητὴς ἔτος
ὁ Σιμωνίδης ἐκ νεότητος μέχρις ὀγδοήκοντα ἔτων, ἐνίκα ἐν τοῖς ἀγῶσιν
Ἀθήνησιν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα

Φυλὴ Ἀντιοχίς δαυδάλεον τρίποδα.

Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης (ἀριστείδοις B) ἐχορήγει

Πεντήκοντα ἀνδρῶν καλὰ μεθόντι χορῶ·

Ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κύδος

Ὀγδοηκοσταεῖ παιδὶ Λεωπρέπεος.

Φαοὶ δὲ αὐτὸν μετὰ τῇ νίκῃ πλεῦσαι πρὸς Ἰέρωνα ἐν Σικελίᾳ,
καὶ μετ' ὀλίγον ἐκεῖ τελευτῆσαι. De carmine Simonidis, cuius ulti-
mum distichon ap. Plut. vit. Alcib. c. 1. exstat, cf. Max. Plan.
Walz. V, 543. et Poetas Lyricos Bergk. p. 789. — V. 620.
Λεωπρέπεος AB. — V. 660. ἐκεῖνον, sed suprascr. τὸν ἄνδρα A. —
V. 682. AB Schol.: μέλος Στησιχόρου· τινὲς Φρυνίχου τοῦτο φασίν·
ἕτεροι Λαμπροκλέους. — V. 684. δάμνοπλον B. — V. 689. μέλος δ'
ἄκουε AB. — V. 691. δύο sed suprascr. δύο AB. — V. 702.
AB Schol. ad voc. Σικελῶν· Τῆς Ἀφρικῆς ἦν στρατηγός· ἐπεκτετήσατο
δὲ καὶ Σικελίαν. — V. 704. AB Schol.: Ἰβήρων· Τῶν Ἰσπανῶν
Ἰβήρων· τῶν Ἑσπερίων δὲ λέγω, τῶν ἐγγιστα Κολχικῆς, οἷον τῶν Ἰσ-
πανῶν (σπανῶν B) Ἑσπερίων Ἰβήρων εἰσὶν ἄποικοι. — V. 705. τέτα
δὲ, sed suprascr. γὰρ AB. — V. 725. σικελούς suprascr. ἀφρικούς
AB νικηθέντας AB. — V. 738. πεζῶ στρατῶ καὶ A. — V. 741.
Σικελοὶ δὲ suprascr. ἄφροι δὲ AB et sic infra. — V. 752. προς-
ῆγγισεν A. — V. 755. ἀπέρριψαν A. — V. 760. AB Schol.: Ἀργυ-
ρίππαν· Ἀργίππα τὴν Βερβετὸς καλεῖται. — V. 765. μεσόριον αὐταὶ A.
λογμβάρβων AB et Schol.: βάρβους γένειον, λόγι· μακρὸν τυγχάνει. —
V. 777. θριξὶ AB. ἰδη τούτων, suprascr. τὰ ἐδάφη A. — V. 790.
ἀπὸρχθη A. — V. 793. AB Schol.: Τοῖς Σικελοῖς· Γρ. καὶ τοῖς

Ἀφρικοῖς. — V. 797. καὶ σικελοῖς, *suprascr.* τοῖς ἄφροις τε AB. — V. 799. AB Schol. ad *Λίβυσσαν* τὸ τῶν καλούμενον τὰ Βουτίου, ὡς Ἀρῆριανός ἐν Βιθυνιακοῖς γράφει. — V. 801. οὕτω πως A. — V. 804. τοῦ λυδικοῦ A. — V. 805. τέθναικε A. — V. 823. ὀπισθεν A. ἐκείνου AB. — In titulo hist. 31. A legit ἐν τῇ ἑλληνισμ. — V. 840. βερβικινῶν AB. — V. 844. ιστοριῶν A. — V. 845. ἀψευσεῖν AB. — V. 873. 874. 875. om. A. — V. 882. Οὕτως ὁ A. — V. 890. AB Schol.: Γράφε καὶ οὕτως Διακοσίαις μὲν πληγαῖς πλήττει θαλάσσης ὕδαρ. — V. 892. AB Schol.: Πρὸς πέλαιος θαλάττιον. Τὸ σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον καλεῖται· τὸ γὰρ θαλάττιον πέλαιος τὴν θάλασσαν δηλοῖ. — V. 911. τὸν Ἀθων AB. — A versu 941 usque ad 1004 in A omnia desunt. — V. 958. ἔφρνε B. — V. 962. βασιλέους B. — V. 967. σικελὸν B. — V. 971. πεσόντων B. — V. 991. ἤκουε B.

CHILIAS II.

V. 5. καρτερὰ A. — Ad V. 6. A Gloss.: Κλεοπάτρας χέρσους θαλάσσης. — V. 16. σύνεννος A. — Ad V. 34. AB Schol.: σή (σημείωσαι) ἰταλοὶ καὶ σικελοὶ καὶ τὰ ὅμοια, οἱ φύσει τοῦ ἔθνους ἐκείνου ὑπάρχοντες· Ἰταλιῶται (*sic* A cum 1 *subscr.* quo uti alias non solet) δὲ καὶ Σικελῶται οἱ πρὸς αὐτοὺς ἐξ ἄλλοεθνῶν μετοικήσαντες. — V. 61. ἀργυρτίαν A ἀργεντίαν B. — V. 74. καὶ πόλιν A. — V. 75. δὲ καβάλον A. δεκεβάλον B. — V. 76. καὶ θύων ἐπιν AB. — V. 78. AB Schol.: Πολλὰς βίβλους Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ συνεγράφατο· ὃν τι λέγειν ἑατίον· ῥητέον δὲ δι' ἐπὶ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἑκτορα ἐπιτάφιον. Sequitur carmen, quod exstat Anthol. Palat. 9, 387., V. 1. εἴ που ἀκούεις, V. 2. bene στήθι καὶ ἄμπνευσον; cetera eadem lectione quam cod. Pal. exhibet. — V. 84. ὁ Κασίος AB. — V. 95. ὠτίον AB. — V. 107. τριςπᾶστω A (*cf.* ad III, 61.). — V. 108. πενταμυριομέδωμον A. — V. 113. ἀθρόως A et Schol.: Ἀθρῶν ὁμοῦ δάσυνε, τὸ θρόος (*sic*) δ' ἄνευ Ψιλῶν ἀμάρτεϊς ἑδαμῶς τέχνης λόγων. — V. 123. μέσο A. — V. 107. ταύτας ἀπετόξευσεν A. — V. 129. συρακουσίῳ AB. — V. 137. τίς δὲ ῥωμαίων A. — V. 155. βερνουλκὸν et ὑδροσκοπικὰς AB. — V. 168. οὗτος ὁ μ. A. — V. 186. ἡρακλῆν A. — V. 214. ἀμφιγρόν A. — V. 216. τὸ δέρας A. — V. 232. χερσὶ πνίγει AB, *sed suprascr.* ἄγχει. — V. 266. AB Schol.: οἱ ἄρσενες τῶν ἐλάφων, οὐ μὲν αἱ θήλειαι, κέρατα φέρουσιν.

ἡ δὲ τῆς Ταυγάτης ἔλαφος αὕτη τερατώδης ἦν κέρατα ἔχουσα. — V. 275. τὴν φωκίδα τε A. — V. 286. ὀστρακισθεῖς, sed superscr. ἐξορ-
σθεῖς. — V. 299. AB Schol.: ὁ Διομήδης οὗτος υἱὸς ἦν Κυρήνης
καὶ Ἄρεος, βασιλεὺς Βιστόνων Θρακῶν, ἤγουν τῶν Βισαλτίων, οὓς οἱ
ἄγαν ἀμαθεῖς καὶ σύρφακες Ζαβαλτίους καλοῦσιν. — V. 303. αὐδηρον A
et idem V. 306. αὐδηραν. — V. 307. AB Schol.: τολοιπὸν οἱ νῦν
σοφοὶ ὡς καὶ τὰ ὅμοια τέτῳ οὐ βαρύνεσι· ἐγὼ δὲ ἐδέεστε ἐφευρῶν τὸ
τολοιπὸν τῷ τολοιπῷ, τὸ λοιπὸν βαρύνω καὶ τὰ ὅμοια τέτῳ. — V. 312.
βεβρυκκυῖαν A. — V. 314. μυγάονα om. δὲ AB. — V. 317. θε-
μισκύραν A, sed AB Schol.: γράφει καὶ οὕτως· Ὁ δ' Ἡρακλῆς ὡς
πρὸς αὐτὴν Θεμίσκυραν ἐκπλεύσας. — V. 318. ἡτήκηως AB. — V. 322.
φοινικὰς et Γηριόπου AB. — V. 325. Γηρυόνην A. — V. 327.
λέγων AB. — V. 328. φοινικὰς AB sed superscr. φοινικὰς. —
V. 331. πρῶν δὲ κοτίουσα. — V. 332. βαῖτις AB, sed uterque
superscr. βαῖτης. — V. 333. τὸν ὄρθον AB. Eodem modo va-
riatur ap. Hesiod. Th. 293. 309. 327. Schol. Apoll. Rhod. 4,
1399. Tzetz. ad Lycophr. 652. ὄρθος pro ὄρθος ponunt Schol.
Ven. Hom. II. 24, 316. Etym. M. p. 591, 28. — V. 339. ἄβυ-
ραν A, ἀνβῖραν (sic) B. — V. 359. παρὰ τῆς ἡρας AB. — V. 360.
θράκων ἄγιος A. — V. 362. πυρρῆναίου AB. Cf. Dionys. Perieg.
288, ubi libri plerique πυρρῆναϊον. — V. 363. τῇ Λιβύῃ AB. —
V. 382. λαμπρὸν sed superscr. λαμπρῶς AB. — V. 385. ὑπὸ
στροφαῖς AB. — V. 395. τανάρον A. — V. 396. θυσιά A. —
V. 398. συναρράξας AB. — V. 400. μόνοις συσκεπασμένους AB. —
V. 402. δακνόμενος A. — V. 415. καὶ ταῦτα A. — V. 425. δη-
φόντῳ superscr. δηφόβῳ AB. — V. 432. βιάζοντα A. — V. 433.
τοὺς αὐτοῦ AB. — V. 436. μέμνηται ταύτης δὲ καὶ A. — V. 440.
θεὸς AB cf. Musae. V. 150, ubi θεός. — V. 441. φυτεύειν ἐκό-
μισεν ἰαρδανίῃ ποτὶ νύμφῃ AB. — V. 442. ἐπεμψε AB. — V. 445.
Κῶν A. — V. 453. ηγλί A, ηγλεί B. — V. 457. τὸν κύηκα AB. —
V. 480. τοῦ νέσου A. — V. 481. ἐν τῷ φαρμάκῳ AB. — V. 482.
τοῖς τοῦτο sed superscr. τούτῳ AB. — V. 483. ἐπάγων AB. —
V. 488. ἄθλους τούτου AB. — V. 490. ἄνπερ ἰσχ. AB. — V. 492.
δ' om. A. — V. 498. δὲ om. AB. V. 499. In A folium ex-
cidit; inde a versu 499 usque ad v. 560. omnia desunt. —
V. 500. βοῦς B. — V. 503. θεοπίω sed superscr. θεοσίω B. —
V. 510. ἐνθαμανθὰ B, et sic legendum coniecit Hamaker: in urbe

Timnath. — V. 522. ἀλώπεκα B. — V. 537. δρασάση B. — V. 560. AB Schol.: Ὁ Μῖλων Τέθνηκε λύκοις βρωθεῖς· δρῶν γὰρ ἐσφηνωμένην (σφηνωμένην B, ἐσφηκωμένην A) εὐρὼν ἐν ὄρει, ἀποσχίσαι (ἀπαισχίσαι B) χερσὶ ταύτην μέλλων, τῷ σφηνὸς πεσόντος, καὶ κρατηθεῖσων τῶν χειρῶν, κατεβρώθη. — V. 571. A Schol. ad Βουθοίνα· τῷ Ἡρακλεῖ, fuit Herculis epith. cf. Anthol. Planud. 4, 123. et alibi. — τῷ κυνέριτῃ sed superscr. λιτυέρτῃ et Schol.: ὁ Κιτυέρτης παρ' ἐτέροις Λιτυέρτης γράφεται. L. Dindorf. adnotat λιτυέρτης perperam cod. pro λιτυέρσης, et λιτυέρτης pro λιτυέρσης est etiam ap. schol. Luciani in Bachm. Anecd. II. p. 326, 23. — V. 584. τὰ δὲ γυν. AB. — V. 590. τῇ λίνθῳ AB. — V. 594. ὄντων τριῶν A. — V. 598. AB Schol.: Καθηγλίς τις ἐς ὄντας φασὶν· εἰσὶ δὲ οἱ παρὰ τῶν ἡμιόνων· ἢ καὶ ὄνων φερόμενοι μείζας κόφινοι. — In titulo hist. 41. et in V. 602. δαμαξέας AB. — V. 606. ὑπερτερῶν A. — V. 624. θαλαττίοις A. — V. 628. μετέβαλεν A. — V. 639. ὡς εἶπον A. — Historiae 45 et 46 in A post hist. 47. leguntur, κατὰ λήθην ut monet Schol. — V. 645. τῇ πύλῳ A τὴν πύλον sed superscr. τῇ πύλῳ B. — V. 646. ἀνηρηται A. — V. 648. AB Schol.: Ποσειδῶν ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς θαλάσσης ἦτις ἐκ αἰὲς κυματῆται, ἀλλ' ὅταν αὐτῇ προσβάλλωσιν ἄνεμοι. — V. 673. εἴτ' ἀλφ. A. — V. 674. ἀκμαίαν AB. — V. 677. εὐρυσίχθων AB. — V. 678. παλαμναίῳ A. — V. 683. ἔτος αὐτὸ A. — V. 686. Πολυδύκη AB. — V. 707. προσέφην A. — V. 708. δ' om. AB. μέμνηται AB. — V. 714. ὄβριμος AB. — V. 716. θ' ἵπποδ. AB et Schol.: Ἴπποδάμος ἐνεργητικῶς ὁ ἵππικὸς καὶ δαμάζων ἵππους· ἵπποδάμος δὲ παθητικῶς ἢ ὁ δαμασθεὶς ἢ δαμαζόμενος ὑφ' ἵππων. — V. 724. προικοννήσιος A et sic quoque V. 738. — V. 770. ἡ ἐρθεῖσα A. — V. 791. συγκαίρη sed superscr. συγκαίροι A, συγκαίρει B. — V. 793. συγκατανεύσει AB. — V. 808. AB Schol.: στίχοι Εὐριπίδα ἐξ Ἀλκήσιδος. — V. 811.: AB Schol. ad voc.: ἀρτίως· καταχρηστικῶς εἶπεν (Eurip. Alc. 856.) ἀρτίως ἀντὶ τῷ ἄρτι· τὸ μὲν γὰρ ἄρτι ἐπὶ τῷ νῦν λαμβάνεται, τὸ δὲ ἀρτίως τὸ ὁλοκλήρως καὶ ὕγιως σημαίνει. — V. 836. μὴ δόκει AB. — V. 839. δόκει AB. — V. 858. ἀνώγει AB. — V. 862. κεκλήμασι A. — V. 866. ἰῶν AB. — Ad V. 870. AB Schol.: Ἀσσύριοι οἱ Χαλδαῖοι, ἦτοι οἱ Μῆδοι λέγονται, νῦν δὲ καταχρηστικῶς Ἀσσυρίαι ἀντὶ τῷ Σύρῃ. — V. 878. ὅθε A. — V. 880. αὐτὰς ἐκάλεσαν A. — V. 882. προσελὼν AB. — V. 883.

θαλεῖ A. — V. 885. πάσης A. — V. 896. ὄμβρες τε AB. — V. 901. AB. Schol.: Μελιτῶνος· Σημειώσον· οἱ δὲ Μέτωνος φασί. — V. 906. γεγάσι AB, καὶ τήραος A. — V. 907. μόνῃ A. — V. 908. παύ-
σαις A. — V. 910. παλίντι τὰ A. — V. 912. θέρειον AB. —
V. 913. αἰθέρι ναιήσονται A. — V. 920. In Philologo IV, 2.
p. 384. M. Schmidt suspicatur, Laium a Tzetzta h. l. laudatum
eundem esse, de quo in Bekk. Ann. Graec. III. p. 1182 dicitur:
οἶον ὁ λάας τῇ λάα. Λάα περὶ λίθων γλυφῆς. — V. 922. λιμῇ AB. —
V. 933. Βυζαντίοις sed superscr. Βυζαντίῳ A et βυζαντίῳ B. —
V. 952. μικρὸν δὲ A. — V. 958. οὐ τι A. — V. 962. τυχῶν sed
superscr. ἰστώς AB. — V. 968. συναρηγῶν A. — V. 971. λέγει
ταῦτα A. — V. 983. ἀνδριέται A et idem V. 989. — V. 990. δι'
αὐτῶν A. — V. 997. ἔφν om. AB. Ad V. 996. AB Schol.: Διο-
γενιανῇ ἐπίγραμμα εἰς θεόκριτον. — V. 999. παρίοντα AB.

CHILIAS III.

V. 6. ἵπποι τε AB. — V. 9. ἐν τέτρασι τρεφόμενοι χωρ. A. —
V. 10. πρόσωδος A. — V. 11. AB Schol.: ἀτράβη, μέτρον τέσσαρας
δυνάμενον μεδίμνους. — V. 16. πολυπίδακος sed superscr. πολυπιδάκας AB.
Etiam πολυπίδακος, ὁ, dici, ex Eust. p. 987, 50.; 1190, 2. Hom. η
in Ven. 54. et Cypriorum poeta ap. Athen. 15. p. 682. F ap-
paret. — V. 20. ἡράσατο AB. — V. 30. πύθιος AB. et A Schol.
ad Πυθίης· ἔστι καὶ ὁ Πύθιος καὶ ὁ Πύθις. Διόδωρος δὲ [11, 56.]
Λυσιθείδῃ τῶτον φησί. — V. 31. πεπλατυσμένως AB. — V. 40. τὴν
πατρίδα A. — V. 43. εἰσιτωμένων A. — V. 44. χρόνους superscr.
χρόνοις AB. — V. 53. μέγα Περσίδι πένθος A. — V. 58. καὶ τίς
πρὸς αὐτὸν ἔρμηνος AB. — V. 59. μηχανοτευχῆς A. — V. 60. τρις-
πάτῃ A et Schol.: Στίχοι ἐμοί. Ὅτε ταῦτα ἔγραψον, ἔτι κατεχρώμην
τοῖς διχρόνοις ὥς οἱ βέβαλοι· κατ' ἐκθλιψιν δὲ αἱ ἔξ ἀπὸ τριςπάτῃ
ὥς τὸν φάρυγγα φάρυγα. — V. 64. γυναικῶν A. — V. 67. τριχίλοτρις-
μυρίων τε τριακοσίων ἅμα A. — V. 71. μυρίοι AB. — V. 74. ἐννέα
καὶ τρεῖς AB. — V. 78. ἡνύχθας AB. — V. 79. βρεττανῶν A. — V. 100.
AB Schol. ad Σιμόκατος· ἐν τῇ κοσμικῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ. Simocatta,
cogn. Theophylacti. De forma et orthographia nominis cf. Boiss.
ad Epistolas eius p. 165. — In titulo historiae 70. A om. τῷ. —
V. 108. συνήσει A. — V. 110. τῶν γραμμάτων A. — V. 125. AB
Schol.: Παρθένον Ἑστιάδα· Αἱ Ἑστιάδες ἰέρειαι τῆς Ἑστίας ἦσαν παρὰ

Ῥωμαίοις παρθένοι· ὧν ἐνώπιον ἰδεῖς ἐτόλμησε πώποτε αἰσχρορρημοσύνην εἰπεῖν· ταῖς ἱερείαις γυν ταύταις ἀνδρωθείαις ἦτοι φθαρείαις, εἰκτιμῶν τῆς φθορᾶς ὑπῆρχε θάνατος. — V. 128. ἐλεύθερον ἢ δῶλον AB. — V. 130. ἐπαίδενσε A. — V. 132. περτίᾳ superscr. τερτίᾳ AB. — V. 136. Ῥωμαίοις AB. — V. 138. ἐφευρήσει superscr. ἐφευρήσοι AB. — V. 150. Pro Καπίτωνος Hamaker legi vult Καιπίωνος, quippe Cato fratrem uterinum habuit Q. Servilium Capionem v. Manutium ad Cic. de fin. III, 2. Plutarch. vitam Cat. Min. p. 759 D et 760. Exstat hoc loco Plutarchi celebris illa narratio de Pompaedio Silone Marso. Tzetzes nominis memor, rem ipsam haud satis tenens Catonem Pompaedii *amicum vocavit. — V. 151. ὁ δὲ φιλος. A. — V. 161. ἐνῆγε A. — V. 162. ἀλωεΐδας AB. — V. 170. χρῆζοι A. — V. 174. A Schol. ad ἔλοι· σγεροί. — V. 186. AB Schol. ad φιλοκερδέστατος· ἀφιλοχρηματώτατον τὸν ἄνδρα εἰδὼς ἐκ τῶν σταλέντων ἐκ Βρεττανίας χρημάτων αὐτῶν, ἐπεισθὴν τοῖς ἀσκόπως ληρῆσι, φιλοχρήματος τοῦτον εἰπεῖν οἰκονομικῶς τοὺς γεγρακότας τῶν αὐτῶν [αὐτῶν?] ἀπεμπολῶντα βοῶν. Duebnerus suspicatur, Tzetzam alludere ad narrationem, quam Plut. Cat. Maj. c. 10. ex Polybio refert. Tzetzes vel Britanniam cum Baetica vel Hiberniam cum Iberia confundit. — V. 198. πτοῦνται τῶτον πάντες A. — V. 209. τῇ γαραραίῃ, ut nulla syllaba desit, sed verbum nusquam reperitur. — V. 217. τῷ Γοιθίας AB. — V. 218. Ad τριακονταφυλλε adnotat Hamaker: τριακοντάφυλλον rosa est. Hinc fictam vocem derivasse videtur Tzetzes ὁ τριακοντάφυλλος, i. e. qui rosam olet vel aquam vel oleum rosarum. Agitur de sacerdotibus cinaedis, muliercularum instar oleo vel aqua rosarum se perfundentibus, quae re vera non εὐσομίαν sed δυσσομίαν afferebant. — V. 220. Ἀμῶν A. — V. 222. φέροιτο A. — V. 224. ὁ πάσης A. — V. 229. μηδαμῶς A. — V. 232. A Schol.: Τῷ νῦν στρέψας τὸ σχόλαιον (sic) εὐροῖς τοῖς ὀπισθίοις.

Τὸ νῦν· τὸ ἦδη· καὶ τὸ ἄρτι ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων λαμβάνονται, ὥς τὸ

Νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρας

Ἰλιος αἰπεινή·

καὶ

Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον·

καὶ ἐπὶ μέλλοντος·

Νῦν δὴ Αἰνείαιο βίῃ Τρώεσσιν ἀνάξει.

— V. 236. AB Schol.: Σταλεις ἐκ Μανρικίς· ἐκ Πρίσκη τῷ στρατηγῷ τῷ Μανρικίᾳ. — V. 241. μεταστρέψας Α. — V. 257. τοῖς διπλοῖς Α. — Ante titulum histor. 77 seq.: ἱστορία ἡ γράφουσα τὰς ἄλλας· περιέχει δὲ ἀπ' ἀρχῆς τῆς οὗς μέχρι καὶ ὅλης πῆ. AB. — V. 272. ἡ τῷ (superscr. τὸ) δοκεῖν ἀν. AB. — V. 275. Πολυμνήστορος AB. — V. 284. κρατήσαντος Α. — In titulo histor. 85.: περὶ τῆς ἀναιρ. Α. Hamaker ad hanc historiam adnotat, ex testimonio Procopii haec non inter Gelimerum et Belisarium sed Pharan Herulorum du-
cem gesta fuisse. — V. 319. AB Schol. ad voc. ἱπποδρομίας· ἐν τῷ ἱππικῷ μὲν ὁ δῆμος ἐπεβόησε πρὸς τὸν ὠθήσαντα τὸν Βενέτων δῆ-
μαρχον καὶ ῥίψαντα, ὑπάτε μάθε τὴν κατάστασιν, ὁ Μανρίκιος ζῇ· καὶ
θυμωθεὶς ὁ Φωκάς πέμψας ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ τόπῳ οὗ διῆγεν. —
V. 354. ἡ μοιρῶν Α. — Ante titulum historiae 89.: ἱστορία ἡ
λέγουσα καὶ παλαιὰς ὁπόσας περιέχει ἀπὸ πθ' μέχρι ψά. AB. — V. 352.
Βίος Α. — V. 360. μικρὰ Α. Idem liber ms. in fine versus
στενωτάτῃ superscr. στενωτάτῃ, et Schol. AB: στενωτάτος, ξενώτα-
τος, κενώτατος καὶ τὰ ὅμοια μεγάλα γράφε, αἰολικῶς δὲ μικρὰ, ὅτι διὰ
δύο νν γράφεται στενωτάτος, ξενώτατος, κενώτατος· οἱ δὲ μικρὰ ταῦτα
γράφοντες ἄλλως φλυαροῦσιν. E contrario Tzetzes Chil. VII, 742:
scribit ξενωτάτων et Schol. monet: αἰολικῶς ξενωτάτων μικρόν. —
V. 378. συναρῶν Α. — V. 388. Α. Schol.: ἐγνώσθη ἐκ τῷ ἐπι-
γράμματος οὗ ὀπισθεν εἶπον, ὅτι Ξύλε δεῖ γράφειν καὶ ἐκ Ὁξύλε. —
V. 389. Αἰγυπτίοις Α. — V. 393. μεθύσκοντας. — V. 398. ἡ πλετ.
AB. — V. 413. τὴν γυναικίαν Α. — V. 414. τεθυρμμένως AB. —
V. 431. AB Schol.:

Ἀντ' Εὐφράτη Νεῖλον μὲν ἐκ λήθης ἔφην,

Νεῖλον νοῶν ἅπας δὲ τῶν Αἰγυπτίων·

Τὸν Εὐφράτην γίνωσκε, Μηδίας ὀρών

Πρὸς τὴν πόλιν ῥέοντα τὴν Βαβυλῶνα μέσην.

In fine ultimi trimetri Tzetzes in versum politicum aber-
ravit. — V. 438. τῷ συνετῷ Α. — V. 454. θαλεῖν AB et ὀνήσει
uterque noster. — V. 457. τεραπὸν ἔπ., AB et in fine versus
κεινὰ Α cum notula ad marginem: κεινὰ κενὰ μάταια. — V. 463.
μανδροκλέος Α. — V. 465. συνεκστρατεύσαντες AB. — V. 475.
πέσοι AB. — V. 481. μέσῳ AB. — V. 484. λύσαντας sed superscr.
λύσαι AB. — V. 493. ἀφ. ἱππευσ. Α. — V. 505. μεγάβαζις, superscr.
μεγάβαζος AB. — V. 515. ἀνεψιὸς ὁμῶς τε AB. — V. 537. AB

Schol.: Σῶσα· πόλις περσική· δηλοῖ δὲ τὰ λείρια, τὰ κρίνα. — V. 542. ὑπεργμένη superscr. ὑπεργμένην A. — V. 550. κυνηγεσίῳ AB et στραγαλισθεῖς. — V. 557. ὑπέχεον AB. — V. 569. κυξάρεϊ superscr. κυξάρῃ AB et idem V. 580 et 588. — V. 576. μικρὰς A. — V. 581. πᾶσαν τὴν A. — V. 594. ἀβραδάτε superscr. ἀβραδάτα A. — V. 598. παρ' ἡμῖν A. — V. 602. στρατεύεσθαι σοι AB. — V. 608. δίδωμι A. — V. 610. μὰ διάν A. — V. 614. A Schol.: ἐκ ἔστι καὶ ἐχ ὥς· καὶ ἐχ ἔτως· ἀπόστροφον οὐ δεῖ γράφειν· χάριν γὰρ εὐφωνίας περισσῶς ἐτέθη τό τε κ καὶ τὸ χ· καὶ ἀντὶ τίνος πεσεῖται ἢ ἀπόστροφος, καὶ τις βέβαλος ἐν τῇ Διονυσίᾳ γραμματικῇ προσέθετο φλυαῶς, ὡς τὸ „ἐχ ἔτως οἱ ἀσεβεῖς, ἐχ ἔτως,“ ὅσα τε ληρεῖ. — V. 618. ἡβάλετο A. — V. 624. AB Schol.: Εἶπεν ἐκτομίαν πεποινημέναι, δηλονότι ὡς πειράσαντα τὴν παλλακίδα. — V. 635. αὐτὸς δ' ὁ A. — V. 651. εἴλω superscr. ἦλω A. — V. 652. σὺν τῇ AB. — V. 664. ἄνευ ὁποίας δῆ AB. — V. 667. λαβὼν σε AB. — V. 671. προσῆπτε A. — V. 672. ἐντεῦθε A. — V. 680. Ἀβραδάτα (superscr. η) τῷ αὐτῆς AB. — V. 681. ὁ δ' αἶ AB et μελήσας A. — V. 686. δράσαιμεν AB. — V. 687. εἰς ἡμᾶς AB. — V. 692. ὀρῶν superscr. ἰδῶν AB. — V. 702. βραχιονιστῆς A. — V. 714. μυριάρχοις AB. — V. 720. ἤσραπτε AB. — V. 722. κατόπτρῳ AB, sed B superscr. κατόπτρων. — V. 723. αὐταῖς δ' AB. — V. 728. εὐτρεπῆς. — V. 732. σὺν σοὶ τῇ γῇ συγκ. A. — V. 736. θιγῶν AB et Schol.: θιγῶν περισπωμένως εὖν, ἀττικωτέρῳ τρόπῳ. — V. 738. κύρς δὲ AB. — V. 744. ὑπεχώρει AB. — V. 754. παῶρμα A. — V. 756. ἡλόα AB. — V. 763. τισι superscr. τινας AB. — V. 765. οὐ θάατος AB. — V. 769. ἥπερ superscr. ἥπερ A, ἥπερ superscr. ἥπερ B. — V. 773. τάφον superscr. θήκην AB. — V. 791. βελητόν AB. — V. 802. μαθὼν δὲ AB. — V. 805. σκεβάσμασιν superscr. τεμένεσι AB. — V. 815. δῆμων δὲ AB. — V. 832. A Schol. ad καπετώλιον (superscr. καπιτώλιον)· τὸ κελά (?) καπὶτ δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν κεφαλὴν καλῶσιν· ἐκρωμένη γὰρ ἔκειτο τὸ καπὶτ ἦγεν ἢ κεφαλὴ Ὡλε τῷ τυράννῳ. Arnobius hunc Olam Tolum vocat. Cf. Etym. M. p. 490, 44.: καπετώλιον· κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἢ ὅτι ἐκείσε μέλλοντες κτίσαι εὖρον κεφαλὴν νεόσφακτον· κάπουτ γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις ἢ κεφαλῇ. — V. 856. τὸν γραιὸν λέγειν AB. — V. 862. AB Schol.: Κορβίνος· τὸν κόρακα κορβίνον καλῶσι Ῥωμαῖοι. — V. 871. χρόνοις ἀδριανῶ A et ad marg.: ἢ Ἀδριανῶ τοῖς χρόνοις γράφε Ῥωμαίων ἡττηθέντων. — V. 877. A Schol. ad Ἰλλύστριος· μάγιστρος

ῥωμαικῶς. — V. 927. *συσφιγθεῖς* A, *συσφιγχθεῖς* B. — V. 929. *λαμ-
πρότατον* A. — V. 941. AB Schol. ad τὸν Ἰνδὸν Ἑτερος Ἰνδὸς ἐβδο-
μηκοστάτην ὅφιν εἶχεν οὗ τὸν ὀφθαλμὸν εἶδεν Ἀλέξανδρος, τὸν δὲ
τῷ Ἀποσισάρει ἐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐπεθύμει ἰδεῖν. — V. 950. AB Schol.:
Ὅνομα κύριον λέγεται Ζειποίτης, καὶ ὁ περιχύτης, ὡς τὸ ζέον ποιῶν. —
V. 954. AB Schol.: Λέοντα· τὸ ἐκ περισειᾶς ὁμοία ἐπάγειν παρα-
δείγματα, χωρίων ἐπαγωγή καλεῖται. — V. 961. *Τρίμαρχον* AB. —
V. 969. γένος AB. — V. 998. δεῖν ἂν ἀπέκτεινε A. — V. 1000.
λεσβίς τινὸς νῆς AB.

CHILIAS IV.

V. 18. εὐθύς A. — In titulo historiae 117. *μηθυμναῖς* A. —
Inde a versu 31 usque ad V. 98. omnia in A desunt. — V. 42.
ἐξαρκέσοι B. — V. 47. πρὸς τὴν σκιὰν τὴν superscr. ἐν τῇ σκιᾷ
τῇ B. — V. 48. ὄντας τῶν φιλοσκίων superscr. φανέντας φιλοσκίους B. —
V. 56. πρῶτα et ὕλας καὶ πρὸς στίχας B. — V. 66. ὑπαλλαγαῖς B. —
V. 82. παρατρέποιτο B. — V. 92. Deest historia in AB, sed ad
marginem utriusque haec adscripta sunt: ... ἕς ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων,
ἐκ ὀδόντας ἀλλὰ κέρατα καλεῖσιν· ἔτις ἐδ' ἐλέφας θήλυς Ἰνδὸς ὀδοντο-
κέρατα ἔχει, ὡς φησιν Ἀμυντιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων· „Αἰθιοπῶν
δὲ καὶ τῶν Λιβύων ἐλέφαντες ἄρρενές τε καὶ θήλεις πάντες ὀδοντο-
κέρατα ἔχουσιν.“ Vox ὀδοντοκέρας, dens instar cornu, est ἀπαξ λεγό-
μενον. Amyntianum non librum de elephantibus scripsisse, sed
verba haec ex historia Alexandri excerpta esse coniicit Dueb-
nerus. — V. 111. ἐδ' ἂν ὁ β. α. τ. π. ἐξάρξη AB. — V. 117. προ-
πίετται AB. — V. 124. ἀρμοδῖς superscr. ἀρμοδίας. Hamaker legi
voluit ἀρμοδιάστες, ut *δια* una syllaba esset et ἀρμοδιάστος esset
vocabulum recentioris Graeciae. Sed lectionem istam ἀρμοδιάστες
ortam esse apparet ex emendatione superscripta. Melius igitur
V. D. suspicatus est, ἀρμοδιάστες forte conflatum esse ex duplici
aequi iuris lectione, quam nostri Codices exhibent. — V. 139.
ἐπιθλίπει δὲ A. — V. 146. φώκη τε AB. — V. 148. *μητέρων* δὲ AB. —
V. 149. καὶ τοῖς, sed *suprascr.* ἂν AB. — V. 165. ὕστερον κἀκεῖ-
νος A. — V. 173. κῆρη om. δὲ AB. — V. 174. φυντοῖσιν αἰνέσιμος A. —
V. 175. AB Schol. ad δρυὸς ἄκρα σημείωσον· ὅτι Ὀρφεὺς ἀκρόδρυα
πᾶσαν ὁπῶραν καλεῖ· Γαληνὸς δὲ καὶ οἱ τὰ φυντεργικά συνταξάμενοι
ἀκρόδρυα φασὶ τὰ σκέπην ἔχοντα, οἷον ῥοιὰς, κάρνα, ἀμυγδάλας καὶ εἰ

τι ὅμοιον· ὁπώρας δὲ τὰ ἀσκεπῇ, ὡς μῆλα, ἀπίως καὶ τὰ ὅμοια, ἀμυγ-
 δαλῶς δὲ τὰ δένδρα. Cf. Geop. 10, 74, 4.: ὁπώρα λέγεται ἡ χλοώδη
 τὸν καρπὸν ἔχουσα, οἷον δωρακινὰ, μῆλα, ἀππίδια, δαμασκηνὰ καὶ ὅσα μὴ
 ἔχει ἐξωθῆν τι ξυλῶδες. Ἀκρόδρνα δὲ καλεῖται, ὅσα ἐξωθεν κέλυφος
 ἔχει, οἷον ῥοιὰ, πιστάκια, κάστανα, καὶ ὅσα ξυλῶδη τὸν καρπὸν ἔχει
 ἐξωθεν. — V. 176. περιάλλα μεγάλωσι (sic) A. — V. 179. ἀκταῖοι,
 suprascr. οἱ ἀττικοὶ AB. — V. 181. χοροϊμανέος ἰοβάκχης cf. Maxim.
 περὶ καταρχ. — V. 188. τρεχόντων πρὸς τὴν AB. — V. 189. μυκω-
 μένῳ A. — V. 217. κτείναντα A. — V. 232. ἐμφυλίως AB. — V. 245.
 AB Schol.: Ἀγγείας ὁ κύων ἐκαλεῖτο, ὅτι Ἀγγείας αὐτὸν ἐδωρήσατο
 Εὐνόλιδι. — V. 262. πρῶτον A. — V. 265. συντεράφη A. — V. 295.
 συντεθνήκει AB et Schol.: τὸ συντεθνήκει ἰωνικῶς· συντεθνήκει γὰρ
 ᾠφειλεν. — V. 299. προσφθέγξαιτο AB. — V. 300. συντεθνήκει AB. —
 V. 315. ἐν πάτρῃ. — V. 320. ἀρκαδικῷ τε AB. — V. 321. τοῖς
 Ἑρωῶς A. — V. 332. AB Schol.: ἕτεροι δὲ ἐκ Μακεδόνης, εἰς Ὀσίριδος,
 φασὶ Μακεδονίαν κληθῆναι· ἄμεινον δὲ τῷτο. — V. 344. AB Schol.:
 Πάρουσι εἶδος μνώδης ζωνφίς (ζωιφίς B) μέχρι τῆς ῥάχεως ἔχον λευκὴν
 ζώνην. — V. 373. ἤλεκτρα AB. — V. 379. συρῆεις AB. — V. 386.
 ἐγκατασκῆψαι, suprascr. καταρῥαγῆναι AB. — V. 388. μέμνηται AB. —
 V. 389. ἔτω A. — V. 391. A Schol.: ἡταβύριον ὄρος δι' ἡτὰ· χάριν
 δὲ τῷ σαφῆς Ἀταβύριον εἶπεν. Cf. Steph. Byz. (Westermann) p. 63.
 et Strab. XIV, 655. — V. 394. ἔτω A. — V. 400. ταχυτάτη A. —
 V. 405. ὑδράγγυρον et ἤλεκτος A. — V. 408. ῥινίσματι A. — V. 410.
 χρυσίει AB. — V. 419. τεσσαρεςκαίδεκα A. — V. 436. ὑψηλτερα AB. —
 V. 450. ἐκ πάθης, suprascr. τῷ πάθει AB. Hamaker pro παντός
 legi vult πάντως. — V. 455. αὐτῆς, suprascr. αὐτὴν AB. — V. 457.
 ἦγεν συν A. — V. 459. θεῖς μοι τότε A. — V. 461. καταρῥαγαὶ χα-
 λάζης γεγ. A. — Post V. 466. in AB legitur: ζῆται ἐφευρεῖν εἴ τις
 ἔχει τὰς λοιπὰς ἱστορίας καὶ γράψον ταύτας, ἀλλὰ καὶ ὅπισθεν ἐν τῷ
 τῶν ἱστοριῶν πίνακι· ἀναπλήρωσον αὐτῶν τὰ κεφαλαῖα· εἰ δέ τις ἔχων
 αὐτὰς οὐ βέλεται δῆναι, κήλην σὺν αὐταῖς τῶν περιπεσῶν ἰσχύτω. —
 In titulo epistolae sequentis ἡ μὲν γὰρ αὐτὸν AB., ζαβαρεῖον male
 Kiessl. collegium quoddam fuisse adnotavit. Derivatur a ζάβα,
 lorica, unde ζαβαρεῖον [ζαβεῖον Zonar. vitiose, ζαβρεῖον Lex. Coisl.
 ap. Montef. p. 253.] i. e. ἐν ᾧ ζάβαι ἀπόκεινται. — V. 472. ἀβρύνῃ
 AB. — V. 526. AB Schol.: οἱ μὲν Μέτωνος, οἱ δὲ Μελίτωνος φασὶ AB.
 Tzetzes ipse in epistolis dicit: ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ὁ τῷ Μέτωνος;

sed Chil. II, 901.: παῖς *Μελίτωνος*. Solus auctorum veterum Tzetzes Empedoclis patrem vocat Melitonem. Quo fortasse spectat glossa Suidae: *Μελίτωνος*, cui nullum glossema additum legitur. — V. 527. τὸν λιμὸν, suprascr. *λαιμὸν* (sic) A. — V. 529. πρὸς αὐτῶν A. — V. 531. τὸν ἥδη A. — V. 547. ξέρῃ A. — V. 555. τὰς ῥώμης ὄρες προβιβῶν A. — V. 559. σε τάξει A, σοι τάξει B. — V. 562. A Schol. ad *πλεσιόψυχας*· ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πλεσιόψυξ. — V. 592. μοι ποτὲ A. — V. 612. ἀρσάκην, superscr. *ἀρβάνην* AB. — V. 615. οἷοις αὐτὸν AB. — V. 620. ὁ σιμανδύας AB. *Osymandyae* meminit Diodor. 1, 47. et Jablonsk. monuit, *Memnonem* Aeg. dictum fuisse *Ismandem*, ab *Ismande* autem non diversum esse *Osymandyam*, cf. de *Memnone* Gr. et Aeg. pag. 38, 52 — 55, 102 et seq. Tzetzes in *Cram. An.* vol. 3, p. 302, 22.: *Ἀσσύριοι σφετέρῳ δ' Ὀσυμανδύῃ βασιλῇ, χρυσῶν ἐν στεφάνῳ σταδιαίων τύμβον ἔρεψαν*, confundens hic quoque Assyrios et Aegyptios, ut ibid. p. 360, 28., ubi *Osirin* falso se *Assyriorum* regem dixisse confitetur. — V. 640. ἔλεον πρὸς AB. — V. 671. κτείναντας AB. — V. 695. θανόντος δὲ αὐτῆ AB. — V. 702. φεραυγῇ A. — V. 711. τί σοι, suprascr. σε AB. — V. 716. γινόμενα AB. — V. 720. τῷ βίῃ A. — V. 726. ταῖς τύχης A; sic Hamak. emendaverat. — V. 731. ὑπερ-τρυφῶν A. — V. 744. ἄρδην τε A. — V. 766. τῇ βρισιῶς AB. — Post V. 780. in AB legitur: τὰ ἀστεῖσματα ἐν μόνῳ ἐγράφη τῷ πρωτο-γράφῳ χάριτι, ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν δὲ μεταγραφεῖσι τῇδε ἐκ ἐτέθησαν ὡς ἐρῆμένα καὶ ἀτελῇ (Duebner l. εὐτελῇ) καὶ ιδιωτίδος μύσης καὶ ἀγο-ραίας· ὅς δ' ἂν ἐθέλοι καὶ ταῦτα, ζητεῖται ἐτέρωθεν. In utroque codice nostro sequitur deinde epistola ad Diaconum Epiphanium, deinde πῖναξ τῶν ἐπιστολῶν, denique πῖναξ λέξεων ἱστοριωδῶν καὶ ἱστοριῶν τῆςδε τῆς γραφείσης ἐπιστολῆς. Ἱστοριώδης λέξις πρώτη περὶ ἐπιφύλλιδος κτλ. — V. 788. βασιλεὺς ἐκείνων A et Schol. in utro-que Ms.:

Ψαμμήτιχος (sic) λέγειν Αἰγύπτου γόνος·

Ψαμμήτιχος δὲ ἦτα λοιπὸν γραπτέον,

Καθὼς ἔχει πᾶν τῶν παλαιῶν βιβλίων·

Ἰῶτα δ' οἱ γράφουσιν Ἑλλήνων λόγοις,

Κακῶς γράφουσιν· οἷς ἐπείσθην εἰς μάτην.

— VV. 795 usque ad V. 867. in nostro omitta sunt, folio ut videtur perduto. — V. 811. πρὸς χρόνους Hamak. corrigit in· πρὸ

χρόνος sine iusta causa; πρὸς χρόνος i. e. quod attinet ad tempora lunae. De re confer Plut. Moral. p. 282, A: ἔτοι (οἱ παλαιότατοι) ἦσαν Ἀρκάδες τῶν ἀπὸ Εὐάνδρου Προσελήνων λεγομένων, et Steph. Byz. in Ἀρκάς· Ἰππυς δὲ ὁ Ῥηγίνος λέγεται πρῶτος καλεῖσαι προσελήνους τὸς Ἀρκάδας. — V. 814. προσελῶν B. — V. 817. ἀξιμειώσεις B. — V. 838. κόρυβος B. Hesychio autore κόροιβος dicitur ὁ ἡλίθιος καὶ μωρός. Vitiosa lectio κόρυβος etiam exstat Etym. M. p. 577, 35 et in fr. Euphorionis p. 249, 6. de quo v. Meineke p. 179. Noster A quoque V. 867. et in epist. 1. κόρυβον legit. Μελιτιδης pro μελητιδης nonnulli libri ms. ap. Aristoph. Ran. 991 et Eust. Od. p. 1735, 51. et Aristid. vol. 2, p. 659 et grammaticos. — In titulo hist. 6 et V. 877. μακκῆς et V. 874. μακκῶ AB. Eadem lectio in epistola 1. Cf. Aristoph. Equit. 395. — V. 878. πρὸ ἡμ. AB. — V. 879. κατέρτζη et παντεχνῇ AB. — V. 880. σφῆν A. — V. 883. κυρίε ἐαντῇ AB et AB Schol. ad ἐπεन्दύτην· νῦν τὸ ἐπανωφόριον· ὃν δὲ ὁ Πέτρος ἐπεन्दύτην διεζώσατο, τὸ ὑποκάμισον (suprascr. ἐπικάμισον) εἶπεν. — V. 889. εἴ om. A. — V. 890. AB Schol. ad Ἀκανθίδων· ἀκανθίς ὁ στραγαλῖνος παρὰ τὸ ἐν ἀκάνθαις διάγειν· λέγεται δὲ καὶ ἄκανθος. — In titulo hist. 8. περὶ τῆς τῷ Πειρ. A. — V. 893. AB Schol.: Ἀνδρία δὲ γυνή ἢ ἀπὸ τῆς Ἀνδρόν νήσον, ὡς ὁ Ἀνδριος, ἰῶτα· τοῖς μύροις δὲ μὴ πείθε. — V. 904. περὶ βοῶν A. — V. 909. ἀρπάσωσιν A. — V. 911. δεσμεῖ A. — V. 912. AB Schol.: Τίς ἀλληγορικῶς ὁ Ἀθῆς καὶ ὁ Κέρβερος· καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίδης τε καὶ Θησεὺς ἀρπάζειν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίδης μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σῴζονται καὶ δύο. — Titulus historiae 9, qui in editionibus sensu caret, ex AB restituendus: περὶ ἀποπέμψεως τῆς Ἀναχάροιδος φιλίας περὶ τοῦ Σόλωνος. — V. 926. φιλίαν AB. — V. 928. οὐ ποίει AB. — V. 930. φιλίαν AB. — Post V. 937. in AB legitur novus titulus: παροιμία ἰά περὶ πιθήκης ἀνθρώπου στολὴν ἐνδεδυμένη καὶ δοκῆτος ἀνθρώπου. — V. 945. ὥσπερ πάλαι A. — V. 949. γινώσκου AB. — V. 953. ὠθήσας AB. — V. 967. ἀνδρείαν AB. — V. 976. μήτε μεν AB. — V. 978. εἴ om. A. — V. 983. Θήβας AB. — V. 989. ἐπαίνους AB. — V. 991. μάχην οὐ καπηλεύσει AB bene, cf. Aeschyl. Septem 545. καπηλεύσειν μάχην, ubi Schol. expl. ψεύσασθαι, προδώσειν et Ennii illud *non cauponantes bellum*. Auctorem nostrum hunc Aeschyli locum ante oculos habuisse inde quoque probatur, quod in eadem hi-

storia (V. 994) ad Aeschyli Septem alludit: ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον. — V. 993. ἄλλον A.

CHILIAS V.

V. 5. δύναι AB. — In titulo historiae 18. AB ἀλλὰ τὰς ἀναχωρήσαντας, quemadmodum etiam in epistola prima legitur; lectio vulgata est ex verbis Iliad. XX, 196. — V. 21. φονεύσεις A. — V. 40. παιγνίοις AB. — V. 41. ἐκτρέχει AB, ut Fr. coniecit. — V. 44. ὁ λυκῆρος ἔτος A. — V. 55. ἀργυπρίαν AB. — V. 56. ἢ ἄλλο A. — Post V. 76. in A inseritur versus: ἀλλὰ τὸ μητρωνύμιον τὴν κλῆσιν μεμνοῖδαι. — V. 89. θάλλει [ob calorem] ἀναναξύριδος ὄντος AB et Schol. in utroque: ἄνευ βράκκας, ἔτω γὰρ φησιν ὁ Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρῳ ἀναβάσει· ἀναξύριδας, ἔς καλῶσι βράκκας. — V. 95. χρησάμενός ἐστι AB. — Titulus hist 21. in A.: περὶ Κάκας τῇ ληστῇ. — V. 107. αὐτόν· γνῆς μόλις ἡρακλῆς δὲ A. — V. 111. AB Schol. ad δωδεκετῶς· καθ' ἑτέρας ἐνιαυτοῖς καὶ μηνσὶν ὀκτὼ Ἡρακλῆς ἐξετέλεσε τὰς ἀθλῆς. — V. 117. ἔσχηκε A. — Post V. 122. in AB versum additum legis: ὃς Ἡρακλῆς τὰς πλείονας ἀπέκτεινε κενταύρων. — V. 138. θερμοκρατές AB, sed Hermocrates ap. Phot. p. 530 et alibi Dionysii I. pater dicitur. — V. 139. πλάττων A. — V. 155. ἀπρεπέστερα A. — V. 164. ἡκριβωμένως A, ἡκριβωμένος B. — V. 168. ἐξήνεγκεν AB. — V. 170. ὀρθῶσθαι AB. — V. 179. ad ἀναγνῆς A Schol.: ἐκ ἔτος ὁ βασιλεὺς ἀνεγίνωσκε ταύτας ἐν Ἀθήναις ἀλλ' ἑτερός τις. — V. 191. πρῶτην μοι AB. — V. 193. πυσύρων ἄτερ A. — V. 195. πεντηκόσιοι A. — V. 201. εἴ πε τις ἐφεύρης A. — Post V. 201 in AB leguntur Jambi sequentes:

Σοὶ τῷ Κοτέρτζῃ καὶ φιλῶντι δεσπότη·
 Νῦν μέχρι τῆδε τὰς δυσόδους βορβόρους
 Τῷ χοιριῶντος τῆδε καὶ κοπρογράφῃ
 [Οὕτω χρεῶν καλεῖν γὰρ ἢ καλλιγράφον].
 Τζέτζης καθαίρει τεχνικῶν λόγων πτύοις·
 Ἐπεὶ δὲ μέλλεις ποῖ δραμεῖν τῶν ἐνθαδῃ
 Παλινδρομεῖν τε, σὺν θεῷ, πλὴν ἐν τάχει·
 Εἴ μοι τὸ τέρμα μὴ περανθῇ τῷ βίαι,
 Τὰ λοιπὰ λοιπὸν ἐξαποξέσω τότε.

(κοπρογράφος est ἅπαξ λεγόμενον *inquinatē scribens*; itidem ἐξαποξέω, *expolio*.) — V. 203. AB Schol.:

Τὸν Σῶφιν μέγα γράφε μοι· Σούφης ἦν καὶ Σοῦφισ,
 Καὶ Σῶφισ (sic) δὲ γενόμενος εἰς μέγα μετετρέπη.
 — V. 205. AB Schol. ad γραμμαμάτων· καὶ πάντων τῶν χρεωδῶν βίβ. —
 V. 206. τυφῶν AB. — V. 207. νῦν μὴ AB. — V. 209. AB Schol.:
 Τὸ Ἄραψ γράφε μεθ' ἐνός, μὴ δὲ διπλῆ τῇ ῥῶ μοι·
 Τζέτζης ὁ τῦτο λέγων σοι· μὴ πείθῃ τοῖς βαναύσοις·
 Καὶ Φαληρεὺς Δημήτριος ῥητορικῆς φῆ (sic) γράφει.
 — V. 216. ἐρμῖν ἀφείς AB. — V. 218. τῆς ὅλης A. — V. 225. τυφῶν
 AB. — V. 229. ἐρμῆ A. — V. 233. ἀποστρέφοντι A. — V. 238. τυ-
 φῶν AB. — V. 242. πραγματικώτερον AB. — V. 252. καθαράντων
 suprascr. καθηράντων AB. — V. 254. διὰ τὸν A. — V. 256. τονώ-
 σει A. — V. 272. τέτε τε τὸν ἡρακλῆ A. — V. 276. ἄτλαντι δὲ λίβ.
 AB. — V. 279. κατὰ ἑβραίων τε σειρὰν AB. — V. 285. ἄτλαντι δὲ λίβ.
 AB. — V. 286. ὄμηρος δ' ὁ A. — V. 287. κινήσεις AB. — V. 291.
 μοι ταύτας A. — Titulus historiae 3. περὶ τῷ ἀκλητί τε καὶ κτλ. AB.
 Sic legendum esse ex Epist. 3. apparet, nec non ex Eustath.
 p. 247. ed. Rom.: Ἐκ δὲ τῆς, αὐτόματος ἦλθεν ὁ ἀδελφὸς Μενέλαος,
 παροιμία ὕστερον ἐπενοήθη τό· Ἀκλητί κωμάζουσιν ἐς φίλους, ἢ ἐς φίλων
 φίλοι. — V. 326. πρῶτον AB. — V. 347. ἐν, a posteriori manu
 superscr. ἐπὶ AB. — V. 350. ἔτη τοῦ νομ. AB. Ceterum Tzetzes
 quod septennio tantum antiquiorem Draconem Solone facit, pro
 more suo ineptit; rectius fortasse Diodorus apud Ulpianum ad
 Demosth. p. 480.: ὁ δὲ Δράκων πρὸ Σόλωνος ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα
 ἔτεσιν, quo ad Olymp. XXXV reiceremur; cf. Bentleyi Opusc.
 p. 340.; an praestat legere ἑπτὰ καὶ εἴκοσι cum Clintone Fast.
 Hell. T. I. p. 213.? — V. 353. πολλάκις AB. — V. 357. δυνά-
 μενα A. — V. 361. συμπατηθῶσι et V. 363 συνεσκεύασε A. — V. 365.
 ἠρώτησεν αὐτῷ AB. — V. 367. προέπεμπε A. — V. 371. περιλαβὼν A. —
 V. 384. ἢ μὴ δὲ A et idem V. 386. — V. 393. AB Schol.: Μετὰ
 πεντηκοσίων ἐτῶν φησὶν ἐπιδημεῖν τὸν Φοῖνικα τῇ Αἰγύπτῳ· οὕτω φησὶ
 καὶ Αἰλιανός· λέγει δὲ καὶ θάπτειν τὸ ὄρεον τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐν
 Ἠλίῳ πόλει. — 400. ἄνωθεν A et μετώπον AB. — V. 403. εὐνοδ-
 στάτοις AB. — V. 407. ὁ δεῖ (sic) A. — V. 414. ἀλεκτρονῶν
 suprascr. ἀλεκτρορίδων A. — V. 417. διαφορὰς A. — V. 418. καθὰ A. —
 V. 429. ὅθεν οὐδ' ἀπολ. γ. τῶν βρωμ. A. — V. 438. AB Schol.: ἔτος
 ὁ Ἀπολλώνιος, Ἀμασις δὲ ἦν Αἰγύπτιος βασιλεὺς ἀγαθώτατος. Περὶ
 τῷ ἀγαθώτατος ἐσχολίασα ἀλλαχῇ. — V. 452. Τρωίε τὸν τῦτον AB. —

V. 455. *ἰφίσω* A. — V. 462. *ἔλεξαν* A. — V. 465. *ἐκλείπων* AB. — V. 468. *τῶν ἀρρένων* A. — Post V. 476 in A duo versus sequentes additi sunt:

Ἔνα γενέσθαι τῶν κοινῶν ἀνθρώπων καὶ τυχόντων,

Τὰ περὶ τὴν καθάραισιν τῆς ἀρχιερωσύνης.

— V. 489. *διψᾷ* A. — V. 490. *μέσον* et *προσκυλζούση* A. — V. 494. *καὶ μῆλ.* A et *θῆλοι* AB. — In titulo hist. 11. *ὁ ἔρως* A. — V. 503. *τὰς πόας* A et Schol. ad γραφήν *Ἀρχεμος ὁ ζῳγράφος ὁ Βουπάλου καὶ Ἀφηνίδος* (sic) *πατὴρ, τὴν Νίκην ἐπερωμένην ἔγραψε καὶ τὸν Ἑρωτα.* Ex Schol. Aristoph. Av. 574 haec esse, ubi vero in nominibus aliter erratur, Duebnerus monuit. — V. 512. Pro *μεγαλοφώνως* Hamaker sine caussa *μεγαλοφρόνως* coniecit. — V. 514. *τὸ παρ'* A. — V. 515. *ἐκτρώματα* AB. De hoc verbo, de quo Kiessling. ignorat, quid sibi velit, Hamaker adnotavit: „Sensus est, non tantum nanos et eiusmodi monstra, qualia ludibrii caussa in aulis principum medio aevo haberi solebant, sed etiam canes et alia animalia viris dignitate et auctoritate florentibus praefferri. Tum illius dementiae exemplum profert felem uxoris Monomachi. Sermo est de Constantino Monomacho Imp.; Augusta est illa libidinissima Zoë, Constantini Porphyrogeniti filia, quae tertium maritum habuit Monomachum.“ Sic Tzetzes Chil. 7, 507. *insultare sibi queritur ἐκτρώματα, ἀνούστατα ... δέκα μόνον ἢ δώδεκα βιβλία ἀναγόντα*, de quibus V. 511 *τοιαῦτα δὴ ἀμβλώματα φύσεως.* — V. 524. *μεγλεμπήν* A. — V. 531. *τοῖς χρόνοις* AB. — V. 541. *ἰσθίῃ* AB. — V. 547. *τρωξίμω* AB. — V. 551. *ἐπιδημοῦντες* A. — V. 564. *τὴν αὐσόνων* A. — V. 574. *ἀλλ' εὖ Λιβύη κ. ἄρτας εὐθὺς γεννώση* AB. — V. 575. *εὖ καὶ* AB. — V. 582. *κατὰ* suprascr. *παρὰ* A et Schol.: *κατάχρησις ἔστι τὸ χρᾶσθαι τισὶ πολ- λάκις καὶ τρυφᾷ· παράχρησις δὲ τὸ παρὰ τὴν συνήθειάν τι λέγειν· ὁμως φόβω τῶν χυδαίων καὶ αὐτὸς πολλαχοῦ κατάχρησις γράφω ἀντὶ τοῦ παράχρησις.* — In titulo hist. 17. *κατὰ δὲ πατέρα* A. — V. 587. *δευτέρου* AB. — V. 597. A Schol.: *ἡ Κατὰ γυνὴ ἦν τοῦ Πορφυρο- γεννήτε κυρίως Ἀλεξίου· ἥς ὑπὸ χεῖρα ἡ Ἀσπία, ἥτις Παλαιολόγῳ συνε- ζύγη.* — V. 598. *μετὰ θανὴν τῆς ἑαυτοῦ π.* AB. *θανή*, mors cf. Theod. Prodr. p. 221: *θανὴν πρὸ θανῆς* et Anonymum de bellis Francor. in Morea ap. Ducang.: *μετὰ τὴν θανήν.* — V. 607. *ἐξάκ- τορα* A, *γεώργιον* AB, quod nomen proprium h. l. accipiendum

videtur. — V. 611. δ' om. A. — V. 612. μητέρα με A. — V. 616. μηδαμῶς A. — V. 617. σοφῶν A. — V. 624. φασὶ A. — V. 634. εἶδον A. — Titulus hist. 19.: πῶς ἐρεχθεῖσαι καλοῦνται οἱ ἀθηναῖοι in A, qui epistolae sextae ratione habita alteri titulo praefendus est. — V. 648. συνδεδέσθαι AB. — V. 649. μὴ δ' AB. — V. 652. νομίμως AB. — V. 655. μὴ πατέρας AB. — V. 657. τῶν αἰγυπτίων A. — V. 661. ἐλυσιτέλησε A. — V. 671. AB Schol.: ἐπὶ τοῦ Πανδίωνος τοῦδε, Διόνυσος καὶ Δημήτηρ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤτοι τότε τῆς Ἀττικῆς οἰκονομία καὶ γεωργία ἐγνώσθη, καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηναῖα τότε περὶ τῆς Ἀττικῆς ἤρισαν διὸ καὶ Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Ἐρεχθεῖα τὸν τοῦ Πανδίωνος ἐξήνεγκε πόλεμον, ἐν ᾧ ἐνίκησεν ὁ Ἐρεχθεύς. — In titulo hist. 20. pro λέπρεον legitur λέπρειον vitiose in A et λέγομεν pro λέγω. — Hemsterhus. ad Theocrit. Id. 1, 40. ab asperitate soli ductum nomen esse monet. Cf. Pausan. 5, 5, 5, schol. Arist. Av. 149. — V. 690. τὴν κλῆσιν AB. — V. 691. AB Schol.: τὰ γὰρ ἐκ ῥημάτων οἷον πέμπτω (sic) πεμπταῖος πεμπταῖς καὶ τὰ ὅμοια πάντα, δίφθογγα γράφεται. — V. 700. πόδας νύπτοντας A. — V. 716. παχυφρένας AB. — V. 723. φησι A. — V. 725. λύγειον AB (λύγειος i. q. λυγαῖος). — V. 732. καὶ μάζας A, AB Schol.: Μάζα μὴ ἄζα τις, ἀλλὰ τὸ νεοφύρατον ἀρτίδιον. — V. 733. ἐπτάκις τε A et πέος AB. — V. 737. εἰς καθαρόν AB. — V. 744. κράδῃσι superscr. συκαῖς AB. — V. 745. φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ A, ut tres laudati versus ad idem carmen pertinere videantur. De duobus posterioribus cf. Lyric. Gr. Bergk. p. 512. De sequentibus versibus Hipponactis v. Bergk. p. 521, qui eos ex uno eodemque carmine petitos esse suspicatur. — V. 750. καφῇ AB et uterque in marg.: ἀφῇ καὶ ἄρμα καὶ τὰ λοιπὰ οἱ ἴωνες ψιλοῦσιν, ut Tzetzes scripsisse videatur καὶ ἀφῇ. — V. 753. φαρμακοῖς AB. — V. 755. A Schol.: θυμὸς τὸ ἄρρεν αἰδοῖον. — V. 756. ὁ φαρμακὸς AB. — V. 758. καὶ post δὲ om. AB. — V. 763. μυθίδρια A. — V. 767. ἐπαοίδουσι στάσσαντος AB. — V. 771. τὸν πίτον A. — V. 775. τούτου προεῖπεν AB. — V. 776. ὑπερήτευσεν A. — In titulo hist. 25.: εὖν δὲ ὁσμῖλιον et in V. 777. ὁσμῖλος A, quamvis in epistola scribat ὁσμῖλος. — V. 777. ἰχθῦς AB. — V. 779. δ' εἶρηκα AB. — V. 781. τριμέγιστος, παρ' αἰγυπτίων γένει AB. — V. 789. AB Schol. ad Ὅσιρις Σημ. Ὅσιρις, ὅτι τὸν πολυφθαλμον σημαίνει. — V. 790. κατὰ ἰνδοὺς δὲ δεύνυσσος AB. Cf. Etym. M.

p. 259, 28.: Δεύνσος, ὁ Διόνσος, ὡς Θεόδοτος Θεύδοτος. — V. 802. ὀπισθε A. — V. 805. λέγεται παρὰ Ἑλλήσιν AB. — V. 806. γραμμάτων τῶν ἐκ. A. — V. 813. μὴ θάψω AB. — V. 819. φράζε A. — V. 820. προλιπὼν ἴσθι AB. — V. 820. ἔχων ἀξοθητα AB. — V. 833. μαλέλης AB. — V. 839. ἐκτίσαστο A. — V. 841. χαλκ. περιλαβὼν A. — V. 849. φαλάριδι δὲ A. — V. 850. αὐτὸν δ' αὐτὸν ἀπ. AB. — V. 856. τὸν ἀπὸ AB. — V. 867. ὡς δὲ πολὺκλειτὸν τις τὸν διέβ. AB. — V. 868. οὐ μόνον οὐχ AB. — V. 872. AB Gloss.: Γνωσιμαχῆσσι ἐστι τὸ γινώ-
ναι, ὅτι πρὸς κρείσσονα μέλλει μάχεσθαι καὶ οὕτω τῆς πρὸς ἐκείνον μάχης ἀποσῆναι· οἱ δ' ἄλλως τοῦτο νοοῦντες σιλιπινουδιοὶ [ἄπαξ λεγόμενον] εἰσὶν· οἷονταί γάρ οἱ σοφομαθεῖς τὸ λογισμομαχεῖν. — V. 875. φροσιζέειν AB. — V. 876. μέλλει AB. — V. 877. λαβεῖν με A. — V. 878. τυγχάνειν AB. — V. 887. ἀριφάνην *suprascr.* ἀριφάνην A. — V. 889. τούτων διαδρασάντων δὲ A. — V. 894. εἶπε A. — V. 898. προρῶρήθεντι δὲ δευτ. A. — V. 903. ἀνθυποστρέψας A. — V. 909. προβάλλεται AB. — V. 911. τοῦ παιδός AB. — V. 913. ἐκείνη A. — V. 916. αὐτά σοι A. — V. 919. δηλοῦντας τοῦτω AB. — V. 921. δ' ἔκαστε τῷ ταύτῳ AB. — V. 922. καὶ τῷ AB *et* ὁμυνέντιν A. — V. 925. τοῦτω δὲ, *suprascr.* γὰρ AB. — V. 933. γράψαι A. — V. 947. τερπόμεθα A *et* μεταγραφόντων AB. — V. 948. εὐρυσίχθων A. — V. 949. πανευμόφοις A. *Hamaker legi vult* παντομόφοις. — V. 951. καὶ ἄλλοθεν οὐ δέχομαι. — V. 953. συνδιέτριψε καὶ μέγας AB. — V. 956. γράφειν, *sed superscr.* φάναι AB. — V. 957. AB Schol.: πάντα τὰ περὶ τὰ κνηγετικά παραχρηστικῶς ἴρηκες λέγονται. — V. 959. ἀγεν-
νῆς AB. — V. 963. ἀρπάσας A. — Ante V. 967. in AB *additum legis*: σαρω καὶ πτύω τὸν πηλὸν τῆς ἀγορᾶς καθαίρειν. — V. 971. ὑπῆρχε A. — V. 974. εὐροις A. — V. 978. στρέψας ταῦτα A. — V. 979. στερῶς A. — V. 988. καὶ πρὸς δὲ τὰς A. — V. 997. κατηγορίαν A.

CHILIAS VI.

V. 6. AB Schol.: Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς φησι ἀγνέεται τὸ στόμα τῷ Δημοσθένει. — V. 8. οἷας οὖν οὐδὲ A. — V. 16. κατὰ A, *sed* καὶ τὰ B. — V. 23. AB Schol.: ἤγουν οὐδὲ νεκρῶν ἐρῶ (? in *contextu* θέλω) σωρείας ὀρεῶν. — V. 40. γλαφυροτάτως A. — V. 40. AB Schol.: σημειῶσαι, ὅτι τὸ εἰρημένον παρὰ Λυσία γλαφυρῶς ὁμοῦ καὶ σεμνῶς τὸ Ἀντιόπη, αἰσχροῦς ἀνέπτυξε Δημοσθένους, ἀπὸ τριῶν τρυ-
πημάτων τὴν ἐργασίαν εἰπὼν ποιουμένη. — V. 50. συνείργει A. — V. 52.

καὶ σκυτεὺς AB. — V. 61. λύκον AB. — V. 75. παιανίως AB et v. seq. σκυθίδος. — V. 77. AB Schol. ad Γλύκων· καθ' ἑτέροισι Γέλων. — V. 79. θανάτῳ AB. — V. 80. εἶχε corr. in εἶλε A. — V. 81. AB Schol. ad Σκυθίδι· Χαριστάτῃ (sic) ὄνομα τῇ Σκυθίδι. — V. 101. δικαστήρια A. — V. 118. ἄλλοησίοις, suprascr. ἄλλοησίοις AB. — V. 122. γυναικίον AB. — V. 127. καταλύσειν A, λόγιοι AB. — V. 134. τελῶν δὲ σκ. AB. — V. 143. βάτταλος ἀγρᾶς τε AB. — V. 157. τὴν σφῆν AB. — V. 169. AB Schol.: Οὐ μόνον διὰ τὰ Ἀρπαλεῖα χρήματα ἀνηρέθη Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ δέξασθαι χρήματα παρὰ Λαρείου εἰς τὸ ἀσχολεῖν Ἀλέξανδρον καὶ μὴ εἶσαι περαιωθῆναι κατὰ Περσῶν. Ἄ λαβὼν ἐπεισεν ὁ ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος ἀποστῆναι Θηβαίους καὶ διὰ τῆτο καὶ τῆς παρέρσης ζωῆς κατασκάπτει γὰρ τὰς Θήβας Ἀλέξανδρος πλὴν τῆς Πινδάρου οἰκίας. — V. 174. κάσανδρος AB. — V. 181. δημοσθ. τε αὐτός A. — Schol. AB ad Tit. Hist. 38. ut videtur.

Ἦ Τζέτζης —

Τὸν Ἀλφειὸν (sic) τὸν ποταμὸν τὸν ἐκ Πελοποννήσου
Πῶς οὐκ ἐμνήσθης πώποτε (πόποτε A) ἱστορικῶς συγγράψαι·
Ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐμελλεν ὑπὲρ τῶν ἄλλων,
Ὡς βασιλεὺς τῶν ποταμῶν τῶν Ἀττικῶν καὶ Θερσίων;
Λήθῃ σοι γέγονεν πολλή, οὐκ οἶδα πῶς ἐπῆλθεν·
Ὅπότ' ἐμνήσθης Ἡρακλῆ καὶ κόπρον τοῦ Ἀνγείου,
Τότε καὶ μόνον εἰρηκας τὸν ποταμὸν ἐκτρέψαι,
Τὴν κόπρον ἐκκαθάρατα ἐκ τῆς αὐλῆς Ἀνγείου.
Οὐκ ἤκουσας, οὐκ ἔμαθες τὸ ἄμικτον τὸ τούτον,
Τὸ τῆς θαλάσσης ὕδατος ὡς ἄλμυρόν τῇ φύσει
Φυλάττειν τὸ γλυκύρροον εἰς Σικελλοὺς χωροῦντα (χωροῦντα A,
χωροῦν τὰ B)

Ἀρεθουσία τῇ πηγῇ ἡγαπηκῶς, ὡς λέγουσιν·

Ἐγὼ γὰρ Διονύσιος ἐκ τῆς Πελοποννήσου

Τοῦτο καὶ μόνον ἐνθυμῶ· τὰ δ' ἄλλα γὰρ οὐ λέγω.

Καταγινώσκω σου πολλὰ κοπάων παντογράφους.

V. 206. συγκαθημένῳ AB. — V. 217. πρὸς ἡμᾶς (suprascr. ἐμὲ) AB et ἀγερωῶς A. — V. 220. τῶν μοι φίλος A. — Quae Tzetzes ante histor. 40 et 63 de perditis suis libris refert, in A non memorantur. — V. 249. ἀπεργμένος A. — V. 250. ἐνερχοίς A. — V. 259. συναχχεῖμ A. — V. 266. AB Schol. ad Ἰωάν. γενική. —

V. 272. τετραβασίλεια A. — V. 273 ad marginem AB: σημειώσαι φαλσογράφους. — V. 275. ὁ τίτος AB. — V. 276. βασιλέως *suprascr.* τοῦ ἡρώδου et in fine παραχαράττων AB. — V. 281. AB Schol.: Σημειώσαι τίνες ἐπιμελήτραι ἦσαν τῶν τριχῶν καὶ ὀνύχων τῆς Κλεόπατρας. — V. 302. γυναικὸς A. — In titulo histor. 46. κειμένη A. — V. 311. ἐκπαιδεῦσαι AB. — V. 316. ἔξενξας σοῦ τὸν (lege τὴν) παῖδα AB. — V. 328. ἡμέριον AB. — V. 331. βλαῖναν A, βλαῖναν B et in fine uterque σὺν τούτῳ. — V. 335. AB Schol.: Γαυλοὶ δὲ ἀγγελία ποιμενικά. — V. 342. προέρχεται A. — V. 348. ἀνείρθηκε A. — V. 360. γεωργεῖται A. — V. 361. AB Schol.: τὸ εὐωρόν ἐστι σίλφιον τὸ σίσγουνδον καὶ ἡ λεγομένη τίλλις ἕτερόν τί ἐστι. — V. 371. θετὸς AB. — V. 373. AB Schol.: ἀνεψιοί, οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες πρὸς ἀλλήλους, ἦτοι οἱ ἐξάδελφοι· ἀδελφιδοὶ δὲ, τῷ ἀδελφῷ τῷ πατρὸς οἱ τῶν ἀδελφῶν ἐκείνου παῖδες, οἱ κοινῶς καλούμενοι ἀνεψιοί· ἀνεψιαδοὶ δὲ οἱ τῶν ἐξαδελφῶν παῖδες, τοῖς ἐξαδέλφοις πατέρων ἢ μητέρων· θυγατριοὶ δὲ καὶ υἱοὶ παῖδες θυγατέρων καὶ υἱῶν, ἦτοι ἔγγονοι. — V. 383. τὸ πρὶν A. — V. 387. θυγατριοὺς καὶ υἱοὺς AB. — V. 391. ἀπολείπειαν AB. — V. 400. ἐντεῦθε A. — V. 401. τζέτζη A. — V. 404. βάλε A. — V. 407. τὰς AB. — Titulus Hist. 51.: περὶ παρμενίωνος καὶ Νικάνορος, ὡς γράφει Θεόφραστος ὁ πρὶν καλέμενος τύρταμος A. — V. 423. ἀριστοτέλει AB. — V. 430. γεγένητο AB. et uterque Schol.: γεγένητο· σχῆμα τὸ καλούμενον ζεύγμα· παρ' οἷςδε, ἐπεξεγμένον· παρὰ ποιηταῖς δὲ, συνεκδοχή· παρὰ δὲ τοῖς ἀφραΐνουσιν, ἀπὸ κοινῆς πολλή γὰρ διαφορὰ συνεκδοχῆς καὶ τῇ ἀπὸ κοινῆς. — V. 432. διέβαλλεν AB. — V. 436. τῆς παιδὸς, *suprascr.* θυγατρὸς AB. — V. 443. μὴ παραλιτήριον θέλων AB. — V. 444. AB Schol.: Σημειώσαι μέθοδον δεινότητος, ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰ κεκρατηκότα πάθῃ ἀντιτείνειν, ἀλλὰ συντρέχειν μὲν πρῶτα, εἶτα, μετρίως τὴν ἀντίθεσιν φέρειν. — V. 447. ἰκίτευσεν AB. — V. 456. σύμπαντες τούτῳ A. — V. 466. AB Schol.: μετὰ τῶν ἄλλων δουλομικτῶν καὶ τούςδε τοὺς τέσσαρας, ὧν οἱ (sic) τοῦ Ἀριστοτέλους μὲν Ἐπυλλὶς ἐκαλεῖτο, Ἄρτεμις δὲ ἡ Πλάτωνος, ἡ Μενελάου Τηρίς· τὴν Ἑβραΐδα δ' οὐκ οἶδα. — V. 473. τινὶ τῶν θράκης AB. — V. 475. πεφοικότε A. — V. 477. ante V. 476. in A legitur. — V. 485. κομόδου AB et sic etiam V. 491. — V. 494. κακείνους AB. — V. 505. προγόνου AB. — V. 510. τῆς μαρτίας AB. — V. 514. θηρεῦσαι A. — V. 519. οὐαλλέριον AB. — V. 523. ἰουνδίκιος AB. — V. 533. πρὸς φυγὴν AB. Tzetzes ex Dione se historiam 60. hausisse

profitetur, et ipsa narratio, quam ante oculos habuit, ex codice Vaticano palimpsesto titulo excerptorum Constantini edita est ab Angelo Maio in Nova Collectione T. II. p. 148—150. — V. 542. *εἰρήκειμεν* AB. — V. 545. *εἴωθε* A. — V. 551. *μὴ μέσον συνῶ*. A. — V. 554. *ἡ βιτουρία* A. — V. 555. *ῥώμην* A. — V. 565. *κλέαρχος* superscr. *λέαρχος* AB et Schol.: *Ὁ Κλέαρχος καὶ Παλαιῶν ἐκαλεῖτο*. — V. 572. *πολλὰ* om. AB non expleta lacuna versus. — V. 573. *ὄρει* suprascr. *αὐθις* AB. — V. 578. *ἐγκαταρξάσης* A. — V. 579. *ἦτις καὶ γοῦσα* AB. — V. 585. *παρὰ κυνῶν* AB. — V. 586. *κλεάρχε* A. — Titulus historiae 62 *ἡ ἄρα μαργ.* recte AB cf. epistolam. — V. 593. *τὸν νῦν* AB. — V. 596. *ἐγγυμοτήσας* A. — V. 604. *κειμένην* AB. — V. 607. *δ' ἐπελθὼν* AB. — V. 609. *πατρίδι δ' ἀπαχθεὶς ἐτάφη τῇ οἰκίᾳ* AB. — V. 615. *λούει* A. — V. 620. *ἔλιος* A. — V. 626. *ὑποδύμιον* A. — V. 627. *εἶπη* suprascr. *εἶποι* AB. — V. 628. *ἐξολισθήσῃ* suprascr. *ἐξολισθήσοι* AB. — V. 630. *περιβάλλονσαι* AB. — V. 644. *ὡς πετρεὼν* AB. — V. 645. *εἰς βόθρους* suprascr. *τοῖσι θεοῖς* A. — V. 652. *οὐσαν* A. — V. 655. *σοφίλλον* AB. — V. 658. *εὐρυσάκη* A. — V. 661. *καίον* A, sed in marg. *καῖκος ποταμὸς μυσιάς*. — V. 663. *αἶγης* A. — V. 664. A Schol.: *Ἀχιλλεύς μόνον αἰολικῶς διὰ δύο λάμβδα γράφει*. Idem repetitur ad V. 960. — In titulo histor. 71 et in VV. 669 et 671, nec non in epistola *κεδδίκιον* AB. — V. 667. *κάμιλον* A. — V. 679. *μίδας δὲ ὁ* A. — V. 687. *ῥῆστα καὶ* AB. — V. 688. *τούλλιδος ὁ σέρβευς* AB. — V. 707. AB Schol.: *ἡμεῖς δὲ νοοῦμεν λωτὸν λέγειν τὸ γλυκοκάλαμον ὃ ποιεῖ τὴν ζάχαριν*. — In titulo hist. 76. *περὶ τῶν* A. — V. 723. *βιαίοις* A. — V. 724. *δωρεαῖς* A. — V. 727. *πίοι* A. — In titulo hist. 77. *καπνὸν γῆς πατρ.* A. — V. 741. *συμβιῶν* AB. — V. 743. *καὶ* suprascr. *κἄν* AB. — Titulus hist. 79. bene in A: *γύμναζε μὲν σαντόν*. — V. 748. *δικηγόρον* A. — V. 749. *κάλει* AB, ut Struv. coniecit. — V. 770. *ειδικωτάτας* AB. — V. 774. *τῷ ἰδεῶν* A. — V. 775. *δ'* om. A. — V. 781. *δὲ* om. A. — Post V. 781. AB inserit: *ἄλλοις προσώποις ὑψηλοῖς καὶ πράγμασιν ὁμοίως*. — V. 799. in AB ut in vulg. Versus nequaquam syllaba abundat, sed synesis est in *δια*. Hamaker adnotat: „Vs. est obscurissimus, cuius tria priora vocabula tamen tuetur comparatio loci paralleli, ubi Palaephati ineptias perstringit, ut hic Hermogenis, Chil. X. Vs. 424.: *ἀφάντου μύλον ἀλέσματα καὶ λόγους Παλαιφάτου*, quo loco pariter secunda et tertia vox *συνεκφωνοῦνται*. Videntur utriusque

scriptoris inanes subtilitates cum farina comparari; quid autem φοῦρνος κωλοζώστης sibi velit non exputo. Nam φοῦρνος est furnus, qui satis bene respondet τῷ μύλος, non item τῷ κωλοζώστης, quod secundum linguae recentioris rationes synonymum est veteris πυρόστολος. Nam κῶλον idem est hodiernis quod olim fuit πυγή. Hinc πυρόστολος de lena, muliere impudica, seducente, interpretantur Grammatici ap. Hesiod. Op. et Dier. Vs. 343. unde fortasse ansa Tzetzae data κωλοζώστης de lenociniis orationis ponendi.“ — A Schol. ad μύλος· μύλωνος φάμεν, νῦν δ' ἀρεῖσμεθ' ἐκουσίως βαρβαρίζομεν. — V. 806. χρὴ κεκρησθαί σε AB. — V. 811. καὶ οὐ χρεὼν AB. — V. 813. καὶ σοῖς ὀκτώ A. — V. 827. ἀκριβῶς εἴπερ στρ. A. — V. 835. ὡς ὅτι ζεὺς AB. — Post versum 844 desiderari historiam 83 praeter unum versiculum 845 Kiessling. suspicatur, sed nihil desideratur nisi titulus historiae, quam Tzetzes hoc uno versu absolvit. Titulus est in A: λείξις ἱστορικῆ ἐπερμηνευτικῆ τοῦ τί σημαίνει ἐδέμ. πγ'. — In titulo hist. 84 et V. 847. nec non in Epist. 10. AB habent lectionem κραύσιδος. — V. 848. ἄμορφον suprascr. δύσμορφον AB. — V. 851. τοῦτον ἢ γυνή, suprascr. τις γυνή AB. — V. 859. λατάγη τε suprascr. ἢ λάταξ τε A. — V. 865. κατεκρίσσωσαν AB. — V. 873. ὅπως suprascr. ὅθεν AB. — V. 879. βικουὺς AB. — V. 886. AB Schol.: ζήτει· ὁ μιὰρὸς ὁ κόπελος στίχους παρήκε τῇδε. — VV. 886 — 890. om. A. — V. 895. σὺν κωμασταῖς A. — V. 901. θεὸν suprascr. θεῶν AB. — V. 908. δράσεις AB. — V. 912. τοῦν δὲ AB. — V. 915. προσκοπήσωσι A. — V. 918. AB Schol.: ἐξ Ἑλικῶνος· τὸ σχῆμα προσεπεξεργασμένον· ὡς τὸ ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἢ δὲ Σκάμανδρος (Π. E. 774.)· ὁ καὶ Ἀλκμανικόν. — V. 922. λέγουσι τῶν λόγων πεφ. AB. — V. 923. καὶ τῶν, τῶν ποιημάτων AB. — V. 924. ἐρμῇ A. — V. 938. προλαβὼν AB. — V. 943. ἐλικῶνας AB. — V. 946. τῆς γῆς superscr. χώρας et ὦν καὶ Ὁρφνεὺς A. — V. 948. λειβηθριάς AB. — V. 953. AB Schol.: περὶ μέλιτος ὑμηττίου καὶ νόει καὶ ὅτι πάντων μελίτων ξηρανομένων ὕγρον αἰεὶ τοῦτο τηρεῖται. — V. 958. θυμῷ τοῦ A. — V. 963. A Schol.: ἔστι γὰρ καὶ ἰδιώτης Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος ἀστρολόγος. — V. 972.: ἐδίδασκεν et βοτανικὴν suprascr. ἱατρικὴν AB. — V. 977. κριθέως A, sic quoque in Epistola. — V. 988. ἐκδικος AB. — V. 1000. ὁ Δρύας καὶ Πειρ. A.

CHILIAS VII.

V. 3. *νιέως* suprascr. *νιέος* A. — V. 17. *μὴ δὲ κατὰύρας* AB. — V. 19. *κιννύρα* A. — V. 22. *παρελέξατο* AB. — V. 23. *ὑπερφιάλων* AB. — V. 34. *δυσπιστήσας* A. — V. 36. *συστολήσας* A. — V. 37. *ἰσπέραν* AB. — V. 45. *ἰπποφορῶν* A. — V. 55. *ὥδε πῶς γράφων* AB. — In tit. hist. 101. artic. τοῦ om. A. — In tit. hist. 102 A addidit articulum τοῦ ante *κάρου*. — V. 66. AB Schol.: *Θαλυσίων· Θαλυσία αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν*. — V. 68. AB Schol. ad *ἔθων· ἐξ ἔθους βλάπτων*. — V. 74. *τῷδε τῆς* A. — V. 79. *χαυνῶσι τὸς ἀνθρώπους* suprascr. *χαυνῶσιν αἰνεμένους* AB. — V. 80. *ὄθεν οὔτος* A. — V. 83. *ὄξεϊς δ' ἐκτρέπει* AB. — In tit. hist. 107. τοῦ *Σαλμων* A. — V. 89. *δῆθε* A. — V. 93. *ἐρίσας τε* A. — V. 98. *ἐπεὶ δὲ ἡφανίσθησαν* A. — In titulo hist. 109 et V. 106. nec non in epistola *μᾶλλει* AB. — V. 104. *καὶ τερπομένους τοῖς αὐτοῦ* A. — V. 111. *εἰς δέ τι* AB. — V. 126. *στυγῶς* A. — V. 127. *γίνεσθαι* A. — V. 131. *στυγῶς* A. — V. 142. *προβλής* A. — V. 144. *κυρίως μὲν εἰς θάλασσαν* AB. — V. 147. *τὸς προμάχας ἄνδρας* AB. — V. 149. *καταχρησικωτέρως* suprascr. *παραχρησικωτέρως* A. — V. 153. AB Schol.: *Σχάλα· παρὰ τὸ σχῶ, τὸ κρατῶ καὶ τὸ σχάζω*. — V. 158. *εὐαριθμήτοις* AB. — V. 169. AB Schol.: *τὸ κατὰ τινὰς ἐγὼ Τζέτζης φημί, οὐχ ὁ Πανσανίας; et in fine v. ὄνομα νιέος (Gl. τῷ σαλεύειν) ἀντιόχου* A. — V. 179. *ἀσκληπιόδωρος διοικητὴς τυγχ.* AB. — V. 183. *τεσσαρακοστογδῶ* AB. — V. 187. *τε καὶ τίλις*, suprascr. *ἕτερόν τι* A. — V. 192. *μάσπετον* AB. — V. 193. *πλατύτατον* et A Schol. ad hanc vocem: *ὁ μάδαρις καλεῖται*. — In tit. hist. 120.: *τῆς τοῦ γύγου* A. — V. 196. *ἣ τις καὶ συγκαλέσασα τῷ γύγῃ* AB. — V. 197. *ἀποκτεῖνοι* AB. — V. 203. *ἡντύχει* AB. — V. 214. *εἰς μέσον* A. — V. 223. *ἔχεις μὲν* A. — V. 239. *μέρος* suprascr. *μέρους* A. — In titulo hist. 127. *noster* A ut Epistola 11.: *περὶ τῆς λυδικῆς λίθου καλεμένης*. — V. 254. *καλολαΐξιν* A. — V. 255. A Schol.: *πῶς λέγεται τὰ παρὰ τοῖς παισὶ λεγόμενα καλαλάτζια, quod in Lexic. non exstat*. — V. 267. *λίγοντας* A et Schol.: *ἐπιθυμῶντας*. — V. 269. *προπίτης* AB. — V. 274. *ἀλλ' ἐπαρκῶν*, sed suprascr. *καὶ* AB. — V. 275. *τούτου δὲ* A. — V. 279. *γεωσκαφῶν*, superscr. *γαιωσκαφῶν* AB. — V. 282. *καὶ πάλιν πάντες* A. — V. 286. *ἔρρεσθε* AB. — V. 288. *ὅθε καὶ ... πᾶσι* A. — V. 294. *δέ που* A. — Titulus hist. 132 in A bene legitur *περὶ Σεργηλίων Καιοράων*. Tzetzes

enim qua est urbanitate iudicem Serbliam alterum Servium Tullium, alterum *Καίσαρα* appellat. Miror Kiesslingium καὶ σάρων scripsisse addita notula: „quid sibi velit Σάρων, ignoro.“ In nostro libro ms. A posterior manus articulum super καὶ addidisse videtur. Formam *σερβήλιος* alteri formae, quam K. recepit, *σερβίλιος* praeferendam esse, AB Schol. docent: *Σερβήλιος, ῥωμαῖος ἢ ῥωμαῖοι γὰρ ἦτα ἢ δίφθογγον ἢ ω μέγα οὐ γράφουσιν· ὅθεν οὕτως ἐγὼ ταῦτα γράφω* (scil. i supra η). — V. 312. *Θεογύνης* A. — V. 318. *συνοικίας τούτοις* AB. — V. 319. AB Schol.: *Τριάκων· Ἀργεῖος ἦν ὁ Τριάκων.* — V. 320. *ἐκτοσθε* A. — V. 334. *ἐξήγειραν*, suprascr. *ἀνήγειραν* AB. — V. 354. *κατοικίας* A. — V. 355. *αὐτὲς εἰς* A, *αὐτὸς εἰς* B. — V. 361. *ἐννάτειρα* A. — V. 367. AB Schol. *ad κατ' ἄλλους·*

Ἰππόστρατος τὸν Αἴγυπτον ἐξ Εὐνυρόης Νείλον

Μόνης υἱὸς πενήκοντα λέγει γεγεννηκέναι,

Τὰς θυγατέρας πάσας δὲ τὸν Δαναὸν ὁμοίως

Ἐκ τῆς Εὐρώπης θυγατρὸς τοῦ εἰρημίνου Νείλου.

— V. 381. *ὅπισθε* A. — Titul. hist. 138 in nostris AB bene legitur: *περὶ τοῦ, πῶς τοὺς ποταμοὺς ἀπεξήρατεν ἡ τοῦ ξερξικοῦ στρατεύματος ἵππος πιεῖν ἐπικύνπτουσα.* — V. 396. *παλιandroμῇ* AB. — In tit. hist. 139 *κατασκαφῆς* A. — V. 404. *ὅπως ἀνασχολήσκειν* A. — VV. 411 — 415. om. A. — V. 425. om. A. — V. 426. *ἦλθε δὲ παρ' A.* — V. 437. *νικήσης* AB. — V. 455. *τῷ νεκῷ* suprascr. *τῇν* AB. — V. 482. *δόξα*, suprascr. *δόκησις* A. — V. 488. *ισχύον* AB. — V. 493. AB Schol.: *Πρὸ λόγῃ — ἦτοι ἀμέσως.* — V. 498. *ὃ πολυπραγμονήσαντες*, suprascr. *πολυπραγμονήσασαι et ἐν τῇ λογισμῷ* AB. — V. 501. *ἐν παραχρήσει* A. — V. 503. *λεγώμεθα* AB. — V. 511. *νόθον* AB. — V. 517. *πάντως λογ.* AB. — V. 526. *θοῦσιν* AB. — V. 537. *ἐπίγνωτε* AB. — V. 545. *δῆθε* A. — V. 547. *ἀναξιγόρας* A. — V. 552. Tzetzes hic ad bellum Romani Diogenis cum Turcis respicit, cui capto pedem imposuisse Sultanum Alp-Arslanum sunt qui referunt. Reliqua alludunt ad fata Romani e captivitate liberati et a privigno Michaelē VII. regno privati, et ad irruptionem Uzorum, quos hic Scythas nominat, in Bulgariam et Macedoniam A. 1065. imperante adhuc Constantino Duca. — V. 559. *γραμψώνυχα* A. — V. 562. *ἐπαγγέλλεσθαι* AB, sic quoque in margine A, ubi oraculi versus iterum reperiuntur, in principio haec

verba legis: ἐκ χρησμοῦ φασε .. τῷ ὑπειρωτιδ.... — V. 567. Hamaker adnotat, hic de Livone vel Leone agi, Armeniae vel Ciliciae rege ex gente Rhouperiorum, eumque confundi cum filio illius Theodoro, qui Graecos ex Cilicia eiecit et a. 1152 exscensionem fecit in Cyprum, insulam caedibus et rapinis vastans. Cf. St. Martin Mém. sur l'Arménie, T. I. p. 391, unde etiam temporis aliquam notam lucramur, ex qua discamus, Chiliades non ante illud tempus fuisse compositas. — V. 578. ἄτε AB. — V. 581. τούτοις τε A. — V. 583 om. A. — V. 593. γῇ suprascr. οἶκος AB. — V. 597. οὐ σθένω AB. — V. 601. λέγης A. — V. 609. ἐν πατριαρχείois A. — V. 614. ὄντας καὶ A. — V. 620. προεγνωῖ AB. — Titulus historiae 144 est in A simpliciter Σκύλακος. In margine adscriptum est: βιβλίον Σκύλακος περὶ μεγάλων ποδῶν, μεγάλων ὠτίων, μονοφθάλμων κ. τέρων (?). — V. 638. περὶ τε A et ἐροτικτόντων AB. — V. 644. ἡσίγονος AB. — V. 647. ὁ πρωταγόρας τε αὐτὸς ἅμα AB et AB Schol.: Πρωταγόρας ὁ περιγηγῆτης καὶ Πτολεμαῖος Διογύσιος. — V. 659. κηρίois AB. — V. 667. εἰ καὶ AB. — V. 671. σικελῇν AB. — VV. 674 et 675. optime ex nostro A emendantur, et scribendi sunt:

Ἐχθρον δίνης τῇσιν ὃ πρὶν ποσὶν παῦρα τινάξαι,

Ῥηιδίως ξηρὴν ἔλασεν ἐς ψάμαθον·

τινάξαι B quoque legit. — V. 681. ἀμφὶ θ' AB. — V. 683. AB Schol.: Ζηροθέμιδος ἐλεγείας. — V. 696. AB Schol.: Ἐγὼ οὐδὲν τα (sic) πιστεύω. — V. 699. ἀερινάοιο AB. — V. 701. περὶ χλωρῶσιν AB. — V. 705. περὶ κρατέεσσι AB. — V. 706. pro τάγῃ bene AB praebent τοιγε, ita ut ante ἐδὲ ponendum sit semikolon. — V. 721. ἀντιτείναντες A. — V. 724. ἄσπερ ἐγὼ A. — V. 726. ἐν σφαιρα AB. — V. 730. αὐράκιος A. — V. 733. καὶ τοὺς νείας AB. — V. 738. ἀράβων A. — V. 747. ξυνωτέρων AB. — V. 748. AB Schol.: εἴτο τὸ βιβλίον πρότερον ἐγγένοι βιβλίον ἄγραφον, καὶ ὕστερον ἐγγράφη, ὡς λοιπὰ βιβλία τοῦ Τζέτζου. — V. 764. AB Schol.: ἀλκμᾶτος αἰσχύλε δὲ οἱ στεγροφθαλμοι. — V. 766. τε οἱ μαντόποδες A. — In titulo hist. 145.: ἄρτον καὶ ὀφελίας A et Schol.: ζῆτει μὴ παρέλκυε στίχος. — V. 770. πρὸς ἑνπαρόν A. — V. 772. AB Schol.: ἡ ἄρτη πῶ ἐφένρηκας καὶ γράφεις πεπαρμένας; — V. 774. πον suprascr. δὲ A. — V. 780. βραχίος A. — V. 782. μοιραλοφίαι A. — V. 799. θναίσκομεν AB. — V. 806. ὁ ἀνήρ A. — Titulum hist. 148 A om. —

V. 807. AB Schol.: ἐκ τοῦ Ἰπποκράτους δὲ τοῦτο φησι et in fine versus AB μελαγχολῶντας. — V. 809. θηρᾶν (suprascr. ποθεῖν) τὰς ἡσυχίας AB. — V. 810. κορίνθιος γλαύκων τοῦ τοῦ AB. — V. 821. πυκτῷ A. — V. 834. ἤγουν AB. — V. 835. δὲ suprascr. γὰρ A. — V. 838. A Schol. ad τῶν Μυλιῶν· οὐχ ὅτι ἀλληγοροῦσι τοῦτο ἀλλὰ Σολύμους μὲν φασι Μυλιάς. — V. 839. In margine AB Tzetzes scribam adloquitur:

᾿Ω μισρὲ, παμμίαρε καὶ κοπρωτὰ βιβλίων,

᾿Εβραῖς, τοὺς ᾿Εβραίους εὖν ᾿Ρωμαίους ἰνομάζεις.

V. 849. AB Schol.: τὸ σχῆμα ἀστεῖον καὶ χαριεντισμός, ἔστι δὲ τῆς γλυνκνύτητος μεθ' ἑκονσίον κοινολεξίας. — Ad V. 854. A Schol.: τὴν βίβλον τὴν πρωτόγραφον ἐμοῦ τις ζητησάτω, Καὶ ἐξ αὐτῆς ὀρθοῦντω δὲ τὰς τούτου φλυαρίας. — V. 855. ἀποσφερίζεται A. — V. 864. εὐκληρημάτων AB. — V. 870. οὗτος λοιπὸν AB. — V. 881. ξύμφιλον A. — V. 886. ξύμφιλον A. — In titulo hist. 151.: ὁ Θεοσίτης A. — V. 889. ὑπάρχων suprascr. ὑπῆρχε A et Schol.: τὸ σχῆμα ἐφερμηνευτικόν· ἀνεψιὸς γὰρ ὁ ἐξάδελφος, cf. ad VI, 373. — V. 892. ὅς ῥιφῆναι ἀφ' A. — In tit. hist. 152.: τί διαφέρει A. — V. 906. οἰκῆσαν οὐ συνήθως AB. — V. 921. ψύχει AB. — In titulo hist. 153.: πολυπροφερέστερον AB et sic in epist. 20. — In tit. hist. 154.: ὁ Φειδίας A et τοῦτο suprascr. τούτῳ AB. — V. 932. εὐχειρι AB. — V. 949. Σώστρατος A in contextu, sed ad marg. AB: Τὸν Σώστρατον ὁ μικρὸς Σώκρατον βλέπεις, γράφει. — V. 955. νέβρω AB sed ad marg. AB: γράφει καὶ νέβρω. — V. 959. AB Schol.: Σημειῶσαι πατροδιδάκτους· Ἰπποκράτης καὶ τούτου παῖδες, Νικόμαχος ὁ Ἀριστοτέλους, οὗτος ὁ Τζέτζης ὁ Χοιρίλλων, Σωπάτρου καὶ Συριανοῦ καὶ Πλουτάρχου υἱός, καὶ πρὸ τούτων οἱ Πυθαγόρου παῖδες καὶ ἑτεροὶ μυρίοι. — V. 965. διὸ φνγῶν A. — V. 969. οὗς suprascr. οἷς AB, καὶ τῷ Πραξαγόρῃ δὲ τῷ Κῳ B, ἑτέροισι suprascr. ἑτέροις AB. — V. 975. δευτέρως AB. — V. 976. θεοτταλοῦ A. — V. 979. σκέπων A, σκέπτων B. — V. 988. ἔλεγεν AB. — V. 989. AB Schol.: Καὶ γὰρ οἱ ἱατροὶ θεωροῦντες τὴν τὰς νόσους τὰ πάπ (sic), τὰς λύπας, τὰς πληγὰς, ἰδίας λύπας αὐτοὶ αὐτῶν κερδαίνουσιν. — V. 994. ὡς μέγα AB.

CHILIAS VIII.

Ad V. 3. A Gl. χρησμός δοθεὶς Μιλησίοις. — V. 5. κομήταις AB. — V. 7. ὀξύλον A, ὁ ξύλον B. — V. 18. ἐν παροιμίαις γράφονσι

Αἶδνμος καὶ Ταῖράϊος AB. — In tit. hist. 160.: τῷ ὑπερίσαντος AB. — V. 24. κληθεὶς καὶ τάχιστα χορήζων εἰς δεῖπνον φθάσαι, *suprascr.* εἰς ἄριστον καὶ χορήζων ταχὺ φθάσαι et Schol.: φθάσαι καὶ μικρὸν καὶ βραχὺ ἔστι· ἀπὸ μὲν τῷ φθάω, φθῶ, φθαῖσαι μακρὰ, ἀπὸ δὲ τῷ φθάζω, φθαῖσαι βραχὺ· ὡς τὸ ἱᾶσαι, ἱάσαι A. — V. 29. τὰς καμπὰς ... δρόμον A. — V. 31. περὶ ἐσπέραν A, μόλις δὲ νῆστις AB. — V. 36. θ' αὐτῷ AB. — V. 41. AB Schol.:

Ζήτει τὸ Τζέτζου ἐφευρεῖν πρωτόγραφον βιβλίον·

Ἐκεῖθ' ἐτε μεταγράφε, μηδ' ἐκ βορβόρου τόση.

— V. 43. A om. — In titulo hist. 162.: περὶ τῆς παρὰ τῷ σωτήρος AB. — V. 47. τὸν τουτοσαρίθμον A. — Titulus hist. 164 in AB: περὶ σιγῆς πυθαγόρου· ἐρρήθη δὲ ἐν ρξδ. ἡ τῶν ἑβδομάδων κτλ. Haec verba procul dubio ipsius sunt Tzetzae qui cum titulum iam scripsisset rei in ep. 32. occurrentis subito recordatus est, se eadem antea tractasse. — V. 64. ἴσμε *suprascr.* ἤσκει B et λέγειν AB. — V. 69. οὗτος ὁ τέτιξ A. — V. 70. ἂν δ' ἔλθοι ψύχος AB. — V. 72. οὐ πείθει A. — V. 85. συνεστρέφετο AB. — V. 89. ἔφθασαν ὡς A. — In titulo hist. 167 σεραφίων A; in epist. 34 AB σεριφίων, sed V. 94. πλὴν μόνων σεριφίων *suprascr.* σεριφείων. Proverb. σερίφιος βάτραχος ap. Aristot. Mirab. c. 71. Aelian. N. A. 3, 37. paroemiogr. et alios. Ceterum L. Dind. adnotat, in numis ap. Mionnet. Suppl. vol. 4. pag. 400 seq. modo per ι modo per ει scribi. — In titulo hist. 168.: πλέον σὺ ῥήτωρ AB, ἥπερ ὁ τέκτων A et sic in Epist. 35. quoque, cf. II. V, 59 sq. — V. 99. εἰρήκει AB. — V. 104. ἀμφοτέραι A. — V. 106. ἀλλαχόθε A. — V. 107. εἶτε παιζὸν A. — V. 108. παρθένον γράφω, *suprascr.* λέγω AB. — V. 117. ἀναινομένην τ' ἐδάμασσε A. — V. 118. ὀμηρόκεντρον A. — In tit. hist. 170. ἰάματος, sed vera lectio est ἰάματος, ut epist. 36. docet. — V. 141. τυφῶν AB. — V. 142. τῷ δηὶ A. — V. 144. AB Schol. ad καὶ καταράτων·

Ἀνέμους ῥάππας ἤκουσέ τις πώποτε τῶν δένδρων;

Ῥε γράφων τὸ βουβάλιον τὴν βίβλον ἀχρεῖοί μιν,

Ἀβάσκανον τοῖς γράψαι, πρὶν καὶ τι διορθώσω.

In libro, quem Tzetzes ante oculos habuit, igitur lectio καταράτων erat. — In titulo hist. 172. ἐκ τῶν A om., quae quidem verba in epist. 38. quoque desunt; et λάβε pro ἔλαβε. — V. 157 et sq. ἰχθῦν AB. — V. 181. καὶ σχεδίως AB. — V. 183. ἥπερ ὀρώων A. —

V. 186. ἀπιστεῖ A. — V. 187. γινέσθω ἄπιστος A. — V. 190. μετα-
γράφειν AB, quod iam Kiessl. coniecit. — In titulo hist. 177. ἀγά-
μενος εἶδεται AB, et sic etiam in epist. 38. — V. 198. βλαῖνα A,
βλαῖννα B. — V. 205. κρύπτουσα A. — V. 210. ἐν τῷ μεμνησθαι A. —
V. 222. ὁ om. A. — V. 223. AB Schol.: αὐτὴν πρὸς τὸ σημαινό-
μενον· ὁ γὰρ θνητόψυχος θνητὴν δοξάζει τὴν ψυχὴν. Cf. Tzetz. Exeg.
in II. pag. 64, 2.: τῶν θνητοψύχων ἐστὶν Ὅμηρος. — In titulo
hist. 181.: περὶ τοῦ σωκράτους et λείπομαι A, pro quo in Epist. 38.
μεταλήπομαι. — V. 234. καθαιρεκθεῖς A. — V. 238. παρέβαλλον A. —
V. 244. εἶναι καὶ δικαιότερα A. — V. 249. ἐννοιαν AB. — V. 259.
τῷ πρώτῃ AB. — V. 266. τίς (pro τί) στόμα A. — V. 269. προγε-
γραμμένην A. — V. 273. ἐκ τόπου AB. — V. 306. νίκαις δὲ ἡμῶν A. —
V. 309. ὁ κίονος suprascr. τοῦ AB. — V. 325. Καλάδου A. —
V. 326. ἐν Μελίτῃ A. — Post V. 329 A versum inserit: ὁπόσας
ἐχειρούργησεν ἡκριβωμένη τέχνη, sed ad marg. adscriptum οὐκ οἶδα,
quibus verbis Tzetzes ipse in dubium vocare videtur, se aucto-
rem huius versus esse. — V. 334. ἡρακλῇ A, κόπρον τῇ suprascr.
τὴν AB. — V. 342. ἐκινδύνευσεν AB. — V. 344. ὀπτρικῆς AB et
V. 347 uterque ὀπτρικός. — V. 349. πλάττων bene A. — V. 350.
εἰς πλεόν A, ἐς πλεόν B. — V. 353. τῶν ἀθηναίων AB. — V. 358.
τοῦτο AB. — V. 359. ὀπτρικός AB. — V. 360. σμικρότερα A. —
V. 362. αὐτοὺς ἔχον A. — V. 363. ὕψος τὸ τῶν A. — V. 369.
τὸ δ' Ἀλκαμ. AB. — V. 373. Prius hemistichium locum ex auctore
quodam allatum esse monet Duebner. — AB Schol.: μηδεὶς σό-
λοικον τοῦτο νομίσοι, ἀλλ' οὕτω συνταττέτω· ἦν ζῶν μυκώμενος ἦλθε
θηλάσαι (sic etiam in contextu) μόσχος· εἰτα τὸ λόγος, φησὶν, ἣ
φέρεται ἣ τοιοῦτον. — V. 378. om. A. — V. 381. πιμπρῆν A. —
V. 390. ἐν τόποις τῆς ἐφάσου, suprascr. ναοῖς τοῖς ἐν ἐφάσῃ AB. —
V. 396. εἰκόνι πάνν AB. — V. 400. τῆς ἐφάσου A. — V. 403. παλα-
μήδην A. — V. 404. ἔσχεν ὀργυμαδός AB. — V. 405. ὥσπερ ἔγρα-
ψεν AB. — In titulo hist. 199. πασικράτης suprascr. στασικράτης AB. —
V. 411. οὐχὶ προεξείκασμα A. — V. 425. ἐπιγραμματογράφος A. —
V. 426. λεύσσω A. — V. 435. δρᾶμά τι A. — V. 448. ἀγαμήδην A. —
V. 449. AB Schol. ad ὑπερδραγυρίζειν· νικᾷν καὶ τὸν Ὑδράργυρον
ὅς κλέπτῃς ἦν ἐν χρόνοις Τζέτζου τοῦ συγγραφέως. — V. 450. ἀλλὰ
διδούς A. — V. 462. ἀμούσας A. — V. 464. τῶν τεχνικῶς AB. —
V. 472. δῆδε A. — Titul. hist. 204. περὶ τοῦ εἰς τὸν A. — V. 481.

εἴτε μὴν *suprascr.* μὲν A. — V. 491. τζέτζη A. — V. 494. A Schol.: ἔλλειψις ἤτοι ὀργῶντες ἢ ἀκούοντες. — V. 495. ἡλγύνοντο AB et εὐηγετοῦμένοις A et eadem lectio vs. 497. — V. 505. τῶν πάντων ἀποπίπτασι A. — V. 517. σιμόκρατος AB. — V. 529. σοι νῦν A, quod explicat B, qui habet σοι *suprascr.* νῦν. — V. 536. πρὸς-βλέπει *suprascr.* πῶς βλέπει AB. — V. 552. εἰρωνείαν AB. — V. 584. λέγω δὲ τοῦ καὶ A et Schol.: ζαβουσκοτέλη βαρβαρισμός ἐστι διὰ τὸν ἀστεῖσμόν· Κούρβας υἱὸς οὐδὲ σκουτέλην ἐνόησε γράφειν; Duebner Kurbam nomen scribae esse monet, et pro ἡ δὲ per ironiam ἡδὲ coniiicit. — V. 597. οὐ ἔφην A. — V. 603. ἀργίαν A. — V. 617. τὸ ἔργα δείρων A. — V. 622. εἰς ῥέων A. — V. 627. προσβορῶν A. — V. 645. φέροντες ἐνοφαγίσματα A. — V. 647. γράφειν A. — In titulo hist. 214. περὶ χερρόνησον A. — V. 652. πρᾶσιον AB. — V. 655. θρακίας AB et sic quoque vs. sqq. — V. 661. ἀπηλιώτης A. — V. 673. τῆς ὅπισθε A. — V. 674. ὅπισθε A. — V. 690. γάδειρα A. — V. 691. om. A. — V. 693. γάδειραν A. — V. 709. λυσσητανῶν AB. — V. 710. καὶ βέλων A. — V. 711. καὶ μάγρος AB. — V. 712. om. A. — V. 717. θρακίαν A. — Ad titulum hist. 217. AB Schol.:

Καὶ νήσους τις ἀρσενικὰς τῷ μαρῷ νῦν μάθε,

Τῷ, ὅστις κατηχεῖωσεν, ὡς βλέπεις, μου τὴν βίβλον·

— V. 718. μέγιστοι AB et ἰουερνία *suprascr.* ἡ λεγομένη βαρραγία AB. — V. 725. φόλων AB. — V. 726. τὸ τῷ A. — V. 741. ἀνατολὰς AB. — V. 746. δυσσομένου AB. — V. 756. μηδέπω *suprascr.* μηδ' ὅλως A. — V. 757. περὶ βόρειον A. — V. 760. βορέον *suprascr.* βορέα AB idem VV. 764 et 766. — V. 767. τὰ γένη A. — V. 773 et sq. καρπαλόν. A. — V. 779. τὸ σκυθικὸν A. — In titulo hist. 225. πολυγούμενος A. — In titulo hist. 226. λυκομήδους παρθενῷ A. — V. 795. ἐξῆς υἱὸς A. — In tit. hist. 227. μηδὲ περὶ τὴν A. — V. 811. ταῖς ἡμῖν A, ταῖς ἡμῶν B. — In tit. hist. 228. ποιήσαιμεν καὶ οὐκέτι A. — V. 828. ὑπάργυρον A. — V. 839. μετολισθάνοντος A. — In tit. hist. 232. καὶ τοῦ οἶον A. — V. 857. ἤρων AB. — V. 865. ἐγίνετο AB. — V. 869. μανίη A. — V. 870. διαφέρει A. — V. 874. ἡ καὶ παραπλ. A. — V. 878. AB Schol. ad ἐκστάσεις· ζῆτει· λείπει τὸ (I. τί) εἰσὶν οἱ μαινόμενοι. Τὸ γράμμα τῷτο κόπρος ἐστὶν Ἀνγέ. — V. 890. τύραννος A. — A. 895. πηγνῦντες τε ποιτίαις AB et Schol.: Ἀριστοτέλης καὶ ἑτεροῖς πιτύαις γράφουσιν, αὐτὸς δὲ ποιτίαις γράφω κατὰ τὸν Ἀλκίφρονα ῥήτορα. — In titulo hist. 236. ἀτοπώτατον AB. — V. 909. A Schol.:

οὐκ εἶδα τί γράφει ὁ μικρός. — V. 910. πλὴν οὐδὲ AB. — V. 915. ἔφαινον αὐτοῦ πάσης A. — In titulo hist. 241. περὶ χολώντων καὶ περὶ παιόντων A. — Titul. hist. 243. παροιμία ἢ λέγουσα καὶ ταῖς ἀηδόσιν Ἀριστοτέλου συλλογισμῶν καὶ τοῖς ἀετοῖς τῶν τοῦ Πλάτωνος δογμάτων A. — V. 936. ἀθέσμων πυρανόμων A. — V. 937. εἶναι κοινὰς AB. — V. 940. οἶτε καὶ βίβλου A. — V. 953. περὶ ἀνδριανοῦ A. — vv. 963 et 967. πᾶσιον, sed in titulo et epistola τοπάζιον A. — In tit. hist. 249 τῆς παρὰ προθύροις A. — V. 979. ἀνίσταται A. — V. 999. Καίσαρ AB.

CHILIAS IX.

V. 4. μετατρέψας A. — V. 5. Καίσαρ A. — V. 10. Καίσαρ A. — V. 11. συγκροτηθέντος AB. — V. 22. τὸν πρῶτον A. — V. 25. νικᾷ τὴν δίκην AB. — V. 27. θερμότερων AB. — V. 54. θραύση AB. — V. 44. φοινικῶνα AB. — V. 59. κατὰ γε γῆν B. — V. 63. ἀκενώτους suprascr. ἀκενώτοις A. — V. 70. AB Schol.: Καταστρατηγία ἐστὶ μηχανὴ στρατηγοῦ εἰς ἀπάτην τῶν πολεμίων, ἑαυτοῦ δὲ νίκην. — V. 83. ἐκπείσῃ A, ἐκπέσοι suprascr. ἐκπείσῃ B. — V. 97. καὶ αὕτη πάλιν δὲ ἢ φλόξ εἰς οὐρ. ἀνήρθη A. — V. 103. σιναίφ AB. — V. 108. ὄθι A. — V. 110. πρὸς τοῦτον AB. — V. 112. καὶ μόνον A. — V. 114. AB Schol. ad τοῦ ὀρνέου· ἦν γὰρ καὶ Γίγας Πορφυρίων. Ἡ λέξις κτλ. — Ad titulum hist. 257 in A additur: καὶ πόθεν ἐνυμολογεῖται. — V. 118. ἐποχούμενον αὐτὸν ἄγαν AB. — V. 120. ἀγερόχον ἀγέρωχόν μοι κάλει AB. — V. 123. τὰς πυγὰς AB. — V. 124. ἰχθῦς AB. — V. 130. σκντάλη A. — V. 131. om. A. — V. 139. ἐπὶ μήκει AB. — V. 140. εἰλοῦντα A. — V. 142. ἀνεγινώσκετο A. — V. 144. ἀφείλιξε A. — V. 155. om. A. — In tit. hist. 259 μωνῆς A. — V. 159. ἐροπλος AB. — V. 161. θαλάσσαις ἀπεπνίγη suprascr. ἐθεώθη AB, et B Schol.: θεωθῆναι λέγεται καὶ τὸ θανεῖν καὶ πνιγῆναι, ὡς Φιλόστρατος καὶ οἱ λοιποὶ ἀποθεωθεῖσης τῆς Σεβαστῆς. Ἀφρικανὸς δὲ ἀποθίωσεν ἱέρακα ἐν ὕδασι. — Ad vv. 163 et 164. adscriptum in A ἱάμβοι. — V. 166. πετόμενος A. — V. 175. φακὴν AB et V. 178. φακὴν. — V. 179. ἀπατημίᾳ A ἀπάτη μία B. — V. 191. μοι πεφιμῖνε A. — V. 208. κεκαλυμμένοις AB. — V. 215. τῆς τῆς μητρὸς A. — In tit. hist. 262 ἀρισταγόραου A. — V. 216. ὑπῆρχεν A. — V. 217. δὲ pro γὰρ A. σνύδας A, πέρσας B. — V. 219. παρὰ δαρ. AB. — V. 220.

μὴ εἶν κτίζειν αὐτὸν Μυρκίων Α. — V. 226. στάσεις τινὰς ἐγ. Α. — V. 228. στυκτὰ Α. — V. 230. ὁμοῦ τε ΑΒ. — V. 235. σατρά-
 πας Α. — V. 236. ἀγορεύειν, suprascr. ἀγορεῦσαι Α. — V. 240.
 εἰς τέλος Α. — V. 243. γῆν τῶν σούσων Α. — V. 247. ἐννενηκο-
 στὸν ΑΒ. — V. 255. τὸ ἑαυτοῦ Α. — V. 258. τὴν ὑμετέραν ΑΒ. —
 V. 268. ἀχθείη ΑΒ. — V. 271. ἀστέμφ Α. — V. 279. γίνεσθε Α. —
 V. 282. ἡμαξευμένοις στίχοις synonymum τῷ δημῳδῆς, cf. Scylitz.
 in Isaac. Commen. p. 808: τὸ δῆμωδες τοῦτο καὶ καθημαξευμένον
 ἐπιλέγων κτλ. et Suidam οὐ καθημαξευμένους. — V. 288. τὰς χάρ-
 τας Α. — V. 290. τῷ ἐπιδιοικήσεων Α. — V. 291. ἐν στιχικοῖς Α. —
 V. 292. ἴσον ΑΒ. — In tit. hist. 266 τί suprascr. τίνι Α. —
 V. 312. εἶργει τὸ ὄμμα ΑΒ. — V. 313. κατεργεργεῖ Α. — V. 323.
 τῆς θήρας Α. — V. 330. στυλοβάτας ΑΒ. — V. 331. πάντας ὡς Α.
 lege: πάντως παρὰ τὰ κτλ. τῶν κοινοβίων ΑΒ. — V. 332. ἐρή-
 μοις Α. — V. 334. ὧν (suprascr. οὗς) βίος εἶδεν ΑΒ. — V. 355.
 παρέλειψα Α. — V. 361. ἡσιοδείων ΑΒ. — V. 366. ἔχδαι κεράτων
 Α et κέρως ΑΒ. — V. 367. τῦτον νῦν Α. — V. 371. λέγετε ΑΒ. —
 V. 372. ὑπὲρ ὑμῶν δοκεῖ σοι Α. — V. 394. ἥρας δὲ τὴν τόλμαν τὴν
 ἐκείνου Α. — V. 401. ἱσπομυγίς Α. — V. 405. νέως Α. — V. 408.
 μηδαμοῦ τῶν ἐπ. λόγων ΑΒ. — V. 413. τρέποντα παλ. Α. — V. 414.
 κομπολακνυθοῦσιν, suprascr. τοῖς φλυαροῦσιν ΑΒ. — V. 415. ἐπάρ-
 χου ΑΒ. — V. 419. κεντᾶν, suprascr. κεντεῖν Α. — V. 420. ἀγρό-
 τας ΑΒ. — V. 432. γνώρισμα ΑΒ. — V. 434. ἀμφίβαλλε Α. —
 V. 444. πλὴν γέρων Α. — V. 466. τὸν ταῦρον Α. — V. 469. ἱαμ-
 βρον σχάντα Α. — V. 471. ἥκοντας ΑΒ. — V. 482. ἱπποῖς τοῖς Β,
 μαγνιτίδεσσι Α et idem V. 487. μαγνιτίδων. — V. 488. οὕτω κατ'
 ΑΒ. — V. 492. δ' om. Α. — V. 496. δυωδεκατεοι corr. in δυω-
 δεκαταῖοι Α. — V. 499. ὧν τῷ ἐνὶ Α. — In titulo hist. 275 περὶ
 σεραμείων Α. — V. 513. χλωρῷ ΑΒ. — V. 515. σερῶντας Α. —
 V. 534. ὁ πρότραγος τῶν τράγων ΑΒ, τράγος appellatur is, qui in
 uxoris adulterio acquiescit vel eam prostituit et alteri offert,
 qualem nos cornigerum appellamus. — V. 539. μέλλουσαι Α. —
 V. 542. εἶργεσθαι Α. — V. 562. ταύτην δὲ ἐνὶ ἐν. Α. — V. 585.
 μακρὰν Α. — V. 599. κάτωθε Α. — V. 609. παρηροῦντο suprascr.
 παρητοῦντο Α. — V. 613. ἐπαγρυπνότερον ΑΒ. — V. 620. κατασ-
 φαγμί Α. — V. 637. παροπλίας ΑΒ. — V. 640. λίγω Α. — V. 646.
 καλοῦμεν Α. — VV. 663—665. ex ΑΒ sic restituuntur:

ὦ Τζέτζη ἀρρήτορεύετε (ἀρρήτοτέρες AB) Καματηρῷ ἐπάρχῳ,
Καὶ πάντων χωρικώτερε τῶν ἐν τῇ Κωνσταντίνου
Παπᾶδων ἀμαθίστερε κλεπτῶν ἱεροσύλων
Οἱ ῥήτορες κτλ.

— V. 684. λαμπρυνθείης AB. — V. 685. καταλύσουσι, sed in
marg. καταλύουσι A. — V. 693. ὀπισθεν A. — V. 695. A Schol.:
οὐκ ἔστιν ἡ Θεσσαλονίκη Θετταλία, ἀλλὰ ἡ Φθία, φέρσαλα, λάρισσα,
τρικάλα. — V. 699. τρικάλων A. — V. 700. βοίβης A. — V. 713.
λόγων A. — V. 724. τὰ ἐπη AB. — V. 732. αὐτὰ ταῦτα χρησά-
μενος AB, ad χρησάμενος A Schol.: λαβὼν, αἰτιατικὴν. — V. 749.
πάντως A. — V. 767. ῥαχῆρ A. — V. 768. ἄλλους suprascr.
ἄλλοις AB. — V. 772. ἄρῶν A. — V. 775. κατίσον AB. — V. 783.
ζέλφαρ A. — V. 791. πῆκτην AB. — V. 794. πάντας τοὺς ὅσοι πρὸ
αὐτῶν AB. — V. 799. οὕτως ἔχουσιν A. — V. 800. ὠριζόμεν A,
ὀαριζόμεν superscr. ὀοριζόμεν B. — V. 807. ὄρος A. — Ad titul.
hist. 288 ad marginem in AB: χρησμός σιβύλλας ἢ φαίνοντες τῆς
ἡπειρώτιδος (ἡπειράτιδος A). — V. 815. βάκιδος οὗτος δὲ βυζ. A,
οὗτος δὲ περὶ βυζ. B. — V. 816. παλινδρομεῖν A. — Ad VV. 821
et 822. A Schol.: ζῆται σίχον. — V. 823. ὦν τὰ λοιπὰ A. — Vss.
824 sqq. ex Zosimo II, c. 37 descripti, sed ibi legitur τάχιν δ'
ἐπιβήσεται ἀρχὴ Ἀνδράσιν, et versus pertinere iudicantur ad in-
gentia tributa Bithynis imposita et regiam sedem CPoli consti-
tutam, ut haec exemplo esse possint, quomodo vetera oracula
saepius ad res novas interpolatione accommodata sint. — V. 829.
τοῦ ἱαντοῦ A. — V. 851. αὐτὸν τοῦ μὴ AB. — V. 868. ὁ δὲ γε AB.
AB Schol.: Θεοδώριτος κύριον ι, Θεοδώρητος ὁ ἐκ θεῶ δωρηθεὶς ἦτα. —
V. 871. παταρεὺς AB. — V. 884. Θετταλικαί, suprascr. Θρηγίκαί AB. —
V. 887. ἀρκαδίας AB. — V. 893. αὐτῷ τοῖς AB. — V. 895. ἡ περὶ
Κυρ. AB. — V. 901. ἐκ τισος Κέλλερ Τυρόρηνοῦ, ὃν Κέλλερων εὖν
ἔφην AB. — V. 904. ὑπεργήλατο AB. — V. 906. βαλλόντα AB. —
V. 907. Κέλλερ AB. — V. 923. ἔωργε A. — V. 929. ἡμύσεις AB. —
V. 935. τὰ πρώην A. — V. 945. πειρὰν (sic) A. — In tit. hist. 298
φαλλαῖνας et φάλλαινα, et V. 953 et in epist. 63 sic scribitur. —
V. 954. φῶς καὶ αὐτὴ (in marg. φάλλαινα) καλουμένη A. — V. 957.
ζωύφισιν A. — V. 973. σύρει AB. — V. 977. ἐκφαντικώτερον A. —
V. 980. ἐν λόγοις, suprascr. ἀλόγοις A. — V. 986. ταῦτα παικτεῖα
πάσιν AB, ut non necesse sit, cum Hamakero coniicere προῤῥισ-

τέα. — V. 987. πυρανστούμοροι AB. Alludit Tzetzes ad proverb. πυραύστε μόρος, quod de iis dicitur, qui ipsi sibi mortem et exitium accersunt. Cf. Aeschyl. senarium, a Tzetza ad Lycophr. 83 et Aelian. N. A. 11 laudatum: δέδοικα μωρὸν πυραύστε μόρον. — V. 991. ρειλώας A. — V. 994. ὡς ἐκθλιβέντος ἐν κτλ. AB. — V. 995. δίφθογγονειλέως (sic) AB.

CHILIAS X.

V. 7. πλὴν ὑπερβολικὴν ὑπερβολὴν AB. — V. 9. πάσας τὰς θαλάσσας AB. — V. 10. πελαγήσειεν AB. — In tit. hist. 303. ἐκφυλον suprascr. ἐκφυλλον AB. In epist. 65 legitur ἐκφυλον. — V. 18. τῶν φανίων AB. — V. 23. αὐτὰς ἐνκλήσει A. — V. 40. ἐκφυλλοφόρησιν A. — V. 43. σφοδρότατος AB. — In tit. hist. 305 ut in epist. 66 ἐμβρόντητον A. — V. 49. A Schol.: τοὺς καταχρηστικῶς τοὺς λογισμούς. — V. 77. AB Schol.: Μῶλυ εἶδος βοτάνης, ἥπερ ἔδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης τῇ ἀργιοπῇ (superscr. μν) λέγεται ἔως. — V. 85. πρὸς εἰρμόν AB. — V. 87. ὡς πρὶν εἰρήκειν A. — V. 97. ἀμμῶς A. — V. 106. ἐξαλλοῦνται A. — V. 107. αὐτοὺς suprascr. αὐτῆς AB. — V. 120. ὡς τίνες ἄρχειν AB. — V. 122. ἐν γῇ τῇ AB. — In titulo hist. 313. κρείττω τῷ A, lege κρείττω τῶν, ut in epist. 65. — V. 154. αὐτὸν A. — V. 167. παρὰ τὸ μνήματα AB. — V. 168. τῇ ἐρήμῳ AB. — V. 189. ἀκούσαντες AB. — V. 192. ὄρους τε A. — V. 194. μέχρι σχεδὸν γε καὶ αὐτῆς πόλεως Κωνσταντίνου AB. — V. 198. Μαρτύαν A. — V. 203. τότε τῷ A. — V. 206. κορέσασα A. — V. 207. κατεῖχε A. — V. 211. πάντες AB. — V. 219. πηγῶνας A. — In tit. hist. 319. πρὸ πελον A legit πλέον et sic quoque in Epist. — V. 239. πηγῶς A. — VV. 240 et 241. om. A. — V. 243. δ' ἄκουσον AB. — V. 252. φρικαῖδες A. — V. 262. τῇ λιοτῇ A. — V. 264. ἐπιστολαίφ suprascr. ἐπιστολίφ A. — V. 265. λέξομεν AB. — V. 267. ἡσχαλε A. — V. 272. ἐντεῦθε A. — V. 274. ἀκριβεσέρως A. — V. 277. συμμορίαις AB. — V. 297. γερόμενον A. — V. 313. λέγειν A. — V. 323. εἶμεναι AB. — V. 325. ἰστορυγίας μὲν AB. — In titulo hist. 328. τὰς γραφάς A, sed in Epist. τὰς βαφάς. — V. 341. ἦδε σφυρὰ A. — V. 344. αἱ κάτοικοι γυναῖκες A. — In tit. hist. 329. ἐργασίας ut in Epist. — V. 349. δευτερεῖα A. — V. 356. ὄψα AB. — V. 359. ἄρτους A, ὑποδέσεις A, ὑποδύσεις B. — V. 362. AB Schol.: Σῇ (i. e. σημειῶσαι, sed lege ζῆται) ὅπως ὁ παρὼν συγγραφεὺς

ἔγραφε τάδε. — V. 367. ἦν γράφων A. — V. 373. γελοῖον ἦν ἂν AB. — V. 375. ἐκίνης A. — V. 377. μὲν ἔφαν AB. — V. 378. περὶ εἰρίων AB. — V. 384. θρηϊκίαι, *suprascr.* θετταλικαί AB, et A *ad marg.* θρηϊκίαι· θετταλωτικάι. — V. 386. A Schol.: κεῖται μοι (sic). Οἱ γράφοντες πῶ (sic) ποτε ὄξειαν καὶ οὐ περισπωμένην, πῶς καὶ εἰς τὸ κεῖται μοι οὐ γράφουσιν ὄξειαν. — In tit. hist. hist. 331. καλλυνομένον ρεύματα A. — V. 390. δύρκει A. — In tit. hist. 332. *ad προσλαβοῦσαι subintelligendum est* ὀῖβαι quod ex ep. 71. *discimus.* Pro δευτέρως A et Ep. habet δεύτερον. — V. 409. ἀτειχίστους δὲ A. — V. 410. ἐκτισεν A. — V. 424. ἀφάντες μύλς ἀλέσματα AB, cf. *ad Chil.* VI, 799. — V. 433. ἐμφρονεστάτως AB. — V. 434. ἐβλάστησε A. — V. 436. ἄτε σειρᾶς A. — V. 455. ἐγγρόμενος A. — V. 456. ἐνθαδ' ἔχων αἰσθήτα AB, αἰγανέην A. — V. 457. τὸ λεῖπον AB. — V. 465. ἐπέγνω A. — V. 467. ἦσαν παρὰ τοῖς AB. — V. 469. πάντως AB. — In tit. hist. 333. τοῦ παρὰ A. — V. 478. εὐρης AB. — In tit. hist. 334. ut in Epist. πολλαῖς ἐν δεκατ. A. — V. 481. σέβας τῇν AB. — V. 487. σεβῆρος *suprascr.* σέβηροι A. — V. 494. σφαιτερίζονται A. — V. 500. φαιμέν τῇ ἀρετῇ ἐπίσης A. — V. 528. ἀφθαρτον A. — V. 545. ἀγχνίους γὰρ AB. — V. 547. ἕτερος A, ἕτεροι B. — V. 548. λέγωσι AB. — V. 564. καλῶ κεκυβεῶναι A. — V. 568. τοῦ ἀεισφέρον A. — V. 572. οὐδαμῶς A. — V. 574. καπνός ἐστι καὶ λύονται συντόμως AB. — V. 576. καθείς AB. — V. 587. ἐγείρει A. — V. 594. καὶ αὐτὸς A. — In titulo hist. 343. ὄντως φημὶ φιλοσοφίαν A. — V. 600. καὶ ὄντως ὄντων ὄντων AB ut iam Hoeger coniecit. — V. 623. καὶ πάρετον AB, cf. Jo. Malal. p. 262, 5.: νόσφ βληθεῖς καὶ πάρετος γερόμενος ἐτελεύτα. Hamaker legi voluit pro παρνιόν, quod sensu caret, παρίεντα, quod per compendium scripturae positum fuisse coniecit pro παρεθέντα i. e. remissum, membrorum et nervorum relaxatione laborantem. — V. 624. τῶν χρωμάτων A. — V. 625. τῷ στρατηγῷ θηβαίων AB. — V. 630. ὤνησε A. — V. 636. ἐκτραπίαν A. — V. 658. πρώτων ἐγέλων A. — V. 660. αἰνεάδων AB. — V. 677. ἐναυῖθα πάλιν A. — V. 681. οὐ στίχον οὔτε δύο A. — V. 687. παρὰ πεισὼν τοῦ ξέρξον A. — V. 690. στρατεύμα τοῦ (τὸ B) ξέρξον AB. — V. 695. ὀπόση A. — V. 726. τέχνης τούτου A, τούτων B. — V. 735. ἰδεῖν AB, εἶχε δὲ σωρ. A. — V. 741. ἅπαντας A. — V. 748. τι θεῶν A. — V. 749. ἀμβροσία A. — V. 752. παρὰ AB. — V. 757. δ' ἢ ἀλώ-

πηξ Α. — V. 762. τοῖς τοῖς κερδοῦς Α. — V. 771. συνηγόρους
 suprascr. δικηγόρους AB. — V. 798. χειρῶν Α. — V. 799. ὄρκοι
 γὰρ ἦσαν AB. — V. 800. δὲ om. Α. — In tit. hist. 356. ὀψαρτι-
 κήν Α. — V. 816. καὶ τῶν Α. — V. 817. ὁ σάραμβος Α. — V. 818.
 μαθὼν ἐκεῖνος AB. — In titulo hist. 358. τοῦ κυθαροῦ et παρεν-
 δοκιμεῖτο Α. — V. 829. παρὰ διονυσίῳ AB. — V. 832. πεδαρίων Α. —
 V. 835. τοῦ ἀνδροφόνου AB. — VV. 846 et 847. om. Α ad quod
 ad marg. AB Schol.: Ζήτει στίχους· τί πρῶτον εἶπω, τί δ' ὕστατον
 ἐξερέωμαι; τῆς μιαιῶς γονῆς τὸ μιαιρότατον ἔργον, ὅλα χωρία λόγον
 καὶ ἱστορίας ὅλας κατελίμπανε. — V. 852. δεκάδης et τοισιτοτρόπος Α. —
 V. 853. λοιπὰ ὁμοίως Α. — V. 857. πάλιν με ἀπαγεύσετε Α. —
 V. 858. Α Schol.: σχόλιον· Τοῦτο ἀστεῖον νόησον· ποῦ γὰρ ὁ Τζέτζης
 τότε; — V. 880. πανιώτης AB. — V. 881. ἐφντεύθη AB. Hamaker
 adnotat: Lectionem ἐφντεύθη servarem, si probare possem illud,
 ut Lacisius interpres autumat, de eo dici, *qui vivus defoditur*,
 aut ex historia constaret Normannorum regem pessimum Guillel-
 mum I. eiusve ministrum Maium Admirallium (hos enim sibi
 aequales, νέους Σικελούς et νεωστὶ κρατοῦντας vocat) hoc supplicii
 genere inimicos suos affecisse. Maius autem cum nonnullos
 excaecaverit, coniicerem ἐπυρεύθη, si certo meminissem an Graeci
 alicubi hanc vocem frequentent de oculis ferro candente exustis.
 Si scribas ἐφντρώθη fortasse proxime ad Auctoris manum accedes.
 Nam φντροῦν Graecobarbaris est torquere et cruciari. — V. 883.
 τῶν ἀρτανύρων AB. — V. 894. τὰ πλεῖα Α. — V. 898. τὰς ἑνδεκα AB. —
 V. 906. ἐξ ἀγορῆς Α. — V. 920. ἀνήρει AB. — V. 923. ἀπέκτενον AB. —
 V. 924. τῆς χώρας AB. — V. 926. τούτου καὶ Α. — V. 927. ἐφθα-
 σαν Α. — V. 930. δὸς δ' ὁ AB. — V. 933. τῶν τυφλώσαντες Α. —
 V. 937. φρουρᾶς Α. — Inter V. 939 et 940. AB Schol.: Ζήτει
 στίχον ἢ στίχους· Κἄν τι ἀληθὲς γράφει ὁ μιαιρὸς, γράφει καὶ τοῦτο
 ἀπόζον τῆς μιαιῶς τούτου ψυχῆς· Οὐκ οἶδα τί γράφεις μιαιρὸς· οὐ σὲ
 ὀρθοῦν δύναμαι. — V. 945. δ' om. AB. — V. 950. ἀπείρξας Α, ἀπῆρξεν Β. —
 V. 959. μαργορικὴν ἑταίραν Α. — Ad V. 977 et 978. AB Schol.:
 Κερατᾶ (?) μιαιροῦ νιῆ, τίνα εἰσὶ δὲ ἃ γράφεις καὶ ἃ καταλιμπάνεις καὶ
 κατεκόπρωσάς μου τὴν βίβλον. — V. 982. καὶ μέρους AB. — V. 985.
 ἰλλυριοῦ AB. — V. 990. στροβοδινεῖν Α. — V. 991. μορμῦρον AB. —
 In titulo hist. 363. παρὰ πώλιδος ... δεσπότη αὐτοῦ καὶ Α.

CHILIAS XI.

V. 3. ἑκατοντάδα A. — V. 7. ἄλλας A. — V. 11. μᾶλλον ἐν χειμῶνι A. — V. 21. καὶ τῶν τοιούτων πάντων AB. — V. 25. καὶ προῖκα A. — V. 52. πρὸς γάμμα A. — V. 53. ψιλοῦσι τὰ δασέα AB. — V. 54. τε om. A. — V. 55. τινὰ τῶν εὐαριθμῶν AB. — V. 59. δασεύουσι A. — V. 60. λποκρέους A. — V. 61. δασεύουσιν οἱ A. — V. 63. καὶ τῶν εὐαριθμῶν AB. — In tit. hist. 366. κρησφυγετῶν νῆστις A. — V. 68. δακτυλιογλύφον AB. — V. 77. πολυκράτην AB. — V. 100. Schol. AB: ἐν ἀριστερᾷ ἔτρεπεν ὁ Ἀλεξάνδρον τράχηλος. — V. 116. προβαίνει AB. — V. 119. ἐρμογένης μὲν A. — V. 127. κατασκευὴ καὶ ὁ AB. — V. 134. γίνεσθαι A. — V. 135. μυρμοτεττίγων AB. — V. 137. ἀπὸ δὲ τῆς AB. — V. 148. δεικνύουσιν A. — V. 175. παράλειψιν A. — V. 205. τὸ περὶ τῶν εὐρ. A. — V. 218. πανσεβάσῳ σεβαστῷ καμ. AB. — V. 219. ῥήτορα ὃς ἐκήρυξεν AB. — V. 221. πετρομαχασκοπάπον τὸ A. — V. 222. ἐμβασίμανλον AB (legendum ἐμβασίμαλλον). — V. 223. ἐρμαῖον εἶδος A. — V. 227. ἔκλυσε A. — V. 240. σὺ τὰ προπεπερ. AB. — V. 247. μηδαμῶς AB. — V. 268. πλατύναι A. — V. 288. εἰσάγειν μοι A. — V. 294. τόδε εἰπεῖν A. — V. 297. om. A. — V. 298. εὐρέσεων ταῦτα διδ. A. — V. 303. γὰρ suprascr. δὲ AB. — V. 322. καὶ τριττὴν AB. — V. 325. τοιοντοτρόφω τρόφω AB. — V. 335. βλέπεις AB. — V. 363. γράφειν A. — V. 364. δὲ αὐτὴν τὴν τέχνην A. — V. 393. AB Schol.: Χρησιμοὶ ψευδεῖς δοκοῦσι τῷ Τζέτζη οἱ ἐξ ἰάμβων χρησιμοὶ, ὅπου γε καὶ τινὲς τῶν ἡρώων. — V. 398. κτανῶντες A. — V. 403. κατακόψαις A. — V. 411. κατοικησάντων A, κατοικησάντων B. — V. 414. τεχνῶ τοῖς λόγοις A. — In tit. hist. 373. οὔτις τοι θεὸς A, in epist. οὔτις τι AB. — V. 417. τὰς διπλοτριπλημένας AB. — V. 421. ὁμοίως A. — V. 434. ἀγροεῖν ὅστις ἐστὶν AB. — V. 455. φάριγγι A. — V. 465. τὰς πύχας A. — V. 467. ἀβαθεῖ A. — V. 478. ὅπερ χυθὲν A. — V. 481. ἔγγιστα μύθου A. — V. 497. μαργάρους πάντας δ' ἐξ A. — V. 498. τίγρις δὲ καὶ ὁ Ἰνδὸς καὶ Σοῦσος AB. — V. 516. καταπίπτουσι A. — In titulo hist. 377. ἐγκυκλείον A. — V. 535. εἶπον παρὰ κατ. A. — V. 537. τὰ πάντη φ. A. — VV. 542 et 547. AB Schol.: οἱ Αἰολεῖς καὶ συμφώνων ἐπιφερομένων τὰ τοιαῦτα μετὰ τῷ γ γράφουσιν. Uterque codex στερητάδην et σωκράτην. — V. 548. οἱ κολοκύνταις A. — V. 556. δυσεξελεύτοις suprascr. δυσεξελίκτοις A. Scribe δυσεξέλικτος vel δυσεξέ-

λευστος. — V. 569. οἰκίαις A, οἰκίαις B. — V. 572. ὁ παρὰ τὴν AB. — V. 582. τῷ περὶ AB. — V. 589. κιννύραν A. — V. 590. πάντα θέλγουσιν A. — V. 592. θέλγειν A. — In titulo hist. 381. ὀπτρικῆς ut in Epist. — V. 603. γῆν τῆς A, ὁδομέτραις AB. — V. 618. τὰς τετρ. A. — V. 624. ὀπτρικὴ AB. — V. 627. ὕψει A. — V. 630. πλαστῶν ὁμοίως A. — V. 638. ἀνδροτέρας A. — V. 653. ταῖς τούτῳ AB. — V. 669. πληρῶσαι χρόνον A. — V. 677. γράφει suprascr. λέγει AB. — V. 680. σὺν λοιποῖς A. — V. 700. τῶν τεχνιτῶν A. — V. 709. σωκράτη A. — In tit. hist. 385. A ut in Ep. φύλλας. — V. 719. φύλλαν A. — V. 731. ἐξογκυλοῦντες AB. — V. 739. λέσχης μὲν AB. — V. 745. ἐγκώμια καὶ πόγους A, AB Schol.: Ζῆτει πάλιν· στίχον παρελείψε τοῦ μαροῦ Κερατᾶ ὁ υἱός. — V. 747. om. A. — V. 758. ἐν γε τῇ AB. — V. 769. δύεται A. — V. 774. ὁμιλεῖ AB. — V. 775. ἀμ (sine accentu) A. — V. 777. ἀλλαχοῦ περὶ τοῦ ὁδ. A. — V. 785. ὀπισθε A. — V. 786. μορμυρῶντα A. — VV. 787 et 788. AB Schol.: τοῦ τράγον ὁ υἱός οὐδὲν ἀνόθευτον εἶ. — V. 789. τὸν ἔκτορα τὰ A. — V. 791. ἀναδείξαντο A. — V. 810. δὲ om. A. — V. 827. δ' ἐγκώμιον A. — In tit. hist. 386. συγγράφων A. — V. 832. ὁ τενορ. A. — In tit. hist. 388. σειρικῶν A, sed in Epist. σηρικῶν. — V. 864. τὸν στρατὸν AB. — V. 865. συγκοινουμένους A, συγκινουμένους B. — V. 866. θραῦμα A. — V. 870. ζαμβρῆν AB. — V. 871. συγκοινουμένους AB. — V. 878. μεθόδε A. — In titulo hist. 394. ἐγράφη δέ AB. — V. 888. ὑπογραφὴν δὲ φέρει AB. — V. 894. τῆς γε A. — V. 896. ὅπερ ἐγὼ AB et Schol. AB ad v. seq.: ἱάμβοι ἐμοὶ ἐκ τῆς εἰς τὴν Πτολεμαίου χωρογραφίαν μεταφράσεως. — V. 899. AB Schol.: Σαῦον (suprascr. Σαῦα) Σαῦας καὶ Σαῦης καὶ Σάβος καλεῖται· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Σαῦας Σάβα κλίνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ Σαῦης καὶ Σάβος Σαβοῦ καλεῖται. — V. 906. κιάμβρος A, κιάβρος B. — V. 909. κιάμβρω A, κιάβρω B et AB Schol.: πρὸς τῷ κιάμβρω· Κιάμβρος ποταμός· πῶς δὲ εἶπον πρὸς τῷ Κιάμβρω δοτικῇ καὶ πρὸς Μακεδόνων χθόνα αἰτιατικῇ; πρῶτον μὲν ἀττικῶς, ὡς τὸ καταφρονεῖ μου καὶ θήβας ὅδε
δευτέρως δὲ, ὅτι ἡ πρὸς, ὅταν πλησιασμὸν δηλοῖ, δοτικῇ συντάσσεται, ὅταν δὲ ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως, αἰτιατικῇ· ἐπεὶ δὲ ἐν μὲν Κιάμβρω ποταμῷ, ζῆται. — Versus laudatus est Eurip. Bach. 476, ubi codd. με, Pal. μου καὶ θήβης. — V. 913. πρὸ ῥοτὰς A. — V. 918. νῆισσιν AB, οὐ μυσῶν B. — V. 919. τοῦ σαρδάνων A. — V. 925. ἡρμί-

τον AB. — V. 931. παρακτύφ A. — V. 940. μεταφράσει τε A. — V. 952. αὐτῆς A. — V. 956. καὶ ἐπιδάμνε μέχρι καλύδνε (suprascr. ποταμοῦ) AB. — V. 979. ῥέος AB. — V. 981. τὴν γραφὴν suprascr. τῆς γραφῆς AB. — V. 992. οἰκτρῶς suprascr. πικρῶς A. — V. 1000. AB Schol.: τὸν Διονύσιον εἰρωνικῶς δὲ νόον εἶπον· πρεσβύτερος γὰρ οὗτος ἦν Πτολεμαῖον.

CHILIAS XII.

V. 18. εἰ θελεῖς AB. — In titulo hist. 398. τὰ γράμματα A. — V. 39. αὐτὰ εἰκοσιτέσσερα A. — V. 50. σιμωνίδη A. — V. 60. συνη-
νωμένος A. — V. 69. ὥσπερ φασὶ A. — V. 73. ἐξηρένησα AB. — V. 77. ὁ φοῖνιξ AB. — V. 81. πόρε δ' A. — V. 83. ἠνώγειν AB. — V. 85. A Schol.: περὶ γὰρ τριῶν τῶν γενεῶν ἦν ὁ βαλεροφόνης. — V. 92. ἄκουε πῶς τῶν δείξωμεν AB. — V. 101. ἐκ τῆς om. A. — V. 414. ἐνθαδ' ἔχων αἰσθητα AB. — V. 121. τὸν καλαμῆδη A. — V. 124. ἀλαθήτοις τοῖς λογ. A. — In titulo histor. 399. μέντωρ ὁ ἄστρο. A. — V. 125. υἱὸς δὲ Πανσ. A. — V. 132. τοῦτον εὐρεῖν A. — V. 136. διονύσου A. — V. 148. ἀρχὴ τάδε A. — V. 153. καθάρας AB. — V. 160. ἔτευξεν AB. — V. 161. ἐν δὲ τὰ τεῖρεα AB. — V. 165. τζέτζη A. — V. 168. ἐν AB. — V. 179. ὑπῆρχεν A. — V. 182. om. A. — V. 204. ἔχης A. — V. 212. AB Schol.: Ἀθήνης γεγο-
νίας καὶ ἀντὶ ἐὶ Ὀλυμπιάδος γραφείσης ἰὰ ἔκκοπον ἐκ τοῦ Ἡσιόδου χρόνους δεκαεὶ καὶ μῆνας σ', καὶ εὐροῖς (εὐρης A) τοὺς οὓς γράφουσι μέτρων (μελέων Dubn.) χρόνους. — V. 219. μακροχρόνου δὲ A. — V. 231. παντοῖος λόγος A. — V. 233. οἱ χεῖροι A et AB Schol.: κατακόπρωσας τὸ βιβλίον καὶ χιασμῶν (χιασμὸν B) Φιλοξένου ποιήσας ἐπάξιον· κοπρίας οὐκ οἶδας γράφειν ἀλλὰ κοπρίους. — V. 233. λυρή-
ματα A. — V. 234. καὶ εἰδοῖς μοι AB. — Post V. 248. inserit ver-
sum: ὥσπερ καὶ τὸ τραγόπωλον τοῦ τόμον τὸ βιβλίον. — V. 264. οὓς ἔγραψα A. — V. 290. φασὶ χρόνων A. — V. 291. χαλδικῶν AB. — Post V. 302. versus omissus videtur, legitur ad marginem in A: ζῆτει στίχον. — V. 309. παραχρήσει A. — V. 313. κνίζει A. — V. 318. κολοφῶν AB. — V. 319. τοῦ περὶθον A. — V. 322. ἡ λύβη A. — V. 337. A Schol.:

Μάθε κατόνα τεχνικόν, Κοῦρβας, νῖδ' τῷ τράγον·

Σάκκον τοῖς ἄνω μέρεσι, δυσὶ τοῖς κκ γράφε,

Τοῖς κατωτέρω μέρεσι διὰ ἐνὸς τοῦ κάππα. —

V. 340. *συντονώτερον* AB. — V. 341. AB Schol.: *Σημείωσαι τινὰς ἐφευρόν χάρτας βαμβυκίνους τε καὶ βεμβράνας — ληροῦσιν (λυροῦσιν B) οἷς ἐκείσθην ἐν τούτοις· Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν, λέγων ἐν Πηλοσθένει·*

Εἰσὶ γὰρ εἰς διφθεραί μελεγγραφεῖς,

Πολλῶν γέμουσαι λοξίου γηρυμάτων (γηρυμάτων A).

Bergk. ap. Welcker. de tragœd. Gr. scrib. coniecit *μελαγγραφεῖς* conferens *μελαμβραφῆς* etc. Bode (Eurip. Fragm. pag. 218 sq.) scribi iubet *παλαιγραφεῖς*. Tzetzes tamen ad Chil. XIII, V. 614. hinc finxit: *Ὅμηρον αὐτὸν καὶ γένος τούτου μόνον μελεγγραφεῖς καὶ ταῦτα τῇ Τζέτζον βίβλῳ.* — V. 346. *πρώτως* A et ad marg.: *κἄν* *τε ὀρθὸν ἔχη οὐκ οἶδα.* — V. 348. *βεμβραίνας* AB. — VV. 352 et 353. om. A. — V. 355. *οὐ μέντοι* AB. — V. 364. A Schol.: *κἄν ἀληθὲς τι γράφει οὗτος οὐκ οἶσθα.* — V. 368. *ἀμφικτυνόντων* A. — V. 369. *ἡλείοι* AB. — V. 377. *ὅθι τινὰ δαμάντριον* A. — V. 380. A Schol.: *Σημείωσαι διὰ Λάκωνα ὃν ἀνεῖλεν ἡ μήτηρ.* — V. 395. AB Schol.: *... εἰς κάμινον σωθείης σὺ νῖδ μαρώτατε· κάμινον δὲ λαβράζουσαν, μὴ εἰς τὴν καμικόνδε.* — V. 397. *χρώμενον τυπτερόνδε* A. — V. 398. *κάμικον* AB, sed prior manus *κάμινον*. — V. 406. *ἱκαρίφ* AB. — V. 412. *ἄ ἔφη* A. — V. 423. *οὕτως ἀνήχθη* A. — V. 424. *κἄκεῖθε* A. — V. 431. AB Schol.: *Καὶ πάλιν ὁ παμμίυρος στίχον ἀφῆκε τῇδε.* — V. 432. *ἐκτεῖνε* suprascr. *ἤραξε* A. — V. 436. *ἡ καὶ φρενῶν.* — V. 438. *ὀρεῇ* AB. — In tit. hist. 410. *τὴν αἰετος* A. — V. 444. *σφαίρας τε καὶ* A. — In tit. hist. 411. *ἐξ μῆρας* A ut in Epist. — V. 451. AB Schol.: *μίαν σελίδα ἄπταιστον, κἄν τέκνον τραγὸν πάρεις.* — V. 455. *πανρόλα* A. — V. 457. *εἰ θέλεις* AB. — V. 462. *διάξει* suprascr. *ζήσαντα* A. — In tit. hist. 412. *καὶ ματινεία* A. — V. 466. *θνήσκεις* AB. — In titulo hist. 413. *τῆς πανσανίου* A. — V. 479. *ὁ γρόντες πάντες λάκωνες* AB. — V. 481. *σχοίνης* A. — V. 493. *αἰδεῖσθε κἄν τὸν ἥλιον καὶ κρύψατέ ποι τῶτον* AB. — V. 501. *ὑποδημάτων* AB. — V. 505, *ποτὲ* AB. — V. 506. *ὅτι τοὺς ἄθην.* AB. — V. 508. *ἡρακλῆ* A et Schol. ad *Μηρός· τῆς σελήνης· Ἰαμβοι.* — V. 516. AB Schol.: *τῇδε, ἐνταῦθα· τῇ ἐνταῦθα, ἐπέκτασις τὸ δέ· προσγράφεται δὲ τὸ ι, ὅτι τὰ εἰς ἡ καθαρὰ ἐπιρὸνῆματα προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, πάντῃ ἄλλῃ πανταχῇ τῇ, καὶ τὰ ὅμοια.* — V. 517. AB Schol. ad *Εὐρωτας· ὅπερ τανῦν καλοῦσιν Νίριν* (quod in A corrig. in *Νήριν*; B *γῆριν*). — In tit hist. 420. *περὶ εὐρώτα* A. —

V. 518. κεκλημένος A. — V. 526. AB Schol.: Σπάρτη Λακεδαιμονία καὶ τὸ νῦν λεγόμενος Μηζηθραῖς. — V. 528. AB Schol.: Σημείωσαι ἄθλις Διονύσιε· μηδὲν εἰδὼς τί γράφεις, σχεδὸν γὰρ κατεκόπρωσας ταν-
την τὴν βίβλον πᾶσαν. — V. 536. ἦν τρίτον AB, quod Struve con-
iecit. — In tit. hist. 427. τοῦ νίκωνος ἵππου AB et sic V. 558 sq.
et in Epist. — V. 559. πολύγλωστος AB. — V. 574. ἀσάφεια μελά-
γορος AB. — V. 575. θυμὸν ὡς σοφ. A. — V. 580. τί τεθνηκὸς καὶ
σκοτεινὸν προοίμιον εἰρήκει. A et Schol. in AB: Τί τεθνηκὸς καὶ σκο-
τεινὸν προοίμιον. Πατρὸς λόγον αὐταὶ ἀρεταὶ, πλὴν τῶν αἰνηματωδῶν,
τῶν ἐσχηματισμένων, καὶ τῶν μιμουμένων τινὰς ἀσαφεῖς γραφάς. —
V. 587. νομίζεις AB. — V. 593. ἡ πίσσα A, ἡ B. — V. 599. τὸ
πηλὸν μαλ. AB. — V. 601. παρὰ τὸ ἄμμ. AB. — V. 602. ἐλαίου γὰρ
πηλός A. — V. 608. ἀνάγει AB et Schol.: ἐκ εἶχτε, ὡς εἰσικεν ἀνώ-
γειν, εἰς τὴν ἀμόγην δ' ἔκεισθε καὶ οὐδ' αὐτὴν γνωσκαίς. — V. 609.
ἐρμείας A. — V. 611. om. AB. — V. 612. ἀποστείχησι φυγὼν AB. —
V. 619. χερσὶ τοῦ ποταμοῦ A. — V. 622. ἔπιεν ὁμοίως A et Schol.
in AB: κοῦκ ἀσμένη τόδ' ἐξ ἐμοῦ δέχη λόγον ἰωνικῶς. — V. 631.
AB Schol.: τοῦ Τζέτζου εἰσὶν αἱ ὕστεραι δύο ἐτυμολογίαι, αἱ δὲ λοιπαὶ
παλαιῶν. Κατορρόωδειν γὰρ φασὶ καθορωδεῖν. — V. 633. ἡ τοῦν ἐκ
τοῦ ὀρῶ αὐτοῦ τοῦ βλέπω A. — V. 636. διπλόρρουν AB. — V. 639.
κατάχρησιν suprascr. παράχρησιν A. — V. 641. δρόμον ἄλμα AB. —
V. 661. ἀχαρνεῖς, sed ad marg. AB ἀττικῶς ἦτα. — V. 666. πρᾶνται
τρίτων τὸν A. — V. 674. A Schol.: οὐδ' ἄνπερ γράφεις ἀληθῶς, δοκῶ
σε ἀληθεύειν. — V. 675. ἐλέπαττον A. — V. 683. ὅμως (suprascr.
τίως) ἐλθὼν A. — V. 690. δῆθε A. — V. 695. κεφάλαιον πραγμα-
τικῶς AB. — V. 699. ὡς παρὰ AB. — V. 712. ἀκτίνας AB. —
V. 716. οἰκτιρῶν A. — VV. 717—727. om. A. — In tit. hist. 439.
καὶ αἰγυπτίων A. — V. 731. τίγρις suprascr. τίγρεις A. — V. 736.
τοσαύτας AB. — V. 741. ἐναντὸν AB. — V. 742. δι' ἃ σοι πρ. AB. —
V. 746. θεῖα A. — V. 751. ἐκτρέχων ζωγρ. AB. — V. 755. τοῦ
φόβου A. — V. 757. σκηπτὸς πεσόντος AB. — V. 761. παισεῖν τὸν
ᾧμον A. — V. 769. τρόμον τρέμειν AB. — V. 774. οὐκ αὖλον A. —
V. 786. ἐκέρητο A. — V. 787. ἡ τοῦδε κλῆσις AB. — V. 788. κάλον
δεῖ κινεῖν A. — V. 794. AB Schol.: Ἐννῶ ἐπίθετον Ἥρας. — V. 797.
σκολοιδὸν A. — V. 802. δὲ om. A. — V. 805 et seq. AB Schol.: Οὐ
λογισμὸς ἦν τίς σοι ἰδεῖν τὸ ἔλοις ἡμελξας καὶ τῆτο δὲ, στίχον Αἰσχύλε
βοῆσαι (κλῆσαι B) στίχον Ὀμήρου. — In tit. hist. 445. κερδαλέφ A. —

V. 813. φθονερωτάτου AB. — V. 814. πᾶς βασκανίαν AB. — V. 815. καίνουσιν AB. — V. 816. προσβλέψει AB. — V. 826. ἱριδας AB. — V. 828. γράφεται, *suprascr.* γράφουσιν AB. — V. 829. φθονεῖς A. — V. 830. λακοῖς A. — V. 832. ἄλλας A, *sed ad marg.*: Ἀλάστορας ἄλλας αὐτὸς ἐγίνωσκας καὶ πέπερι, μῶρέ μου. — V. 833. ἐν ἄλλαις A. — V. 837. μιμῶν A, μεμῶν B et νικῶν A. — V. 838. τραχεῖς AB. — V. 839. τελειεχίνους A. — V. 844. ἐν γε A. — V. 867. ὁ τζέτζης δ' ὡς τὸ πανστήριον A. — V. 873. φέρειν A. — V. 878. καὶ μάχαις καὶ τοῖς ἔργοις δὲ καὶ σύμπασιν ἑτέροις AB. — V. 880. σαυθροματῶν αὐτῶν τόει AB. — V. 881. ἐμπεφυκνίας A. — V. 887. ἔνδοιαν πτοοῦμαι γὰρ AB. — V. 891. λιπεῖν AB. — V. 892. ὅθεν ἡμῖν ὀλ. τε καὶ τῶν φίλων τομ. A. — V. 896. τῶν γυναικῶν γυν. A. — V. 900. ἀνωτάτω A. — V. 920. λέγε A. — V. 929. καμήλους AB et Schol.:

Ὁ στρατηγὸς ὁ Κάμιλλος, νῆε τῆς ἀνομίας,

Ἐλέφαντι ἦν ὅμοιος δορᾷ βοδὸς μελαίνης (μελένης B).

— V. 935. παρθενοπταίου A. — V. 936. ἡ δ' ἄλλη ἦν παλαιστρικῇ καὶ τῶν δρομικωτάτων AB. — V. 937. παλαιστρικῆς A. — V. 941. τούτου A, τούτῳ B. — *Ad* V. 942. AB Schol.: Ζῆτει στίχον. — V. 943. οὐχ ὡς A. — V. 947. ἀταλάντα A. — *In tit. hist.* 454. παρὰ μυσοῖς A, *in Epist.* περι. — V. 953. ἀλικαρνασία A. — V. 955. ξέρξει A. — V. 957. ἄτανδρον A. — *In tit. hist.* 456. ὁ τζέτζης ὁ βάρναβος A. — V. 974. τὰ ἐπιστασιδία AB. — V. 977. βαρυελκὰ AB. — V. 979. ἀκίων εἴπερ A et *ad marg.*: ἄτως ἐκ ἔχει ὁ στίχος. — V. 982. κείμενος A. — V. 984. εἴπερ αὐτὸς αὐτὸς ἐστίν AB. — V. 990. AB Schol. *ad oi Παῦλοι*· νῖον δὲ τὸν Πανλίτζην.

CHILIAS XIII.

V. 5. πανουργικῶν A. — V. 26. βαρεῖα σηπεδόνη A. — V. 35. κλυτοπῶλον AB. — V. 38. εἰσὶ δὲ καὶ ταχ. AB. — V. 57. τᾶλλα σιωπητέον AB. — V. 58. μετὰ τὴν AB. — *In tit. hist.* 463. ἄρα τοι A et *sic in Epist.* — V. 62. διστάξαντι A. — V. 74. τριῶν ἀνηρημένων δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν τραίων A. — V. 79. ἐμπεδοκλῆς ὅτι θεὸς AB. — V. 80. om. A. — V. 89. πρώτη γε A. — V. 92. σεργδίας AB, χάρζαροι A. — V. 98. om. A. — *In titulo hist.* 468. ηλεῖ, A ut *in epist.* — V. 103. οἰκείας AB. — V. 108. ἄγειν AB. — V. 114. κόρη AB. — V. 115. πνλὸν A. — V. 123. λέγουσι καὶ τοῦτο γεγ. AB. — V. 142. οἷς ἐγὼ AB. — V. 160. κατ' αὐτὴν A. — V. 169. καθεξῆς δὲ τᾶλλα A. — V. 171.

ποιᾶι καὶ μόναι A. — V. 173. οἱ γῶπες A, οἱ *suprascr.* αἱ B. — V. 183. ἂν ἀπὸ τῆς ἐσπ. A. — V. 184. φαῦλον τὸ ἀποτ. AB. — V. 197. ῥιπτοῦντες AB, ὄρνισι τισὶ τῶν A. — V. 201. γονῆς A. — V. 204. τοῦ πέμπτου στίχου A. — V. 206. κριθὴ τοῦδε A. — V. 213. ἀριθμήσει A. — Inde a versu 227 usque ad V. 313. A omnia omisit. — V. 247. *ιαννοναρίον* B. — V. 255. τῷ λαλεῖν B. — V. 256. μαθηγερωτῶν A. — V. 275. ἀλλὰς B. — V. 282. γράσον B. — V. 287. ὑπῆρχεν B. — V. 288. ἔχον B. — In tit. hist. 479. *παρὶ τρισαλιτηρίας* AB, ut in Epist. — V. 318. *δασυνόμενα* AB. — V. 322. ὥς οἱ μὲν ἀγεί A. — V. 330. AB Schol.: *Εὐάρτετον τὸ εὐήμερὸς ἡ (εἰς B), ἐκ τῷ ἀρτῷ, ἀρτήσω γὰρ, τοῦτο δ' ἐκ τοῦ ἀρτίῳ· τοῦτο γράφω ὡς σχόλιον.* — V. 331. AB Schol.:

Καρύκη μέρος τῆς γαστρὸς παραγεγεμισμένον·

ἐμμεμενθυλευμένον (ἐμμεμενθηλευμένον B)

Τύφῳ, ὡοῖς, καὶ μέλιτι, καὶ λάρδῳ καὶ ἐτέροις

Ἵνα δὲ συμφανεστέρον (συμφαγέστερον AB) καὶ πεζοτέρως εἶπω,

Ὅπερ μού (supra μ legitur λ) λέγουσι παραγεγεμισμένον.

— V. 332. *κλεπτῶς εἰπεῖν* A. — In tit. hist. 482. *καὶ τῶν κατὰ τῆς κωνσταντίνου σιγᾶται*, ut in Epist. — V. 358. *πολύκλητοι δ' εἰαῖν* AB. — V. 362. *ἄνασσαν γελαῖντες κωνστ.* AB. — V. 363. *οὐ μιᾶς* A. — V. 366. *ἀπασῶν χωρῶν τε* AB. — V. 375. *δ' ἄθεος* A. — V. 382. *δὲ suprascr.* καὶ AB. — V. 385. *προςθήκην* AB. — V. 397. *ταύτης δὲ* A. — V. 401. *φθάρσαλος* A. — V. 406. *οὕτω δ' αὐτοὺς εἰρήκειμεν* AB, *ἐκείνον* A. — V. 414. *κόσκινον χαλκοῦν* A. — V. 423. *κοσκινοσθῆναι* A, *κοσκινοσθῆναι* B. — V. 426. *οἶνοις* A. — V. 428. *παιζέτερον* A. — V. 430. *σώζειν* A. — V. 431. *αὐτὸ* A. — In tit. hist. 488. *τί μὲν οὐ σκαιωρῇ* ut in Epist. — V. 449. *εἰς* A. — V. 460. *μήτοι* A. — V. 469. *ὡς ταῦτα γράφης* AB. — V. 491. AB Schol.: *τιμωρῷ τὸ βοηθῷ συντάσσεται δοτικῇ, ὡς τὸ τιμωρῷ πατρί· τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ.* — V. 496. AB Schol.: *Στίχος Βαβρίου τετραστίχος. Fabula, quam Tzetzes laudat, est apud Babrium LXXXII (ed. Boissonade). Hic quoque versus duplicis recensitionis, manifestum est argumentum. Cf. Coray. Fab. 218, p. 141, 374. Knochii fragm. 16.* — V. 502. *ποιήσωσιν* A. — V. 513. *ἀφορμῇ* A. — V. 524. AB Schol.: *Χάσβη, Χασβῆθ, Χασβὶ τὸ αὐτὸ ἴστι.* — V. 536. *ὀλοφύρασθαι* A. — V. 545. *κανσίταυρος* AB. — V. 551. *καὶ ἄλλοις ἄλλα* AB. — V. 563. *ὕμνος δὲ* A. — V. 565. AB Schol.: *Σοφοκλῆς δίδαξον (δίδαξεν B) ἡμῖν τοῖς ξυναλ-*

γούσι τύχας (Aj. 283.)· νεκροθάπται δέ· διδάζόν με τὰ δικαιώματα σου. — V. 575. ἀβαρβαρέης A. — V. 583. καὶ ἐξέταμ' A. — In titulo hist. 496. ἄσσει ut in Epist. — V. 594. τὸν αἰ ψιλὸν A, αἰ suprascr. s B. — V. 607. συζυγίας A. — V. 612. τῶν λατίνων A. — V. 614. AB Schol.: Τέλος καὶ συμπάντων τῶν ἱστοριῶν. Ἀρχὴ γὰρ περὶ γένος (sic) Ὀμήρου·

ᾧ καὶ λεγοῖρου καὶ λυτρῶν ¹⁾ βιβλογράφῃ

Ὀμηρον ἐχρῆν τοῦ θεοῦ (θῦ B μῦ vel λῦ A) τὰς δευτέρας

Τιμὰς παρ' ἡμῖν εἰσδεδέχθαι τῷ βίῳ·

Καὶ γὰρ θανὼν ζῇ καὶ λαλεῖ τεθαμμένος ²⁾.

Ὅσα δ' ἐπωφελῆσε τῷ παντὶ βίῳ

.. ἂν διαγράψειε σύμπαντα λόγος·

Ἀρχὰς δ' ἐρυθρὰς πανταχοῦ σὺ νῦν γράφων·

ᾧ καρδίας χοιριώσης ἐκτόπως,

Ὀμηρον αὐτὸν καὶ γένος τούτου μόνον

Μελεγγραφεῖς καὶ ταῦτα τῇ Τζέτζου βίβλῳ.

Ἄ δ' αὖ Ὀμηρος σῇ λέγει χοιρωδιά,

Ἄκουε τραπῶς· προσφυνᾷ γάρ σοι τάδε.

Ἡσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἱππους.

Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐκ θανάτοιο περ αἴση

Τοῦτο σοὶ ἀντὶ ποδὸς ξεινητίον (ξυνειτίον B), ὃν ποτ' εἶδων..

Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ αἰδὸς (αἰδῆ B) προιάψει.

— V. 615. περισσᾶς A. — V. 616. μήπω ἐχὶ χωρήσασι A. — V. 622. πλὴν πάντῃ σοι στενωτάτῃ A. — V. 624. αὐγούστου A. — V. 631. κρηθίδος corr. in κρηθίδος A. — V. 632. μυθοδέστερα A. — V. 633. προναπίδην AB. — V. 634. ὁμήρω A. — V. 642. AB Schol.: βύκων δὲ ὁ βρύκων ἦτοι ὁ ὄνος, παρὰ τοῖς Λυδοῖς καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον Ἴωσι λέγεται. — V. 647. αὐτὸν A. — V. 657. δεχομένως A. — V. 670. τίς καὶ τίνας suprascr. τί καὶ τίνων A. — V. 673. παύσομεν A.

1) Λυτρῶν B in marg. AB λυτρῶν ἐστὶ τὸ ὑπηρέσιον, ὃ κενάλης, ἦγεν ὁ βόρ-
βορος ὁ καράβος τὸ παρίον.

2) Λαλεῖται θαμμένος B sed λαλεῖ τε...μένος A in quo cum margine multa
abscissa sunt.

INDEX GRAECITATIS.

Α.

Ἀβρόβιος βίος pag. 59.
 ἀγαθοφελής 72. 88. 89.
 ἀγγονίζω i. q. ἀγχονάω 81.
 ἀειρέτως 10.
 ἀκαιρηγορέω 61.
 ἀκοπωτὶ 51.
 ἀλλαγεύω 92.
 ἀλλαντεῖω 91.
 ἄμηλος 50.
 ἀμπαράτιτζι 54.
 ἀναισθηταίνω i. q. ἀναι-
 σθητέω 33.
 ἀνάπιος 50.
 ἀναστοιχειώσις 33.
 ἀνεπαντίως 31.
 ἀνευδοίαστος 59.
 ἀνθρωπιᾶν 2.
 ἀνθρωποχοιροτόφιον 16.
 ἀνταποτίννμι 44.
 ἀντενοικέω 21.
 ἀντισομιστεύω 68.
 ἀντιφωνητής 62.
 ἀξυννημονέω 74.
 ἀπαράγραφτος 57.
 ἀπεμπολέω 68.
 ἀποκριβόν 13.
 ἀποτόρνευσις 14.
 ἀπρομηθής i. q. ἀπρομη-
 θητος 9.
 ἀπροσποίητος 10.
 ἀργυρόφρων 63.
 ἀρξήτεργία 45.
 ἀρτόλασμα 28.
 ἀρχιερατικός 84.
 ἀρχιητρός 41.
 ἀρχιμηχανητής 85.

ἀσκαμωνία opp. τῇ σκαμ-
 μονίᾳ v. σκαμωνία 81.
 ἀσπιδόπωλος 38.
 ἀσπλαγχία 57.
 ἄσυκος 50.
 ἀτελεσφόρητος 67.
 αὐτοαγαλλίασα 65.
 αὐτοστόματος 24.
 αὐτωριανός 29.
 ἀχαριτόγλωττος 3.
 ἀχηρματέω 92.

Β.

Βαθυσκότος 83.
 βαῦλος 12.
 βασιλάκης 60.
 βουλλωτής 52.
 βραδύπωλος 85.

Γ.

Γηραλαῖος 25.
 γηραιόφρων 49.
 γνωμολόγημα 14.
 γραμματοκομιστής 66. 75.

Δ.

Δαιτρευτής 94.
 δασμοφορία 41.
 διδισταγμένως 81.
 δημητριακός et δημητριας
 92.
 δημοεξαπτέω 39.
 διακηρυεύω 41.
 διακονάριον 94.
 διενέργεια 60.
 δίκωρος 91.
 δολιτραῖος 80.

διπλοτρέπλος 86.
 δοκητῖαι 2. 61.
 δομέστικος 50.
 δονακίδιον 74.
 διςαναγνωστός 91.
 δυσμετάτριπτος 40.

Ε.

Ἐγγώνιος βίος 35.
 ἐγκατάσχετος 64.
 ἐγχρονία 17.
 ἐθαφιαῖος 21.
 εἰληθέρησις 30.
 ἐκβεκλώω 54.
 ἐκλεπάρησις 93.
 ἐμβρόχθιος 77.
 ἐμπαράτριβομαι 81.
 ἐμπαρεισφρέω 43.
 ἐνακαρεῖ 78.
 ἐναμβρύνομαι 22.
 ἐξαμαθαίνω 55.
 ἐξευαγγέλλω 51.
 ἐξογκύλλω 70.
 ἐπιβραβεύω 28.
 ἐπιλάμπρυνσις 42.
 ἐπιλείφοιμος 60.
 ἐπισιγάζω 17.
 ἐπισκοπειαδός 15.
 ἐπιστημονάρχης 70.
 ἐπιτηρητής 50.
 ἐπιγόρτισμα 75.
 ἐργολάβημα 71.
 ἐταιρειάρχης 53.
 ἐτεροπόσιμος 31.
 ἐτεροσπλαγχνός 31.
 ἐτεροτράχηλος 69.
 εὐβαδής 43.

εὐετηρία 70.
εὐκατασπονδος 8.
εὐνυχικός 12.
εὐπάλαμνος (?) 23.
εὐπεριφανής 12.
ἐφογκίδιον 79.

Z.

Ζαβαριώτης 31.

H.

Ἡγεμενεία 46.

Θ.

Θεαιδέστατος 11.
θιοπορόβλητος 28. 51. 87.
θηριογνώμων 6.
θηριώτης 19.
θριαμβονίης 87.

I.

Ἰερομνήμων 77.
ἱεροπρόσπολος 20.
ἱκανωτικός 43.
ἰσχυροάστωρ 74.
ἰχθυοπρατίω 49.

K.

Καθωραΐζω 67.
καλαθίσκος 48.
καλικίζω 76.
καλογραΐδιον 48.
καλοραβδάς 10.
καπνισμάτινξι 54.
καταρρόγηθύμνησις 24.
κατασκευεῖζω 59.
κατασυστάδην 40.
κατοργανώω 88.
κενέβρια i. q. κενέβριον 32.
κενρόχρεος 53.
κλαποι 93.
κλεπταββαδίτζιος 48.
κλοιόπτες 92.
κοκκίζειν 28.
κομπορρόγηματοχορηματομα-
τωροφρέναξ 5.
κραταμέω 93.
κροστυλόγιος 48.
κωμμουτής 30.

A.

Λεμφαΐδης 8.
λιοντιάω 2. 60.
λιοντώννημος 19.
λιγδολόγος 21.
λιθοικύδομος 89.
λιτρομήλης 50.
λόβροτος 78.
λόγαριαστής 6. 40.
λογοποιία 40.
λώπος, τό, 92.

M.

Μαγκιπίδιον 94.
μανδάτωρ 50.
μανιάκης et μανιακής 95.
μεγαίρα 82.
μεγαλεπιφάνεια 12. 13.
μεγαλεπιφανής 12. 69. 78.
μεγαληβώλος 90.
μεγαλοεπιφανέστατος 62.
μεγαλοφιλία 10.
μελίμβαφον 60.
μεταρρύπτάζω 61.
μετασκιρτάω 33.
μετροσύνθετος 15.
μισαλληλία 19.
μοναΐλιος i. q. μόνανλος 83.
μονοεικοπαικτιῶ 40.
μυστηριώτης 19.
μωμοσκόπος 9.

N.

Νομισματίτζιον i. q. νο-
μισμάτιον 42.

O.

Ὀδοστρωτώω 45.
οὐδῶδης 6.
οἰκειογράφος 29.
οἰκολογικός 20.
οἰκουμενικός 93.
ὀλιγογράμματος 52.
ὀλονύκτιος 52.
ὀπωροπρατίω 49.
ὀπωροπράτης 50.
ὀσμίλος 8.
ὀφρωδήκτος 31.
ὀφφρίμιον 55. 94.

Π.

Παιδόπελον 42.
πανευγενής 90.
παντοκρατορηνός 46.
παπαδιέλλιον 40.
παπᾶς 52.
παραζωγραφίω 23.
παρέλκυσμός 67.
πατροθεοῦθεν 17.
πεξαίτερον 17.
περιθαψίς 42.
περιπολεντής 49. 50.
περίσματος 94.
πλοιαριδίων 79.
πλουσιόχειρ 88.
πλουτοδότης 15.
πραϊτωρύπλος 67.
προαστισμός 31.
προεργημένω 24.
προσένεξις 16.
προσεπιπνέω a. προσεπιπνέ-
πνέω 44.
πρόσπατρις 7.
προσπελαγίζω 21.
προσφυλακτικός 43.
πρόσφωτος 6.
πρωτέκδικος 46.
πρωτοβεστιάριος 15. 26.
27. 28. 30. 35.
πρωτοβεστιαρίτης 4.
πρωτοκαγκελάριος 50.
πρωτοκυροπατικός 86.
πρωτομηνίτης 47.
πρωτονοτάριος 23.
πρωτονοβελλίσσιμος 5.
πρωτοσεβαστός 16.
πρωτοψάλτης 39.
πτελιώδης i. q. πτελιωτός 54.

P.

Ραιφερενδάριος 79.
ροισογλυφής 73.

Z.

Σακελλίζω i. q. σακελλίζω
94.
σεβαστοκρατορίση 47.
σειραδάωμα 52. 53.
σελλοχάλιος 42.

σερίφιος 30.
 σιγίλλιακός 78.
 σιτοταμίας 89.
 σκαιοτροπείω 47.
 σκλαβόπωλον 42.
 σκλάβων 57.
 σκυταλίζω 46.
 σταυροφνής 90.
 στρατονίκος 52.
 στυπτήριος 25.
 συνεδριάσεις 39.
 συννυαίνω 66.
 συνομιλητής 14.
 συνοψίζω 81.

Τ.

Ταρβήμων 3.
 ταυρογλυφής 73.
 τεραστιωδής 22.
 τερψίδυμος 21.
 τζουριχοάγιος 48.
 τζουριχοπρεβύς 45.

τζουριχοχειροτόνητος 50.
 τζουριχοψευδοθεοπτία 46.
 τιμιουλκός 49.
 τιτανόχριστος 8.
 τριλιτραῖος 50.
 τρίςπατος 20.

Τ.

Ἵπεραιθέριος 5.
 ὑπερασυγκρίτως 46.
 ὑπερεκστίλλω 76.
 ὑπερευχαριστίω 66.
 ὑπερεξαπλόω 41.
 ὑποδρήστωρ i. q. ὑποδρη-
 στήρ 93.

Φ.

Φάμουσα 94.
 φαμουσογράφος 94.
 φιλαντοκράτωρ 53.
 φυσίγναθώ 37.

Χ.

Χαλάμαινα 46.
 χαριτώνυμος 19.
 χαρτουλάριος 41. 72.
 χαρτοφύλαξ 39.
 χοιρόφρων 6.
 χορίκιος 26.
 χορτομανία 20.
 χρηματόψυχος 56.
 χρυσογνωμονικώτερος 76.
 χρωματοουργίω 62.
 χωρίκιος 26.

Ψ.

Ψευδεπινούστερος 22.
 ψηγματίζω 80.
 ψυχασωτήριος 17.

Ω.

᾽Ωξιανός 88.
 ωρείάριος 88.

3 2044 020 032 884

The borrower must return this item on or before the last date stamped below. If another user places a recall for this item, the borrower will be notified of the need for an earlier return.

*Non-receipt of overdue notices does **not** exempt the borrower from overdue fines.*

Harvard College Widener Library
Cambridge, MA 02138 617-495-2413

Please handle with care.
Thank you for helping to preserve
library collections at Harvard.

